



یاقوت و زمرووی

مندی اقرأ الثقافی

www.iqra.ahlamontada.com

تایین و فلسفه

(بزرگی دوووم)

حوسین محمد محمد عزیز

2704 ک - 2004 ز



سالی (1950) له شاره چکمی (پنجولین) لمدایکپوهه، همدوم ښاغله کاشی خوښی له شاری (سوله پیمانی) لته واکړه ووهه
سالی (1976) له کولتري کسټرکاشی (آکټو) سیاسي (په پيدای پدیر دهرچوه و له همدان کولتري) په ماموستا داندروود.
پاشان، له پدیر گملي شوی تالیپدکاشی، وروزی له دهرمونی وولټ کړه ووه و له (پدکیشی سؤقیئت) کپرساوتتکوهه.
تا سالی (1987) دوکتوری له تدریجی تالیپدکاشی خوښا په پیدی پدیر وورگرتور، په سالی (1988) پشاور (له پانداری) پشانی له (سولې
هر له همدنکي لاریپیدپوه، له پیرنگاشی (آر.ن.ک. او.پ.د.ک. دا) ټیکمکاشی کاری زامپاری و کپره پیدایس پوهه.
پاشان له سالی (1970) همد و، له پیرنگاشی (کازپد و پاساک با، پسرده و پسر) په جلالکاشی زامپاری و خوښی کپره پیدایس خوښ داوه
تا دوچار له سالی (1981) او تا لهوروش، په له وپس، وری له کاری پاندریپدایس خپله ووه.
لوسهر تا نیست، په دویان گوتاری له وړتاند و کولتريکاشی همدوه و لودومی وولټا، بلوگره پرتور، پر له کس کپری زامپاری و پانداری
له وولټه کاشی (له وروپا و کپرهستان گپتوه، (21) نامپیکه و پورته وکلی چاپ و پدروکړه ووهه.

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com



حکومەتی هەرێمی کوردستان
وەزارەتی רוژنەبەری
بەرێوەبەری گشتی چاپ و بلاوکردنەوە
زنجیره (٢٧٩)

یاقووت و زەرۆوتی کوردیی

ناین و فه لسه فه

به رگی دووهم

حوسین محمەد عەزیز

ز ٢٠٠٤

ك ٢٠٧٤

یاقوت و زمروتی کوردی

نووسەر: د. حوسین محمد عەزیز

بابەت: ئاین و فەلسەفە

سەرپەرشتیاری چاپ: سەلام فاتح

چاپ: چاپخانەی شۆان

تیراژ: ١٠٠٠ دانە

ژمارە ی ساردن: (٦٥١) ی سالی ٢٠٠٤ ی وەزارەتی رۆشنیری پێدراوە

www.roshnbiri.org

نەم بەرھەمە، پېشكەشېن، بە گيانى باكى، ھەموو ئەو
ھۆنەرە كوردە نىشتمانپەرورەرانەى، شەوگارى دوورودرىژ و
تارىكونووتەگيان، ئە بەر رووناكايى تىشكى مۆم، قووتىلەى
نەووت و چراى رۆنگەرچەگدا رۆزگردۆتەو، « ياقووت و
زىرووت »ى ھۆنراوەيان، بۆ رۆلەكانى نەتەوەكەى خۆيان
ھۆنىووتەو و رازەى زمانى كوردىيان كردووه.

- نـاوه پرک -

- 1/ پيشه کيبي 7
- 2/ هه ويئي هونراوهي کورديي 14
- 3/ نايين و فهلسه فه 19
1. بابه تايهري هه مه دانبي 27
2. مه لا په ريشان 30
3. مه لاي جزيري 34
4. بيتساراني 39
5. خاني 42
6. صه يدي هه ورامبي 48
7. رهنجووربي 52
8. عه لي به رده شانبي 55
9. نالي 56
10. سالم 63
11. مه وله وي 66
12. کورديي 72
13. حاجي قادري کوي 76
14. مه حوي 78
15. شيخ رهزاي تاله بانبي 85
16. موخليص 88
17. خاکي 92
18. سه ييد نه حمه دي نه قيب 94
19. وه فاي 98
20. ساملي سنه 103
21. حه ريق 107
22. خه ليل منه وهر 112
23. پيره ميتر 116
24. ناربي 121
25. تايه به گي جاف 126

26. زتوهر 129
27. سه‌یف ئەلقوضات 132
28. حەمدیی 136
29. بیتخود 140
30. شاهۆ 145
31. فانیی 148
32. کەمالیی 151
33. چروستانیی 154
34. فوواد 156
35. ئەسیری 157
36. خادیم 160
37. شیخ عوسمانی ئەقشەبەندی 164
38. کانیی 166
39. قانع 168
40. مەلا عەبدولکەریمی مودەرریس 171
41. حەقیقی 177
42. ئاوات 183
43. حیلیمی 188
44. مینە جاف 189
45. ئەخۆل 192
46. عەونیی 195
47. شیرزە 197
48. حاجی برایمی شاتری جاف 199
49. دلزار 204
50. حەسیب قەرەداخی 207
51. هتیدی 211
52. بیتوہی 215
- 4/ کۆتایی و ئەنجام 217
- 5/ سەرچاوە و بەرھەمەکانی نووسەر 220

پيشه کي

به پٽويستي دهزانم، چهن خالتي، دهر باره ي نه م بهر هه مه پوونکه مه وه:

1. دوور نيهه، هيندي له خوټنه ران بپرسن: نه م بهر هه مه، بق دواکه وت؟ چونکه، ده بووايه، بهرگي يه که مي، سالي « 2002 » چاپکرايه.

له وه لامدا ده لټيم: جگه له وه ي، هه موو نه و سه رچاوانه ي پٽويست مېوون، له بهر ده سمد ا نه بوون، بق نه و مه به سته ش، رڙي « 10. 04. 2002. »، بهر هه مه که م، ره وان ه ي ده زگه ي « سه رده م » کرد. به لام، دواي ما وه مه که، ره تيان کرده وه، گوايه: نه و مامو ستا يه ي دابوويان ي، بيخوټن ټي ته وه و هه لئسه نگيټي، به دل ي نه بووه! منيش، خوټ له « سويد » بووم، ناگام له و هه واله نه بوو. له بهر نه وه نه متواني، وه ريگر مه وه و له ده زگه يه کي ديکه ي روونا کبير ي، به چاپي بگه يه نم.

پاشان، رڙي « 24. 08. 2002 » که رامه وه و بهر هه مه که م وهر کر ته وه. ټينجا، پيشکه ش به ده زگه ي « بهر ټوه بهر ټي گشته ي چاپ و بلاو کرده وه » ي سه ر به « شاليارگه ي پوټن بيري » م کرد، تا چاپ و بلاويکه نه وه. دواي نه وه ي، مامو ستا يه کي شار هزا، بهر هه مه که ي خوټنده وه، زور به شټوه يه کي جوان هه لئسه نگاند و له سه ري نوو سي، له بهر نه وه، برپارياندا، بلاويکه نه وه. به لام، مه خابن، هر نه و برپاره بوو، ټيدي يه که سال و دوو مانگي رټک، له و ده زگه يه که وت و بلاو نه کرايه وه. چونکه: له لايه که وه، وه که بهر ټوه بهر ي ده زگه که گوتي: پار هيان نه بوو. له لايه کي ديکه شه وه، له و کاته دا، ته پلي جهنگي نيوان « نه مي ريکا » و « عتراق » ټي ده دا، که دهنگي جهنگيش، گوتي خه لکي که ر کرد، ټيدي، کي پاره به په رتووک ده دا و ده بيخوټن ټي ته وه؟! نه وه بوو، جهنگ رويدا و « به عس » ي فاشي ي، له زيرابي ميژوودا نټزرا!

له بهر نه وه، بهر هه مه که، هر وا مايه وه، تا، رڙي « 27. 05. 2003. »، جاري کي ديکه، سهرداني « کور دستان » م کرده وه و له وي، پالټي کم پټوه نا! ټينجا، به و پال ه ش، مانگي « نؤفه مبهري 2003 » بلاو کرايه وه! جا، گهر نه وه، حالي بهرگي يه که مي بهر هه مه که بووي، ټيدي ده بي، حالي بهرگه کاني ديکه ي، چوټن بي؟!

2. ئەو ھۆنراوانەي، بە زمانىكى پەوان و كوردىيەكى پەتتېي گوتراون، بە پتويستەم نەزاني، لىكىانبەدەمەوۋە باسىنابكەم. بەلكوو، تەنيا ھەر، نەمۇنەم لە سەر ھىناونەتەوۋە. بەلام، ئەوانەي واتاكانيان، زۆر پوون نەبوون و بە زمانىكى تىكەلاو ھۆنرابوونەوۋە، كەمى بە درىژىي، لىتيان دواوم. ھەموو ئەو ھۆنراوانەي، بە دىيالىكت و خواردىيالىكتەكانى دىكەي، زمانى كوردىيەش ھۆنراونەتەوۋە، ئەوا، لە بەر پۆشنايى، لىكدانەوۋەي كۆلەرەكان و بە يارمەتتېي قەرھەنگەكانى زمانى كوردىي، لەگەل بارى سەرنجى خۆمدا، تىكەلاومكردوون و لىكمداونەتەوۋە.

3. رېننوسى كۆنى، ھەموو ھۆنراوۋەكانم گۆرپوۋە و بەو رېننوسە نووسىومنەتەوۋە، كە خۆم باوۋەرم پتېي ھەيە. بەلام، لە ھەمان كاتىشدا، بە پتويستەم نەزاني، پىتە غەرەبىيەكانى، ھۆنراوۋە كلاسىكىيەكان، بە پىتېي كوردىي بنووسم، وەك ھىندىچ نووسەر، ئەو پىتانەيان گۆرپوۋە، بە پىتېي كوردىي نووسىويانەتەوۋە، گوايە: ئەو پىتانە كوردىي نىن، وەك پىتەكانى دىكە، زۆر كوردىي بن ! چونكە، ھىندىچ جار، كەر پىتېكى غەرەبىي، بە پىتېكى كوردىي بگۆرپىن، واتاي ووشەكە تىكەدەچى و شتىكى زۆر سەيرى لى دەردەچى ! بۇ نەمۇنە: زۆر بەي ھۆنەرە كلاسىكىيەكانى كورد، باسى كۆي « طوور » يان كردوۋە، كەچىي، ھىندىچ كەس، لەبرى ئەوۋە، « توور » يان نووسىوۋە. جا تو خوا « طوور » و « توور »، يەك واتايان ھەيە؟ يا، كەر ناوى « سەيف ئەلقوزات »، بە « سەيف ئەلقوزات » بنووسىن، چەن شتىكى ناشرىنى لى دەردەچى؟ تۆ بلىي، بنەمالەي خوالىخۆشبوو، لىمان قەبولكەن!!

4. نىشانەكانى « خالبەندىي »م، بۇ ھەموو ھۆنراوۋەكان داناوۋە.

5. ھەوئىنى ھۆنراوۋەي كوردىي، ھەر لە كۆنەوۋە تا ئەوۋو، لە چەن سەرچاۋەيەكى جىياواز پىكھاتوۋە. بەلام، لەم لىكۆلىنەوۋەيەدا، تەنيا ھەر، لە چەن ھەوئىنىكى دىيارىكراو دواوم. بۆيە، باس و لىكۆلىنەوۋەكەم، بەپىي بابەت دابەشكردوۋە. لە چەن بەرگىكدا كۆمكردوونەتەوۋە، ھەر بەرگىكىش، لە بابەتتىكى تايبەتتېي دەدوئى. لەبەرئەوۋە، ھەموو كون و كەلەبەرىكى، ژيانى ھۆنەرەنم نەپشكىنەوۋە. يا، لە ھەموو جۆرە ھۆنراوۋەكانيان نەدواوم، بەلكوو، تەنيا ھەر، ھىندىچ بابەتى تايبەتتېم، لاي ئەو ھۆنەرەنە كۆكردۆتەوۋە و پىكەوۋە تۆمارمكردوون!

6. دەر باره‌ی به‌ره‌می هۆنهران، گەر هەر هۆنهری، دیوانی چاپکراوی هه‌بووی، ئەوا، به‌شیوه‌یه‌کی راسته‌وخۆ، هۆنراوه‌کانم لێ وهرگرتوون. به‌لام، گسەر هۆنهری، دیوانی چاپکراوی نه‌بووی، ئەوا، له‌هەر سه‌رچاوه‌یه‌کی دیکه‌دا، هۆنراوه‌ی گونجانم، به‌ر چاوه‌که‌وتبێ، وهرم گرتوون.

هه‌روه‌ها، ژماره‌ی ئەو هۆنراوانه‌ی، له‌م لیکۆلینه‌وه‌یه‌دا هه‌لمبژاردوون، به‌پیتی به‌ره‌م و جۆری هۆنراوه‌کان، به‌گۆڤره‌ی چێژی تایبه‌تی خۆم، لێم گولبۆژکردوون. مێشه‌ه‌نگوینی چێژی دل و دهروونم، به‌سه‌ر گولی لقی سه‌وزی دره‌ختی، به‌ره‌می هەر هۆنهریکه‌وه‌ نیشته‌بیته‌وه، تا توانیوتی، تیرتیر، بۆنی که‌لای سه‌وز و گولی ره‌نگاوپه‌نگی هۆنراوه‌کانی کردووه، شيله‌ی شیرینی هه‌لمژیه، چهن چه‌پکه‌ گولکی جوانیشی، لێ چنیوه و گولدانی باسه‌که‌ی پێ رازاندۆته‌وه! له‌به‌رئه‌وه، هیندی هۆنهر ههن، زۆر به‌ کورتیی، دهرباره‌یان داووم و ته‌نیا یه‌ک، هیندیکی دیکه‌ دوو، هیندیکی دیکه‌ش، پتەر له‌ دوو نمونه‌م، له‌ هۆنراوه‌کانیان وهرگرتووه. ئەمه‌ش، ئەوه‌ ناگه‌یه‌نی، ئەم هۆنهر، له‌و هۆنهر، له‌و بواره‌دا باشتربووی! نه‌خیر، به‌لکوو له‌وه‌ پترم ده‌س نه‌که‌وتووه.

7. هۆنهره‌کانم، به‌پیتی ته‌مه‌نیان ریزکردووه. له‌به‌رئه‌وه، سیستیمی ئەلفویتی ناوم، به‌کار نه‌هیناوه. یا، به‌پیتی ناو و ناویانگیان، ریزم نه‌کردوون. چونکه، بابه‌ت لای من گرنگبووه و به‌هیچ شیوه‌یه، گویم به‌پله‌ویابه‌ی هونه‌ریی و هونه‌رمه‌ندیی هۆنهران نه‌داوه! جگه‌ له‌وه‌ی، زۆریشم هه‌ولداوه، هۆنهره‌ له‌بیرچووه‌کان، بیری خۆتەر بخه‌مه‌وه، یا، هۆنهره‌ که‌م ناسراوه‌کان، به‌خۆتەر بناسیتم!

8. سالی له‌دایکه‌بونی هۆنهره‌کانم، له‌چهن سه‌رچاوه‌یه‌کی جیاوازی وه‌ک: «عه‌لادین سه‌جادی، سدیق بۆرمه‌که‌یی» و دیوانی هۆنهره‌کانه‌وه وهرگرتووه. ئەوی به‌کۆچی نووسرا‌بوو، له‌به‌ر رۆشنایی، په‌رتووه‌ک نایابه‌که‌ی «فریمان جرنفیل - التقویمان الهجری و الیلادی» دا، ساله‌ زاینییه‌کانیانم وهرگرتووه. له‌به‌رئه‌وه، بۆم دهرکه‌وت، له‌نیوان ساله‌کاندا، جیاوازییه‌کی سه‌یر هه‌یه، هیندی سالی له‌دایکه‌بونی، هیندی له‌هۆنهران، هینستا به‌ته‌واویی ساغ نه‌بوونه‌ته‌وه. یا هه‌له‌یه‌کی

زۆريان تيدا ھەيە. بۇ نمونە: مېژووی لەدايکبوون و مردنی « وەلی دیوانە », لە ھەموو سەرچاوەکاندا، وەک یەک نین. « رازی » لە دیوانەکاندا، سالی « 1180 ک » بە سالی لەدايکبوونی داناو و باسی سالی کۆچیدوایی نەکردوو. بەپیتی « فریمان », ئەو سالە « 1766 ز. » دەکا. کەچیی، لای « بۆرەکەیی », سالی « 1158-1216 » کۆچیی نووسیو، کە دەکاتە « 1745-1801 ز. ». بەلام، « سەجادیی » بە سالی « 1826-1881 » زایینی داناو. ھەرچی چۆنیتیی، لەوانەیی، ئەو « بۆرەکەیی », لە ھەردووکیان راستریت. چونکە، لە لایەکەو، ھاوتەمەنی « رەنجوویی » بوو و ئەویش، سالی « 1164-1225 ک. = 1750 - 1810 ز. » ژیاو، یا، نزیکی لە یەک سەردەمدا ژیاون. لە لایەکی دیکەشەو، نامەیان لە نێواندا ھەبوو، کاتیکیش، « وەلی » مردوو، « رەنجوویی » ھۆنراوێی بۇ ھۆنیووتەو!

9. ھۆنراوێی کلاسیکی کوردیی، لە لایەکەو، بە سامانێکی گرنکی نەتوایەتییمان دادەنرێ. لە لایەکی دیکەشەو، ئاوپنەپەکی بالانما و خاوتنە، زۆر بە پوونیی، مېژووی وێژەیی کوردیی تیدا دەبینن و بە ھۆیەو دەزانن، لەو پۆژانەدا، ئەو ھۆنەرە پایەبلندانەیی کورد، چ جۆرە ملوانکەپەکیان، لە خشلی زێر و زیو، مرواریی و گەوھەر ھۆنیووتەو و لە ملی وێژەیی کوردییان کردوو. جگە لەوانەش، مەبەستی لیکۆلینەوگەیی خۆشم، پتر، خۆی لە بواری ھۆنراوێی کلاسیکدا دەبینن. زمانیش، وەک بوونەوهرتکی زیندوو، ھەمیشە لە گۆران و پیتشکەوتن دایە. ئەوھش، بە یەکتی لە جیاوازییەکانی، نێوان ھەردوو ھۆنراوێی نوێ و کلاسیک دەژمێرێ. ھۆنەرە نوێخاواز و لاوەکانیشمان، ھێندە زۆرن، پتووستیان بە لیکۆلینەوگەیی درێژی تاپەتیی سەرەخۆ ھەيە !

لەبەرئەو، ھێندەیی بايەخم، بە لیکدانەوھیی ھۆنراو کلاسیکییەکان داو، ھێندە، بايەخم بە ھۆنراو نوێکان نەداو. چونکە، جگە لەوھیی، دەستەیی یەگەم، بە کوردییەکی قورس، بە زمانێکی تیکەلاو و پڕ لە ووشەیی بیانیی نووسییوانە، بەپیتی باری سەردەمەکەش، چەن دیالیکت و خواردیالیکتیی جیاوازیشیان بەکارھێناو، کە ئەو پۆر، زۆر بەی زۆری، خوینەری کورد، لێیان تێ ناگا. بەلام، ھۆنەرانێ دەستەیی

دوهم، به کوردیییەکی پەتیی دەنوسن، لەبەرئەوه، زۆر پتویستی، به روونکردنەوه و شیکردنەوه نییە.

10. جگە لەوهی، له نێو هەموو ئەو ھۆنەرانی شادا، بەپێ سەردەم و شتیوھی دیالیکتەکان، بایەخیکی زۆرم، به ھۆنراوەکانی ئەو ھۆنەرانی داوه، که به خواردیالیکتی « کرمانجی ژوووو »، وەک: « مەلای جەزیری، خانیی، دیالیکتی « کەلھور »، وەک: « بابەتایەری ھەمەدانیی » و دیالیکتی « گۆزان » وەک: « بێسارانیی، صەیدی ھەرامیی و مەولەویی » ھۆنراوەیان گوتوو. چونکە، له ھەر سەردەمێکی مێژوویی، مێژووی نەتوھی کورد و وێژەیی کوردییدا، یەکی لەو دیالیکتانە، خۆی به سەر زمانی نووسیندا سەپاندوو. لەبەرئەوه، ھەر کۆلینەوه و توژینەوہیەک، ئاوێتی له بەرھەمی، ئەو ھۆنەرە کلاسیکییانە نەداتەوه، سەرنجیکی قوول، له زمانی نووسین، شتیوہ و ناوہرۆکی بەرھەمەکانیان نەدا، کۆلینەوه و توژینەوہیەکی سەرکەوتوو نابێ. چونکە، گەر تەنیا ھەر، سەرنجیکی سەرپێیی، له مێژووی وێژە و دیالیکتەکانی زمانی کوردیی بەدین، ئەوا، بۆمان دەردەکەوێ، له ھەر قۆناغیکی مێژوویدا، ھۆنەرانی کورد، به یەکی لەو دیالیکتانە، ھۆنراوەیان ھۆنیووتەوه. ھەر چەندە، تا ئێستە، شارەزایانی کورد و بیانیی، له سەر بۆچوونیکیی یەگرتوو، به تەواویی ساغ نەبوونەتەوه و ھەر کۆمەڵیکیان، دیدیکی جیاوازیان ھەیە، ھەر بۆ نموونە دەلیم: « کاکەیی فەلاح » نووسیویتی: (کۆنترین شاعیری ناسراوی کورد، « عەلی تەرمۆکی » یە که له سەردەمی دەھیمی زاییندا ژیاوه، شیعەری زۆر به سۆزی ھەیە، له بابەتی دلداریی و نیشتمانپەرورەیی ...) (256,46)

ھەرۆھا، چەن مامۆستا و شارەزایەکی دیکە، پتییان وایە: (یەکەم دەسنووسی ئەدەبی کوردیی له سەرەتادا به دیالیکتی کرمانجی ژوووو پەیدا بوو، یەکەمین شاعیریکیش، که بەم دیالیکتە نووسیویتی « عەلی حەزیری » یە) (18,5)

بەلام، ھیندیکیی دیکەش له شارەزایان، پتییان وایە: له نێوان سەدەیی دە و یازدەدا، یەکەمین دەقی وێژەیی کوردیی، به دیالیکتی « کەلھور » نووسراوەتەوه و ھۆنراوەکانی « بابەتایەری ھەمەدانیی » ش، به نموونە

دیننهوه، گوايه: يه كه مين هۆنهري كورد بووه، هۆنراوهي بهو دياتيكته نووسيوه. له بهرئوه، يهك ديد و بۆچووني يهگگرتوو نيبه!*

هرچي چۆنبي، هيندئ له شارهزايان پتيان وايه، له سهدهي يازدهدا، بهشه دياتيكتي «كرمانجي ژوروو» به سهه دياتيكت و خوار دياتيكتهكاني ديكي، زماني كوردبيدا زالبووه. هيندئ، له هۆنره ناسراو و به ناويانگهكاني كوردبش، وهك: «عالي حهرييي، مهلاي جزيري، فهق تهيران، ئهحمه دي خانبي ...» و گهليكي ديگهش، هر بهم بهشه دياتيكته، بهرهمهكاني خويان تۆماركردوه.

ههلبهته، شانبهشاني ئهو دياتيكت و خواردياتيكتانهش، له ناوچه جياوازمكاني ديكي كوردستاندا، هيندئ دياتيكت و خواردياتيكتي ديكي زماني كوردي، وهك زماني نووسين بهكارهتراون. بۆ نمونه: گه، دياتيكتي «گۆزان» به گشتي و بهشه دياتيكتي «هه وراماني» به تايبهتي بگرين، ئهوا، زۆر به رووني دهبينين: شوئيكي كه لي گرنكي، له زمان و ويژهي كورديدا، بۆ خۆي داگيركردوه. چونكه، جگه لهوهي، وهك شارهزايان بۆيان ساغكردويتهوه، پيش ئهوهي، هۆنرهكانمان، هۆنراوهي پي بهۆننهوه، هه موو پرتووكه ئايينيبي به كۆنهكاني كورد، وهك: «ئافستا، ماريهت و پيرشالياري زهدهشتي، سههه نجام»، هر بهو بهشه دياتيكته نووسراونهتهوه، يا، زۆر له يكديهوه نزيكبوون، كه بهشي هههه زۆريان، به هۆنراوه هۆنراونهتهوه. له بهرئوه، گهه ئهوه دهقه ئايينيبيانه، به چهن دهقيكي ويژهي دابنين، ئهوا، هيچ گوماني تيدا ناميتي، نووسين به دياتيكتي «گۆزان» له ههردوو دياتيكتي «كهلهور و كرمانجي» كۆنتره!

ههروهها، له سهدهي چواردهههه و به دواوه، دياتيكتي «گۆزان»، وهك زمانكي ويژهي، له هيندئ ناوچهي رۆژههلات و باشوري كوردستان بهكارهاتوه، زمان و ويژهي كوردي، به هۆي ئهوه دياتيكته و كهله هۆنراهي وهك: (مهلاپهريشان، بيتساراني، خاناي قوبادي، شيخي سيراچهدين، سهيدي ههوامي، ئهحمه بهكي كۆماسي، ميرزا شهفيعي جامه پزي، مهلاهتحي جهباري، مهولهويي تاوگوزي، سهي ياقو، مهستوره ...) (25، 52، 86) هوه، پيشكهوتن و گهسههنديكي له بهرچاوي، به خۆيهوه ديوه، رازهيهكي زۆر گهوهي،

زمان و ویزەى كوردىي كوردووه. شاراوەش نىيە، ئەو ھۆنەرە مەزنانە، چەن سەدەيەك دواى خۆشيان، كارتىكى زۆريان، لە ھىندى ھۆنەرانى دىكەى كورد كوردووه. بۆ نمونە: دوو كەلە ھۆنەرى وەك: « بىسارانىي » و « مەولەويى »، كاريان لە دوو ھۆنەرى گەرەى وەك: « پىرەمىرد » و « گۆزان » كوردووه و پىويستىشى، بە بەلگە ھىنانەو نىيە!

11. لە بەشى يەكەمى ئەم لىكۆلینەو ھىە و ئەم بەشەشدا، ھەموو ئەو سەرچاوانەى بەكارمەيتان، لە بەر رۆشناى رىبازىكى زانستانە و بەپىتى فەمىلييا، يا، نازناوى ھۆنەرەكان رىز نەكراون. چونكە، ھىندىكيان، ئەو مەرجانەيان تىدا نىيە. لە بەرئەو، تەنيا، بەگوتىرى ئەلفويىتى، ناوى ھۆنەرەكان تۆمارمكردوون.

12. لەم جۆرە باسانە، ھەم خۆتندكار، كۆلەر و توژمەران دەتوانن، كە لكوەرگرن. چونكە، چەن بابەتتىكى گرنگم، بۆ گەلەلە كوردوون، بى ئەو، بە دوايدا بگەرپىن و ئەركىكى زۆرى پىو بەكىشن، لە بەر دەسيان داىە. ھەم دەتوانرئ، پىشپىركئ لە سەر بابەتەكانى بكرئ و خەلاتىش، بەو كەسانە بدرئ، كە ئەنجامەكەى دەزانن. بۆ نمونە: كام ھۆنەر، باشترىن و جوانترىن، ھۆنراوەى ئايىنى گوتووه؟ يا، لە سەر « بەھار، ھاوین، پايىز، يا زستان »، تەر و پاراوترىن ھۆنراوەى ھۆنىو تەو؟ يا، كام پارچە ھۆنراو، لە بوارى ھۆنراوەى « ئەفین و دلدارى، نەتەو ھىي و نىشتمانىي »دا، سەر كەوتووتوبووه؟

لە كۆتايىشدا، ھەر ئەو ماوہ بلىم: ئەوا، بە پشتىوانى يەزدانى گەرە، بەرگى دوو ھى « ياقووت و زىووت » تەواو بوو و لە بەر دەسى خۆتەوارنى نەتەو ھەكەم داىە. ھىوادارم، كە لىنكى پىكرىتەو، كەلكى لى بىين و لە بارى سەرنجى خۆشيان، بى بەشم نەكەن!

دوكتۆر حوسىن محەمەد عەزىز

ستۆكھۆلم
2003/12/12

* تەماشای سەرچاوەى ژمارە « 18 » و بەرگى يەكەمى ئەم بەرھەمە بکە، زۆر بە درىژى، باسى ئەو دىد و بۆچوونانەم كوردووه!

هه‌وینی

هۆنراوه‌ی کوردیی

هه‌لبه‌ته، هۆنراوه‌ش، وه‌ک هه‌موو به‌شه‌کانی دیکه‌ی هونەر و وێژه، به‌پیتی گۆرانکارییه‌کانی سه‌رده‌م و زانست، به‌پیتی بابەت و ناوه‌پۆکی هۆنراوه‌کان، به‌سه‌ر چه‌ن جۆری‌کدا دابه‌شده‌کری‌ن.

له‌ سه‌رده‌میکی زۆر کۆندا، فه‌یله‌سۆفیکی وه‌ک « ئه‌رستۆ »، هۆنراوه‌ی، به‌سه‌ر چوار جۆردا دابه‌شکردوه: (جنتودان، کۆمیدیا، ستایش و تراژیدیا.) «24،47»

به‌لام، ئەم دابه‌شکردنه، جگه‌ له‌وه‌ی، خۆل و گه‌ردی، می‌ژووی لی نیشتووه و زۆر کۆنبووه، ئه‌وپۆش، شاره‌زایان، به‌هیچ جۆری، به‌ راستی دانانن. چونکه، له‌هه‌موو روویه‌که‌وه، به‌ته‌واویی گۆراوه، گه‌لی فراوانتربووه و چه‌ندین جۆری دیکه‌ی، له‌ ئامیزی خۆی گرتوه. با بزانی‌ن، چۆن؟

له‌ قۆناغه جیا‌جیا‌کانی می‌ژوودا، هۆنراوه و هۆنەر، به‌ شیوه‌ی جیا‌واز جیا‌واز، خۆیان نواندوه. ده‌توانم، ب‌ل‌یم: له‌ سه‌ره‌تادا، هۆنراوه، ته‌نیا هه‌ر، بۆ ده‌سته‌یه‌کی دیاریکراو بووه. زۆربه‌ی زۆری هۆنهره‌کان، هۆنراوه‌کانیان، بۆ خۆیان و چه‌ن که‌سیکی دیاریکراو گوتوه و هه‌ستی ده‌روونی خۆیان، له‌و پ‌تیانه‌وه ده‌رب‌ریوه.

به‌لام، کاتی، مه‌لبه‌ندی ده‌سه‌لاتی رامیاریی و فرمان‌په‌وایی، له‌ وولاته جیا‌جیا‌کانی جیهاندا، دامه‌زراوه، ده‌سته‌ی فرمان‌په‌وایان، ورده‌ورده،

دهسه لاتیان په‌یدا کردووه، به‌هتیزبوون، په‌لوپوځیانهاویشتووه و پایه‌کانی فرمانپروایی ده‌وله‌تیان چه‌سپاندووه، ئیدی، ئەم شیوه‌ هۆنراوانه، زۆر گۆپاون. هیندی جار، پله و پایه، هیندی جاری دیکه، زێر و زیو، هیندی جاری دیکه‌ش، چاوسوورکردنه‌وه و زه‌بری شمشیر، کاری کاریگه‌ری خۆیان کردووه!

دووریش نییه، پتووستییبه‌کانی ژیا‌نی پوژانه‌ی، ئەو سه‌رده‌مانه‌ش، وای پتووستکردبێ، شیوه‌ی هۆنراوه‌کان، له‌ هه‌ستی ده‌روونیک‌ی پوون و خاوتنه‌وه بگۆرێ، شیوه‌یه‌کی خراب و ناشیرینی « ستایشکردن، پتداه‌ل‌دان، مامه‌بیکردن و هه‌له‌پرستی »، له‌ ئەندازه‌ به‌ده‌ر، له‌ خۆی بگرێ. بۆیه، له‌ ده‌رباری زۆربه‌ی زۆری « خه‌لیفه‌کانی عه‌ره‌ب، شا‌کانی ئیران، سول‌تانه‌کانی تورک » و پیاوه‌ ده‌سه‌لات‌داره‌کانیاندا، هۆنری ده‌ربار په‌یدابوون. هۆنراوه‌یان، به‌ « شان و بازوو، ره‌نگ و روو، ئازایه‌تی و جوام‌پیری، لیهاتوویی و بلیمه‌تی » ده‌سه‌لات‌داران و ده‌سوپیوه‌نده‌کانیاندا هه‌ل‌داوه.

به‌لام، دوا‌ی ئەوه‌ی، هیندی فیرگه‌ی گیانی جیاوان، له‌ مه‌ل‌ب‌نده جیا جیا‌کانی، جیهانی « خۆره‌لاتی ناوه‌ند »، له‌ نێو خودی ئایینه‌که خۆیدا، په‌یدابوون و سه‌ریانه‌ل‌داوه، زۆر له‌و هۆنه‌رانه، له‌و ریت‌بازانه دوور‌که‌وتوونه‌ته‌وه. ئیدی، هۆنراوه، شیوه‌یه‌کی دیکه‌ی جیاوازی وه‌رگرتووه، ریت‌بازیک‌ی دیکه‌ی نوێ هه‌لب‌ژاردووه. به‌ره‌به‌ره، وازی له‌ پتداه‌ل‌دانی ده‌سه‌لات‌داران هیناوه، له‌گه‌ل « ئەوینداری، سو‌فیکه‌ری و جوان‌به‌رستی »دا، جه‌مسه‌ری هاو‌به‌یمان‌یان گرت‌داوه. له‌ دوا قو‌ناغه‌کانیشیدا، هۆنراوه‌ی رۆمانسی په‌ره‌یسه‌ندووه. پاشان، له‌گه‌ل قو‌ول‌بوونه‌وه‌ی کیشه‌ی نه‌ته‌وا‌یه‌تی نه‌ته‌وه‌ بنده‌سه‌کاندا، هه‌ست و هۆشی نه‌ته‌وه‌یی، هوشیاری رامیاری، پتگه‌یشتووه و پتسکه‌وتووه، هۆنراوه‌ی نه‌ته‌وه‌یی و نیشتمانی‌یش، له‌ کت‌لگه‌ی زه‌ویی به‌ پیت و سه‌وزی وێژ‌دا، چه‌که‌زه‌یکردووه، له‌ هه‌گبه‌ی هۆنه‌ره‌کانه‌وه، سه‌ری ده‌ریناوه و له‌ نووکی پت‌نوسه‌کانیان‌ه‌وه، وه‌ک تاقگه‌ی زیو پ‌ژاوه!

له‌ سه‌رده‌مه جیاوازه‌کانی، قو‌ناغه‌کانی میژووی کۆمه‌لی کورده‌واریدا، رۆ‌له‌کانی نه‌ته‌وه‌ی کورد، گه‌لی داوا‌کاری گرن‌گیان، له‌ به‌ره‌می وێژه‌یی به‌ گشتی و له‌ هۆنراوه‌ به‌ تایبه‌تی هه‌بووه. گه‌لی جار‌یش،

قهپی زۆر گه‌وره‌یان داگر تووه. هه‌میشه و‌ستوو‌یانه، هۆنراوه، هه‌م، رووکه‌ی دل‌داری‌ی بێ، ئاو‌پ‌رژێنی، دل و دهروونی ئەف‌ین‌داران بکا. هه‌م، باسی جوانی‌ی س‌روشت و ناسکی ژنیان بۆ بکا، بووکی رازاوه‌ی ئەندیشه‌ی، جوانی‌ی س‌روشت و ناسکی ژنیان، بۆ له‌ پ‌رده‌کا. هه‌م، سه‌نگه‌ری ن‌یشت‌مان‌په‌روه‌ری بێ، کۆمه‌لانی خه‌لک، بۆ خه‌بات و قوربانی‌دان هاندا. هه‌م، مامۆستا‌یه‌کی گه‌وره و ب‌لیمه‌تی، نه‌خۆشی‌ی و د‌رده‌ کۆمه‌لایه‌تی‌یه‌کان بێ، پ‌تی چاکه و سه‌رف‌رازی‌یان پ‌یشاندا. هه‌م، پ‌یاله‌ی مه‌ی بێ، قوژنی مه‌یخانه و میتزی خوار‌دنه‌وه‌یان، بۆ پ‌رازی‌نێته‌وه. هه‌م، له‌ قوژنی « مزگه‌وت، ته‌کیه و خانه‌قا » کانیشدا، به‌ندی دل و هه‌ستی د‌هروونی خواپه‌رستان ب‌جولێنی، ستاییشی په‌روه‌رگار و په‌یام‌به‌ره‌که‌ی بکا، د‌هروونی وشکه‌وه‌بووی خواناسان و سۆفییه‌کان پاراوکا!

بۆیه، گه‌ر، هه‌ر له‌ کۆنه‌وه تا ئه‌ورۆ، هۆنراوه، له‌گه‌ڵ له‌کانی د‌یکه‌ی، و‌یژمه‌دا به‌راورد‌که‌ین، ده‌بینین: گه‌لێ ئه‌رکی گه‌وره و گ‌رانی، له‌ نه‌ستۆدا بووه، له‌ چاو له‌کانی د‌یکه‌ی و‌یژمه‌دا، ئه‌رکه‌کانی سه‌رشانی، زۆر زیاتر بووه و باری شانی قورس‌تر بووه. هه‌ر له‌ به‌ر ئه‌وه‌ش بووه، کۆمه‌لانی خه‌لک، پ‌شتا‌ویشت، نه‌وه‌ د‌وای نه‌وه، هۆنراوه‌کانیان، له‌ سنگی خۆیاندا هه‌ل‌گرت‌وه، له‌ به‌ریان‌کرد‌وه و ده‌ما‌وه‌دم گ‌یرا‌ویانه‌ته‌وه. هه‌ر چه‌نده، زۆریان ت‌یدا‌چوون و نه‌مان، به‌لام، به‌ش‌تیکی زۆریان پاراست‌وه، چ‌گه‌ له‌وه‌ی، ه‌یند‌یک‌یشیان، به‌ نه‌م‌ریی ما‌ونه‌ته‌وه، له‌ دل و د‌هروونی، پ‌ۆله‌کانی نه‌ته‌وه‌که‌دا، قول‌پیانداوه و تا ئه‌ورۆش ده‌ژین.

که‌واته: هۆنراوه‌ی کوردی، وه‌ک هۆنراوه‌ی، هه‌موو گه‌لانی پ‌ۆژه‌ه‌لاتی ناوه‌راست و ئ‌یسلام، وه‌ک هه‌موو به‌شه‌کانی د‌یکه‌ی و‌یژمه‌دا، به‌ پ‌تی باب‌ت و ناوه‌پ‌ۆکی هۆنراوه‌کان، له‌ گه‌لێ بواری ج‌یا‌ج‌یادا، به‌ سه‌ر چه‌ن جۆر‌ت‌ک‌دا دا‌به‌ش‌ده‌ک‌رێ. ده‌توانم، ب‌ل‌یم: هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه، هه‌و‌ینه سه‌ره‌کی‌یه‌کانی هۆنراوه‌ی کوردی، خۆیان، له‌ گه‌لێ باب‌تی گ‌رن‌گی وه‌ک: « هه‌ستی خا‌و‌رنی ئەف‌ین و دل‌داری‌ی، دیار‌ده‌کانی س‌روشت و جوانی‌ی، پارانه‌وه و ستاییشی ئ‌ایینی، هه‌ستی د‌هروون، فه‌لسه‌ی بوون و نه‌بوون، سۆفی‌گه‌ری، په‌وشت و باری کۆمه‌لایه‌تی، باس‌کردن و پ‌یدا‌ه‌ل‌دان، پ‌لاره‌وا‌یشتن و داش‌ق‌ورین، په‌وشی نه‌ته‌وه‌یی و

نیشتمانیی، خهباتی پامیاری و شوپشی چه کداری، ئایدۆلۆژیای پامیاری، چینایه‌تیی، مرۆفایه‌تیی، پرووداو و کاره‌ساتی خویناوی، شین و لاواندنه‌وه، یادی نه‌مران، گالته‌وگه‌پ، گۆزانی، سرود، شانۆگه‌ری، په‌خشانه‌هۆنراوه، چیرۆکه‌هۆنراوه، داستانه‌هۆنراوه، پۆسته‌ره‌هۆنراوه و هۆنراوه‌ی دراما «دا بینیه».

له‌به‌رئه‌وه، ده‌توانم، بلێم: چه‌ن زاراوه‌یه‌کی ره‌سه‌نی وه‌ک: «هه‌ست، سۆز، بیر، هۆش و گیان»ی، هه‌موو نه‌ته‌وه‌یه‌ک، له‌ چه‌ن شتیکی پر بایه‌خی وه‌ک: «زمان، می‌ژوو، هونه‌ر، وێژه و ترا دیسیۆن»ی نه‌ته‌وه‌گه‌دا، خۆی نواندوووه و خۆشی ده‌نووتی. له‌ بواری وێژه‌شدا به‌ گشتیی و هۆنراوه‌ به‌ تایبه‌تیی، چه‌ن سه‌رچاوه و هه‌ستیکی پیرۆزی ئایدیالی و مه‌رالیی وه‌ک: «ئایین، ئه‌فین و نه‌ته‌وه‌یی» هه‌ن، به‌ سه‌رتۆیی، هه‌موو سه‌رچاوه و په‌گه‌زه‌کانی دیکه‌ی هۆنراوه ده‌ژمیرین. ئه‌و سێ هه‌سته‌ پیرۆزه‌ش، گه‌لێ جار، له‌ لایه‌که‌وه، له‌ گه‌ل یه‌کدی و له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، له‌ گه‌ل جوانیی سرووشتدا، تیکه‌لاو کراون، له‌ نه‌جامی‌شدا، یه‌ک یه‌که‌ی وێژه‌یی به‌رز و هاونا‌هه‌نگیان پیکه‌تیناوه. دواتریش، هه‌ر هه‌موویان، له‌ رێژگه‌ی یه‌ک ئۆقیانووسی گه‌وره‌ی، وێژه‌یی نه‌ته‌وه‌که‌ پزاون.

هه‌لبه‌ته، هه‌ر یه‌کێ له‌و هه‌وتانه‌ش، چه‌ن به‌شتیکی دیکه‌ی، جیاوازی گرنگیان لێ ده‌که‌وتنه‌وه. به‌لام، ئه‌ز لێره‌دا، ته‌نیا هه‌ر، له‌ هیندی هه‌وتنی گرنگی، وه‌ک: هۆنراوه‌ی «ئایینی و فه‌لسه‌فیی، سروشت و جوانیی، ئه‌فین و دل‌داری، نه‌ته‌وه‌یی و نیشتمانیی» به‌ گشتیی و هۆنراوه‌ی «نه‌ته‌وه‌یی و نیشتمانیی» به‌ تایبه‌تیی ده‌دویم، له‌ باخی پاراوه‌ی، جۆربه‌جۆری هه‌ر هۆنه‌ریکی کورده‌دا، چه‌پکێ گولی په‌نگا و په‌نگی بۆنخۆش ده‌چم، به‌ره‌می ئه‌م جاره و سه‌رمیزی مالی، هه‌موو کورده‌یکی دلسۆز و وێژه‌دۆستی پێ ده‌رازینه‌وه.

هه‌ر چه‌نده، «هێمن»ی ده‌سه‌ره‌نگین گوتویه‌تی: (دیوانی هۆنهران، وه‌ک باخچه‌ی گولان. گولی باخچه‌ تا په‌نگا و په‌نگه‌ترین، ته‌ماشاکه‌ران زیاتر رازیده‌که‌ن.) «198,66»

به‌لام، هه‌ر وه‌ک چۆن، هه‌وین و بابه‌ته‌کانی هۆنراوه، جیاوازییه‌کی زۆریان هه‌یه، به‌ هه‌مان شێوه‌ش، هۆنه‌ره‌کانمان، له‌ نێو خۆیان و له

بواره جیا جیا کانی هۆنراوه داناندا، ناویان پۆشتوو. واته: هر
 یه که یان، له بواریکی تایبهتی هۆنراوه هۆنینه وهدا، نهسپی خۆیان تاو
 داوه. بۆ نموونه ده لیم: له بواری هۆنراوهی رۆمانسیدا، چهن
 هۆنهریکی وهک: « نالی، کوردیی، هر یق ... »، پتر ناسراون. له
 کایه ی هۆنراوهی، باسکردنی جوانیی سرووشتدا، چهن هۆنهریکی
 وهک: « مهوله یی، پیره مێرد، گۆران ... »، پتر ناویاندهر کردووه. له
 بابته ی هۆنراوهی لاهوتیی و فهلسه فییدا، چهن که له هۆنهریکی
 وهک: « باباتا یه ری هه مه دانی، مه لا پهریشان، بێخود ... »، پتر به
 ناویانگن. له به شی هۆنراوهی سو فیگه رییدا، چهن هۆنهریکی بلیمه تی
 وهک: « مه لای جزیری، خانی، مه حوی ... »، پتر دهرکه وتوون. له
 جۆری هۆنراوهی نه ته وهی و نیشتمانپه روه ره ییشدا، « سالم، حاجی
 قادری کۆی، نه حمه د موختار جاف ... »، پتر ناو و ناویانگیان هه یه.
 هه روه ها، له بواری هۆنراوهی داشۆزینیشدا، جگه له « شوکری
 فه زلی »، که له ناچار ییدا، دا کۆکی له خۆی کردووه، نه وهی هه مانه و
 نیمانه، ته نیا هر، « شیخ ره زای تاله بانیی یه.
 ئیسته ش، کاتی نه وه مان هاتووه، هه موومان بیکه وه، که می، له
 خه رمانی وێژه ی کوردیی مان ورد بینه وه، تا بزانی، ره گه زه
 سه ره کییه کانی هه وێنی هۆنراوهی کوردیی، خۆیان له چیدا دهنوێن؟
 هۆنهره کلاسیکییه کانمان، خۆیان به چییه وه خه ریک کردووه؟ شه ویان،
 له بهر تیشکی مۆم، رووناکیی قوتیله ی نه وت و چرای « گه رچک » دا،
 چۆن پۆز کردۆته وه؟

ئایین
و
فەلسەفە

نایین، وهک پتوهندییهکی گیانیی، وهک نایدیایهکی بهرز، کارتیکی زۆری، له ژبانی کۆمه‌لی مرۆ کردووه و به شتوهیهکی بهردهوامیش، کاریتدهکا. پتوهندیی نایین، (پتوهندییهکه، له نێوان یهزدانی گه‌وره و تاکه‌تاکه‌ی کۆمه‌لی مرۆدا دروستده‌بی. ئه‌ویش، له پتی په‌یام‌به‌ر و په‌رتوکه‌ ئایینییه‌ پیرۆزه‌ ئاسمانییه‌کانه‌وه‌ په‌یداده‌بی. وهک هۆز، هه‌چ جۆره‌ پتوهندییه‌کی ره‌گه‌ز یا خوین، ئه‌ندامانی یه‌ک نایینی دیاریکراو، پتکه‌وه‌ نابه‌ستی. هه‌روه‌ها، پتووستی، به‌ هه‌چ جۆره‌ سه‌رکرده‌یه‌ نییه‌. هۆز، له‌ نێوان کۆمه‌لتیکی دیاریکراو و له‌ نێو یه‌ک نه‌ته‌وه‌ی تایبه‌تییدا سه‌ره‌له‌ده‌دا. به‌ شتوهیه‌کی گشتیی، هۆزه‌کان، له‌ یه‌ک ناوچه‌ی جوگرافیای دیاریکراودا ده‌ژین. به‌لام، جاری وا هه‌یه‌، هۆزی، له‌ چه‌ن ناوچه‌یه‌کی جیاوازا نیشته‌جێده‌بی. وهک له‌ نێو زۆریه‌ی، هۆزه‌ کورده‌کاندا باوه‌. به‌لام، نایین، سنووری هه‌موو « تیره‌، هۆز، خێل، گه‌ل، نه‌ته‌وه‌، ناوچه‌، وولات و کیشوهر » تێ ده‌به‌ی، واته‌: هۆز، سنوورتیکی به‌رتسه‌کی کۆمه‌لایه‌تی دیاریکراوی هه‌یه‌. به‌لام، نایین، بێ سنووره‌ و پتوهندیی به‌ « هه‌ست، هۆش، باوه‌ر و گیان » وه‌ هه‌یه‌. له‌ نێو دێ و ده‌رووندا ده‌ژی، وهک هه‌وا وایه‌. به‌ هه‌موو « ناوچه‌، وولات و کیشوهر » تێکدا بلأوده‌بێته‌وه‌. له‌ نێو باوه‌ری هه‌موو مرۆفێکدا، ره‌گی قوولی خۆی، به‌ شتوهیه‌ له‌ شتوه‌کان داده‌کووتی. له‌ به‌رئه‌وه‌، به‌ باوه‌رتیکی ئینتیرناسیۆنالی گیانیی داده‌نری. به‌لام، هۆز، به‌ یه‌که‌یه‌کی « کۆمه‌لایه‌تی – نه‌ته‌وه‌یی » ده‌ژمێرری. کاتێ، کۆمه‌ل به‌ره‌و پتسکه‌وتن ده‌روا، پتوهندییه‌ ئابووری و کۆمه‌لایه‌تییه‌کان سه‌قامگیر ده‌بن، هۆز له‌ ئارادا نامینی و کۆتاییبێدی. که‌چی، پتوهندیی نایین، به‌ هه‌چ جۆری کۆتایی نایه‌. ده‌توانم، بلیم: نایین، له‌ گه‌ل ته‌مه‌نی زه‌ویدا په‌یدابووه‌، به‌ ژبان و مانی کۆمه‌لی مرۆفایه‌تییه‌وه‌ به‌سراوه‌، تا ئه‌م گه‌ردوونه‌ش بمینی، پتوهندیی نایینی، له‌ نێوان خه‌لک و خوادا، هه‌ر ده‌مینی و کاری خۆی ده‌کا. (5، 17)

له‌ سه‌ره‌تادا، هۆنراوه‌، له‌ نێو نه‌ته‌وه‌کانی « پۆزه‌لات » به‌ تایبه‌تی و « ئه‌وروپا » به‌ گشتیی، پتر، بۆ باسی دلداریی، پێداه‌لدان و جوانیی سروشت ته‌رخانکراوو. به‌لام، کاتێ بیروباوه‌ری نایینی، له‌ نێو کۆمه‌لی مرۆدا بلأوبۆوه‌، ئییدی، هۆنراوه‌، پووی له‌و پووکه‌

سروشستییهی خۆی وەرچەرخان، پرووی له دەروازهی خواپهرستی و نایین کرد. به تایبهتی، کاتی نایینی ئیسلام هات و به تهواوی بلاو بۆوه، ئیدی، هه موو شت گۆرا، هۆنراوهی نایینی، به تهواوی، شوینی شیواوی خۆی کردهوه و جیتی، به جۆرهکانی دیکهی هۆنراوه تهنگکرد.

ههر چهنده، هۆنراوهی نایینی، به تهواوی نهیتوانی، هه موو جۆره هۆنراوهکانی دیکه بسپرتهوه و له ناویانهی، به لکوو، هۆنرهکان، ههر له سهر، هۆنراوه هۆنینهوهی خۆیان، بهردهوامبوون. به لام، وهک جاران، نه بوو. یا، له نێو خه لکه موسولمانه خوێندهوارهکان به گشتی و نه خوێندهوارهکاندا به تایبهتی، نهو بایهخی، هۆنراوهی نایینی پتی نه دراوه. بۆیه دهبینن: له کۆندا، زۆریه هۆنره کلاسیکییهکانی کورد، گهر، هه موو هۆنراوهکانی خۆیان، بۆ نایین تهرخان نه کردبێ، نهوا، به شتیکی زۆریان، بۆ هۆنراوهی نایینی تهرخان کردوه.

له بهر نهوه، به ئاشکرا دهبینن: هۆنرهکانی « عهرهب »، ستایشتیکی زۆری، خه لیفهکانی « عهباسی » و « فارس » هکانیش، گه لێ ستایشی « بهرمهکی بیهکانیان کردوه.

له نێو کۆمه لێ کوردهواریشدا، ههر له کۆنهوه تا نهو پۆ، گه لێ نایینی وهک: « زهردهستی، جوو، فه له، ئیسلام، کاکه یی، یه زیدی »، چهن نایینزایهکی وهک: « سووننه و شیعه » و چهن ریتبازتیکی نایینی وهک: « قادری، نه قشی و هه قه ... » هه بووه و هه یه. له بهر نهوه، شتیکی زۆر ئاساییه، گهر، زۆریه زۆری، هۆنره کلاسیکییهکانی کورد، هۆنراوهی نایینیان گوتبێ. ته نانهت، له نێو وێژهی کوردیدا، وای لیهاتوه، وهک دیاردهیهکی وێژه یی، زۆر به زه قیی رهنگیداوهتهوه. چونکه، به هه موو دیالکت و بن دیالکت هکان، له هه موو بهش و ناوچهکانی کوردستان، هۆنراوهی نایینی هۆنراوهتهوه.

ئه ز، کاتی، باسی هۆنراوهی نایینی کوردی دهکهم، ته نیا ههر، مه بهستم نهوهیه، له هۆنراوهی هۆنره کوردهکان بدویم، مه بهستم نهوه نییه، له په رتوکه نایینییه کوردیهکان بکۆلمهوه، که به شیوهی هۆنراوه و به دیالکتی « گۆزان » نووسراون. ئه گینا، (تیکستی هۆنراوهی شیوهی گۆرانی، کۆنترین تیکسته له وێژهی کوردیدا. یاخود، به واتایتیکی تر دهتوانین، بلێین: سه ره نای میژووی وێژه ی

کوردیی، به هۆنراوهی شیوهی گۆرانیی دهستیپتکردوو، ئەگەر، جوارینهکانی «باباتا بەری هەمەدانی 935 - 1010 ز.» بخەینە ئەو لاوه، که به شیوهیهکی کوردیی ئێرانیی ناوچهیی تیکه لاو یا به شیوهی لووریی نووسراوتهوه. «91,51»

هەر وهک چۆن، لای هێندێ نەتهوه، زمانی نەتهوهیی و زمانی ئایین، زۆر به توندیی، پیکهوه بهسراون، بۆ نموونه: زمانی عەرهبیی و ئایینی ئیسلام، هەر یەک زمانن. به هەمان شیوهش، له لایهکهوه، زمانی ئایین و وێژهی ئایینی، له لایهکی دیکهشهوه، زمانی نەتهوهیی و وێژهی ئایینی، پێوهندییهکی زۆر پتهویان، له نێواندا ههیه.

گومانی تیدا نییه، ئەوتهی نەتهوهکان پهیدابوون و زمانی نەتهوهییان لا درووستبووه، پاشان، ئایینه جیاجاکان، سهریانهآداوه، ههمیشه و له ههموو قۆناغه جیاوازهکانی، مێژووی کۆمهالی مرۆدا، وێژی ئایینی، له کالای و بهرگی رازاوهی جیاجاادا، خۆی نواندوو. جا، ئەو هۆنراوه ئایینیان، له چاخی کۆن و پیش ئیسلامدا بووبن، یا، دواي ئەوهی، ئایینی ئیسلام دهرکهوتوو، بهشیکی گرنگی، له وێژهی نەتهوهکاندا، بۆ خۆی داگیرکردوو. لهبەرئەوه، له کۆندا، به شیوهیهکی گشتیی و به تایبهتیش، دواي ئەوهی ئایینی ئیسلام بلابوۆتهوه، کهم هۆنەر ههیه، هۆنراوهی ئایینی نەهۆنیتهوه.

بۆیه، (وێژهی کوردیی، له سهدهکانی ناوهراستهوه سهزیده رهیتنا و به وێژهی ئایینی و ئایینزایی و گیانی سۆفیزم دهستیپتکرد. ئەوهی ئاشکرایه، ئەوهیه: که ئەو وێژهیه، به ههموو شیوه سهزیهکییهکانی زمانی کوردیی پهیدابوو و په رهیهسەند. «مه‌لای جزیری» سه‌دهی یازدهیهی—می زایینی، هێندێ له باوه‌ره‌کانی «سۆفیزم» ئەوهی «جه‌لاله‌دینی رۆمی 1207-1273 ز.» بلاویکردبووه، وه‌گرت و له روخساری «غزهل»دا، به شیوهی «کرمانجیی سه‌روو»ی زمانی کوردیی بلاویکردوه. هەر بهو شیوه‌یهش، دوو په‌رتووکه پیرۆزه‌که‌ی «یه‌زیدی»یان «جیلوه» و «مه‌سح‌فی ره‌ش» نووسراوتهوه. ئەمه کۆنترین تیکستی ئایینی «یه‌زیدی»یه‌کانه، هه‌رچی وێژهی شیوهی «گۆرانی»یه، ئەویش، به وێژهی ئایینی دهستیپتکردوو، کۆنترین هۆنەریک، به‌م شیوه‌یهی نووسیبی، «مه‌لا په‌ریشان» (93,51)

لهبەرئەوه، زۆربەى ھەرە زۆرى، ھۆنراوەکانى «مەلا پەرتشان»، بە ھۆنراوەى ئايىنى دادەنرێن. بۆیە، گەر کەمى، لە بەرھەمى ھۆنەرانى سەردەم و دواى سەردەمى خۆشى وردبێنەوه، زۆر بە ئاشکرا دەبینن: (کارتيکردنى «مەلا پەرتشان»، بۆ سەر وێژەى کوردی بە گشتی و وێژەى ئايىنى بە تايبەتیی، زۆر بە ھێزبوو. ئەو ھۆنراوانەى، لە بابەتى ئیمان و ئىعتىقاد نووسىونی، لەو ھۆنراوە ئايىنىيە ميللييانەن، کە لە قۆناغى درووستبوونی نەتەو و پەرسەندنى پيدا دەبن. لەم کارەدا، گەلى ھۆنەرى ميللى جياوان، بەشداردەبن و ناويان ووندەبێ و بەرھەميان دەبیتە بەشتک لە سامانى وێژەى ميللى فۆلكلۆرى نەتەو.) «110,51»

بۆیە، پەنگە لە مێژووی وێژەى کوردیدا، بە سەدان ھۆنەرى کوردمان ھەبووی، ھۆنراوەى ئايىنىيان ھۆنرەتەو، بەلام، ناو و نيشانيان نەماي و نيبوي!

ھەر وھا، چەندین ھۆنەرى ديکەمان ھەبوو، ھۆنراوەى ئايىنىيان کوتوو. بۆ نموونە: ھۆنەرتكى وەك «سەيدى ھەورامى»، کوردتکى موسولمانى سوونى بوو و ھۆنراوەى ئايىنى داناو.

«مەولەوى»، سوونى بوو، ھەر چەندە، بە تايبەتیی، ھۆنراوەى ئايىنى نەنووسيوو و ھۆنراوەى زۆرى ئايىنى نيبو. بەلام، تەنيا ھەر، (مەسنەويىيەكەى كە بە ناوى «ئەلەقىدە ئەلرضيە» لە زانستى كەلام، ئەمە لە ھۆنراوە ئايىنىيە ديارەكانە.) «115,51»

جا، ھەر وەك پيشتريش گوتم و لێرەشدا، دووپاتيدەكەمەو، ھەموو ئەو ھۆنراوانەى، بۆ ئايىنە كوردیيەكان گوتراون، ئەز لێرەدا، پەنجەيان بۆ راناكيشم. ئەورۆش، گومانی تيدا نەماو، ئەو ئايىنانە، ھەر ھەموويان كوردیى بوون و دەقى ھۆنراوەكانيش، ھەر بە زمانى كوردیى نووسراون.

ھەر وەك زۆر لە مێژە، رۆژھەلاتناسىكى وەك «مىنۆرسكى» ش نووسيويتى: (سۆفیزم، سەرەتايەكى تايبەتیی ھەيە. ئەمە تەنيا رووداوىكى ئىسلامى نيبو. لەگەل ئەو شدا، ژيانى ئايىنى، لە لای كورد ئەوھيە، كە ئايىنزای زۆرى گرتۆتە خۆ. دوو ئايىنى سەيرى تيدا، ئەمانە، لە سەر بنجوبناوان و جەوھەرى كوردیى دامەزاون.

یه‌که‌میان: « یەزیدییە » ... بە‌لام، ئایینی دووهم: « عەلی ئیلاهییە ». ئەمە، ئایینیکی کوردیی بێ‌گەردە و تا ئێستەش، بە‌تەواویی، لێی نە‌کوێراوە‌تە‌وه. «56-52,69» «94-93,51»

شتێکی ئاشکرایە، زۆریە‌ی هەرە زۆری نە‌تە‌وه‌ی کورد، پێ‌رە‌وی ئایینی ئیسلام دە‌کا. دە‌توانم، ب‌لێم: کورد لە‌ هە‌موو گە‌له‌کانی دیکە‌ی ئە‌م سەر زە‌ویە، پتر با‌وه‌ری بە‌ ئایین و خواپەرستی هە‌بووه و هە‌یه. ئایینی ئیسلامی، زۆر بە‌ توندی وەرگرتووه و زۆر بە‌ گە‌رمییش، لە‌ نامتیزی گرتووه. لای کورد، لادان لە‌ ئیسلام، نە‌ک هەر بە‌ گونا‌هێکی گە‌وره دادە‌نرێ، بە‌‌لکو، بە‌ تاوان و گا‌وریش دە‌ژمێ‌رێ. لە‌بەرئە‌وه، شتیکی سە‌یر نییە، گەر لە‌و پ‌ۆژە‌وه، ئایینی ئیسلام لە‌ کوردستاندا ب‌لا‌وی‌تە‌وه، بە‌ هە‌زاران کورد، لە‌ رێی ئە‌و با‌وه‌رە‌دا، سەر و گیانی خ‌ۆیان بە‌خشی‌ی. هەر‌وه‌ها، شتیکی سە‌یر نییە، گەر زۆری زۆری، ه‌ۆنەرە کلاسیکییە‌کانی کورد، گە‌لی ه‌ۆنرا‌وه‌ی ئایینییان گوتی، باسی گە‌وره‌یی و تا‌کوته‌نیایی پە‌رە‌رە‌گاریان کردبێ، لێی پارا‌بنە‌وه، تا، لێیان خ‌ۆشبێ. هەر‌وه‌ها، بە‌ چامە‌ی درێژ، ستایشی پە‌یامبەر و یاران‌یان کردبێ، بە‌ پە‌یامبەر، پیر و پیا‌وچا‌کانیاندا هە‌ل‌دابێ.

لە‌ بە‌ر پ‌ۆشنایی، ئە‌و با‌سانە‌ی سەر‌وه‌دا، ئە‌وه‌مان ب‌و‌ر‌وندە‌بێتە‌وه: ه‌ۆنرا‌وه‌ی ئایینی، لە‌ نێ‌و کۆ‌مه‌لی کوردە‌واریدا، مێ‌ژ‌وو‌یه‌کی کۆنی هە‌یه. واتە: پێش ئە‌وه‌ی، ئایینی ئیسلام، لە‌ کوردستاندا ب‌لا‌وی‌تە‌وه، ه‌ۆنەرە کوردە‌کان، ه‌ۆنرا‌وه و سر‌و‌دی ئایینییان گوتووه. بە‌ ه‌ۆنرا‌وه و بە‌ گۆ‌زانی فۆ‌ل‌کلۆ‌ری، لە‌ خ‌وا‌کانی خ‌ۆیان پارا‌ونە‌تە‌وه، ستایشی پیا‌وچا‌کانیان کردووه. بە‌ تابه‌تی، ئە‌وه‌ش دە‌زانن، هە‌موو ئە‌و ئایینه کۆ‌نانە‌ی، پێشتر نا‌وم‌هێ‌تان و لە‌ کوردستاندا هە‌بوون، پێش ئە‌وه‌ی، ئایینی ئیسلام، دە‌نگ و پە‌نگی هە‌بێ، هە‌موویان، هەر بە‌ زمانی کوردیی و بە‌ ه‌ۆنرا‌وه نو‌وسرا‌ونە‌تە‌وه.

دوای ئە‌وه‌ی، ئایینی ئیسلامییش، لە‌ کوردستاندا پە‌یدا‌بووه، و‌رده‌ورده، رە‌گی ق‌و‌ولی خ‌ۆی دا‌کو‌تا‌وه، ئیدی، ه‌ۆنەرە کوردە‌کانیش، وە‌ک ه‌ۆنە‌ری گە‌لانی دیکە‌ی ئیسلام، ه‌ۆنرا‌وه‌ی ئایینییان ه‌ۆن‌و‌تە‌وه. لە‌ مێ‌ژ‌ووی وێ‌ژە‌ی کوردیدا، جگە‌ لە‌وه‌ی، زۆری زۆری ه‌ۆنە‌رانی کورد بە‌ گشتی، ه‌ۆنرا‌وه‌ی ئایینییان دان‌ا‌وه، چە‌ندین ه‌ۆنە‌ری

ناسراوی وهک: « بابایاهیری هه مه دانی، مه لا پەرتشان، فهقی تەیران، میر محەد سەلح نەعمەتوڵلا، خانای قوبادی، مه ولهویی، پیر شالیاری زەردەشتی، مه حویی، موخلیس، خاکیی، خادم، سەید ئەحمەدی نەقیب، بێخوود، چروستانی ... » هه بوه، له سەردەمه جیاجیاکانی میژوودا و به تاییهتی، هۆنراوی ئایینیان گوتوه.

دەبی، ئەوهش زۆر باش بزانی، زۆر بهی هه ره زۆری هۆنره کوردهکان، زۆر ریزی خۆیان گرتوه، تەنیا هه، له گۆشەیی خواپەرستییهوه، له هه موو شتیکیان روانیه. چونکه، زۆر به باشیی، له ئایینهکه گەشتوون. موسوڵمانتیکی راستهقینه و خواناستیکی تهواو بوون. بۆیه، تەنیا هه، هۆنراوه و سروودی ئایینیان گوتوه، به هۆنراوه، باسی گهزەیی و میهره بانیی، پهروهردگاری جیهانیان کردوه و لتی پارونهتوه، تا، له گونا ههکانیان خۆشبێ. ههروهها، ستایشتیکی زۆری، په یامبهه و چوار جێنشینه که یان کردوه. ناویه ناویش، به سهه پیر و پیاوچاکانی، موسوڵمانه کوردهکانی خۆشیاندا هه لداوه.

له بهر ئەوه، گهه چاوی، به لاپه رهکانی میژووی و پێژەیی کوردیدا بخشین، دهبین: هۆنره کوردهکان، لهو سەردەمانه دا، زۆر به دهگمه نه بی، به سهه خه لیفه عه ره بهکانی، هه ره دوو ئیمپراتۆریای ئیسلامیی « ئەمهویی و عه باسیی » دا هه لیان نه داوه. چونکه، زۆر باش زانیوانه، چۆن موسوڵمانی بوون! تەنانهت، له سەردەمی دهسه لاتی، ئیمپراتۆریای توورکه « عوسمانیی » بهکانیشدا، مه گهه، هه ره تەنیا، دوو هۆنهری وهک « مه حویی » و « شیخ رهزای تاله بانیی »، هۆنراوی تاییه تییان، بۆ سوڵتان « عه بدوله مهید » هۆنییته وه، ئەگینا، که سی دیکه، هۆنراوی بۆ نه گوتوون!

هه ره بۆیه، له سه دهکانی ناوه راستدا، هۆنره کوردهکان، هۆنراوه یان، بۆ ئەو جێنشینانه نه گوتوه. وهک هۆنره عه ره بهکان، له ده رباری جێنشینهکانی « عه باسیی » دا نه که وتوون و چاوه پوانی، به زهیی ئەو جێنشینانه نه بوون، تا، له پاداشتی هۆنراوه یه که دا، له زێر و زیویان بگرن. یا، وهک زۆر بهی هۆنره فارسهکان، به شانویازووی، دهسه لاتدارانی « بهرمه کیی » بهکاندا هه لدهن، تا، چهن توره که یه پارهه پوولیان ده سه که وێ.

هه‌لبه‌ته، شتیکی ئاشکرایه، نه‌ته‌وه‌ی کورد، پۆژی له پۆزان، وه‌ک نه‌ته‌وه‌کانی دیکه‌ی « عه‌ره‌ب، فارس و توورک »، نه‌ خاوه‌نی ده‌وله‌تیکی یه‌کگرتوی ناوه‌ندیی به‌هیزی نه‌ته‌وه‌یی خۆی بووه، جگه‌ له‌ کوردیکی وه‌ک « سه‌لاحه‌ددینی ئه‌یوبیی »ش، نه‌ جێنشین و سولتانیکی کوردی موسولمان و مه‌لبه‌ندیکی تایبه‌تی ئیسلامیشیان هه‌بووه، تا هۆنه‌ره کورده‌کان، پرووی تیکه‌ن، هۆنراوه، یۆ ده‌سه‌لاتداران و جێنشینه‌کانی کورد بلێن. له‌ به‌رئه‌وه، هۆنه‌ره کورده‌کان ناچار بوون، به‌ دلێکی خاویتن، له‌ ده‌روونیکه‌ی بێ گه‌رد و به‌ باوه‌رێکی پته‌وه‌وه، پروو له‌ ده‌روازه، ئاواله‌ گه‌وره‌ پر له‌ سۆزه‌که‌ی، باره‌گای په‌روه‌ردگاری مه‌زن بکه‌ن، پتر هۆنراوه‌ی « فه‌لسه‌فی، ستایشی ئایینی و سۆفیگه‌ری » بلێن، ستایشیکه‌ی جوان و بێ وینه‌ی، « یه‌زدانی گه‌وره، په‌یامبه‌ری خۆشه‌ویست، چوار جێنشینه‌که، پیر و پیاوچا‌کانی ئیسلام » بکه‌ن. جا، گه‌ر، هه‌ر له‌ هۆنه‌رێکی وه‌ک « باباتایه‌ری هه‌مه‌دانی » یه‌وه بیگرین، تا، به‌ « بێخود » ده‌گا، ئه‌و پێیازه‌یان گرتوه‌! لێره‌دا، هه‌وله‌ده‌م، هیندی نموونه، له‌ سه‌ر هۆنراوه‌ی ئایینی بێنمه‌وه.

« بابەنايەری هەمەدانیی - عوریان »

« 1010 - 0935 »

هەنەریکی گەرە و ناسراوی کورد بوو. بە دیالێکتی « لووری » و بەشە دیالێکتی « کەلهووری »، هۆنراوەی هۆنیوەتەو. بە باوەر، سەر بە « نەهلی هەق » بوو. دواي ئەوەی، بە تەواویی، لە دەورووبەری خۆی وردبۆتەو، بە باشیی، لە نەینییەکانی ژیان و گەردوون تیکەشتوو، سەدی، وەک پەندێکی بێ پەرۆی قەلەندەر، لە هەموو پوویەکەو، پەریشانی دایگرتوو، جێبە نەماو، تا ماندویتی خۆی، تیدا بھوتنیتەو، گیانی شەکەتی، تیدا ئارامبگری. کەسێ نەبوو، تا بە پشستیوانی خۆی دانێ. لە ناچاریدا، رووی لە دەشت و چۆلی کردوو، لە تاو دەردی گەردوون، بە پۆژ خوولی خواردوو، بە جیھاندا گەراو و سوپاوتەو. بە شەویش، لە هەر کوێ بۆی پێککەوتبێ، سەرینی بەردبوو و لێی نووستوو. لەبەرئەو، گەلێ هۆنراوەی بەرز و جوانی، لە بواری فەلسەفە و ئاییندا هۆنیوەتەو، کە تا ئەو پۆش، لە بواری فەلسەفەي ژياندا، لە رووی کیشەکانی بوون و نەبوونەو، بایەخی تايبەتی خۆیان هەیه.

دواي ئەوەی، بە دواي خۆیدا گەراو، ئەو گەشتە گرنگەي تەواو کردوو، بە تەواویی، خۆی دۆزیوەتەو، ئینجا، خۆی پێ ناساندوین و لە جوارینێکدا گوتووین:

من ئەو کەسەم، ناویاننا قەلەندەر

پەریشانم، پەریشان لە هەموو سەر

کە پۆژیوو، لە دەس دنیا ئەدەم خول

کە شەو داھات، بەردێ ئەنیمە ژێر سەر «53,7»

ئەوتە، لەبەرئەوەی، بیری لە ژيانی تايبەتی خۆی نەکردۆتەو، پتر، بیری لە باری ژيانی خەلک و جیھان کردۆتەو، لەبەرئەوەی، هچ چۆرە دەسەلاتیکیشی نەبوو، بە ناچاریی، رووی لە دەروازەکەي یەزدانی مەزن کردوو، زۆر بە پاشکاویی، لێی پرسێوو و گوتووین:

ئەگەر دەستم، ئەگەشتە تۆ خواپە
لیم ئەپرسیت، كە ئەم ژینە بق وایە
یەكی مەستە، لەگەڵ یاری بە شادیی
یەكی برسیی، بق نانسۆ موبتەلایە

«54,7»

لەبەرئەوه، ئەو هەست و سۆزە، لە خۆشەویستی یارەكەیدا هەب
بوو، لە هیچ جۆرە خۆشەویستییهكی دیکەدا نەیبوو! ئەو تام و
چێزە، لەو خۆشەویستییهكی دیو، لە هیچ شتیکی دیکە نەدیو!
دواتریش، ئەو هەست و سۆزە، ئەو تاموچێزە، لە خۆشەویستی
پەرورەدگار و ئەفینتیکی قوولتری بۆ كۆتاییدا دۆزیوئەوه. باوهری
شەقوشلۆقی، رێكبۆتەوه و گیانی شەكەتی حەواوتەوه. بۆیە، هەر زۆر
زوو، رووی بەشیمانیی، لە قاپی، پڕ بە سۆزی یەزدان کردووه، خولپای
خواپەرستی و راستیپەرستی، لە كەلەلێ داوه، خۆی بە قوولفی
سۆفیگەری و فەلسەفەدا هەلواسیوه. ئیدی، تەنیا هەر، لەو بوارەدا
خولاوئەوه، بە هەر جوارلای خۆیدا سوپاوتەوه، جگە لە سۆز و
ئەفینی یەزدانی مەزن، هیچی دیکە لا گرنگ نەبووه، كەسی دیکە
نەبینیوه و گوتوویەتی:

روویكەمە سەحرا، وێنەت ئەبینم

بچمە ناو دەریا، شپۆت ئەبینم

روو لە هەر كۆی كەم، چۆل و بیابان

شپۆهێ بۆ وێنە و هاوتای ئەبینم

«42,7»

بۆیە، پەنای بۆ خۆی تاكوئەنیا بردووه، داوای یارمەتی لێ کردووه و
گوتوویەتی:

ئەبێ پەرورەدگار! وەرە فریای من

كەسی بۆ كەسان، هەر تۆی پەنای من

ئەلێن: «تایەر»، تۆ كەست نەماوه

«14,7»

تۆی هەموو كەسم، هەر تۆی هیوای من

ئیدی، وای لێ هاتووه، هەمیشە، بیرى لە «ژیان، مردن، گۆڕ، رۆژی

زیندووبوونەوه و لێپرسینەوه» كردۆتەوه و گوتوویەتی:

دنیا سفرهیه، مرقوف میوانه

ئەمرۆ گولزاره، سبەهێ خەزانه

چالټكى تاريخ، كه ناوى كڙه
 نهټين: ټيره، جټي گشت خان و مانه «19,7»
 يا، كاتى، دهر بارهه زين و مردن، له دوو چواريندا گوتويه تى:
 جارټ رټم كه وټه، ناو گورستانى
 هاته گوټم دهنكى، به كول گريانى
 ديم ټيسقانټكه، له خاكا ټه لټيت:

خوشى و له زه تى، سهر دنيا كوانى؟ «23,7»
 ټه گهر خاوهن نكين بى، دوايى هيچه
 شاهى سهر ته ختنشين بى، دوايى هيچه
 حوكمران بى، له سهر ته ختى «سوله يمان»
 چټگه ت دوو توټي زهمين بى، دوايى هيچه «33,7»
 ههروه ها گوتويه تى:

ټه نه نفسى شوم، له دنيا دا له زه تخور!
 قه له وكه له ش، بو خوراكي مار و مور
 نه م زانيوه، بو چى هاتوومه دنيا
 كوا چا كه يهك، له دوايى روم بكا سوور «67,7»
 ټيدى، هونهر به شټويه كڙاوه، واي لى هاتووه، جگه له په زندانى
 مه زن، كه سټيكي ديكه ي شك نه بردووه، تا رووى ټيكا. بوټيه، له دوو
 چوارينه ي ديكه شدا گوتويه تى:

خوايه! روو له كى كه م، يا له كوټى كه م؟
 منى بى دهست، هاوار له كى كه م؟
 هه موومان، رووى سكا لامان له توټيه
 تو له كوټى بى، ټه بى، من روو له وټى كه م
 بى پشتيوان و بى كه س، روو له كى كه مين
 بى ناشنا و بى دهس، روو له كى كه مين
 هه موو بى رووين، ټه وا هاتين به رهو رووت
 تو بى رووبى، بلټى: بهس، روو له كى كه مين «72,7»

* * *



« مەلا پەرىشان »

« 1421 - 1356 »

« مەلا پەرىشان »، بە يەككى لەو ھۆنەرە كوردانە دادەنرى، كە پتر، لە بوارى ھۆنراوھى ئاپىنىيدا ناسراوھ. چونكە، لە لايەكەوھ، گەلى ھۆنراوھى، لە بابەتە جىاوازەكانى ئاپىندا ھۆنىوھتەوھ. بۆ نمونە: (باسى پىغەمبەر و عەلى كورى ئەبو طالىب، بەرپەردانەوھى سۆفییەكان، دەر بارەى خواناسى، باسى عەلى و چواردە مەعصوم، چىنەكانى ئادەمىزاد، صىفەتەكانى ئادەمىزاد، ميعراجى پىغەمبەر، باسى خوای تاك و تەنھا، باسى عەلى كورى ئەبو طالىب، وھصیەتى پىغەمبەر، نولفەقارى عەلى كورى ئەبو طالىب و ...) «256-255،53»

لە لايەكى دىكەشەوھ، ھۆنەر، لە سەر رتوشوئنى ئاپىنزاى « شىعە » بووھ. باوھرى بە بزوتنەوھى « سۆفیزم » نەبووھ و پتى وابووھ، گاوور دوو جۆرن:

يەكەمیان: سۆفى.

دوھمیشیان: لووتبەرزەكان.

بەلام، ئەوانەى وھك « سۆفى » يەكان، بەرگى خوربىيان پۆشيوھ، بە سەگ و چوارپتى چواندوون. پىشى وابووھ، تارىكەنوژكردنىش، مالى مرۆ خراپ دەگا، وھك « سۆفى »، كە بە وینەى سەگ و كەرن!

بۆیە، « سۆفى » يەكانى بە گاوور داناوھ، گوايە: خواناس نین و لەو بارەيوھ، لە ھۆنراوھەكدا گوتوويەتى:

جیلوه‌گەر بی نوور، « به‌توول » بی عه‌زرا
 نووری « به‌توول » که‌رد، مه‌شاته هر هه‌فت
 ئەتله‌س و ئەفلاک، که‌ردش و زه‌ر به‌فت
 چون که ره‌وشه‌ن که‌رد، کوللی ماسیوا
 موله‌ققه‌ب بی وه‌و زوه‌ره‌بی زه‌ه‌را
 سێ نه‌وع به‌شه‌ر خه‌لق که‌رد، خودای عالم
 ناس و شوپه‌ ناس، یه‌ک ناسی ئەفه‌هم
 ناس چاره‌ده‌ مه‌عسووم، شوپه‌ ناس بزانه‌
 « بووزهر » و « میقداد »، « عه‌ممار » و « سه‌لمان »
 مابه‌قا مه‌ردووم، موته‌لق نه‌سناسه‌ن
 وه‌ ئەحه‌دییه‌ت، خودا نه‌سناسه‌ن
 «257-256,53»

له‌ هۆنراوه‌ی « ساقینامه‌ » شدا، هۆنهر، وه‌ک خواناسێکی راسته‌قینه‌،
 رووی له‌ یاره‌ خۆشه‌ویسته‌که‌ی خۆی « خوا » کردووه‌ و له‌گه‌ڵی دواوه‌.
 داوای له‌ مه‌یگێژ کردووه‌، تا، جامی مه‌ی بۆ بێنێ، بۆ ئەوه‌ی، که‌لله‌ی
 مه‌ستبێ و ئاگای له‌ خۆی نه‌مێنێ. چونکه‌، که‌لکی له‌ سه‌رخۆشی
 وه‌رگرتووه‌ و بوونی زیانی پێ گه‌یاندووه‌! بۆیه‌ ویستووێته‌ی: به‌ جامی
 مه‌ی، مێشکی خۆی جۆشدا، تا، هه‌رچی له‌م گه‌ردوونه‌دا هه‌یه‌،
 پشگۆتێخا. ته‌نیا هه‌ر، به‌ یادی که‌سێکی زۆر خۆشه‌ویسته‌وه‌، مه‌ی
 بنۆشی. چونکه‌، ژیان ساتی بێ ئەو، مردنه‌. بۆیه‌، گه‌ر که‌می له‌گه‌ڵیدا
 بێ، خۆی به‌ گاوهر داناو، گه‌ر، به‌ دوا‌ی به‌هه‌شتدا بگه‌ڕێ!
 ئاخه‌ر، چ پێویسته‌تکی به‌ به‌هه‌شتی نه‌مریی، په‌ریی جوان و کۆشکه‌
 پاراوه‌کانی هه‌یه‌؟! ئەو، به‌هه‌شتی ناوێ و نایبه‌رستی، یاری شیرینی
 خۆی مه‌به‌سته‌! با، په‌ریی و به‌هه‌شتی به‌رین، ته‌نیا هه‌ر بۆ « سوڤیی »
 بێ، خاکی دڤگه‌ر و په‌نگینی گه‌ره‌کی کۆنیش، بۆ خۆی بێ!
 سا، هه‌ر تیرێ، له‌ په‌نجه‌ گه‌وره‌ ڕێکه‌که‌ی یاره‌وه‌ ده‌رچێ، ژاره‌که‌ی، له‌
 میوه‌ی داری « طووبا »ی به‌هه‌شت خۆشته‌ره‌! چونکه‌، بێ زامی تیری
 برژانگی دولبه‌ر، شووره‌بییه‌، پێ له‌ خاکی رۆژی زیندوو‌بوونه‌وه‌ بئێ!
 به‌لام، ته‌نیا داوایه‌کی له‌ یاره‌ شیرینه‌که‌ی کردبێ، هه‌ر ئەوه‌بووه‌، کاتی
 سه‌رخۆشه‌بێ، ئاگاداریبێ، یاریده‌بیدا، نه‌ک هه‌لخپیسکی!

ساقی ! یاوهرق، جامی بهی مهستی
 سوودهم مهستییهن، زیان ژ ههستی
 جامی که مهغزهم، باوهرق وه جۆش
 دنیا و ما فیها، بکهه فهرامۆش
 تاکه بنۆشم، وه یادی کهستی
 زیندهگی مهرگهن، بی ئه وه نهفهستی
 یهک نهفهس وه ئه وه، ئه ر رووبه رووبووم
 کافر مهگه، جۆیای مینو بووم
 چ حاجهت وه خولد، حور و قوصوورهن
 بههشتهپرست نیم، یارم مهنظوورهن
 زاهید! تو و حور و بههشته بهرین
 من و خاکی کۆی، دلروبیای دیرین
 هه ر تیرئ، ژ شهست ساقی دلبرهن
 زههرش، ژ میوهی « طوویا » وهشتهرهن
 بی زهخمی خهدهنگ، موژهی دلارام
 نهنگه پا نیان، وه سهحرای قیام
 ژ عهینی مهستی، بهلکم یاریم کهی
 نهوا بلهغزم، نیگه هداریم کهی

«260-259,53»

* * *

« هه‌لای جزیری »

« 1481 - 1407 »

« جزیری » به یه‌کتی له هۆنهره، کلاسیکیبیه ههره گه‌وره‌کانی کورد داده‌نرئ. گه‌لتی هۆنراوه‌ی ناسک و جوانی، له بواره‌کانی « نه‌فین و دل‌داری، خواپهرستی و فه‌لسه‌فه » دا هۆنیه‌ته‌وه. ههر چه‌نده، یازده سه‌ده له‌مه‌وبهر ژیاوه، به‌لام، هۆنراوه‌کانی به شیتویه‌بوون، له سه‌رده‌می خۆیدا، که‌م وینه‌بوون و تا ئیسته‌ش، له پرووی وێژه‌یی و میژوویییه‌وه، بایه‌خی تایبه‌تی خۆیان ههر ماوه.

له چامه‌ی « ده‌ریایه‌ک » دا، به چوارده دێره هۆنراوه، له گه‌وره‌یی و تاکوته‌نیایی یه‌زدان دواوه. جا، با لێره‌دا، سه‌رنجێکی قوول بده‌ین، له‌و دوور و گه‌وه‌رانه‌ی، له نێو قوولایی زه‌ریای زانین و فه‌لسه‌فه‌ی ژیاندا، ده‌ریه‌تیاون، تا بزانی، هۆنهر، به چ شیتویه‌کی به‌رز و جوان، ئایین و فه‌لسه‌فه‌ی، له یه‌کدی ماره‌کردووه، کاتێ فه‌رموویه‌تی:

به‌لگه‌ی زانین و سه‌لماندی تاکوته‌نیایی، بوون و مانی تاهه‌تایی یه‌زدانی گه‌وره، ئه‌وه‌ته‌ی هه‌یه، پروون و له به‌ر چاوه. خۆی تاکوته‌نیایه و ناژمێررئ. له‌به‌رئه‌وه‌ی، خوا، ههر بووه. خۆی، ئهم ژیان و جیهانه‌ی دروستکردووه. ئیدی، به هه‌چ شیتویه‌ ناکرئ، له بواری تاکوته‌نیایی خوادا، باسی رابردوو، ئیسته و ئایینده‌ی بکرئ.

زاراوه‌ی « تاک »، ته‌نیا ههر، بۆ که‌سه‌ی به‌کار دێنرئ، هه‌چ که‌سه‌ی بکه‌، هه‌واتای نه‌بئ و تا‌قانه‌بئ! هه‌روه‌ها، زاراوه‌ی « یه‌ک » یش، به

که سئ دهگوترئ، له دروستبوونیدا، هاوبه شی نه بئ. جا، هر وایه و له راستیییشدا، « تاک » و « یهک » یش، هر یهکن و هیچ جوره جیاوازیییهکیان، له نیواندا نییه!

پتویسته، باش له وه بگن، گهر باسی زهریامان کرد، ئهوا، شه پؤل و بلقی سهر ئاوه کهش، هر زهریاکه دهگرتته وه. سه هؤل و ئاویش، هر له یهک رهگهز پیکهاتوون. به لگهی تاکوته نیایی خوا، وهک تیشکی خۆر دهره هوشیتته وه، هه موو کونوقوزبنیکی ئه م گهر دوونه ی پرکردۆته وه. به لام، ئیمه ی چاو پرپوشاوی، به له هه ورئکی چلکن، پیش چاوی گرتووین و ناتوانین، ئه و تیشکه ببینین! ئه و جوانیییه ی، سه رنجی بته رستان راده کیشئ و له بته کانیاندا ده یانبین، هر تیشکی جوانی خویه و له واندا رهنگیدا وه ته وه. ئای چهن سه یره! له په یکه ری بته کانیشدا، خۆشه ویستی خوا، به ئاشکرا دیاره!

گهر راستت دهوئ، بیابانیش، هر زهریا یه یه که بق خۆی. به لام، گۆرانکاری بیسه ردا هاتووه. ئاو، به ئاوی خۆی ماوه ته وه و بیابانیش، وهک که فئ وایه، زهریا چنیبیتی! خوا، توانای هه موو کاریکی هه یه، مرۆ نابئ، له سۆزی ئه و بی هیوابئ. گهر، هه موو ئه و زانیاریییانه ی، به « ئادهم » ی داوه، به « نه هریمهن » ی بدایه، ئه و، هر زۆر زوو، کړنووشی بق ده برد، با، له قووړیش درووسرابئ! به لام ئه و، ئه و نه ئینیییانه ی نه زانی، بۆیه وا تیدا چوو!

چ کات، چ شوین، چ لایهک، چ سنوور، چ ئه ندازه، چ دریزه پیدان، چ ژمیره، چ ژماردن و ژماره، چ پیچه وانه، چ دژه کان، چ به راوردکردن، چ نمونه هینانه وه، چ به ره مه پنهان، چ لیکدان، چ تیکه لکردن، چ لهش، چ باسی بوون و چۆنیتی گیان، به هیچ شتیه وه نابه، به رانه به زانستی خوا، هیچ جوره، گریمانتیکیان بق دائرئ. گهر داشنرئ، هیچ که لئکیکی نییه. چونکه، هۆشی مرۆ، له ئاستیکی هینده به رزدا نییه، تا، هر وا به ئاسانی، به ئه نجامئ بگا! تا، بیر له و جوره کارانه بکاته وه، به لکوو، هر به ره لای خۆی دهگه رتته وه.

هر چه نده به نوئ، له هه موو نه ئینییه کانی، زانستی یه زدان بگهی و بیزانی، هیچی لئ هه ل ناکرئنی. چونکه، به ته ماشا کردنتیکی رواله تیی و به چاوی ئاسایی، گه لئ سه خت و گرانه، په ی به و راستیییه به ری.

ئاخر، بېر و تېروانينى كورتي درووستكراو، چۆن، له گهال بېر و
 تېروانينى درووسكاردا بهراورددهكرئ!!!
 «مه لا!» هەر چى بگهئ، چەن زمان پاراويشېي، بتهوئ، دهر بارهئ
 ناسينى خوا، هئندئ زانباريى بزاني، هيچ داد نادا، چونكه، كهس به
 ژيريى خوئ ناتوانئ، گهوههري خواناسيى دهسكهوئ، مه گهر، خوا
 خوئ، دهس به باليهوه بگرئ و يارمه تيبدا!

سپيرى وهدهت، ژ نه زهل كرتيه، هتتا به نه بهد
 واحيد و فهرده بذاتئ خوه، وي نين چو عهدهد
 د قيدهمدا، نه زهل و عهينى نه بهد، هەر دوو يه كن
 سهرمه ديت وه دخوازت، نه نه زهل بت، نه نه بهد
 فهرقه واحيد ژ نه هه، لئ مه قامى سه مه دى
 ب حه قيقهت، كو يه كن هەر دوو، چ واحيد چ نه هه
 يه كه دهر يا تو بزاني، قه نيچ چ مه وچ و چ حوياب
 د نه صلدا، كو حه مى ئاقه، چ ئاف و چ جه مه د
 ئافتابى نه هه ديهت، د خوه دا كرتيه كه ون
 نه كوو عه و ره كه هه يه، لئ كرتيه چه هفتين مه ره مه د
 حوسنى ذاتى بت و لاتان، ژ جه مالا سه مه ده
 ژ ميئالى سه نه مئ، وه هكوو ته جه لايه سه مه ده
 غه يري دهر يا نييه، سه حرا ب حه قيقهت، نه مئا
 ژروى كه يفه، كو نه ف ئاقه، بوئ شو به ي زه به د
 «كول يه وم هوه فى شه ئن» نه بى غافل ژئ
 هەر په ياپه ي ژ شئونان، دكرت فه يرض و مه ده د
 گهر د ئاده م بديا، سپيرى عيلم ئيبليسى
 «حينما ابصر كبر حينا و سجد»
 چ زه مان و چ مه كان و چ جهات و چ حدود
 چ مه قاديرو و ته فاصيل و حيسابن، چ عه ده د
 چ منافات و لزونم، چ قياس و چ ميئال
 نه ف چ ته وليد و چ ته ركيبه، چ روحن چ جه سه د
 سه ر ب عيجزئ ددرت، قووه تى دهر اكه بى مه

« رجع العقل كليلا و متى قام قعدة »
 حيرت و عيجزه سهره نجام، دبایى نه ظهري
 « كى بخالق نظر قاصر مخلوق رسد؟ »
 گفتوگوى مه عريفه تى، چه ندی « مه لا » په يداكى؟
 كه وه را مه عريفه تى ناگيه تى، كه س ب خيره د
 «212-208,58»

له چامه ی « نیکسیری نهوین » یشدا، به ده دپره هونراوه، ستاییشیکی بهرز و جوانی، په یامبهری کردووه، پرووی دهمی لی ناوه و گوتوویه تی:
 ناوی تو، بهر له هه موو ناوه کانی دیکه، لای خوا نووسراوه، زور به ریکو پیکیی، له سه روو هه موویانه وه دانراوه. یه زدان، ناوی تو، له خالی ناوه ندی باز نهی بوون و هه موو بوونه وهره کاندانا ناوه، هه موو بوونه وهره کانی دیکه ش، به ده وری نه و خال دا ده خو لینه وه. خوای که وره، پیتی « میم »، وهک ناوینه لی کردووه، له بهر تیشکی خوړی تاکوته نیایی خوړدا، تیشکده داته وه. تیشکی خوا که تو، له و ناوینه یه وه، له وولاتی « عه رب » وه، برووسکه ی به ناعه ره به کان که یاند و نه وانیشی که شانده وه!

بو نه وهی، هه موو نه و ناوه زوران هی خوا، هر په که یان، جیتی خو یان بگرن و به هه مووانی بنا سینی، هیندی که س، به تاووتینی تیشکی نه فینی خوا، مه ست و سهر خو شن. هیندیکی دیکه یان، وایان لته اتووه، له بهر ناوینه که، چاویان هه ل نایه، له بری نه وهی، خوا ببین، بتیان دیوه و سهر که ردانبوون. هیندیکی دیکه شیان، دوا ی خو شه ویستی زولف و خال که وتوون و گیر و ده بوون. نه مه ش، هر ویستی خوا خو ی بووه. چونکه، له لایه، ناوینه ی به شی « نه سکه ندر » داوه و له لایه کی دیکه شه وه، جامیشی بو « جه مشید » داناوه!

هه موو گیانه بیر و زه کان، له « شه وی قدر » دا، هر تو یان مه به سته و تامه زرو ی ببینی تو ن. نه و تیشک و پروناکیبیه ی، له چرای « کابه » وه بلا و ده بیته وه، تیشکی تو یه. نه ز، ده سم له ژیان ی، نه م سهر زه و ییه بهر داوه، تا، نه و کاته ی، به دیدارت شاد ده بم، گیان و دل م، پتیشکه ش به تو کردووه، بو نه وهی، تاهه تاهیه بمینمه وه و له نیو نه چم! نه و روخساره، له سپتیتیدا، په نگی نه لماسی بریوه. خوای که وره، نه خشیکتیاوه،

کارتیکی وای، به سهر خه لک و جیهان هیناوه، گه واهتر فرۆشان، له تاواندا، هینده دهسی خۆیان گویشیوه، ئەلماس به و پرهقییه، له نیو دهسیاندا شکاوه و وردبووه!

دهی سا خوايه! من چیم و چۆن، ری به خۆم ددهم، ستاییشی تۆ بکهه؟! تۆ، زۆر له وه بهرزتری، یه کێکی وهک من، باسی گه وهی و جوانیی تۆ بکا! سوپاسی ئەو خوايه دهکهه، له بری پول و پاره، ئیکسیری خه می ئەوینی، به « مه لا » به خشیوه!

ئیسمی تهیه، مهکتوب د دیوانی قیدهه دا
حهرف ک قه له می عیلم، ب ته قویم رهقهه دا
ئهشکال و خه طین، دائرهیی نوقطهیی عیلمن
ئهف نه قش و میثالین، د خه یالاتی عدهه دا
میم مه طله عی شه مسا ئەحهه، ئایینه صیفهت کر
لامیع ژ عه رهه، به رق ل فه خخاری عه جهه دا
دا شاهیدی ئەسما، به هه می وه جهی بناسین
یهک مهستی سه مه دکر، به یهکی نه قشی سه نهه دا
یهک گرتیه زولفی، ئو یه کێ خال نومایی
ئایینه ب « ئەسکه ندر » ی و جام ب « جهه » دا
ئهرواحی موقه دههس، شه بی قه دران ته دخوازن
نورا تهیه، میصباح د قیندیلی حه رهه دا
دا وهفتی لبقایی ب ته، حه ی بن د به قایی
من نه قدی دل و جان، د فه نایی ب سه لهه دا
یا قووت فرۆشان، د کهف ئەلماس شکهستن
ئهف سه فحهیی ئەلماسی، کو نه ققاشی رهقهه دا
یا رهه! ژ چ روو، له ب ب ئەنایا ته گو شایم
سبحانک لن أحصی فی شائک حمدا
میننهت ژ خودایی، کو ب عه بدێ خۆ « مه لایی »
ئیکسیری غه می عیشق، نه دینار و درهه دا

«11-8,58»

* * *

« بی » ————— « ارانیی »

« 1702 - 1641 »

هۆنه ریکی گهره ی کوردبووه. زۆربه ی هۆنراوه کانی، بۆ بابته ی خۆشه و یستیی و فهلسه فه ی نایین ته رخا نکر دووه. گه لێ له هۆنه ره ناسراو و گه وه کانی وهک: « سه یدی هه ورامیی، مه وله ویی، وه لی دیتوانه، پیره مێرد ... تاد »، که لکیان له به هره ی ده وله مه ندی و تزه یی وه رگرتووه. (« بیسارانیی »، له زۆر شتی دا، مامۆستای گه لێ له هۆنه ره به رزه کانی کوردبووه.) « 188,38 »

« بیسارانیی »، له هۆنراوه ئایینییه کانی دا، زۆر جار، په نای بۆ بهر، جوانیی سروس ت و نه قین بردووه، به خۆشه و یستیی و لیهاتوویی یه زدانی گه وه، مو توره یکردوون و تیکه لای و یکردوون. هیندی هۆنراوه ی به « شیرین » و هیندی کی دیکه شی، به « مه ولام » یا « میرزام » دهس پێ کردووه. له هه موو هۆنراوه کانی شی دا، له روانگه یه کی فهلسه فیی قووله وه، له خواناسیی روانیوه.

له هۆنراوه یه کی ئایینی دا، وهک موسو لمان تکی کورد، دهسی پارانه وه ی، بۆ ده روازه ی بالای په ره وردگار به رز کوردۆته وه، لیتی پارا وه ته وه، تا، له گونا هه کانی خۆشبی و به هه شت دێر گوتوویه تی:

راسته، کپنووشم بۆ « کلێسا » برد و بووم به فه له. مه یم، له پال مین به ری « مزگه وت » دا خوار ده وه و ئایینی « عیسا » م نوێ کرد ده وه. فتوا ی خودای « هیندی یی » یه کانم « به ره مه ن » له گوێ گرت. ئایینه که مم، به ئایینی مه یفرۆشان کۆرپیه وه. بهرگی کۆنی گه وه ی،

فهله کانم له شانکرد و گسکی بتخانه کانم دا. ئەمه، هه مووی، کاری سهردهمی نه زانیی، کاتی سهرمهستی و وهزی لاویتیتم بوو. ئیسته، له هه موو ئه وانه په شیمانم. وهزی پیریمه و تافی لاویتیتم به سهر بردووو. سهردهمی پیریمه و سهره ی مردنم هاتووو. کاتی تۆبه و په شیمانیشمه، خوایه! تۆبه و په شیمانم. هیوام به تۆبه، که لیم ببوری و واز له و تاوانانهم بیتی، که له سهردهمی نه زانیدا کردوومن. ته رسا بهردهنم،

پاسن سوچدهی دهیر، ته رسا بهردهنم
 مهی نه پای مینبهر، مهسجد وهردهنم
 تهجدیدی مهزههپ، « عیسا » کهردهنم
 فتوای « بهرهمن »، گێرتهنم نه گۆش
 دینم دان، جه لای دینی مهی فرۆش
 کهردهنم نه دۆش، خهرقه ی په هبانان
 کیشانم چارووی، دهوری بتخانان
 ئانه گشت جه وهخت، نادانیم بیهن
 فهصلی سهرمهستی و جهوانیم بیهن
 ئیسه ها جه گشت، په شیمانیم بهرد
 فهصلی پیریمهن، جهوانیم ویهرد
 واده ی پیریمهن، یاوانم نۆبه
 نۆبه ی تۆبه مهن، که رهمدار! تۆبه
 ئومئدم به تۆن، وهنهم نه گیری
 بویه ری جه جورم، واده ی کهم ویری

«9,94»

« بیسارانینی »، له هۆنراوهیهکی دیکه ی جهوت دیتپیدا، باسی یاره شیرینه که ی کردووو. پاشان، له کو تایشدا، خۆی به خۆشه ویستی په روهردگاروه بهستۆتهوه و گوتویه تی:
 شیرین! جوانان مهرجیان ههیه، به لام، شهرمیان نییه. بۆچی ده لێن:
 خۆ داپۆشین چاک نییه!!! کۆ له خۆر جوانتری دیوه؟ نه دی، بۆ خۆر،
 رووی خۆی دا نه پۆشیوه؟ کهر، روو پۆشین، بۆ جوانان چاکبووایه،
 ئهوا، کهس تیشکی خۆر و تریفه ی مانگی نه ده دی!

که سێکی وهک تۆ، روخساری وهک مۆم داگیرسابی، پێویسته، پهپولهکان بێن و تهماشایکهن. ئیمهش، ئهو پهپولانهین، که مۆم دهناسن و به دهوریا دەسوورینهوه. چونکه، شهیدای ئهو رووناکییهن. پهڕ و بال کونکونکراوی ئایینی پیاوچاگانین. چۆن پهپولهکان، له تاو خۆشهویستییهکهیان، ئاگایان له خۆیان نامین، هینده، به دهوری مۆمهکهدا دهخولینهوه، له پێشدا، به هۆی گهرمایى ناگرهکهوه، ورده ورده، بالهکانیان و پاشان، خۆشیان دەسووتین. ئیمهش، بهرانبهه به تیشکی راستهقینهی خواناسیی، ههر بهو شیوهیه، سههرتا، به دهوریدا دەسوورینهوه. پاشان، بێ ئهوهی هۆشمان بمین، دهکهوینه ناویهوه و دەسووتین. ئهمهش، بۆیه وایه، چونکه، گهلی ئهو پهيامبههرا نهین، که ئایینکی پاک و بێ گهردیان ههیه، رێی رزگار بوونمان، بۆ رووناکهکه نهوه. نهک له دستهی نهزانهکان بین، که هیچ جۆزه وردبوونهوه و تیبینییهکیان نییه. کهواته، روخسارت بنوینه، ئهو رووشنایی پاکیه، پاکتیی تۆ نیشاندهدا. گهر تۆ پاکیی، له کێ باکت ههیه؟

شیرین شهرم نییهن،

شیرین پهی خاسان، شهرط ههه، شهرم نییهن

پهی چیش مهواچان، حیجاب خاس نییهن

جه ئافتاو خاس تهه، کهسێ کێ دیهن؟

ئهگهر پهی خاسان، حیجاب خاس مهدی

ئاقتاب و مههتاب، هیچ کهس نهدی

کهسێ وینهی تۆ، شهه بۆ جهمینش

لازم پهروانان، مهیان وه دینش

ئیمهچ، پهروانهی شهه شوناسانیم

پهرویاڵ سفتهی، دینی خاسانیم

میللهتی پاک دین، پێغه مبههرا نیم

نهک جه طایفهی کهم نهظهرا نیم

بنمانه جه مین، نووری پاکتهن

ئهه تۆ پاکهنی، جه کێ باکتتهن؟

«366-365,9»

* * *

« خانیانیی »

« 1706 - 1650 »

له شاکاره شیرینه‌که‌ی داستانی « مهم و زین »دا، که به « پۆمیق و جولیت »ی کوردیی ناویده‌کردوو! « خانیی » دهسی پاران‌هوی، بق ئاسمان بلند‌کردۆته‌وه، رووی ده‌می، له په‌روه‌دگاری مه‌زن کردوو، داوا‌ی په‌سه‌ندیی به‌ره‌مه‌که‌ی لێ کردوو، به‌ په‌نجا‌وحه‌وت دێره هۆنراوه و له سه‌ره‌تا‌دا گوتوویه‌تی:

ئه‌ی هێنه‌ری، هر دوو عاسمانان!
ئه‌ی دووری، هه‌موو هه‌له و گومانان!

بێ رۆله و داك و باب و كاکی
بێ هاوبه‌ش و تاك و پاك و چاکی
نیتن، چه وهزیر و باری کارێک
لات وهک په‌که، پادشا و هه‌ژاریک
هر بووی و ده‌بیت و پایه‌داری
چوونت نییه، تا هه‌تا له کاری
پاشان گوتوویه‌تی:

چی زیندوو له‌شه، تۆی گیانی
تۆ ژانی نه‌مان، ده‌ردی ژیا‌نی
تۆی خشلی، له ره‌نگی خۆشه‌ویستان
تۆی کینه، له ناو دلی نه‌ویستان
« شیرن »، ده‌که‌یه شه‌کر له « په‌روێژ »
« فه‌هاد »ی، له ژین وه‌ریز و په‌ریز
« یوسف »، ده‌به‌یه په‌نا‌ی « زله‌یخا »
تا، ده‌ست و دلی، بدا به تیخا

« مه جروون » و « لهیل », دهکه یته ناکام
 « رامین » و « وهیس », له یهک دهکه ی رام
 دات « وامق » ی شهنگ, نیشانی « عهذرا »
 له سوئی دلی, خه و له چاوی دهزرا
 « پیر » ی له جیهان, به دووری جازان
 بۆ کیزێ, دهئیری بهر بهرازان
 لولووهری, خوشهویستی نازدار
 وات کرد, که له رۆژ بیته کپیار
 تۆ دات به چنار, بلندی بالا
 تاقا قکه ره, وا له دهوره ی هالا
 دهروینی له ناو دروو, گولی نال
 بۆی شیت دهبی, بولبولی زیان تال
 پهنگان دهخهیه, گیا و گلووکان
 چووکان دهخهیه, جرووک و نووکان
 ئیدی, هه ره و شتویهیه, به باسکردن و پیداهه لانی یهزدانی مهزن,
 پتیدا هاتوو و بهرده وامبووه, تا, له کۆتاییشدا, سه سه پهمانی خۆی,
 له کاری یهزدان پیشانداوه, بهندهیی و دلسۆزی خۆی پیشانداوه و
 گوتویه تی:

دهر ناچی سهرم, له کاروبارت
 کچی وابوو, بووبی ناگه دارت?
 خواناسی مهزن, گوتی: به پاسیی
 تۆمان, وهکوو تۆ هه بووی, نه ناسی
 « خانیی » دهبی, چی له تۆ بووی
 گیزتکه, سه ری دهخاته گیزتی
 له و باره, خه ریکیبی به هه ره جۆر
 رینگه ی هه له یه و له تۆی دهکا دوور
 جا, یاریده ری مه گین خودابئی
 پیغه مبه ری سایه دا و په نابئی
 تۆ خواهه کی گه وره و گرانی
 پیغه مبه ری ئاشناکه « خانیی »

«7-5,24»

« خانىي »، له هۆنراوه يه كى ديكهدا، پيشه كىيى، ستاييشى كى گه لى جوان و ناسكى، يه زدانى مه زنى كردوو. پاشان، باسى گه وره يى په يامبه رى ئيسلامى كردوو و به شهستو چوار ديره هۆنراوه، له سه ره تا دا گوتويه تى:

پروونبۆته وه، هر چى ههس دوو لايه
يان هر ههيه، يان له هاتنايه
ئهويانه: كه هر ههيه، خودايه

چى ديت و ده چى، له دهست ئه وايه
پاشان، له سه ر پيدا هه لدانى خۆى، به رده و امبووه و گوتويه تى:

چى جوان و به نرخى ئه م جيهانه ن
له جوانى خوداي مه زن، نيشانه ن

دوايش، له باس و ستاييشى په يامبه ردا گوتويه تى:
ئهو، تيشكى خودايه بۆ هه ميه شه

بۆ هر شتى، بۆته پنج و ريشه
گيانان، له گيانى ئه و په يابوون

چهند تيره و هۆز، له يه ك جيا بوون
هى به خته وهر و به رهى به ختره ش

چى ماون و هر چى، چوونه ناو له ش
سه رپاكي، له تيشكى پروونى ئه و بوون

كش هاتن و بوون، له بوونى ئه و بوون
هيشتا، نه زهوى، نه عاسمان بوو

ئهو سه روه رى، هۆزى سه روه ران بوو
عاسمان و زهوى، له به ر ئه وى بوون

بۆ وى بوو، فرشته سه ر نه وى بوون
پيغه مبه رى بوو، له لاي خودا ئه م

پى خوييه كى قوور بوو، باوه « ئا دم »
دواتر شيش گوتويه تى:

« هيرقل »، نه گه يى به تۆز و گه ردى

« قه يسه ر »، سه رى خۆى دهدا له به ردى

« قبتيى و حه به ش و فه رهنگ و پرۆمان »

دایانه پچهی، قهراج و دۆمان
 ئالای دهسی نهو، شهکا له بالآ
 « کیسرا »، سهەر و لاشی، کهوته چالآ
 چی دین و گهلن، له ناویبردن
 یان، تهرت و تونا و بلاویکردن
 ناوورکی مراند و گاووری کوشت
 جیگا بتی گش، به ناگری شووشت
 « تهورات و زه بوور »، نه مان له نتوان
 « نینجیل »، په ریه شهکوت و کتیوان
 « عیسا » گوتبووی: که ما بوو هینگی
 پیغه مبه ری دئی، له ئیوه مزگین
 پاشان، به درئی، باسی ژبانی په یامبهەر و تیکۆشانی، له پیناوی
 سهرخستنی ئایینی خودا کردووه، له کۆتاییشدا گوتویهتی:
 نهی شای مه زنی بلند پایه!
 عاسمان و زهویت، له بهر ده سایه
 چۆن ریم ده که وئی، بدهم په سه نندت
 خوای گه وره ده دات، په سه نندی رندت
 له دوا دیزه کانی هۆنراوه که شیدا، هانای بق په یامبهەر بردووه و دانی به
 گونا هباری خۆیدا ناوه، داوای لیخۆشبوونی کردووه و گوتویهتی:
 « خانیی »، که گه لی گونا هکاره
 ناپاکه، نه زانه، ناله باره
 هیوای هیه پیت، که لیتی ببووری
 له و پۆژی ژماره، نه گری دووری
 ناتوانی، له رتوه سه ره خۆبی
 با، په پیرهوی یاره کانی تۆ بی

«10-7,24»

له هۆنراوه یه کی دیکه شدا، دیسانه وه، رووی له مه زارگه که ی په یامبهەر
 کردووه، لیتی پارا وه ته وه، تا، لای یه زدانی مه زن، تکای بق بکا، له
 هه له کانی ببووری، له گونا هه کانی خۆشبی و به بیستوهه شت دیزه
 هۆنراوه گوتویهتی:

ئەى بوونەيى، بوونى دوو جيهانان
 ميوانى خودا، له عاسمانان !
 شابازىي و پاتهخت « مەدينە »
 شانازىي بە تۆيە، ئەم زەمىنە
 لە وزەي ھەموو گەس، بە دوورە کردەت
 قامک دەنوئىنى، مانگ دەبىي لەت
 ئامادەکراو، ئەسپى بالدار
 داخوازە بە دل، کە تۆي بىي سوار
 تىژتر، لە برووسکەيەک بە پەوتە
 سەردارى فرشتە، پيش جەوتە
 نۆ بەرزىي و ھەر چى وا لەوتىيە
 پيشوازن و گشتى چاوپەيە
 جىيەيلە، بلندى عاسمانى
 نىزىكى خودا، بە ژىکەوانى
 بەو جىي کە دەچى، کەس نەگەيوە
 بىي پەردە، لەگەل خودا بپەيوە
 بخوازە نياز، رەوا دەبن بۆت
 بيدوتنە گەل، لە مەر گەلى خۆت
 دەسکاري ئەوين، لە خاک و خۆلەن
 گەر بەختەوهرين و گەر کلۆلەن
 نيازى ئەو، گەر ھەبين و گەر بووين
 پىمان کە نیشان نەدا، لەدەستجووين
 ھىزى ئەو، ھىز و پىزى بىي دابن
 ھەر خۆي لە بەرپۆ، پىزى لى نانين
 ئەو، بەو پلە بەرزىيەي گەياندين
 خۆي، رازى گرىنگى تىگەياندين
 دەيزانى، زەبوون و ناتەوانين
 ئەم رازە گرانە، ناتوانين
 بۆ کردەوھەمان، لە پۆژى پيشا
 ھەر خۆيەتى، رىوشوئىنى کيشا

دهسکردی ئهون، به دین و گاورد
 لای، چهشنی یهکن، بهههشت و ئاورد
 هر چهن، به رواله لیک جیاپه
 هر یهک، رهوشیکی وی تیاپه
 سوچمانه، له بهخشش و بزى ئهو
 بى باورهی، تاوی توورپهیی ئهو
 ئاوردگ و بهههشت، له میژه چی بوون
 هر شت، بهری ئیمه، جپههچیبوون
 ههوری بهزهیی، که بیته ریژن
 بو یار و نهیار، دهبیته جیژن
 کهر، توورپهیی بیته روو، به یهکدهم
 کردهگرئ بهههشت، و مکوو جهههندهم
 کهر، گاورد و کهر، گوناهارین
 گشتمان له بهزهیی، هومیدهوارین
 دهریای بهزهیی، دهبا بجوشی
 چهوتیی و ههلهی، مه داپپوشی
 توشوانی و ئیمه، پهز له پهیتان
 وهک گورگه، ددانی چیره، شهیتان
 ریگهی مهده، کیس له ئیمه بیئی
 هر دهرهفتیبی، دهمانرفیتی
 کارئ مهکه، ئهو به ئیمه خووشبی
 کوپی ئهوه، بى بهش و پهروش بى
 هر خوئی، بکریتته دهستهچيله
 لهو ئاگری، پز پههنگ و ژيله
 رزگاریبی، بهرهی گوناهار
 بویان له خودا، ببه تکاکار

«12-10،24»

* * *

« سهیدی هورامیی »

« 1784 - 1848 »

یه‌کئی لهو هۆنره کورده، بلیمهت و ههست ناسکانهی، نیوچه جوانه دلگیره‌که‌ی « هورامان » بووه. گه‌لئی هۆنراوه‌ی ته‌ی و پاراوی، ده‌باره‌ی « دلداریی، جوانیی سرووشت و ئایین » هۆنیوه‌ته‌وه.

له هۆنراوه‌ی « شه‌رابو عه‌شغو تو » دا، به‌سی دانه‌ی دێره هۆنراوه، ده‌سی بۆ ئاسمان به‌رزکردۆته‌وه، رووی ده‌می نزا و پارانه‌وه‌ی، له یه‌زدانی مه‌زن کردووه و له سه‌ره‌تا‌دا گوتوو‌یه‌تی:

شه‌رابی نه‌فینی تو، روون و په‌وانه، به‌ ئاسانی، به‌ گه‌روودا ده‌پوا، به‌ تام و تالیسه‌. تو، بێ منه‌ت، نه‌و شه‌رابه‌ به‌ که‌سه‌ی ده‌ده‌ی، که‌ دلنه‌وایی بکه‌ی. نه‌و که‌سه‌ش، پتووستی به‌ داواکردنی نه‌و شه‌رابه‌ نییه‌. له‌ به‌ره‌نه‌وه، منه‌تی تیدا نییه‌! چونکه‌، خۆت ئاره‌زووتکردووه، بیده‌یتی! هه‌ر که‌سه‌ی بیخواته‌وه، تا‌ه‌تایه، مه‌سته‌ده‌بی. چونکه‌، مه‌یگێڕ خوای گه‌وره‌یه. نه‌وه‌ی ده‌شیخواته‌وه، به‌ روواله‌ت سه‌رخۆشه‌ و شه‌یت دیاره. که‌چی، له‌ دلدا، ژیر و ته‌واوه. نه‌ بیرێ له‌ لای مو‌لک و مال ده‌مینێ، نه‌ باکیشی له‌ ژن، منال و خیزان هه‌یه. به‌نده‌یه‌کیش نییه‌، تا، خۆی به‌ لووتبه‌رز بزانی و فیزی هه‌بی، ریاکاریش نییه‌، چونکه‌، هه‌یچ مه‌به‌ستیکێ، مال و گه‌نجی ژبانی نییه‌. به‌ ته‌نیا هه‌ر، نه‌و پیری ده‌سگێڕه، له‌ به‌ره‌نه‌وه، ده‌سیبگره. نه‌وه‌ نییه‌، ته‌مه‌نی درێژبێ، به‌ لام، به‌ راستیی گه‌وره‌یه.

داخه‌که‌م! له‌م ژبانه‌دا، پارچه‌یه‌ زه‌ویمان بۆ رۆژی زیندوو‌بوونه‌وه‌ و هه‌لسانه‌وه‌مان نه‌چاند، چاکه‌یه‌ که‌مان نه‌کرد، بۆ نه‌م کۆچه‌ بێ کۆتایی و ری دووره، که‌ره‌سه‌یه‌ که‌مان نه‌خست، تا به‌ که‌لکه‌مان بێ! یاران! با، ده‌س له‌م ژبانه‌ به‌رده‌ین، پتی شاد نه‌بین. چونکه‌، شادییه‌کی بووچه‌!

گەر، سەد ساڵ لەم ژيانەدا، بە دلخۆشیی بژین، تا سەر، مانمان
مهحاله! ههزار جامی شهربهتیش بنۆشین، له کۆتاییدا، هەر به ژاری
مه‌رگ ده‌مرین!

شه‌رابوو عه‌شغو تۆ، سافوو زه‌لالا
به‌ له‌زه‌ت وه‌ش بنوشای، توند و تالا
مه‌دینه‌ش، په‌ی که‌سی تۆ دل نه‌وازی
به‌بێ مینه‌ت، چه‌ موحتاجی سو‌الا
مه‌ بۆ مه‌ستی ئه‌به‌د، هەر که‌س مه‌نۆ شو‌ش
که‌ سا‌قیی پادشاهی « ذو نه‌لجه‌ لالا »
که‌ستیوه‌ن، ئا‌که‌سه‌، لی‌وه‌ن به‌ زا‌هیر
به‌ باطن، عاقل و سا‌حی‌ب که‌مالا
نه‌ فکرش هه‌ن، چه‌لا و مو‌لکی، نه‌ مالی
نه‌ۆ باکش، چه‌ فو‌رزه‌نده‌ و عه‌یالا
نه‌ۆ مو‌عجب، نه‌ۆ، به‌نده‌ی ریا‌کار
نه‌مه‌قسوودش، به‌ دو‌نیاد و که‌نج و مالا
به‌ تا‌قی ئانه‌ پیره‌ن، گیره‌ ده‌ستش
نه‌ۆ پیری و یه‌رده‌ی ما‌هو سا‌لا
دریغ، چی گشتوو دو‌نیای، ئی‌مه‌ هه‌رگیز
« شکار‌تیو » په‌ی قیا‌مه‌تمان، نه‌ کالا
ده‌ یاران! وه‌ر بده‌یمی، ده‌س چه‌ دو‌نیای
نه‌بیمی، شاد په‌نه‌ش، شادیش به‌تالا
ئه‌گه‌ر، سه‌دسا‌ن، چه‌نه‌ش مه‌نمی، به‌ دلشاد
چه‌نه‌ش تا سەر، مه‌نه‌یمان په‌ی مه‌حالا
هه‌زار جامی، چه‌ شه‌ریه‌ت، ئه‌ر بنۆشمی
چه‌ ئاخ‌ر، ژاروو، مه‌رگی‌مان قه‌تالا

پاشان، هۆن‌ر، دا‌وای له‌ خوا کردوو، لێی ببو‌وی و له‌ دێ‌ری « 23 »دا
گو‌توویه‌تی: ئه‌ی خ‌وای به‌خشنده‌! ئه‌ی له‌ گونا‌ه و تا‌وان خۆش‌ب‌وو!
ئه‌ی به‌ به‌زه‌یی و دل‌سو‌ز! ئه‌ی بێ ها‌وبه‌ش و نه‌مر! لیت ده‌پا‌رێمه‌وه، به
به‌خشنده‌یی و به‌زه‌یی تۆ، هی‌وامان زۆره‌، به‌ ژێر با‌ری، تو‌وره‌یی تۆوه

نەبەن. دلمان، بوو بە کۆی زوخال. خوايه! هیوامان وایه، له ناگری
 دۆزهخ بمانپاریزی. ئیمه، « بههشت و پهری «مان ناوی، بماندهیتی.
 خوايه! تۆبهی راستیی و دلسۆزیمان، لی پەسه‌ندکەیی. ئەوانەیی، تۆ
 لێیان خۆشدهبی، با، چی دیکه، له تاو گوناھ و تاوان نەنالێن. چونکه،
 دواى ئەوهی، خۆت لێیان خۆشدهبی، ئیدی، بۆچی بنالێن؟! »

که‌ریما! غافر ئەلذەنبا ره‌ئووقا!
 ره‌حیما! بی شه‌ریکا! بی زه‌ولا!
 به لوطفی تۆ، قه‌وی ئومێدمانه‌ن
 نه بیمی قه‌هر و تۆ، دلمان زوخالا
 ئومێدمان هه‌ن، په‌نامان ده‌ی، جه دۆزهخ
 نهک ئیمه، خۆروو جه‌نه‌تمان، خه‌یالا
 ئیلاهی! تۆبهی ئیخلاصمان، قبوولکەیی
 « قبول تۆبان » جه، عوصیان، چی بنالا
 له دوو دێری کۆتاییشدا گوتوویه‌تی: ئەی « موحه‌مه‌د »! مه‌گه‌ر هه‌ر
 تۆ، تاکارمان بی، ئەگینا، له رۆژی لێپرسینه‌وه‌دا، رزگارمان نابێ.
 خوايه! فریایمکه‌وی، له کاتیکدا، له نێو گۆردا، جی چال و تاریکه:

مه‌گه‌ر، تۆ بی تاکار، یا « موحه‌مه‌د »!
 وه‌گه‌رنا، روستگاریمان، مه‌حالا
 خوداوه‌ندا! به‌ فه‌ریاو « سه‌یدی بی » یاوی
 جه وه‌ختیو نه، که له مه‌نزل تیره چالا
 « 156-151,35 »

له هۆنراوه‌یه‌کی دیکه‌شدا، به پێداهه‌دان، باسکردنی ده‌سه‌لات و
 خه‌سه‌ته‌ چاکه‌کانی خوا، ده‌سپێکردوه، هۆنراوه‌که‌یی درێژکردۆته‌وه
 و له سه‌ره‌تادا گوتوویه‌تی:
 یا حه‌یی بیچوون! یا حه‌یی بیچوون!
 یا حه‌یی بی میل، بی هه‌متای بیچوون
 یا فه‌رمان فه‌رمای، ئەمری « کاف و نون »
 که‌ریمی کارساز، به « کون فه‌یه‌کون »

پاشان، بایداوه تهوه، خۆی و گشت کۆمه لێ مرۆی، به گوناهاجار داناوه. هیوایهکی زۆریشی، به بهخشه ندهیی و میهره بانایی خوا هه بووه، تا، له سیوسێیه مین دێردا گوتویه تی:

به خراپه ددهوێن، کرداری خراپه دهکەین، لایهقی سزا و نازاری ناگری دۆزهخین. له ههزار کهسدا، یهکیکی چاک نییه، له گهڵ چاکه کارانیشدا، دراوسێ بێ! گهر، به کرداری خراپه ی خۆمان له گهڵ بکهی، ئهوا، کهسمان، به پاکیی و بێ مه لاههت دهرناچین. به لێ، تۆ بهخشندهی، ههر تۆش، له گوناها گانمان خۆشدهبی. چونکه، تۆ، ئهو پۆژه، له ئیمه بووردی، که فرموی: « له سۆزی خوا، بێ هیوا مهب. خوا، له ههموو گوناهاکان خۆشدهبی! »
تۆ لیمان دهبووری، بهخشندهیهکی بێ باک و دل نالهخشینی! ههر چنده، گوناها مان زۆربێ، تیغی لیبووردنی تۆ، تیزتره!

به د واچوو، به د گۆ، به د کردارێم
لایق به عهذاب، دهرگهی ناره نم
چه ههزاراندا، یهکی خاس نیه
چهنی خاسانمان، هامسانی نیه
ئه ر به بهدکاری، بگیری پیمان
قهت بهرنمه شو، دهیاری لیمان
به لێ، تۆ کهریم، کهرم داردن
« ستار ئه لعیوب »، هه م « غه قاره نی »
ئه ورو، عه فوت کهرد، پیمان به خه لات
« قول یا عیبادی، لا ته قنیطوا » ت وات
تۆ خه تا ئامورز، گونا ه بهخشه نی
بهخشنده ی بێ باک، دل نه له خسه نی
ههر چهند گوناها کار، گوناش فیشته رهن
تیغی عه فوی تۆ، به را و تیزتره رهن

«224-217,35»

* * *

« رهنجوری »

« 1810 - 1750 »

به داخه وه، « رهنجوری »، به کۆ له هۆنره گهوانه ی کوردبووه، که تا ئیستەش، زۆر کهس هەن، نایناسن و ناشنای به ره مه کانی نین! سا مه گەر، هەر زۆرینگه رێکی بلیمه تی وهک « پیره مێرد »، بایه خێ ئه و هۆنراوه به زمانه ی زانیبێ. چونکه، وهک گوتوو یانه: نرخی زێر، هەر لای زۆرینگه ره!

بۆیه، کاتی « پیره مێرد » ی نهر، له شاری « نهسته مبول » ژیاوه، هیندی له هۆنراوه کانی، له کوردیییه وه، بۆ سه ر زمانه ی « توورکی ی » وه رگنراوه!

« رهنجوری »، هاوسه رده می « وه لی دێوانه » بووه، دۆستایه تی یان خۆشبووه و هیندی هۆنراوه یان، به شێوه ی نامه گۆریوه ته وه. به هەر دوو دیالیکتی « گۆران » و « کرمانجی »، گه لی هۆنراوه ی جوانی، له باری « دلداریی و ئایین » دا هۆنیوه ته وه.

له چامه ی « میعراجنامه » و به « 236 » دێر، هه موو سات و کات، هه موو رۆژ و بۆنه پیرۆزه کانی، ئایینی ئیسلامی به سه رکردۆته وه. پاشان، به چهن دێره هۆنراوه یه، به سه ر په یامبه ردا هه لێداوه و گوتوو یه تی:

به عزی راوییان، صاحب ئیعتیار
 به و طهور په قه م دا، نه حه رف ئه خبار:
 وه رتهر جه ره سوول، په ه نوما ی ئوممه ت
 په ی گونا هکاران، شافی شه فاعه ت
 که س نه بیهن، سوار به و ئه سپ و زینه
 غه یر جه « ختم الرسل »، مه کام « مه دینه »
 راوی، نه ی جا دا که رده ن ئیشتیبا:
 هه ردوو سوار بین، یا « ئه حمه د » ته نها؟
 بوراق وینه ی به رق، جو نبوشدا ئه وسا
 قه ده م دا نه پای، « مسجد الاقصی »
 جه قایی « ئه قصا »، سه یید بی پیا
 جه و حه لقه و جه و میخ، جه ی وه ر ئه نیبا
 بوراق مبه ستن، هه م بوراق به ستن
 « اخی » به ست، یا ئه و جه به ستن، په ستن
 جه و ده م دا، به ئه مر قه ییوم قادر
 نه نیبا و روسول، په کسه ر بین حازر
 سه ف به ستن، ته مام بی ناز و نیاز
 « خیر البشر » بی، وه پتیشه وای نوماز
 پتیشه واییش، که رد دوو ره که هت ته مام
 دؤعا وازان، گشت جه دانای عه للام
 په ی سه لای « ئه حمه د »، به حر نوور جوؤشا
 هه ر که س، خه لاتی نووران ی پؤشا
 هیممه ت وازیش که رد، ره سوول به ره هق
 روو نیا، نه را رای چه رخ موطله ق

«44-43,28»

دواپی، رووی ده می له په یامبه ر کردوو و گوتوو یه تی:
 یا ره سووله لئلا! بی ده سه لاتم
 سه رتا پای ئه ندام، عیصیان خه لاتم
 خاصیم هه ر نیهن، هه ر به دی دارام
 جه خوؤف رۆی حه شر، وه بی مدارام

تۆ دارای دهولت، من چه دهولت دور
 من کۆر ظولمات، تۆ سهرمایه‌ی نوور
 چونکه، ویم دهخیل میعراج تۆ کهرد
 په‌نای بی کهسیم، وه لای تۆ ناوهرد
 چه لای خوداوهند، مه‌قبوولهن کارت
 لوظف حه‌ق دایم، ههر ها نه بارت
 نه‌ی مه‌طله‌بانه، عه‌رض کهردم یه‌کسه‌ر
 طه‌لب کهر چه حه‌ق، په‌رئ سایه‌ی سه‌ر
 حه‌ق ره‌واش که‌رۆ، په‌رئ ره‌ضای تو
 ئه‌رجووم ههن وه تو، چون تووی جای ئه‌رجو
 نامین، ههر که‌سه‌ی بواجۆ: نامین
 گوناش بیه‌خشۆ « رب العالمین »
 ههر که‌س حاضره‌ن، چه یاران دین
 په‌رئ قه‌بوولش، بواجان: نامین
 نه‌و سه‌نه‌ی میعراج، نه‌ظمش وه کۆ بی
 ته‌ئریخش هه‌زار دوو سه‌د نق بی

«52-51,28»

له‌ کۆتاییشدا، داوای لئ کردووه، بیه‌خشۆ و گوتویه‌تی:
 یا شاه شاهان! یا غه‌فوور ئیم شه‌و
 یا « ستار العیب! »، یا سه‌بوور ئیم شه‌و
 باجه‌تی ره‌سوول، مایه‌ی نوور ئیم شه‌و
 بیه‌خش « ره‌نجووری »، دل ره‌نجوور ئیم شه‌و
 دل وه فه‌یض توو، مه‌عموره‌ن ئیم شه‌و
 « ره‌نجووری »، جه‌سته‌م ره‌نجوورهن ئیم شه‌و

«55-39,28»

* * *

« عهلی بهردهشانیی »

« 1813 - 1771 »

هۆنهرتیکی میلیلی وهک « عهلی بهردهشانیی »ش، له ستاییشی بهروهردگاردا گوتوویتی :

خالق، ههر تۆی بی فکر
نهر تۆی و تۆی نهر
تۆی ئهرز و ئاسمان راگر
داتنا بهههشت و ئاگر
چهند باران و چهند بهفر
چهند نههنگ و چهند بهحر
چهند تیب و سوپا و لهشکر
داتنا، ههشتا هزار عالم
« 10,39 » بهلکوو، شتیک زیاتر

دوای نهوهی، هۆنهر، ستاییشیکی یهزدانی گهوهی کردووه، له کۆتاییدا، به دێره هۆنراوهیهکی میلیلی، داوای له یهزدان کردووه، زمانیکی پاراو و پهوانی بداتی:
« عهلی بهردهشانیی »
لهنگم نهکمهی زمانی
« 73,42 »

* * *

« نالیی »

« 1855 - 1797 »

هه لێته، « نالیی » هۆنەر، وهک مه لایهکی موسولمان و خواناسیکی راسته قینه، هێندێ هۆنراوهی نایینی، له شتیوهی پارانه وه ستایشکردنی په یامبهری ئیسلامدا کوتووه. بۆیه دهبینین، چامهیهکی شهستوهشت دێپیی، به سههر په یامبهردا هه لداوه، ستایشیکی زۆری کردووه و لێی پاراوه ته وه، تا، له رۆژی لێپرسینه وهدا، لای په زدانی گهوره، تکای بۆ بکا و له گونا هه کانی خوشبێ. له سههره تادا کوتوویه تی:

ئه ی دانیشتووی، نیو گولزاری « مه دینه » ی پروناک! به زه ییبه کت به مندا بیته وه و بفرموو: ئه م شاره، شاری منه و وه ره. ته ختی پانویه رینی په زدان، که باز نه یه کی گه وره یه، هه موو جیهانی له نامیزی خۆی گرتووه، مه زار گه ی په یامبه ریش، ناو نه ده که یه تی. پرووی زه وی، وهک فره شی وایه و راخراوه، به گۆر په پانی « مه دینه » ی گه وه ره دار پاراوه ته وه. ئه و شاری « مه دینه » یه ی، که به شه و رۆژ، بۆنی خوشی به جیهاندا بلاو ده کاته وه. به رۆژ: وهک کافوور، وشک و سپی، به شه و: وهک عنبه ر، شیدار و ره شه! له تاو خه می، نه بینینی رۆژی وهک کافووری وشک و رۆشنی « مه دینه » دا، لیوم وشک بووه. له داخی هه لئه مزینی، شه ونمی شه وی وهک عنبه ری ره ش و ته ریشدا، چاوم پر بووه له فرمی سک و هه می شه، هه ر ده گریم.

نهو شارهی، تهنانت، ناوهکەشی وا دهگەیهنێ، به هەناسەیهکی پیرۆزی « جوهریل »، یا، له سایه‌ی فه‌ری په‌یامبه‌روهه‌ خاوتنه، ده‌لێن: جیاوازی، له‌گه‌ڵ شوینه‌کانی دیکه‌دا نه‌وه‌یه: گلی له‌ گۆل و ئاوه‌کەشی له‌ ناوی، هه‌وزی « که‌وسەر » ده‌چێ! جا، شارێ به‌و شێوه‌یه‌بێ، هه‌لبه‌ته، گولاه‌که‌ی پیرۆزه و گلاوی گیانی گونا‌ه‌بارانی پێ دهرده‌کری. بۆیه، له‌و خاکه‌ چاکه‌ پاکه‌دا و به‌و ئاوه‌ خاوتنه، گیانی گونا‌ه‌بارانی لێ خاوتنده‌کرتته‌وه!

نه‌ی ساکینی ریاضی، « مه‌دینه »ی مونه‌ووهره!
 لوطفێ بکه، بفرموو: مه‌دینه‌ی منه و وهره
 عهرشی به‌رین که‌ دائیره‌یه، ره‌وضه‌ مه‌رکه‌زه
 فهرشی زهمین، به‌ عهرصه‌ی طه‌یبه، موجوه‌وه‌ره
 پاشان، باستیکی جوانی، شاری « مه‌دینه »ی کردووه و گوتویه‌تی:
 طه‌یبه که‌ یه‌عنی، عه‌کسی به‌قیعی، هه‌موو عه‌بیر
 طه‌یبه که‌ یه‌عنی، مایه‌ی نه‌و، میشکی نه‌زفهره
 طه‌یبه که‌ یه‌عنی، پۆژ و شه‌وی، طیبی عاله‌مه
 پۆژی که‌ وشکه، شه‌و ته‌ره، کافوور و عه‌نبه‌ره
 لیوم، له‌ پۆژی پۆشنی، کافووری وشکی، وشک
 چاوم، له‌ شه‌بنمی شه‌وی، وه‌ک عه‌نبه‌ری ته‌ره
 طه‌یبه که‌ یه‌عنی، طه‌نیب و طا‌هیر، به‌ ره‌وحی پۆح
 فه‌رقی نه‌لێن: گلی له‌ گۆل، ئاوی له‌ که‌وتنه‌ره
 یه‌عنی، گولای قودسه، گلاوی ره‌فع نه‌کا
 نه‌و خاکه‌ چاکه‌ پاکه و نه‌و ئاوه‌ مه‌طه‌ره
 «418-415,63»

* * *

نینجا، زۆر به‌ شێوه‌یه‌کی سه‌رسوور هینه‌رانه، باستیکی گه‌لێ جوانی، خۆی کردووه و خۆی به‌ سه‌گتکی نه‌و ناوچه‌یه‌ جواندووه! به‌لام، چۆن سه‌گت؟ سه‌گتکی مه‌شقی‌تکراوی بێ ده‌نگ و ناوه‌رێ! پاخه‌ری نییه، سه‌رینی به‌رده، هه‌ژاره، له‌ ژياندا سه‌ری خۆی کزکردووه و دووره‌ په‌ریزه. به‌ خواردنی مرداره‌وه‌بوو و بۆگه‌ن ده‌ژی، که‌ په‌بووه، بێ که‌سه و

که سیش، لایه کی لێ ناکاتهوه. له بهرئهوه، هیچ چاری نییه، تهنیا ئهوه
 نهبی، سهری خۆی هه لگرێ و بۆ لای تۆ بی! ئه مهک و له یادنه چوونت،
 وهک ملوانه که بهک وایه و له ملیکردوه. به په ته که ی به سراوه ته وه و مل
 که چه. بۆیه، وا دێ بۆ لات، تا، وهک سه گتکی بۆز، راوی بۆنی خۆشی،
 ئه و دهر و ده شته بکا، کۆلان به کۆلانی ئه و ناوچه یه بگه پێ، خاک و
 خۆلی به سه ر خۆیدا بکا، که هه مووی تاجی شاهانه یه!

« نالیی »، که وا سه گی ئه و مه رز و بوومه یه
 ئه م ما، سه گی موعه لله می بی دهنگ و بی وه ره
 فهرشی په لاسه، دۆشه کی خا که، سه رینی به رد
 بی تووک و پروتوقووت و فه قیر و قه له نده ره
 بی تووکی جیفه، خواری و گورگین و بی وجود
 له م ناو و خا که ظاهیر و باطین موکه دهره
 گه ردنکه چی، قه لاده ی رستی وه فاته، دێ
 بۆ راوی بی نی، ئه و دهر و ده شته موعه ططه ره
 دا کووچه کووچه، خۆلی به سه ردا بکا به چنگ
 له و خا که ئه فخره، که هه موو تاج و ئه فسه ره
 «421-419,63»

پاشان، رووی ده می له په یام بهر کردۆته وه و گوتوویه تی: ئه ی ئه و
 که سه ی، وهک نه شکه وت، په ناگه ی هه موو مرۆیه کی! یاره شه ونخون
 کیشه کانت، کۆچیان کرد بۆ لات. ئه وان، وهک « هاوړتیانی ئه شکه وت »
 نه بوون، خه و بیان باته وه و بخه ون.
 « نالیی »، به خاکی خزمه تکاری سه گی « قه مطه ریر » ئه و دهره پاگره!
 به لکوو، له فه ری شاری « مه دینه » وه، که جیتی بۆنخۆشیی تۆیه،
 گه رپی ئه و سه که بی فه ره دامریته وه و چا کبیته وه!

« که هف ئه لئه نام » ی هیجره تی، ئه صحابی بی رو قوود!
 بیکه به خاکی، خادیمی « قیطمیر » ی ئه و دهره
 به لکوو، له فه رپی طه یبه، که طیبی په یه مبه ره
 ساکن بی، گه رۆلیی، ئه و که له بی بی فه ره
 «422,63»

دوای ئه‌وهی، به دوورودریژی، باسیکی نایابی، گه‌وره‌یی و خۆشه‌ویستی په‌یامبه‌ری کردووه و پێیدا هه‌لداوه، ئینجا، پچووکی و بێ ده‌سه‌لاتیی خۆشی پیشانداوه. دیسانه‌وه، پاراوه‌ته‌وه و له‌ چله‌مین دێدا، هاواریکردووه و گوتویه‌تی:

فوریان! ده‌سه‌ودامیتنی، ئەلقه‌ی شیشبه‌ندی سه‌ر مزاره‌که‌ت بم، په‌نام بۆ هیناوی، سێ تکام هه‌یه. یه‌که‌مین تکام: ئە‌ی خاوه‌ن به‌غیره‌تی ناییندار! تۆ ناته‌وی، له‌وانه‌ی دواتکه‌وتوون، که‌سه‌ی بێ باوه‌ر بمری. له‌ هه‌را و بگه‌وه‌یه‌رده‌ی، ده‌می گیانه‌للادا، ئاماده‌یی و نه‌یه‌لی، ئە‌هریمه‌ن گیانکیشانم له‌ده‌سد! تکام وایه، له‌ کاتی گیانکیشاندا، وه‌ک گۆچان، غیره‌ت له‌ ملما بێ، بمپاریزی، په‌نامبده‌ی، به‌ره‌لام نه‌که‌ی، تا، مژده‌ی لێ‌بووردم، لای خواوه‌ بۆ دێ. ده‌سم لێ‌ به‌ر نه‌ده‌ی، تا، به‌ تیشکی خۆشه‌ویستی خوا، که‌ تۆی، له‌و جێبه‌دا، به‌ کوژی چاوی، نه‌و ئە‌هریمه‌نه‌ کلکبپاوه‌وه، هه‌نگاوه‌دینیم، ده‌په‌ریمه‌وه و پرگارمه‌دی. با، ئە‌هریمه‌نی دوژمن ناومیدبێ، منیش، به‌ هۆی بارانی پڕ له‌ سوژی خواوه، بگه‌مه‌ گۆرستان!

دووه‌مین تکام ئه‌وه‌یه: له‌و کاته‌دا، له‌ گۆره‌که‌مه‌دا پرایانکیشاوم، به‌ ته‌له‌به‌رد، نێو چالی گۆره‌که‌م داده‌پۆشن، گۆره‌که‌، وه‌ک دوکانی لێ‌دێ، له‌و جێ‌ ته‌نگه‌دا، گه‌ر مرۆیه‌کی خراب یا چاک بم، فریشته‌ی تایبه‌تی دین و پرسیارم لێ‌ ده‌که‌ن. ئا له‌و شوینه‌دا، که‌ یه‌که‌مین ئێسه‌گی به‌رینه‌وه‌یه‌ بۆ به‌هه‌شت یا بۆ دۆزه‌خ، زوو فریامکه‌وه. له‌ سایه‌ی تۆوه، زمانم زوو بپۆی و وه‌لامی پرسیاره‌کانیان بده‌مه‌وه!

سێهه‌مین تکام ئه‌وه‌یه: ده‌لێم: ئە‌ی فریاره‌سی یاخییان، وا له‌ هاواری بگره‌ و به‌رده‌ی، گیره‌شپۆینی پۆژی لێ‌پرسینه‌وه‌دام، خه‌لک، هه‌موو «سه‌ریان لێ‌ شتاوه‌، هه‌ر که‌سه‌ی، خه‌می خۆی ده‌خوا، نه‌و پۆزه‌ی، که‌ نیدی، هه‌چ پۆژیکی دیکه‌ی به‌ داوا نایه، پۆژیکی رووترش، گرژ، «ۆن، سه‌خت، له‌ سه‌ر شان گران، وه‌ک شێر، مرقی لێ‌ ده‌ترسی.

فوریان! ده‌خیلی هه‌لقه‌ی، شوپیاکی ره‌وزه‌تم سێ نێلتیجام هه‌یه، که‌ له‌گه‌ل نه‌و دووه‌م، شه‌ره‌ نه‌وه‌ل: له‌ نێلتیجام ئه‌وه‌ته، ئە‌ی غه‌ییوری دین!

حاضر بیتی، له که شمه که ش و شۆری غه رغه ره
 گۆچانی غیره تت، له ملمدا موعه و زده بیتی
 تا موزده دیتی، که نووری یه قینم موزه فهره
 فانیض ده بیتی، به نووری نه جاتی حه بیبی حه ق
 له و جینگه دا به کوپیری، نه و خه صمه نه بته ره
 پروزه رد و وشک و خانیب و خاسیر بیتی عه دوو
 واصیل بیم، به په حمه تی بارانی، مه قبه ره
 دوومینه: ئیلتیجام نه مه ته، نه و ده مه ی ده بیتی
 نه لواحی نه لحه دم، به زه نابیلی مه عطره
 تنگه، نه و ده بیتی، که له نه و جینگه تنگه دا
 سائیل نه کیر و عاریف و مه عرووف و مونکه ره
 ئیمدادی فه تحی بابی زوبانم، به فه ضلی تو
 زووبیتی، که نه و وه لین گوزهری پرد و مه عبه ره
 سیمینه: ئیلتیجام، ده لیم: نه ی غه و ئی عاصییان !
 هاواری، بگره به رده ی ئاشوویی مه حشه ره
 نه و رۆژی ناخیره ی، که چ رۆژی له دوو نییه
 پرووترش و قه مطه ریر و عه بووس و غه ضه نفه ره
 «437-433,63»

پاشان، به نه ندیشه یه کی ناسک و وردی، هۆنه رانه و هونه رمه ندانه ی
 خۆی، باسیکی جوانی، رۆژی لیپرسینه وه ی کردووه، له خراپه و
 چاکه ی خه لگ، له سزا و پاداشتی خوا دواوه. ئیدی، هه ر و، له سه ر
 باسکردن، پاران ه وه ی خۆی به رده و امبووه و له کۆتاییشدا گوتوویه تی:
 هه ر له و هه راویه زمه دایه، که مووی ره شی لاوویی، تیدا سپی ده بیتی،
 رۆژی سوور و گه ش، له ترساندا، زه رده له گه ری و خوینی تیدا
 نامیتتی. هه موو کرده وه کانمان، «چاک و خراپ»، له به ر ده سدا
 داده نری. هه رچی له نامه ی کرداره کانماندا نووسراوه و کۆکراوه ته وه،
 ده نکدنگ، له ته رازوویی کرداردا دیاره. مسی، مسه، وهک چۆن، زۆری
 زیره، چاکه و خراپه ی، هه مووی ئاشکرایه! هینده ی تو زقالتی، له
 کرده وه ی چاکه و خراپه، له به ر چاوی بوته ی زیناسی، تایی ته رازوویی
 رۆژی هه ستانه وه، ون نابیتی. هه مووی، وهک رۆژی نیوه رۆ دیاره.

دووکه‌لی هه‌ناسه‌ی مه‌ینه‌تیی خه‌لک، ئاسمان و زهوی داگیرکردوو،
 له‌به‌رئه‌وه‌ی، خه‌لک ده‌گرین، له‌بری فرمیتسک، ره‌شاو له‌چاویان دئی.
 بۆیه، کاتئ، فرمیتسک بوو به‌مه‌ره‌که‌ب، برژانگه‌کان ده‌بن به‌پینووس و
 چاویش ده‌بئ، به‌شووشه‌ی مه‌ره‌که‌ب!
 نهم ده‌شتی لیت‌پرسینه‌وه‌یه، که‌پۆلی سوارانی، پیزرین لئ وه‌ستاوان،
 کۆزگای به‌روبوومی ده‌غلودانی تۆیه، ده‌شتی پر خه‌رمانی تۆیه و ته‌نیا
 هه‌ر، تکای تۆ ده‌خوا. له‌پۆژی سزادانی تاوانباران و پاداشته‌دانه‌وه‌ی
 پیاوچا‌کاندا، تکا بۆ «نالیی» ده‌ربه‌ده‌ر بکه، به‌لکوو، خوا له
 گونا‌هه‌کانی خۆشبئ. چونکه، له‌ژیانی خۆیدا، گونا‌هی زۆر کردوو،
 پتویستی به‌تکای تۆ و سۆزی خودا هه‌یه!

له‌و کیشه‌کیشه‌دایه، که‌وا ره‌ش، سپیی ده‌بئ
 له‌و کیشه‌کیشه‌دایه، که‌وا نه‌حمه‌ر، نه‌صفه‌ره
 نه‌عمالان، له‌گه‌ل هه‌موو نه‌وضاعی حالمان
 مه‌غشووش و جه‌معی، حاضره، گه‌ر خه‌یر، نه‌گه‌ر شه‌ره
 مه‌خزوونی روقعه، حه‌ببه‌به‌حبه‌به، له‌که‌فهدا
 خالیص دیاره، مس که‌مه‌سه، عه‌ینی زه‌ر، زه‌ره
 زه‌رپێک، له‌چاوی بۆ ته‌یی سه‌رپرافی که‌فهدا
 مه‌خفیی نییه، دیاره، وه‌کوو پۆژی نیمه‌پۆ
 گریان هه‌موو ره‌شاوه، له‌به‌ر ئاهی دوودرهنگ
 موژگان بووه به‌خامه و دیده به‌مه‌حه‌ره
 میضماری شه‌هسواری تۆیه، که‌سه‌فصه‌فه
 کۆزگای حاصیلاتته، به‌یدایی، به‌یده‌ره
 رۆژی جه‌زا، پچابکه‌ بۆ «نالیی» ده‌ربه‌ده‌ر
 چون له‌م جیهان، گونا‌هی گه‌لئ زۆر و نه‌کته‌ره
 «63، 445-447»

جگه‌ له‌وه‌ی، کاتئ «نالیی»، له‌به‌رده‌م باره‌گه‌ی په‌روه‌ردگاری
 که‌وره‌دا، به‌ملکه‌چی و ماتومه‌لوولی وه‌ستاوه، له‌ئاستی یه‌زدان و
 په‌یامبه‌ری ئیسلامدا، ئه‌وه‌په‌ری ساکاری و ملکه‌چی خۆی پیشانداهه.
 ده‌سی تکا و پارانه‌وه‌ی به‌رزکردۆته‌وه، بئ که‌سیی، بئ ده‌سه‌لاتیی

خۆی دەربرپۆه و داوای لیبووردنی کردووه. له سه‌رچاوه‌ی باوه‌پێکی به‌ تینه‌وه، له‌ گیانێکی خاوینی بێ‌ گه‌رده‌وه، نووکی بێ‌نووسه‌که‌ی تیز کردۆته‌وه، چامه‌یه‌کی دیکه‌ی هه‌فتا‌و‌چار دێ‌ر هۆنراوه‌ی هۆنیوه‌ته‌وه، باسێکی جوان و رێک‌و‌پێکی، گه‌شته‌که‌ی به‌ره‌ « مه‌ککه‌ و مه‌دینه‌ » ی خۆی کردووه، وێنه‌یه‌کی راسته‌قینه‌ی، هه‌موو‌ئهو پێ‌ و بانانه‌ی گرتووه. پاشان، کاتێ‌ گه‌یشتوه و گه‌شته‌که‌ی ته‌واوبوو، به‌ هه‌موو کۆل‌دێ‌که‌وه، له‌ به‌یامبه‌ر پاراومه‌وه و گوتویه‌تی:

به‌ قوربانی عولوومی ئه‌وه‌لین و ئاخیرینت بم
 له‌گه‌ن ئه‌سراری قورئانت، که‌وا ئه‌لطفای په‌حمانه
 مورادم ذیله‌ت و پارانه‌وه‌ی حاله‌، نه‌وه‌ک نه‌عه‌ته
 به‌ چه‌ن به‌یتێکی کوردانه، که‌ قورئانت ته‌ناخوانه
 ئه‌گه‌ر چیی، کوردی دووری « شاره‌زور » ی قه‌سوهم، ئه‌مما
 وه‌سیله‌م طه‌یبه‌ و حیلمی شه‌فیع و فه‌ضلی مه‌ننانه
 به‌ سه‌ر هاتوومه‌ ئه‌و خاکی، که‌ هه‌ر مه‌قاله‌ زه‌رپێکی
 به‌ میزانی شه‌فاعه‌ت، کتیی حیل و به‌حری غوفرانه
 نه‌بوو رووم، بێمه‌ خاکی چاکی پاکی طه‌یبه‌، تا بیستم:
 به‌ سه‌گ، نابێ‌ موله‌وه‌ه‌ ئاوی زه‌رقا، به‌حری ئیحسانه
 چ زه‌رقا؟ بۆ سیاهییه‌ ده‌فته‌ری، هه‌ر ناصیه‌ ما‌حیی
 چ طه‌یبه‌؟ بۆ ته‌بابیی ده‌ردی، هه‌ر ده‌رمانده‌ ده‌رمانه
 ده‌ری په‌حمه‌ت، که‌وا به‌حری مو‌حیطی عاصیه‌ « نالیی »
 تیا جان و ته‌ن، ئوفتاده‌ی شه‌پۆلی سه‌یلی عیسیانه « 520-482,63 »

* * *

« سالم »

« 1866 - 1800 »

هەر چه‌نده، « سالم »، پتر، له بواری هۆنراوه‌ی رۆمانسییدا، ناوی
 دهرکردووه. هەر چه‌نده، « سالم »، به هۆنهرێکی به‌رگری میلبی و
 قاره‌مانتکی نه‌ته‌وه‌یی ناسراوه. به‌لام، له کایه‌ی فه‌لسه‌فه‌ی ژیان و
 سۆفیگه‌رییدا، زۆر به‌ جوانیی، نیشانی شکاندووه، وه‌ک
 شاره‌زایه‌کی بالاده‌سی ئه‌و گۆره‌پانه، زۆر به‌ چاکیی، ئه‌سپی خۆی تاو
 داوه! به‌ تایبه‌تی، به‌ یازده‌ دێره‌ هۆنراوه‌ توانیوتی، به‌ شتیه‌یه‌کی
 رێکویتک، دیدبووچوونه‌کانی خۆی ده‌برێ و پروونکاته‌وه، به‌ ته‌واویش،
 مه‌به‌ست بپێک، کاتێ له‌ فه‌لسه‌فه‌ی ژین و مردن، مان و نه‌مان دواوه!
 نای چه‌ن جوان بووچووه، کاتێ، پتی وابوو، به‌هه‌شت، بۆیه‌ کۆشکی
 پاشایی « ئادهم »ی لێ دامه‌زراوه، تا، ئه‌م جیهانه‌ وێرانه‌یه، ئاوه‌دان
 کرێته‌وه! چونکه، هەر ده‌بووایه، ئه‌م ژيانه‌ په‌یدا بووایه، سه‌ر زه‌وی
 ئاوه‌دان بووایه‌ته‌وه! هه‌لبه‌ته، ئه‌وه‌ش ویست و ئاره‌زووی یه‌زدان بووه!
 به‌لام، له‌ به‌رئه‌وه‌ی، خراپه‌کراوه، درۆکراوه، تۆوی ناکۆکی چاندراوه،
 له‌ خوا دوورکه‌وتوونه‌ته‌وه و به‌ باشیی نه‌یانناسیوه، شیرازه‌ی
 چاککاری هه‌موو شتێکی باش و پیرۆز پچراوه، « ئادهم » نه‌یتوانیوه،
 ئه‌و ئه‌رکه‌ی له‌ ئه‌ستۆیدا بووه، جێبه‌جێک، که‌ زه‌وی ده‌بووایه، به‌و
 شتیه‌یه‌ی پتویستبوو، ئاوه‌دانکرایه‌ته‌وه، که‌چی، وێرانیوه!
 دیاره، « ئادهم » له‌ به‌هه‌شتدا، پاشایه‌کی به‌رزبووه، به‌لام، له‌ به‌رئه‌وه‌ی،
 گوێزایه‌ل نه‌بووه، ماوه‌یه‌کی زۆر کورت، له‌ وێ ژیاوه، هەر زۆر زووش،
 دهرکرداوه و له‌م وێرانه‌یه‌ی سه‌ر زه‌وی دانراوه، که‌ هەر له‌ سه‌ره‌تاوه،
 نیازیان وا بووه، ئاوه‌دانیکه‌ته‌وه!

له بهر ته عمیری ئەم وێرانە، جەننەت مولکی « ئادەم » بوو
 حەقیقەت، پادشاهی کرد و لاکین، موددەتی کەم بوو
 خۆشە ئەیامی گریانم، له خاکی کەعبەیی مەقصەد
 هەموو قەطرەیی سرووشکم بۆ شەرەف، وەک ئاوی زەمزمە بوو
 خەمیری خاکی من، ئەووەل، بە بارانی فەرەح نەکرا
 جوانیی و پیری و طفلیم، سەر سەر جوملەگی غەم بوو
 بە دوو شاننا، پەرتشانی، بە تاتای زولفی مشکینت
 نە هەر بۆ بەختی تەنهایی سیهە، رووزیی عالەم بوو *
 له سەر سەبزی چەمەن، سەهی قەدەم کە جیلووی کرد *1
 له سەجەدی خالی لالیوی بنەوشە، گەردنی خەم بوو
 بە قوریی خەلوەتی دولبەر، نەنازی، ئەیی سەبا زینهار!
 له جیئی تۆ پیشتر، « سالم » دەمی هەمرازی مەحرەم بوو « 113,30 »

* * *

* ئەم دێرە، له « مێژووی ئەدەبی کوردیی - سەجادیی » دا نییه.

* 1 لای « سەجادیی » نووسراوه:

له سەر سەبزی چەمەن، یاری سوا قەدەم کە جیلووی کرد

« مهوله ویی »

« 1882 - 1806 »

کوردیکی خواناس و موسولمان بووه. له بهر نه وه، له دید و بۆچونیکى تاییه تیی ئایینی و سۆفیگه ریی خۆیه وه، سه رنجی قوولی، له « دیارده، رووداو و کهس » هکانی ده و روپه ریی خۆی داوه.

ههروه ها، پتوهندییه کی باش و توندوتۆلی، له گه ل شیخه کانی، هه ر دوو رتبازی ئایینی « نه قشیی » و « قادریی » دا هه بووه، به تاییه تیی، له گه ل بنه ماله ی شیخانی « نه قشبه ندیی - بیاره »، پتوهندییه که، زۆر تۆختر بووه. بۆیه، گه لئ هۆنراوه ی، بۆ هه ر سئ شیخ « سیراجه ددین، به ها ئه ددین و تاجه ددین » هۆنیوه ته وه.

« مهوله ویی »، له هۆنراوه یه کی ئایینی به رز و نایابدا، رووی له خوای میهره بان و مه زن کردووه و گوتوویه تی:

ئه ی خوایه! هه رچی هه یه، تۆ ئه فراندووتن. ئه وه ی هه یه، هه ر تۆی و جگه له وه ش، هه رچی دیکه هه یه، وه ک سێ به ر وایه. تۆ خۆت، هه ر ته نیا بوویت، یه کیتیی و ته نیاییشته، شه پۆلی داوه ته وه و خۆری ده رخستووه، تا، له م جیهانه کاتییه ی مرۆدا بناسرێتی. ئه ی خوای بئ چهن و چوون! گه ر، به م هه موو ده رکه و ته نه ی پیشینته وه نه تناسم، سه ر جاری دیکه ش ده رکه وی، تازه ناتناسم!

من، به باسکردنی جوانیی تۆوه مه ستم. دیسانه وه، به ده رکه و ته نی تاکوته نیایی و دیزینی تۆوه مه ستم. کاتئ، خۆتم بۆ ده رده خه ی، به نیشانه کانی خه سله تی جوانییت، له خۆشیدا مه سته بيم. جا گه ر، له سه ر ئه و خۆده رخستنه به رده وامبی، زۆرم پئ خۆشه. به لام، گه ر به

خووړپه وشتی، یارانې بڼې باک و جوانه چاکه سهرمهسته کانم، له گهل بکه ی و گوتم نه ده یتې، منیش، وهک نه وان، بڼ له نیتو چوونی یه کجاری، دلداره دل پر له درکه کان، خوځان دهشارنه وه و ناچارن، خوځان درخه ن، توش، بهو چه شنهم له گهل بکه ی و خوتم لې بشاریته وه، هه لېته، ده ته وځ، بمکوژی! جا، که واته فرموو: به ناوی خواوه، نه وه تیغی تو و نه وهش، گهر دنی له موو باریکتری من، چی ده که ی، بیکه! چونکه، من جڼیه کی دیکم نییه، هاوار و دادی خو می بڼ بهرم! ناخر، له دس تو، هانا بڼ کڼ بهرم؟ نا هو و ا وهیلام، کریانم، له نه ندازه به دمره! بڼیه، هر لای خو ت هاوار ده کم!

نیدی، هونر، ته نیا هر، په نای بڼ خوا ی خو ی بردووه و لتي پارا و ته وه، تا، له هه له کانی خو شبنی و به نو دیره هونراوه گوتو یه تی:

نه ی گرد مه وجودی، چه تو گرت مایه!
 مه وجود هر تونی، ما سیوا سایه
 په نهان بی ته نها، و ه د ه متت مه وچ و ورد
 په ی شناسایی، ظهوریوه ت که رد
 به ویت، جه ی عالم بڼ به قای ناسووت
 نر وه ی گرد، جیلوه ی وهرین نه شناسووت
 به صد جیلوه ی تر، بڼ چوون و چه نی
 شناسایی تو م نه بڼ، هه نی
 سهروه شم به ی و ه صف چه مالیته وه
 باز هم به ی، جیلوه ی چه لالیته وه
 نر هر بهو عاده ت، سهروهش نیگاران
 په ی فه نای یه کسهر، خاطر پر خاران
 چار نییه ن، چه دس جیلوه نه که رده ن
 بیسمیلا نه و تیخ، نئد که چپی که رده ن
 یاکیتو تر نییه ن، داد ویم که روون
 چه دس تو بیداد، وه لای کڼ به روون؟
 واوهیلام بڼ حه د، زاریم بڼ شو من
 چه لای تو فریاد، چه دس تو من

«53-51,56»

ههروههها، له هۆنراوهیهکی ئایینی بهرزى دیکهشدا، سههرتا، ستاییشیکی جوانى، پهروهردگارى کردووه. پیتی وابووه، هه ر چى له ئاسمان و له ژێر زهوییدا ههیه، هه مووی، هه ر دهسکردى خواى گه ورهیه. سه رچاوه ی پووناکیى، نیو بیلبله ی چاوه کانیشى، هه ر خوايه. هه ر نه ویش، بنچینه ی ژيان و باوه ریتى. خواش، باشى زانیوه، کارى خراپه و هه له ی کردووه، ملکه چى فرمانه کانى یه زدان نه بووه. سه راپای ژيانى، له بى هۆشیدا نقومبووه، تیشووی پۆزى لێپرسینه وه شی، بارئ شه رمه زاریى نه بئى، هه چى دیکه نییه. بۆیه، په نای بۆ به ر یه زدان بردووه، چونکه، هه چ جییه کی دیکه ی نه بووه، تا پووی ده می تیکا، ده سی پارانه وه و لالانه وه ی بۆ هه لبرئى، دهنگى هاوار و دادى خۆى به رزکاته وه، شکاتى لا بکا! له به رنه وه گو تویه تی: خواى گه وره! هه ر له مانگه ی به ئاسمانه وه یه، تا، نه و ماسیه یى، له نیو زه ریا دایه، هه موویان، هه ر خۆت نه فراندووتن. نه مانه ش هه موویان، به لگه ی بوونی خۆت ده سه لێتن. تۆ، بنچینه ی ژيان و ئایینمى، هه ر به هۆى تۆوه، پووناکایى له چاوه کاندایه پیدابووه. ده زانم، له هتلى خواپه رستى ده رچووم و لامداوه، گو تریه لى فرمانه کانى تۆ نه بووم و جییه جیم نه کردوون. بۆیه، سه رتاپای ته مه ن و ژيانم، له که مه ترخه مى و بئى ئاگاییدا نقوومبووه، تو تیشووی پۆزى زیندوو بوونه وه و لێپرسینه وه م، بارئ شه رمه زاریى نه بئى، هه چى دیکه نییه. به لام ده بئى، به گه ره یى خۆتم له گه ل بگه ی، کرده وه خراپه کانم، به به هانه بۆ نه بزئرى، چاوپۆشیه یى، له هه موو روپه شیه ی و کرده وه خراپه کانم بگه ی. ئیدى، نه م هه موو هه لچوون و شه رمه زاییه م به سه!
 تۆ، به به زه یى خۆت، پئى به سه ریاندا بنئى، له کرده وه کانى رابردووم مه پوانه، به لکوو، له زه ردیه ی و شه رمه زاریى پووم بپوانه و له گونا هه کانم خۆشبه.

هه ر چه ن، شایسته ی لێبووردنى تۆ نیم، به لام، پووی شه رمه زارییم، له ده رگه ی به سۆزى تۆ ده که م، له زه ریا ی به خشنده یى خۆت، بئى به شم مه که، له شه ر و خراپه یى، سه ر پئى ده روونم، به دوورمه که و به چاکه ی خۆت به سه رمه که ره وه، تا، له ده س ئاره زووی ده روون پزگارمبئى، به لکوو، له کو تایی نه م ته مه نه خراپه مدا، بپیرئى له بارى ژيانى خۆم

بکه مه وه، خۆم بۆ « تهسبیحات » و ناوی خوا هینان ئاماده کهم. به لام، به و مهرجهی، لیم قه بوولگهی و به و هۆیه شه وه، لیم ببووری. خوایه! تۆش ده بی، به گه وره یی خۆت، لیم خۆشبی، ئه و هه موو خراپه و کونا هانه م، به بیانوو بۆ نه ژمیری و سۆزم به رانه ر نه نوینی!
 نیدی، تا توانیویتی، به زمانیکی ته ی و پاراو، له یه زدانی مه زن پارا وه ته وه، به بیستو حه وت دێره هۆنراوه و له سه ره تادا گو توویه تی:

باعث وجود، چه ماه تا ماهی
 ده لیل ئیثبات، صنع ئیلاهی
 ضیای بیناییم، نوور چه مانم
 سه رمایه ی حه یات، دین و ئیمانم!
 من و یم مزانوو، بی ئه مریم که رده ن
 ئیطاعه ی فه رمان، عه بدیم نه به رده ن
 عومرم سه راپا، غه رق غه فله تن
 زاد ئاخرم، بار خه جله تن
 به لام، مشیق تۆ، وه فه ضله که ی و یت
 کرده ی من، نه بۆ به هانه په ریت
 نیغماض که ی چه گرد، نا به کاری من
 چه رووسیایی و به دکرداری من
 په ی من کافیه ن، ئه ی گرد ئه نفعال
 بۆ به ره حم و یت، بکه ره م پامال
 مه دیه، وه تۆمار کرده ی و یه رده م
 بدیه وه زه ردیی، روخسار ئاوه رده م
 هه ر چه ند، شایسته ی عه فوت نه داروون
 رووی شه رمنده گی، وه ده رگات ماروون
 چه به حر که ره م، بی به شم مه که ر
 شه ر نه فسانه ی، چه را که م لابه ر
 تا، به فه ضل و یت بو انیمه وه
 چه ده س هه وای نه فس، بسانیمه وه
 به لکم، چه ی ئاخه ر، په ی و یم فکری که م

ته دارهک، بهی چند ته زیج ذکرئی کهم
به لام، بهو شهرته، چه نیم قبوولکهی
به هانهی نه سباب، عه فووم وصولکهی

پاشان، که مئی به خویدا هاتۆتهوه، رووی وهرگه رپاوه، له گهل دهروونی
که یلی خویدا، که مئی دواوه، لۆمه یه کی زۆری کردووه و گوتوویه تی:
ئهی دهروونی خراب! بئی ئایین، بئی چانس، نه گریس، سه رگه ردان،
ئه ندیشه قوورس، به رانبه ر به رتوشوینی خوا گوناهاکار، ژاری بئی
به شیی به زهیی خوات خوار دۆتهوه. پئی راستییت بیرچۆتهوه، بیرت له
خۆشه ویستی راسته قینه نه کردۆتهوه. بۆچی، نیشتمانی راسته قینه ت
بیرچۆتهوه، که جیهانی گیانی بهرز و پیرۆزه؟ مئخی خۆشه ویستی،
له م خاکه کاتییهی مرۆدا داکوتاوه، هه میسه، گرفتاری ئارمه زوویه کی
کالوکرجی. چاکه و خراپه، بۆ تۆ وهک یهک وان. تاوئی، خه ریکی
دهردی دلداریییت. تاوئی، سه رقالی کار و لووتبه رزییت. تاوئیکی دیکه،
گیرۆدهی پتگیشتنی نازداری، تاوئیکی دیکهش، سه رسوورماوی
بینینی، روخسای یاری. هیچ هۆشت به خۆت نییه، سه بهی، پۆزی
لیپرسینهویه و ته رازووی دادپه روه ریی خوا کار دهکا. بیرئی له م ژیا نه
بکه رهوه، ئه وا، کاتی مردننه، کاتی تیکچوونی لاویتی و جوانیته.
وه ره، با تیشوویهک، بۆ ئه م کۆچه بئی کۆتاییه ده سه خی، نا، له بهر
دهرگهی به زهیی خوادا، رووی په شیمانیت هه بئی و پۆزش، بۆ کرده وه
خراپه کانت بنیته وه. به لکوو، یه زدانی گه وه، به رگی لیپووردن پئی
به خشی، له کاتی مردندا، رزگار تکا، بئی باوه ر نه بی و « ئه هریمه ن»،
کالته و پئی نهکا! له پۆزی زیندوو بوونه وه و لیپرسینه وه شدا، به خۆشی
بسوورپیته وه، کۆت و زنجیری یاخیبوونت نه مینی و دلّت نازادبئی!

نه فس به دکردار، بئی دین، به ده بخت
شووم، سه رگه ردان، خه یالان سه خت!
بهی چیش عادهتت، وه گونا هه رده ن
ژار مه حروومی، په حمهتت وه رده ن
پاگهی حه قیقهت، جه ویرت شیه ن

بیادت بهی مه‌حبوب، حه‌قیقی نییه‌ن
 مه‌وطن نه‌صلیت، نه‌خاتر لوان
 مه‌وطن نه‌صلیت، نه‌خاتر لوان
 میخ مۆبه‌تت، نه‌رووی خاک کوان؟
 دایم گورفتار، ئاره‌زووی خامی
 به‌کسانه‌ن په‌ریتت، نیکی و به‌دنامی
 گا خه‌ریک ده‌رد، هه‌وای مه‌جازی
 گا مه‌شغوول که‌سب، کبر و نیازی
 گا غه‌رق هه‌وای، وه‌صل نازاری
 گا حیره‌ت زه‌ده‌ی، روخسار یاری
 هه‌چ هۆشت نییه‌ن، حه‌ق خه‌به‌رداره‌ن
 فه‌ردا پۆی حه‌ساب، میزان کاره‌ن
 فکری که‌ره‌وه، واده‌ی لواته‌ن
 وه‌خت شتیویای، شه‌وق سه‌وداته‌ن
 باومه‌ره‌ وه‌ ده‌س، زادی بهی سه‌فه‌ر
 ویت نه‌و سه‌فه‌ردا، بی تۆشه‌ مه‌که‌ر
 وه‌ ده‌رگای حه‌ق، به‌ر رووی په‌شیمانیه‌ی
 عوزر ئاومه‌ری که‌ر، کرده‌ی نادانیه‌ی
 به‌ل لیباس عه‌فو، بکه‌رۆت خه‌لات
 جه‌ وه‌خت مه‌رده‌ن، بذه‌رۆت نه‌جات
 وه‌ نصیوت بۆ، سه‌رمایه‌ی ئیمان
 نه‌وی وه‌ ریش خه‌ند، سوخه‌ریه‌ی شه‌یتان
 وه‌ پۆی مه‌حشه‌ردا، بگتلی دلشاد
 جه‌ قه‌ید عه‌سیان، دلت بۆ نازاد *

«85-81,56»

* * *

* نهم دتیره‌ی دوایی، له‌ چاپی سالی « 1961 » دا نییه‌!

« کوردیی »

« 1849 - 1809 »

دەربارەى بەرھەمەکانى « کوردیی » زۆرم ھەولدا، دیوانەکەیم دەسکەوی، تا، بە کامى دلى خۆم، چەن ھۆنراوەیەکی ئایینی جوانی، لى ھەلبۆترم و پیتشەکش، بە خۆنەری ھێژای کوردی بکەم. بەلام، بە داخووە، لەبەرئەوھى، دیوانەکەیم دەس نەکەوت، بە پیتوسیتم زانى، بەم دوو پینجخشتەکییەى، لە سەر ھۆنراوەکانى ھۆنەر دانراوە، باسەکەمى پى برازینمەوھ و لیرەدا، تۆماریانکەم. ھەر چەندە، نازانم، پینجخشتەکیی یەکەم، کى نووسیویتى، چونکە، ناوی لە سەر نەبوو. بەلام، بە شتوویەکی جوان رازاوتەوھ و لەگەڵ ھۆنراوەکەى « کوردیی »دا، بە شتوویەکی ریکوییک ریکخراوھ.

دافیعی دەرد و عەنامى، مەرھەمەتکە، رەحمەتتى
قابیلی حەمد و ئەنای، مەرھەمەتکە، رەحمەتتى
رۆشنی نوور و ئەنای، مەرھەمەتکە، رەحمەتتى
« رەببى ! تۆ پشت و پەنامى، مەرھەمەتکە، رەحمەتتى
بەندە عەبدم، تۆ خوامى، مەرھەمەتکە، رەحمەتتى »
بى کەسم، ریسوا، خۆ ھاتم، رووم نییە، سەر ھەلبێرم
موفلیسم، تەنھا تەماتم، رووم نییە، سەر ھەلبێرم
خاوەنى دەرد و نەجاتم، رووم نییە، سەر ھەلبێرم
« شەرەسارى بارەگاتم، رووم نییە، سەر ھەلبێرم
خۆت، کە بەخشندەى گۆنامى، مەرھەمەتکە، رەحمەتتى »

بهند و قهیدی هر دو دنیا، هر به لوطفت حه‌لده‌بی
 داوه‌کانی نه‌فسی ریسوام، هر به لوطفت حه‌لده‌بی
 نارهن‌زوه‌که‌ی رۆحی شه‌یدام، هر به لوطفت حه‌لده‌بی
 « موشکلاتی دین و دونیام، هر به لوطفت حه‌لده‌بی
 صاحب و موشکل گوشامی، مه‌رحمه‌تکه، په‌حمه‌تی »
 تۆ‌طه‌بیب و کردگاری، دهر د و نازاری منی
 رۆشنایی گیانی، زار و قه‌لبی بیماری منی
 چاوه‌ریتم، تۆ، کلیدی په‌مزی نه‌سراری منی
 « خۆت حه‌کیمی، ناگاداری ئیش و نازاری منی
 دارویی دهردمی، شفامی، مه‌رحمه‌تکه، په‌حمه‌تی »
 عیلم و عیرفان و مه‌قام و گه‌وره‌یی و حیسمه‌ت هه‌موو
 پاکیی و ته‌قوا و نیشانی سه‌روه‌ری و قودهرت هه‌موو
 نابروو و وه‌قر و موروه‌ت، راستیی و حورمه‌ت هه‌موو
 « مال و ریزق و عومر و ده‌ولت، عزیزه‌ت و ذیله‌ت هه‌موو
 هر، به‌ده‌ستی خۆته‌ نه‌زمی، مه‌رحمه‌تکه، په‌حمه‌تی »
 کوا‌که‌سه‌تی تر، تا له‌ لای نه‌و، من ته‌قه‌لای خۆم بکه‌م
 تا، مه‌تاله‌ی کاره‌کان و جینس و کالای خۆم بکه‌م
 ذیکری دۆسی میهره‌بان و یاری نالای خۆم بکه‌م؟
 « گه‌ر دهرمکه‌ن، بچه‌ کوئی؟ لای کئی، سکا‌لای خۆم بکه‌م؟
 مه‌رحه‌عی لاله و تکامی، مه‌رحمه‌تکه، په‌حمه‌تی » «76-75,50»

هه‌روه‌ها، « مه‌لا موچه‌مه‌دی ره‌بیعیی »، پینج‌شته‌کییه‌کی، له‌ سه‌ر
 هۆنراوه‌یه‌کی نایینی « کوردیی » داناوه، باسی جیژنی له‌دایک‌بوونی
 په‌یامبه‌ری کردووه، گه‌لی به‌ سه‌ریدا هه‌لداوه و گوتوویه‌تی:

نه‌ی سه‌رۆکی گشت به‌شه‌ر! له‌ تۆیه، تیزی مانگ و خوهر
 پرپوو له‌ عه‌سقت قه‌لب و سه‌ر، رۆشن له‌ نوورت، ده‌شت و دهر
 نه‌ما خراپه، موخته‌سه‌ر
 نه‌ی ره‌سوولی موخته‌ظه‌ر! سه‌د سه‌لامت لی بی له‌سه‌ر
 مه‌رحه‌با، خه‌یر نه‌له‌به‌شه‌ر! باغی ژینت هاته‌به‌ر

عالهمی هینایه فەر
 موئمین به گشت پرواتهوه، به هۆی نووری نهجاتهوه
 بۆ فهخری تۆ به ذاتهوه، له سای تینی هیواتهوه
 به پۆژ و سات و کاتهوه
 مانگی «مه ولوود» هاتهوه، به خۆشیی و ئاواتهوه
 شادییه پۆژ و شهوی، به دهقیقه و کاتهوه
 هاتهوه، با هاتهوه
 مانگی صهفا و بههجهته، مانگی فهضا و ویسهته
 مانگی قیام و غیرهته، مانگی وهفا و هیممهته
 باسی دین و فیطرهته
 مانگی شهوق و زینهته، مانگی شوکری نیعمهته
 مانگی پۆژ و حورمهته، جهژنه بۆ ئەم ئومهته
 له ئومهتی خۆ عهفا، دیاره، نهماوه جهفا
 دڵ هاته خۆشیی و شیفا، « نیلنا بیهاذا شهرفهن »
 سهلهفهن و خهلهفهن
 هاته دنیا « موصطهفا »، سهروهری ئههلی وهفا
 مهنبهعی صیدق و صهفا، لابهری جهور و جهفا
 « شههیده لآلهو وه کهفا »
 قاوی شهیتان کاس و کری، مرد و فهتا فیل و فیری
 کراوه بهندی و دپی، نهما فهرقی بهنده و حوپی
 داوی بی دین، قنت و بیری
 ئاگری « فارس » ساردوسری، ئاوی « ساوه » وشک و زپی
 تاقی « کیسرا » شنگ و شیری، گاوور و جوو، گنچ و وپی
 بتهپرستی، نیوهبیری
 پریبوو له شادیی وولات، عالهم خهلاتی بۆ هات
 موئمین وهگره بهرات، نهخۆش، بکه موداوات
 زۆربوو، خۆشیی و سهعادهت
 سهلام، چرای نهشئهتهین! لاچوو ستهم، له مابهین
 به هاتنت، فهخرئهکهین، سهر و گیان، دڵ دهدهین
 جورم و کوناه، لادهبهین

« حاجی قادری کۆیی »

« 1892 - 1815 »

هۆنەر، چەن هۆنراوێهێکی نایابی ئایینی، لە باسکردن و ستایشکردنی خوا و پەيامبەردا گوتوو. بۆ نموونە: لە هۆنراوی « ئەو شاهەنشەهە دا، ستایشیکی بەرزى یەزدانى کردوو و بە نۆ دێرە هۆنراوێ گوتووێتی:

ئەو شاهەنشەهە، بۆ عەبد و پاشا
موعەللەق، خەیمەى ئەفلاکى هەلدا
ئەتۆ مەصنوعى، چیت داوێ لە صنایع
لە زانینی ئەو، نادانە دانا
موعەممایە جیهان، ئیسمى موعەمما
مەکانى ئیسمە، نەک جیگەى موسەمما
بە بى دینی، جەمالى بى قەرىنى
خەلایىق سەربەسەر، ئیمانى هیتنا !
بە با زولفى کە لەرزى، تا بە تا بوو
لەگەل لەرز و لەگەل تا، بوونە هەمتا
موتالای دەورى، زولفەینى موسەلسەل
ئەوئەندەم کردوو، لیم بۆ بە سەودا
لە دەورى دەرپرى، دندانى بە قیمەت
دنانى کەندوو، لوولوویى لالا
لە لای من پشەمە، ئەم زەخمە هەتا کەى؟
بە ضایع ناچى، ئەم صەبرە لە لای خوا
زەمانى حالە « حاجى »، حاصلی تۆ
دەبیتە دوختى، ئەمۆق میثلى فەردا

«43-42،44»

له هۆنراوهی « ئەبی بێ نهظیر و هه‌متا » شدا، به‌ نۆ دێر، ستاییشیکی
که‌لی جوان و به‌رز، په‌روه‌ردگاری مه‌زنی کردووه و گوتووێه‌تی:

ئه‌بی بێ نه‌ظیر و هه‌متا! هه‌ر تۆی که‌ به‌رقه‌راری

بێ دار و بێ دیاری، بێدار و پایه‌داری

بۆ باغی مه‌ردی، باغی ده‌سمایه‌که‌ی خه‌زانی

بۆ مه‌زه‌عه‌ی فه‌قیران، بارانه‌که‌ی به‌هاری

بۆ پادشا نیشانی، بۆ هه‌ر سه‌وادێ ئه‌عظم

بێ سه‌در و شانشین، بێ په‌رده، په‌رده‌داری

خه‌للاقی بێ فوتووری، سولتانی بێ قوصووری

ره‌زاقی مار و مووری، ئاودێری دیمه‌کاری

فه‌یرووه‌ ته‌ختی گه‌ردوون، مه‌صنوعی نه‌قشی تۆیه

یاقووت و له‌عل رۆژه، ئه‌ستیره‌کان ده‌راری

جێ و مه‌کانی تۆیه، بێ جێ و بێ مه‌کانی

له‌یل و نه‌هاری تۆیه، بێ له‌یل و بێ نه‌هاری

هه‌ر ئه‌مری تۆ مه‌داره، بۆ کار و باری عه‌لم

هه‌ر چه‌نده، بێ وه‌زیر و بێ سه‌در و کار و باری

سه‌حرا نه‌وه‌ردی، شه‌وقت خورشید و ماهی تابان

دوو جاریه‌ن، شه‌و و رۆژ، بێ مه‌حمه‌ل و عه‌ماری

له‌ دوو دێریشدا، زۆر به‌ راشکاوایی، مه‌به‌ستی ستاییشه‌که‌ی خۆی، به

زمانی کوردیی ده‌ریزه‌ و گوتووێه‌تی:

«عه‌لوومه، بۆچی « حاجی »، مه‌دحتده‌کا به‌ کوردیی

ئا، که‌س نه‌لی: به‌ کوردیی، نه‌کراوه مه‌دحی باری «144-143,44»

« قانع »، له‌ هۆنراوه‌ی « وه‌سفی وه‌هاب »دا، به‌ سه‌وت دێره هۆنراوه،

باسی خوای گه‌وره‌ی کردووه. له‌ کۆتاییدا، چاوی له‌ « حاجی قادری

کۆیی » کردووه و به‌ دێرێ هۆنراوه گوتووێه‌تی:

« قانع » به‌ زمانێ کوردیی، مه‌دحی خوای ئه‌نووستی

ئا که‌س نه‌لی، به‌ کوردیی نه‌کراوه، وه‌سفی وه‌هاب «38,45»

* * *

« مەحووی »

« 1904 - 1830 »

وا بزانم، كەم كورد ھەيە، بە پلەي سەرەككەي، بە ھۆي ھۆنراوھ و كەستەي بەھتەي خۆي، بە پلەي دووھميش، بە ھۆي وھچەكانىيەوھ، كە نازناوي ھۆنەريان، بە خۆيانەوھ لكاندووھ! ناوي « مەحووي » يان نەبەستەي! لەبەرئەوھ، ھۆنەر، ھيچ پتويستى بەوھ نىيە، بە خوتنەرانى كوردى بناسەينم!

بەلام، ھەر وھك، چەن جارتكى ديكەش كوتوومە، لىرەشدا، دووبارەي دەكەمەوھ و ھەر ھىندە دەلەيم: (« مەحووي »، بە يەكتە لە ھۆنەرە كلاسيكىيە گەرەكانى كورد دادەنرئ. گەلئ ھۆنراوھى بەرز و جوانى داناوھ، زۆربەي ھۆنراوھكانى، بە زمانكى تەر و پاراو، بە كوردبىيەكى بئى گرتوگۆل و شيرين كوتووھ. لە سەرچاوھى خواناسىيەكى راست، سۆفيگەرييەكى قوول و فەلسەفەي ژيانەوھ ھەلقولاون.) «16،20»

جگە لەوھى، ھۆنەر، زۆربەي زۆرى ژيانى خۆي، بۆ خواپەرستىي و پاژەكردنى، ئايىنى پيرۆزى ئىسلام تەرخانكردووھ، ھەر وھەا، زۆربەي زۆرى ھۆنراوھكانىشى، لە خولگەي « ئايىن، خواپەرستىي، سۆفيگەريي و فەلسەفە » دا دەخولئەوھ! لەبەرئەوھ، كارتكى زۆر ئاسايىيە، گەر ھۆنەر، چەندىن ھۆنراوھى لەو بابەتانەي ھۆنيتتەوھ. بۆ نمونە: « مەحووي »، لە چامەي « بەحرى نور » كەيدا، بە « 124 » دىرە ھۆنراوھ كوتوويەتى:

« وه صهله لآهو عهلی »، ئەو بەحەری نووری عیلم و عیرفانە
 کە دەرکی غەوری ناکا، « غەیرو عیلم لآهە سوپحانە هو »
 « و صهله لآهو عهلی »، ئەو ذاتی پاکی قودسی ئایاتە
 کە ئەخلاق، پەسەندیدەیی جەنابی حەیبی مەننانه
 « و صهله لآهو عهلی »، ئەو حەضەرەتەیی صاحبێ کە مالاتە
 کە ئەعلا موعجیزەیی، قوربانییم من، نووری قورئانە
 لە تاریکی شەوی کوفرا، بە یەك دەم، لە مەعینگی دا
 هەزار و سێسەدویست و دوو، دنیا چارخانە
 چرایەک، نووری بێچوونی مومیددی بێ، دەبێ، وابێ
 چاریەک، دەستی قودەرت خۆشیک، بۆ تا ئەبەدمانە
 « تەعالا ئە لآهو » بە دوو دەه بوو، کە هەر دوو عالەمی داگرت
 بنازم، بەم کە مالتی عەزم و حەزم و شوکەت و شانە
 لە کەل ئەم ئیحتشامە، زوهدی دیانی تەماشاکە
 کە یەک لەت نانی جۆ بۆ قووتی، یا خورما دوو سێ دانە
 لەهەک جاھێ، سەری خەرمانی تا عەرش، ئەلبەتە نابی
 تەنەزولکا، عولووی هیممەتی بۆ دەنگە پێزانە
 موھیمەتی، غەیری ذاتی حەیی، لە هیممەتیا نییە، ئیلا
 لە بەر ئەم ئوممەتە بێ هیممەتە، دانییم بە ئەحزانە
 چ مەدحیکت بکەم لائیک بە تۆ، « یا خەیرو خەلق لآلا »
 سنی بێ خێری نالائیک، کە « جیبریل » ت ئەناخوانە
 بەیانی گەورەیی خولقی کەسێ، ئایەت لە شەئنی بێ
 نە مەقدووری من و تۆیە، نە ئیشی « قس » و « سوپحان »»

«419,55»

مەگەر، هەر « مەحووی » هۆنەر و خواناس، بە تەواویی توانیبیتی، لە
 ژیان، جیھان و گەورەیی یەزدان بگا! چونکە، لە لایەکەوە، کەم
 خواناسی کورد توانیوتی، لەگەڵ باوەرپەکی خۆیدا، بەو شێوەیە
 پاسگۆژی! لە لایەکی دیکەشەوە، هیچ هۆنەرتکی دیکە کوردیش
 نەیتوانیوە، بەو شێوە بەرزە، هەستی دڵ و دەروونی خۆی دەرپێت، بە
 چەن هۆنراوەیەک، هەموو دەرەکانی ژیان و بێ کەلکیگانیمان، بۆ
 باسکا. ئەگینا، گەر وا نییە، ئایا، کێ توانیوتی بلی:

من، خه لکی وولاتی نه فین و خوشه ویستیم، گهر ئاگریشم تیچی، دهس لهوئی هه ل ناگرم! من، به هۆی دهردی دلداریبیه وه، هینده، له ر و لاواز بووم، بووم به مشتێ چلوجێو، که لکی هیچم پتوه نه ماوه، ئیدی، بۆچی بمینم؟ با، لهوئی بۆ خۆم بسووتیم!

هر چه ندیم کرد، له گۆشه گیریدا، دهسی پارانه وهم، به داوینێ یار نهگهی. بۆیه، له مهولا، خۆم دهکهم به خاک، تا، یار به سهرمدا رابورێ و گهر دهکهم داوینێ بگرێ. بۆ ئهم مه بهستهش، واز له گۆشه گیریی دینم، دیمه دهرهوه، پێ دهگرمه بهر و دهیم به « پێگر ».

له م پۆزی « عارفه » به دا، دادی ناو می دبی خۆم، برده لای یار، گوتم: بۆچی، من هیشستۆته وه و نامکوژی؟ یار، لیم تو په بوو، وتی: هیچ ناو می د مه به، سبهینێ، جێژنی « قوربان »، سه رتده بیرم، دهتکه م به قوربانیی، خوینه کهت له جیاتی خه نه، له پێ دهگرم و به وهش، به ناواتی خۆت دهگهی.

له سه ره زبزی و رووسووری خوا به رستی، که لام و رووزه ردیی و شه رمه زاریم بۆ ماوه ته وه. خوای باخه وانم، به ناوی سێتوه وه ناشتمی، که چیی، من، به هۆی دهگرم. ئهو، رووسووری و خوا په رستی، له من دهوێ، که چیی، من به هۆی شه رمه زاری و رووزه ردیی، بۆ وه به ردینم. دلداریی، تا دلدار به کوشتده دا، گه لێ دهرد و مهینه تیی تووشده کا. منیش، برپارمدا وه، ئهو هه موو دهرد و مهینه تانه قه بوولکه م، ریزیان لێ بگرم و یه ک له دوا ی یه ک، تووشیانیم!

یار، هینده عیار و زۆر زانه، ئاگریشم تێ به رده دا و به شیخی خۆشیم بانگده کا! وهک ئه وهی، بلێسه ی ئاگر، له چیلکه و پووش به ربوویی، دهیسووتان و دایده مرکانه وه، که چیی، دهیوت: بۆیه، دهسی بۆ ده به م، چونکه، وهک عه سا وایه و دهسی پێ دهگرم.

یار، که سینه ی زامارمی، به تیری خۆشه ویستی، به تیغی ناز ئه نجن ئه نجن کرد، وتی: گولزاری سینه ی خویناویت سیسبووه، بۆیه، به تیغی ناز، له تله تیده که م، تا خوینی تیبزێ، ناو بخواته وه و بگه شیته وه. له تۆله ی قسه ی سارد و ناخۆشی، وهک به ردی رهقی یارانی بێ به زهیی، منیش، ئاخ دهخۆم و هه ناسه ی گهرم هه لده کیشم، که وهک هه ره برروسکه ی ئاسمان سووتینه ره. ئهم جیهانه، وهک مه یخانه وایه

و خه لکیش، وهک سهرخووش وان، بۆیه، هه رچی بکهن، منی که هوشیار و ئاکادارم، لیتیان ناگرم، کهواته:

دیارم دهیری عیشقه، جی به سووتن بی، له وی دهگرم
که من مشتت چل و چتوم، به چیی بم، که لکی کت دهگرم!
نه گه ییه دامه نی دهستی دوعا، جا ده بمه خاکی پتی
طه ریهی گۆشه گیری بهرده دم، ئه م جاره پتی دهگرم
که دادی یه ئسی خوتم برده لا، ئه م عارفه توند بوو
وتی ئاخر سبه ینی جه ژنه، خوینی تو له پتی دهگرم
له رووسووری عیبادهت، لام و رووزهردی خه جالته مام
به ناوی سیتی ناوم باغه وان و من به هی دهگرم
له سه رخوچوونه، شه یدا بوونه، قوورپیتوانه، سووتانه
هتا مردن، مه حه بیته ئیشی زۆره، ریزی لی دهگرم
چ شوخه، ئاگرم تی بهرده دات و پیم ده لی: یا شیخ!
به خاشاکی دهوت: شوعله، عه صامه دهستی پتی دهگرم
که سینهی پتشمی، بهو تیغی نازه نه نجننه نجنکرد
وتی: په ژمورده یه ئه م لاله زاره، ناوی تیده گرم
له پاداشی قسه ی سردا، هه مه ئاه و هه ناسه ی گهرم
که سی شیتانه به ردم تیگرئ، من به رقی تیده گرم
شوکر هوشیاره « مه حویی »، تیده گا، دنیا خه راباته
که به دمه ستی بکا نه هلی خه رابه ی بۆچی لی دهگرم! « 220-217، 55 »

یا، گهر وا نه بووایه، له هۆنراوه یه کی دیکه دا، نه یده گووت: هه موو
ژیانم، به خو پایی و به شتی هیچو پوچ ری، به شیوه یه، کاتی نه وه م
نه ماوه، ته نانهت، تیددا بمرم. بۆیه ده بی، داوای که می کات، له یه زدان
بکه م، تا تیددا بمرم! مه رگ ده وره ی داوم، پیم ده لی: ئاماده به، کاتی
مردنت هاتوو و گیان به ده سه وه بده. که چیی، تازه منی بی ئاگا، وا
ده زانم، سه ره تایی ژیانمه و وهک فه قتی، خه ریکم ده ورده که مه وه!
جگه له و کاته ی، تیددا ده ژیم، توانای بیر کردنه وه ی، هیچ شتی کم
نه ماوه. له بهر پیری و نه خو شیی، به کمکه وتوو و له پتکه وتووم.

که چیی، سهرم بۆ پاناگیرئ. به لام، له پرووی نارەزوووهوه، ده لیتی، تازه پئی دهگرم و سه رهتای ژيانمه.

هینده گونا بهارم، گۆره کهم، تا ئەو رۆژهی زیندوو ده بمه وه، له دەس گۆر هه لکه ن، هه ر شکاته کا. چونکه، کردی به جیتی سزادانی من و منی تیخست!

سبه یینئ، رۆژی زیندوو کردنه وهی مردووانه، هه ر کهس، له گه ل دۆست و براده ری خۆی ده برئ و لیتی ده پرسنه وه. سبه ی، رۆژی لێ پرسینه وه یه. وهک پیغه مبه ر فه رمو یه تی: هه ر کهس، له گه ل دۆستی خۆی هه شری ده کرئ. جا، ئە ی براده ره کهانم! له به رئه وه، که من زۆر تاوان بهارم، بۆئه وهی، کهس به تاوانی من گرفتار نه یئ، تا هه لتان له کیس نه چووه، پاکانه م لئ بکه ن و لیم جیا بینه وه. بۆیه ده لیم:

له ناکه س کاریا، خاکم به سه ر، رۆیی به با عومرم
خودا! تۆ بمژیتینه، تا له به ر قاپیی که سئ ده مرم
به ضایع چوو، له « ما لا یعنی » یا وه قتم هه موو، یه عنی
ده بئ وه قتی، له « بوالوقت » بئ بخوازم، تا تیا به رم
ئه جه ل ده ورم ده دا: حاضه به، واده ی ده ور و ته سلیمه
منی غه فله تزه ده، هه شتا خه ریکی مه سه له ی ده ورم
خه یالی پوچی دنیا، وا ده ماغ و دلمی پێچاوه
قیامه ت، هه ر مه گه ر رۆژی قیامه ت بێته وه فه کم
له پئی که وتوووم و نه فسم بۆ هه وا ده شنئ وه کوو مندا ل
له به ر پیری سهرم خۆی ناگریت و تازه پێده گرم
چیه سووچ و گونا هئ؟ بۆچی ده یکاته جه زاخانه؟
له قه بره هه لکه ن، هه تا رۆژی جه زا ده عوا چیه قه برم
سبه یینئ « یحشر المرء »، به راگه ل، فرسه ته ئه مرۆ
ته به رپا بن له من، با کهس نه بئ، هه شری له گه ل هه شرم!
له من نازانم، ئیتر نه فسی به دخوو چی ده وئ « مه حوی »
که به د کردار و به د ره فتار و به د ئه فکار و به د طه ورم
مه گه ر، به ر مه وچی به حری ره حمه تم خا، وه صفی سه تناری
وه گه رنا، زه حمه ته پابوونه وه م، نامومکینه سه ترم! « 222-220، 55 »

ههروهها، له هۆنراوهیهکی دیکهشدا، به جوانترین شیوه، دهردی دلۆ
خزی، بق هه لڤشتووین، هاواریکردوو و گوتوو یه تی:
چارم چیه، گهر، به تیشکی شهراپی ئهفینی راستهفینه، تاریکایه
وشکه سوڤیتی، له دل دهرنه کهم؟! له بهر رووناکیی مؤمی ئه و ئهفینه،
شهوی بهندهگی نادلسۆزانه رووشن نه که مه وه؟

گه نجینهی دلم، ته نیا هه، جیتی داخی خری ئهفینی پتوهیه و گهر، به
نهختینهی ئه م داخه خرا نه، هیندهی دیکه، دهردی ئهفین بق خۆم
نه کرم. چی بکه م؟ گهر ته نیا هه، خهریکی دلداریی نه بم، چی بکه م؟
زولفی یار، وهک زوناری فه له کان وایه، به دهسی مه لای موسولماندا
ناپتچری. له بهر نه وه، ناچارم، وهک « شیخی سه نعان » پتیرهوی
پتوشوینی فه له کان بکه م، تا، ئه و زولفهم دهسگیریت. چونکه، من
ئهفیندارم، ئهفینداریش، شیته و شیتیش، هه چی بکا، گللهیی لی
ناکری. هینده گریام، چاوم ته راییی تیدا نه ما، تا، به دم گریانه وه بیته
خوار، له بهر نه وه ده بی، له بهر دهرگهی یاردا، کرفوش بهرم، تا، دلی
پیم بسووتی و به زهیی پتهدا بیته وه. وهک چۆن، له وشکه سالاندا،
باران ناباری، خه لکی ده بی، نوژه بارانه بق خوا بکه ن، تا به زهیی
پتیا یاندا بیته وه و بارانیان بق بیاریت.

له سه ر تۆ، هه موو خه لک، دوژمنایه تیمم دهکن. کیشهی دۆستی من و
تۆ و ئه و خه لکه، هه مووی به هۆی یه کنه گرتنه مانه وهیه. چونکه ناتوانم،
دۆستی تۆش و دۆستی، هه موو ئه و خه لکه ش بم، مادام، من ده سم له
تۆ هه لگرتوه، ئیدی، کهسی دیکه م بق چیه؟ کتی بی، لای من، له تۆ
نازدار تری؟ چۆن ده بی، ده سه بهرداری ئه وانیش نه بم؟ ئه مه راست
نییه. یارام، هه موو کوچیان کرد، ته نیا هه من، به ناشایانی، له
شوینی ناشایاندا ماومه ته وه. ده سا، ئه ی مه رگ! زووکه، ومه، گیانم
بکیشه، من ناچارم، ده س له م کرده وه نابه جیه هه لگرم، که له
نا ته واویسی ژياندا، یا، له کۆشک و باله خانه ی ژیندا ماومه ته وه.
که چیی، یار ده لئ: له و ژيانه ی دیکه دا، دیمه لات و پتهده گه م. سا خوا!
ماده م، ئه و واده ی وا دووری بق داناوم، من، له وه زیاتر چارم نییه، که
هه ر له ئیسته وه، تا، رۆژی زیندوو بوونه وه، هه ر شین و واوه یلا بکه م و
هه ناسه هه لکیشم.

به نووری باده، که شفی ظولمەتی تەقوا نەکەم، چ بکەم!
 به شەمعیکی وەها، چاری شەوێکی وا نەکەم، چ بکەم!
 لە خەزنەیی دالمدا هەرچی هەیه، هەر داغی سەودایە
 دەسا ئەم نەقده، دەردی عیشقی پێ سەودا نەکەم، چ بکەم!
 لەگەڵ دەستی مەلا پێ ناکەوێ، زوناری زولفی یار
 وەکوو « شیخ »، ئیختیاری مەزەهەبی « تەرسا » نەکەم، چ بکەم!
 لە ریتی ئەو شوخەدا، خۆم کردە خاک و پێی نەنا پێما
 دەسا خاکی هەموو عالەم، بە سەر خۆما نەکەم، چ بکەم!
 دەمێکە، شاری پر شوژی مەحەببەت، مات و خامۆشە
 بە قانونی تەجەننۆن، شوێشی ئینشا نەکەم، چ بکەم!
 لە چاوا نم ئەما بۆ گریه، نۆیەمی سەجدە بەردەریه
 سیاسالەم نەبارە، نوێژی ئیستیسقا نەکەم، چ بکەم!
 لە سەر تۆم دوشمنە دنیا، قەضیبەم « مانع الجمع »
 کە تەرکی تۆ نەکەم، تەرکی هەموو دنیا نەکەم، چ بکەم!
 بەجێماوم لە یاران، نابەجێ ماوم، ئەجەل! زووبە
 بە مردن، لەم قوصووری ژینە ئیستیعفا نەکەم، چ بکەم!
 ئەوا لەیلا، بە رۆژی حەشر ئەدا، وادەیی لێقا « مەحووی »!
 هەتا قامی قیامەت، ئاھ و واوەیلا نەکەم، چ بکەم! « 233-230،55 »

* * *

« شیخ رهزای تـالهـبانی »

« 1910 - 1835 »

وهك هۆنهري، ئەندیشهیهکی زۆر ناسك و سروشتیکی روونی ههبووه. به زمانهكانی « كوردیی، فارسی، عهربی و تووركیی » گهلی هۆنراوهی تهر و پاراوی هۆنیوهتهوه. له هۆنراوههۆنینهوهدا، خاوهنی ریتبازتیکی وێژهیی تایبهتی خۆی بووه و دهمی بۆ ههسوو، بواره جیا جیاكانی هۆنراوهی « داشۆزین و جنیودان، ستایش و پێداهه‌لدان، میژوو و كۆمه‌لایه‌تی، ئەهین و دلداریی » بردووه.

« شیخ رهزا »، به یه‌كێ له هۆنهره بهرز و گهوره‌كانی، وێژهی كوردیی دادهنری. ته‌نانه‌ت، گهر بهاتایه، « شیخ رهزا »، له وێژهی كوردییدا، ده‌سپه‌نگینی خۆی نه‌نواندایه، ئەوا، لوتكه‌یه له لوتكه‌ هه‌ره به‌رزه‌كانی وێژهی كوردیی، به چۆلیی ده‌مایه‌وه. هه‌ر بۆیه، له نیو كورددا، « شیخ رهزا » و له نیو عه‌ره‌بیشدا « جه‌ریر »، له زمانتیژییدا، وه‌ك دوو له‌تی گۆزانی و ابوون، هێرشیان بۆ سه‌ر هه‌ر كه‌سێ كردبێ، به تیغی تیژی هۆنراوه‌یان، دوو له‌تیانكردووه! له لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، له ره‌وانبێژییدا، ئاسمانی وێژهی « كوردیی » و « عه‌ربی »، یان، به هۆنراوهی ناسك و شیرین رازاندۆته‌وه.

هۆنهره‌ كلاسکیكییه‌كانی كورد به‌ گشتیی، ته‌نیا هه‌ر، ستایشی خوا و په‌یامبه‌ریان نه‌كردووه، به‌لكوو هێندێكیشیان، ستایشی، هێندێ خواناس و په‌یواچاكانی گه‌لانی موسولمان و پۆله‌كانی كوردی وه‌ك: شیخانی « بیاره، به‌زنجه، نه‌هری .. »یشیان كردووه.

له بهر نه وهی، « شیخ رهزا »، له بنه ماله یه کی نایینی گه وره ی ناو دار بووه، (باو و باپیری، پتسه وای رتباری « قادری » یان کردووه. « شیخ عه بدولر هحمان » ی باوکی، له شاری « گه رکوک »، بناغه ی خواپه رستی و دهر و تسی بلاوکردو ته وه و « شیخ رهزا » ش، ژبانی مندالی و هرزه کاری، له ژر چاودیری باوکی، له ناو دهر و تشان و ته کیه و زیکر رایبواردووه) «162-161,54»

بویه، شتیکی زور سیر نییه، گه چبی، له پال نه وهی، یه خه ی زور که سی گرتووه، زماندر ژبیه کی زوری کردووه و جنوئیکی باشی داوه، جگه له وهی، هیندی هونراوهی، بق نه وکانی په پام بهر گوتووه و پتیدا هه لداون، له هه مان کاتیشدا، خوی به موسولمانیکی راست زانیبی، بی نه وهی، گوئی به رتباره جیاوازه کانی نیسلام دابی، هونراوهی بق شیخه کانی هر دوو رتباری « قادری » و « نه قشیی » دانابی. بویه دهینین: گه لی هونراوهی نایینی بهرز و نایابی، له ستاییشی، پیاوچا کانی نایینی کوردی وهک: « شیخ عه بدولقادی گه یلانی، شیخ عومهری بیاره، شیخ نورهددینی بریفکانی، مه لای کچکه، کاک نه حمده ی شیخ ... دا هونروه ته وه!

له هونراوه یه کدا، به شیوازیکی زور جوان و بهرز، پر له رهوانب ژبیه کی ته و او و نایاب، به زمانیکی ره وان و ناسان، ستاییشیکی جوانی، « کاک نه حمده ی شیخ » ی کردووه.

با بزاین، به چ شیوه یه، ژبانی خوی، به شاری « سوله پمانی » و خاکه که یه وه گرتداوه؟! چون، له خوشه ویستی « کاک نه حمده »، ناواتی به سه کی بهر دهر گه که ی خواستووه؟! چون، وینه ی فریشته کانی ناسمانی کیشاوه، کاتی، له سهر سهر دانی مه زاره پاکه که ی « کاک نه حمده » شه رده کهن، نه و مه زاره ی، هه میسه چواردهوری په نجه ره کانی، به خه لک ته نراوه؟! چون، هونهر، داخی بق دهسه ناسک و گوجانه که ی خواستووه، خوی به قوربانی گوجان، پیلو و سیواکی بهر پشتینه که ی کردووه؟

پاشان، به داخ و په ژاره یه کی زوره وه، دهردی دلی خوی بق به باداوبن، فرمیسی گهرمی، بق نه مانی « کاک نه حمده » هه لپشتووه. چونکه، لای نه و، که « شیخ » نه ماوه، مه لبه نده که ی چولبووه، نیدی، با هه مو

جیهان، وهک « تاجی کهی، جامی جهم و بهختی زوحاک » ژیرۆژووربی
 و نه مینتی! که چیی، له گهال نهوه شدا، خوشه و یستییبه کهی، هینده
 خاوتنبووه، پیتی وابوووه و دهبی، ریتز له وهچهکانی بگیری. بویه، خۆی
 له دهوری سهری وهچهکانی، دایک و باوکیان گتپراوه و گوتوویه تی:

مه ربووطه حه یاتم، به « سوله یمانیی » و خاکی
 خۆزگه م، به سهگی قاپییبه کهی « نه حمه دی کاکیی »
 نه و قیدوه تی ساداته، که سوککانی سه ماوات
 شه ریانه له سهه، سوچده نه بهر، مه رقه دی پاکی
 نه، مه رقه دی والا یه، که وهک عه رشی موعه للا
 مه حه فووفه به زواری مه له ک، دهوری شوپاکی
 بو دهست و عه سا نازگه کهی، داخه دهروونم
 قوریانی عه سای دهستی دهیم، سوول و سیواکی
 دونیا، له دوا ی حه زه تی « شیخ »، زیز و زه به ربیی
 وهک: « تاجی کهیی و جامی جهم و بهختی ضوحاکی »
 ده رحه ق به حه فیدانی، نه ده ب لازمه زینههار
 قوریانی حه فیدانی دهیم، بابیی و داکی
 به م حاله په ریشانه وه، باز « نه شهه دو بیللا »
 شیعرت ته ره به نگیزه، « رهزا » شاعیری چاکی

«41-40,26»

* * *

« ه خلیص »

« 1927 - 1835 »

هر چهنده، هۆنەر، هیندی جار، له هۆنراوهکانیدا هه‌لچووه، تووشی دهمارگیری نایینی بووه، دژی نایینداره‌کانی دیکه وهستاوه، قسه‌ی ناشیرن و خراپی پێ گوتوون، هیندی جاریش، سووکایه‌تییه‌کی ته‌واوی پێ کردوون. هر بۆ نمونه: کاتی، باسی « گاوور »ی کردووه، به چهن دپێتی، په‌لاماریداون، جنیوی پێ داون و له دوا دپێشدا گوتویهتی:

تۆ، که‌ر و بی دین و پیسی، حیز و نه‌لچاخ و نه‌فام
تۆ، موحه‌ققه‌ق موسته‌حه‌ققى، ئیسته‌ بیم و لیت به‌رم «23،57»
هه‌روه‌ها، له چوارینه‌ی « په‌ند »دا، ده‌رباره‌ی هر دوو نایین « فه‌له » و
« جوو » زۆر به‌ را‌شکاو‌ی گوتویهتی:
دنیا، به‌ قه‌ده‌رى یه‌ک سه‌ره‌موو، قه‌ده‌رى که‌ر نه‌بوو
قه‌ت نه‌یه‌دا به‌ گاوور و قه‌ت نه‌یه‌دا به‌ جوو
دنیا ژنیکه‌ فاحیشه، شه‌یتانه‌ واریسی
نانیک له‌ عیده‌دا، به‌ هه‌زاری ئه‌دا به‌ شوو * «43،57»

* ووشه‌ی « گاوور »، واتای « کافر »ی عه‌ره‌بیی ده‌گه‌یه‌نت و به‌رانبه‌ر، به‌ ووشه‌ی « مه‌سیحی » نایه‌. هر زۆر له‌ کۆنه‌وه، تا نه‌وێژش، له‌ نێو کورددا، به‌ هه‌له‌ به‌کاره‌یتراوه! به‌ کوردی، « مه‌سیحی »، به‌ واتای « فه‌له »، یا « دیان » دئی!

به لام، له گه ل نه وه شدا، « موخلیص »، مه لایه کی زانا، حاجیه کی خواناس، کوردیکی مهرد، نیشتمانپهروه رتکی رهند، که له پیاویکی بی کرد و هونه رتکی دانا بووه. له زۆریه ی زۆری هۆنراوه کانیدا، باسیکی جوانی خواپه رستی، ستایشی په یامبه ر، پیر و پیاوچا کانی کوردی وهک: « شیخ عهبدولقادری گهیلانی، کاک نه حمه دی شیخ، شیخ رمزای دیلێزه، شیخ هسه نی قه ره چیتوار » و شیخانی، رتبازه جیا جیا کانی ئیسلامی کردووه. بۆیه، زۆر به راشکاوایی گوتوویه تی:

خادیمی شهرع و حه دیسی، حه زه تی پیغه مبه رم
 من له لام ئەم نه مره، تاجیکه له سه ر ته وقی سه رم
 عالمی، نه فعی نه بیت و وه عزی ئیسلامی نه بی
 با، بلێ دائیم به حه سره ت، من دره ختی بی به رم

«23,57»

« به حری نوور »، به یه کتی له هۆنراوه به ناویانگه کانی دادهنری. ئەم چامه یه، له شه ستوسی دێر هۆنراوه پیکه اتووه. هۆنر، له م چامه یه دا، ستایشیکی جوانی، په یامبه ری ئیسلامی کردووه، خۆشه ویستی خۆی، بۆ په یامبه ر و هه ر چوار جینشینه که ده ربیره. سه ره تا، زۆر به له خۆبووردنه وه، باسیکی جوانی « گونا هباری، په رتشانیی و که نه فته باری » خۆی کردووه. پاشان، له گونا هه کانی خۆی په شیمان بوته وه، داوای لیبووردنی له یه زدانی مه زن کردووه و گوتوویه تی:

هه موو زه پراتی جیسم، غه رقی لوجه ی به حری عسیانه
 له ده ست ئەم نه فسه ئەمماره، عه جب حال م په رتشانه
 هه وا و حیرسی دنیا، نه فسی به د، ئەخلاقی بی دینی
 له مندا، جه معی مه وجوده، که وا مه طلووبی شه ییتانه
 ددان که ل، موو سپی، روو ره ش، به بی یه ک زه پره یی ته قوا
 نه وه نده زۆره عیسیانم، ئەلئی ده ریای « عوممان »
 هه زاران ته ویه بی یا ره ب! ده سا، ره حمی به حال م که
 له کرداری به دی، ئەم روو ره شه، بی حه د په شیمانه
 له دنیا و ناخیره ت، داوینی لوتفی شافیعی ئەگرم
 فه ره حه خشی دلێ « ناده م » بینای چاوانی ریضوانه

که دونیا و ئاخیرت، ئیجادیکردن حەزرەتی باری
 لە بەر تەعظیمی ئەو بوو، شاھیدم ئایاتی قورئانە
 لە « ئادەم »، تا « مەسیحا »، چی نەبی بێت و چی مۆردەسل بێ
 لە بەحری موعجیزەیی ئەو، قەترەیک بۆ ئەو نومایانە «35-33،57»

پاشان، بە شێوەیەکی زۆر جوان و زانایانە، باسی « گەردوون، ئایین و
 بلۆبۆونەوێ ئیسلام »ی کردووە، بە شێوەیەکی رێکوپێک، لە میژووی
 ئیسلام دواوە. ئەم باسەشی، لە گەڵ ستایشی پەيامبەردا، تێهەلکێش
 کردووە و گوتوویەتی:

لە عەرشا، فەرشی شادیی بەسپە، نەصبە کوورسیی ئیکرام
 لە سەر سەطحی « سەما »، رەقصە و سەمایە و بەزەم و سەیرانە
 لە لەوچا، هەر خەتێ مەحفوظە، ئیستە، حەرفی تەبشیرە
 لە وێدا، مەحوووە، غەیری دینی ئەم، چی شەری ئەدیانە
 جەمالی بوو، جەلالی بوو، و یمالی بوو، کەمالی بوو
 نەجاتی بوو، سەباتی بوو، کەوا مەخصوصە بەم دووانە
 بەقای بوو، لیقایی بوو، خەلاتی بوو، بەراتی بوو
 ئیشارەت بوو، بەشارەت بوو، هەزاران سیریری پەنھانە
 کە « جیبریل »ی ئەمین، مەحرەم بە ئەسراری ئیلاھی بوو
 لە گفتوگۆی خودا و حەزرەت، کەچی، ئەو بوو بە بێگانە
 لە رۆتەیی دین و دنیا، چی مراد و خواھیشی ئەو بوو
 خودا تەخصیسی فەرموو پیتی، عەطایکرد بەو دەم و ئانە
 هەچی، خەزەنی خودایی بێ، چ ناسووتیی، چ لاهوتیی
 کلیلی ئیختیاری، دایە دەست ئەو بەحری عیرفانە «37-36،57»

دواتریش، هەر لە سەر ستایشە نایابەکەیی خۆی بەردەوامبوو، تا، لە
 بیستوچارەمین دێردا گوتوویەتی:

لە سایەیی مەقدەمی ئەو، وورده بەرد و رەمەل و خاک و خۆل
 عەبیرە، موشکە، ئەلماسە، دوورە، یاقووتە، مەرجانە
 بەبێ تەعلیمی مەکتەب، ئوممی تەنھا حەدیثکی
 لە بۆ هەرچی علومە، ئەو حەدیثە مەعدەنە و کانە

له سایه‌ی کتیبه، عیلمی بوو « حه‌نیفه و شافیعی و ئەحمەد »؟
 له فه‌ضلی کتیبه، « مالیک »، موجه‌ته‌هید له‌م دینه‌ ئاسانه؟
 له بۆ‌ته‌سکینی دلمه، موعجیزاتی عه‌ددی به‌عضی‌کی
 وه‌ ئیلا، رۆژ که‌ هه‌له‌هات، خۆی له‌ بۆ‌خۆی عه‌ینی بو‌ره‌انه
 له‌ طیفلی تازه‌بووی پرسی، ئەزانی کیم؟ ووتی: قوربان
 به‌لێ، پێغه‌مه‌ری‌کی ناصیحی، بۆ‌ه‌رچی ئە‌دیانه
 خه‌جاله‌تمه‌ندی دنیا و دین، که‌سی‌که، تۆی نه‌وێج جانا
 سه‌عاده‌ت بۆ‌که‌سی‌که، ده‌ره‌قت صاحی‌بی ئیذعانه «38-37،57»

له‌ کۆتایی چامه‌که‌شدا، ده‌سی پارانه‌وه‌ی، به‌ره‌و باره‌گای بێ‌ندی
 به‌زدان به‌رزکردۆته‌وه، به‌شیمانینی خۆی پیشانداوه، به‌ دلێکی غه‌مگین
 و به‌ قورگی‌کی پر له‌ گریان‌وه، داوای لی‌بور‌دی کردووه و گوتوویه‌تی:

له‌ به‌حری قودره‌تت، یاره‌ب! شه‌پۆلی ره‌حمه‌تت بابێ
 به‌ سه‌ر ئە‌رواحی پاکی، چه‌زرت و ئە‌و سه‌حب و یاران
 سه‌لاتی بێ‌ نیه‌ایه‌ت بێ، سه‌لامی موته‌صیل بێ به‌و
 به‌ وه‌صفی وه‌ک ته‌سه‌لسول بێ، له‌ سه‌ر ئە‌و شاه‌ی عه‌دنانه
 که‌ « موخلیس » ئومه‌تی تۆیه‌ و موریدی خاصی « کاک ئە‌حمەد »
 له‌ که‌شتیی موعجیزه‌ی تۆدا، چ باکی به‌حری عیسیانه «42،57»

* * *

« خاکی »

« 1904 - 1845 »

به پیتی بۆچوونی « عه‌لادین سه‌جادیی » بی، (« خاکی » هۆنەر، له
نیوان ساله‌کانی « 1912 - 1841 »ی زاینیدا ژیاوه.) « 544,38 »
به لām، له هه‌مان کاتدا، « ره‌فیع حیلیمی »ش نووسیویتی: (له نیوان
ساله‌کانی « 1322 - 1261 » کۆچیدا ژیاوه.) « 137,27 »

ئه‌م میژووه‌ش، به پیتی که‌له‌نهدری « فریمان جرنفیل » بی، ده‌کاته:
« 1904 - 1845 » ز. له‌به‌رئه‌وه‌ی، دیوانه‌که‌یم ده‌س نه‌که‌وت، ئه‌ز ئه‌و
میژووه‌ی سه‌ره‌وه‌م، به راستر زانی.

« خاکی »، زانایه‌کی ئایینی و نووسه‌رتکی ناسراو بووه. که‌لتی
هۆنراوه‌ی چۆراوچۆری هۆنیوه‌ته‌وه. له سه‌ر رێپازی « نه‌قشبه‌ندیی »
بووه. که‌لتی هۆنراوه‌ی ئایینی داناوه، ستایشی‌تکی زۆری، په‌زدانی
که‌وره و په‌یامبه‌ری کردووه. په‌نگه، گرنگترین و به‌ناویانگترین،
ستایشی‌تکی په‌یامبه‌ری کردی، چامه‌ی « به‌حری نوور » که‌ی بی، که
له « 158 » دێره هۆنراوه پێکهاتووه.

لێرده‌دا، چهن نموونه‌یه‌ک، له هۆنراوه ئایینی‌یه‌کانی تۆمارده‌که‌م.
هۆنەر، ستایشی‌تکی که‌لتی جوانی په‌یامبه‌ری کردووه و گوتوویه‌تی:

ببارینی خوا، بارانی، هه‌رچی فه‌یض و نه‌یسه‌نه
به سه‌ر ئه‌و باعیشی خه‌لق و گوزیده‌ی جه‌معی ئه‌کوانه
ده‌می صوبحی ئه‌زهل داکا، هه‌تا شامی ئه‌به‌د بپژئی
به‌یه‌ک تاو بی، نه‌کوو تاوتار، وه‌کوو تاوی به‌هارانه
به سه‌وزه‌ی نه‌ونه‌سیمی، گوڵ شه‌میمی لوطفه‌وه داکا
نه‌سیممی نسه‌به‌تی حه‌ق، دانه‌یه‌کی کا به‌سه‌د دانه
پاشان گوتوویه‌تی:

که لامیان راسته، هەر دوو بوون له گه‌ل‌ه‌ق، « ئه‌حمه‌د » و « موسا »
ته‌فاوتیان، وه‌لێ ئاخ‌ر زه‌مه‌ین، تا، عه‌رشێ په‌رمانه
له‌ کۆتاییشدا گوتویه‌تی:

ئه‌ری « خاکیی » ! ئه‌تۆ خۆت چی و دیاری تۆ ئه‌بێ، چی بێ؟
له‌ بۆ شاه‌ی عه‌ره‌ب، هه‌ر که‌س نه‌به‌ی، ئه‌م شیع‌ره‌ کوردانه
مه‌گه‌ر شاه‌ی روسل، هادی سوپل، سه‌ر خێلی جومله و کول
به‌ ئیحسان‌ی بکا ته‌حسین، بلێ: وه‌ک شیع‌ری « حه‌سان »
« 141,27 »

هه‌روه‌ها، له‌ چامه‌ی « ميعراجی نه‌بیی »دا، به‌ سیوه‌شت دێره
هۆنراوه‌ گوتویه‌تی:

چیه‌ ئه‌م شه‌و، شه‌وی سوور و سه‌روور و سه‌یر و سه‌یرانه
شه‌وی « ئه‌سرا »یه، یا، صوبحی وصالی جانی جانانه
له‌ خه‌لوه‌تخانه‌ ده‌رکه‌وتوو، له‌ هه‌وخانه‌ی فه‌له‌ک سه‌رکه‌وت
له‌ ده‌وله‌تخانه‌ چوو، به‌ک ئان به‌ ده‌وله‌ت هاته‌وه‌ خانه
نه‌سیمی فه‌یض هه‌ق ئه‌نگوت و غونچه‌ی کامی پێ پشکوت
وصالی جان و جانانه، چه‌ خۆشه، په‌بی چه‌ن جوانه
له‌ « ئه‌حمه‌د » تا « ئه‌حمه‌د » میمی بوو، فه‌رقی غه‌رقی وه‌حده‌ت بوو
بزانه، عاشق و مه‌عشوووق، له‌ ناو ئه‌م دووانه‌ کتیانه
چیه‌ان سایه‌نشینه، تۆ مه‌گه‌ر روچی که‌ بێ سایه‌ی
به‌لێ سایه، وه‌ظیفه‌ی جیسمه، جیسمی تۆ هه‌مووی جانه
حده‌م کوا، من په‌یانی، حه‌دی ئیعجازی « موچه‌مه‌د » که‌م
که‌ تیعدادی نجوومی ئاسمان، خاریج له‌ ئیمکانه
« 142,27 »

* * *

« سەید ئەحمەدی ئەقیب »

« 1909 - 1863 »

گەلێ ھۆنراوەی « ئایینی، دلداریی، کۆمەلایەتی و پامباریی » داناو. زۆربەى زۆرى ھۆنراوەکانی، لە ھۆنراوەی ئایینی پیکھاتوون. لە چەن ھۆنراوەیە کدا، ستاییشی یەزدانی گەرە و پەيامبەرى نازدارى کردوو. بە زمانىكى ساكار دواوە، وشەى ئاسان و پەوانى بەكار ھێناوە. چامەى « بەحرى نوور »، بە يەكێ لە ھۆنراوە بە ناویانگەکانى دەزمىررى. ھۆنەر، بە پەنجاوچار دێرە ھۆنراوە، باسكى جوانى پەيامبەرى کردوو، پێیدا ھەلداوە و لە سەرھتادا گوتوو یەتی:

« وە صەلەللاھو عەلا « ذاتى، کە قورئانى ئەناخوانە
لە جوملەى موعجیزاتى ئەووەلى، ئایاتى سوبحانە
شەھەنشاهی سەرىرى « لى مەع ئەللا «، واسیطەى ئیمکان
پەسوولى ئینس و جانە، ئونسى جانە، بەحرى ئیحسانە
بە بەدرى، چۆن بکەم تەشبیھ، کە نوورى « مەھ «، لە خۆر دەسکەوت
فەقەط « فەخر ئەلرسل «، فەیضى لە نوورى « حەى مەنان «
سوموومى قەھرى مالوئزان، کونندەى میللەتى کوفەرە
نەسىمى میھیری زینەتەبخشى، گولزارى موسولمانانە
بە نوورى پۆژى روخسارى، شەوى کوفرى جەھل گومبوو
شەھى تەختى « لەعومەرەک «، مەسنەدئارای، مولكى عیرفانە
شەوى « میعراج «ی، وەک سویحى ھیدایەت، پاک و نورانى
شەوی بوو، تا قیامەت، سەد ھەزار پۆژى قوربانە «53-52،2»
دوایی، بە قوربانى ناوی بوو، گەلێ ستاییشى دیکەى کردوو، ھەر
کەسى، لای ئەو پەسەندبووی، ئەوا، لە ھەر دوو ژیانە کەدا، بە
سەرکەوتوو داناو! بەلام، ھەر کەستیکیشى نەویستبێ، ئەوا، ورج،
بەران، یا ئەھریمەن بوو، لە سۆزى یەزدان دووربوو و گوتوو یەتی:

به قوربانی، موبارهک ناوی، چاکی فهخری عالم بم
 که رهوخی روحه، قووت و قوویتی دل، نووری چاوانه
 به تشریفی، که تاقی کیسرهوی شهق، جیشی پی شهق بوو
 ووشک بوو، بهحری « ساوه »، مولکی « فارس »، بوو به ویرانه
 سهر نهنگوشتیکی نیعجازی، یهدی بهیضای، تیا درجه
 به تحقیق، ذیکری فهضلی نهو، له « وه ئینشهق نهل » نومايانه
 کهستی، مهقبوولی دهرگاهی نهوه، ماقوولی دارمینه
 یهکتی، مهطروودی نهو پی، خرسه، خووگه، بهلکی شهیتانه «57-56،2»
 پاشان، پهناپی بۆ په یامبهر بردووه و گوتوو یه تی:
 دهخیلک یا « رهسورله لالا! »، عیلاجی حالی « نهحمده » که
 که سهرگردان و مالویران و غهرقی بهحری عیصیانه
 به پروو، وهک مه پ هه زاره، باطینی وهک گوورگی هاره
 وهکوو ماری خه تاکاره، نزاره، زاره، حهیرانه
 « مولهوت » بوو، به توژی « معصییته »، دامینی ته مکینی
 له فکری ناخیرهت غافل، به دنیا مهست و خندانه
 له گه ل نه م پی حه یایی خو مه دا، عهرز و نیازی من
 صه لاحی نه فسه، ئیمانیه، مه زیدی عیلم و عیرفانه
 له کووتایشدا، سلووتیکی زۆری بۆ ناوردووه و گوتوو یه تی:
 صه لات و هم سه لامی بی حیساب، بی حه دد و پایان
 له سهر نهو فهخری نهرز و ئاسمان، نهو بهدری تابانه
 له سهر ئال و سه حاجی و تابیعینا، تا دهکن ئینشاد
 و « صه له لاهو عهلی » ذاتی، که قورئانی نه ناخوانه
 کولی گو لزاری ئیحسانه، حه بیبی شاهی یه زدانه
 دووری تیجانی شاهانه، « خه لیل نه لحهق » سو بچانه
 «61،2» «66،2»

به پازده دتیر هۆنراوهی دی، ستایشی په یامبهری کردووه و گوتوو یه تی:
 یا فهخری نهو وه لین، شههی دین، شه معی موورسه لین!
 له وه هفته وه، رهسوولی، نه « ئادهم » بوو، نه ماء و طین
 سهرداری نه نبیای و هم سالاری نه ولیا
 سیپرپی خوادی و نووری دل و چاوی موته قین

پاشان، به شیوه‌یه‌کی ناراسته‌وخۆ، ستاییشیکردۆته‌وه و گوتوویه‌تی:
 شاهیتکه، فه‌خری فه‌قره، گه‌مینه غولامی ئه‌و
 سه‌د له‌ک زیاتره، له شه‌هی « پۆم » و « هیند » و « چین »
 مه‌ولا به شه‌ققى به‌در، موکافاتى دایه‌وه
 چونکه، شه‌ققى سه‌دری، ئه‌وی کردبوو ئه‌مین
 تۆزى، له تۆزى پێگه‌ی ئه‌و، ده‌سکه‌وی ئه‌گه‌ر
 زیاتر له کوحلى جه‌وه‌هره، بۆ چاوی عه‌قل و دین
 له کۆتاییشدا گوتوویه‌تی:

قوربان! ئه‌من سه‌گێکم، هاتومه به‌ر ده‌رت
 فه‌رتووت و پرووت و قووت و که‌ر و له‌پم و هه‌م مه‌هین
 نۆ حاجه‌تم هه‌یه، که له لای « به‌نده »، زۆر گران
 ئاسانه لای شه‌فاعه‌تی، سه‌رداری موورسه‌لین
 ئیمان و عیلم و صیحه‌ت و طاعه‌ت و غینا و فه‌قر
 ده‌فعی په‌زانیلی دلم، ئه‌مپۆ نه‌هی دین
 جێی شین و گریه‌م و هه‌موو ده‌م، فه‌همم ئه‌گه‌ر ببی
 شه‌یتانی به‌د، به‌ حالى دلم، دیته پێکه‌نین
 عه‌نقایه ئه‌و په‌فیه‌، که‌وقا « ئه‌حمه‌د »ی بوی
 بۆ حال و بال و مالى ئه‌وه‌ی، بێته سه‌ر کرین

«37.2-40»

له هۆنراه‌یه‌کی دیکه‌شدا، ستاییشکی به‌رزى یه‌زدانى گه‌وره‌ی
 کردووه و به په‌نجا دێر هۆنراوه گوتوویه‌تی:

حه‌مد، هه‌ر بۆ خوداوه‌ندى جیهانه
 که خالق، بۆ زمین و ئاسمانه
 سه‌لات و هه‌م، سه‌لامى با ته‌والی
 له سه‌ر پێغه‌مبه‌ر و ئه‌صحاب و ئالی
 دوایی، باسی خه‌سله‌ته‌کانی په‌روه‌ردگاری کردووه و گوتوویه‌تی:
 وه‌ره، عامی بزانه، خودا قه‌دیمه
 صیفاتى سه‌بعه، بۆ ئه‌و موسته‌دیمه
 حه‌یاته، سه‌معه، عیلمه، هه‌م که‌لامه
 به‌صه‌ر، قوده‌رت، ئیراده، به‌و ته‌مامه

له كهس نه بووه، كهسى لى نابى مه ولا
 له خوږاك و له خو، دايم مو بهر را
 خودا ذاتيكه، بى نه جداد و فهرزند
 شهريكى قهت نيبه، بى چون و بى چهند
 عهليمه، يه عنى ناگادار و دانا
 به صيره، يه عنى ذاتى پاكي بينا
 سه ميعه و بشنه وه، نهو ذاتى بى چون
 نيبه چه شنى، له عيلمى سه معى بيرون
 كه لامى نهو، قهديمه، بى صه دا و دهنگ
 وه كوو ذاتى، كه بى كه يفييهت و رهنگ
 پاشان، باسى ژماره ي په يام به رانى كردوه، هينديكيان په رتووكيان
 هه بووه، هينديكى ديكه شيان نه يانبووه و گوتويه تى:
 « موحه ممه د » و « نوح » و « نيبراهيم » و « موسى »
 له پاشا، نيبنو « مريم »، يه عنى « عيسا »
 كه سيزده و سى سه دن، پينجيان « نولوئه لعزم »
 كه زور نه زيتدراون، صاحبه جهم
 به نيئادهم، له « ئادهم » بوون و « هه ووا »
 كه « ئادهم » باوكه، « هه ووا » دايكه، نه ماما
 « موحه ممه د »، سه روه رى دين، فه خرى عالمه
 له بق پتغه مبه ران، نهو بوو به خاتهم
 له كو تاييشدا گوتويه تى:
 « موحه ممه د »، خاتهمى پتغه مبه رانه
 « موحه ممه د »، فه خرى ئه رز و ئاسمانه
 به دينى پاكي، شاهى مولك و غيرفان
 هه موو ديتى، به تالبوو، چوو به تالان

«118-107.2»

* * *

« وهفایی »

« 1902 - 1844 »

شونپه‌نجی « وهفایی » له میژووی وێژهی کوردیدا، زۆر به پروویی دیاره. « وهفایی » له نێو باخچه رازاوکهی هونه‌ری کوردیی و دهسته برا هۆنهره‌کانیدا، به هۆنهرتکی « ئه‌ویندار، هه‌ست ناسک و نه‌ندیشه‌ی قوول » ناسراوه. له سه‌ره‌تای لاوتیدا، پتر هۆنراوه‌ی رۆمانسی کوتوو. بۆیه، هۆنراوه رۆمانسییه‌کانی، به‌شی هه‌ره زۆری، به‌رهمه‌ وێژه‌یییه‌کانی پیکدیتن. له هه‌مان کاتیشدا، هیندی هۆنراوه‌ی، بۆ « باسی سروشت، لاواندنه‌وه، پیداه‌لدان ... تاد » داناوه. به‌لام، پاشان ورده‌ورده، له‌گه‌ڵ فراوانبوونی هه‌ست و هۆشیدا، له‌گه‌ڵ هه‌لکشانی ته‌مه‌نیدا، رووی له‌و پووگه‌یه‌ وهرچه‌رخاندوو، بایداته‌وه و رووی، له‌ ده‌روازه‌ی پڕ له‌ میهره‌بانیی یه‌زدانی که‌وره کردوو. ته‌نانه‌ت، خۆشی دانی به‌و راستییه‌دا ناوه و به‌ بیستوشه‌ش دێره هۆنراوه‌ گوتوو‌یه‌تی:

« وهفایی » ! ئیدی به‌سه، عیشق و هه‌وای مه‌درسه
 بینوسه‌ ئه‌م هیندووسه، بێته‌ خه‌ط و خالی یار
 بچۆ به‌ لای دل‌پوایی، به‌ سه‌ر به‌ یادی به‌قایی
 هه‌تا ئه‌تۆ بێ وهفایی، به‌ خۆت مه‌که‌ ئیعتیبار
 ده‌میک نه‌فه‌س بگره‌وه، وه‌ دووی دلی خۆت که‌وه
 بزانه، رۆژ یا شه‌وه، خه‌وت نه‌یه، هه‌سته‌ کار!
 هه‌زار سه‌وم و سه‌لات بێ، چاوت له‌ دووی زه‌کات بێ
 خودات نییه، حه‌یات بێ، قه‌ط وا نییه‌ تۆبه‌کار!
 تف له‌ ره‌نگ و ره‌وانت، ده‌گه‌ڵ فیعل و ژیا‌نت
 چی تیدا نییه‌ دووکانت، چت بکری خریدار

مومکینی سیرر و نیهان، هم صوحوفن، هم بهیان
 هم کیتابن، هم زویان، به وهصفی پهرومردگار
 قسه بیستوچاره، هر یهکتیکیان به کاره
 ریگای خودای دیپاره، بمره، بیه رستگار
 له خه، له خۆوه ههسته، حهیات بی! هینده بهسته
 « وهفایی » گیز و مهسته، دهنگه له شار و بازار
 «40-39،67»

له بهرنهوه، کاتی « وهفایی » هۆشی به بهر خۆیدا هاتۆتهوه، پتی
 راستی خواناسیی گرتوه. ئیدی، چهندين هۆنراوهی ئایینی، له
 ستاییشی « په یامبهه و شیخانی نههری » دا داناوه، پتیدا هه لداون،
 زۆر به کول گریاوه و شینی بق « شیخ عوییدوللای نههری » کردوه.
 به هۆنراوهیهکی شهستویهک دپیری، سه رهتا، باسی ته مهنی خۆی
 کردوه و گوتویهتی:

دریغا! بای خهزان، دایه به هاری شوخ و په عناکه م
 له نیظهاری عمه ل کهوت، ئافتایی عالم ئاراکه م
 وهرق پیزان، خهزان کهوته پهزان، وهضعی چه من گۆرا
 به سه رچوو، فهصلی گولگه شت و ته ماشای، باغ و سه حراکه م
 خهزان هات و چه من چۆلبوو، له نهغه می بولبول و قومری
 دریغا! حه سه رهتا! بق گولموزاری سه ر و بالاکه م
 «73،67»

باشان، باسیکی باری، ژیانی تایبه تی خۆی کردوه. ئینجا، بازیکی
 داوه و به سه ر شیخی « نههری » دا هه لداوه. هر بهو شیویه، پتیدا
 هاتوه، ئه وینیکی زۆری، به رانه به دهربریه. ئینجا، پوی له به زدان
 کردوه، ناوی په یامبهه و یارانی هیناوه، هه موویانی هیناوه ته تکه،
 پاراوه ته وه، لالاوه ته وه، تا، خوا ببه خشی و له « 54 » هه مین دپردا
 گوتویهتی:

خوداوه ندا! په حیما! قادرا! نامورزگاری خۆم!
 که ریم و حه بی و غه ففار و قه دیم و فه ردی په کتاکه م
 به حه ققی نووری وه جهی پاک و بی مامه ند و بی میثلت
 به ئیسمی نه ظعه می خۆت، نه ی خودای سه هتار و داناکه م!

به سه‌ر مه‌ستانی، باده‌ی ساغیری، عه‌هدی ئه‌له‌ستت که‌ی
 به‌ قه‌طریکی نه‌جا تمده‌ی، له‌ ده‌ست خۆم، روو له‌ ده‌ریاکه‌م
 « وه‌فایی »، بێ‌ که‌س و داماره‌، پابه‌ندی ته‌لیسمیته‌که
 مه‌ده‌د، یا رووچی غه‌وئی ئه‌عه‌ظه‌م و شاه‌ی بوخارا که‌م!
 به‌ حه‌ققی نووری موطله‌ق، جه‌ددی ئه‌مه‌جه‌د، شاه‌ی له‌ولتان
 ئیمامی « یه‌ثریب » و قیبه‌لی مه‌لایک، ماه‌ی به‌طحا که‌م
 به‌ حه‌ققی چار یار و ئال و ئه‌ولادی « نه‌بیوللا »
 به‌ ئه‌نصار و موهاجیر، قایدانی قیبه‌ گومرا که‌م
 به‌ رووچی خواجه‌گانی « نه‌قشبه‌ند » و قیبه‌گه‌ای خۆم
 غاریب و جانسپاردی « که‌عه‌به‌ »، قوطبی دین و دونیا که‌م
 به‌ قووه‌ی جاذیبه‌ی دلتان، « وه‌فایی » ده‌ست و دامانه
 چ نابێ، له‌ سایه‌ی ئیوه‌، قه‌طعی « ما سوا ئه‌للا » که‌م « 81-73,67 »

له‌ هۆنراوه‌یه‌کی سیازده‌ دێری دیکه‌دا، ستاییشی په‌یامبه‌ری کردووه‌.
 سه‌ره‌تا که‌ی به‌م شێوه‌یه‌ ده‌سپێکردووه‌ و گوتویه‌تی:
 ئه‌ی « ئیمام ئه‌لمورسه‌لین، شه‌مس ئه‌له‌هودا، به‌حر ئه‌له‌مه‌م »!
 ئه‌ی « شه‌فیع ئه‌لمذنبین، خه‌یر ئه‌له‌وهر، مه‌ولا ئه‌لنعمه‌م »!
 ئه‌ی نه‌سیمتیکی گۆلی زار و شووعاعیتی روخت!
 شه‌وقی پۆژ و به‌دری تابان، عه‌طری گولزاری ئیره‌م
 ئه‌ی له‌ شه‌وقی جه‌ننه‌تی رووت، ئه‌نبیا و ئه‌ولیا!
 رووح له‌ سه‌ر لیۆن، وه‌کوو په‌روانه‌، بۆ دیداری شه‌م
 ئه‌ی ده‌م و خه‌نده‌ت، ده‌لیلی ده‌عه‌وی بوون و نه‌بوون!
 ئه‌ی برۆ و بالات، به‌یانی مه‌عنیی نوون و قه‌له‌م!
 ئاسمان پیربوو، له‌ داغی خه‌طی رووی تۆ، شه‌و له‌ پۆژ
 سه‌د چرای هه‌لکرد و نه‌بیۆوه‌، سه‌ودای یه‌ک په‌قه‌م
 تۆ بیی و ته‌شریفی « له‌ولا »، سیرپی « ما زاغه‌ ئه‌لبه‌سه‌ر »
 تۆ و مه‌قامی « لی مه‌ع ئه‌للا »، تۆ بیی و نووری قیده‌م
 بێ نه‌وام، هه‌یچم نییه‌، هاتووم و مه‌حروومم مه‌که‌
 قه‌ت له‌ ده‌رگای خۆی، که‌دای ناگاهه‌ ده‌ر صاحیبه‌که‌ره‌م
 هه‌یچ ته‌هبیبی، پتی نییه‌، ده‌ردی ده‌روونم کاده‌وا

ئەمىرق، گەر چارەم نەكەى، « وا حەسرەتا يەوم ئەلنەدەم » !
 ھاتمە بەر ئەبىرۆت و ناسووتىم، لە ساىھى خەطلى رىوت
 ئايەتە: « چى داخلى كەعبەى بوو، نايىبى، ترس و غەم »
 دەست و دامانى، خەمى كىسووى تۆم بەو عارىضە
 ئائومىد نایم، كە من، دەستم لە حەلقەى « كەعبە » دەم
 من، چلۆن مەحرۇوم بىم، ئەى « رەحمەتەن لىلعالەمىن »
 دى صەداى « لا تەقنطوا مىن رەحمەتەللاھى »، دەم بە دەم
 پاشان، لە كۆتايىشىدا گوتوویەتى:

« يا رەسوولەللا! دەزانی تۆ، كە شەیطانە عەدووت؟
 ھەم، لە تۆ مەعلوومە، ئەمنىش، ئوممەتى تۆم، ھەرچى ھەم؟
 كەى رەوايە و غىرەتە بۆ تۆ، كە « فەخر ئەلئەنبىا »
 دوشمنى خۆت، شاد بفرمووى، ئوممەتى خۆت، دل بە غەم؟؟
 داغى تۆم پىتوھى، صەد جار دەرەكەى، دىمەوھ
 من سەككىكى تۆم، « وەفایى » ! روو لە دەرگای كۆ دەكەم؟

«85-82,67»

ھەروھە، بە دوازە دىرە ھۆنراو، باسیكى پەيامبەرى كردووه، لىتى
 پاراوتەوھ و گوتوویەتى:

رووحم بە فیدات، ئەى گۆلى گۆلزاری « مەدینە » !
 لوظفت ھەبى، روو وا بکە، مەقصوودی مە، دینە
 بەو چىگە « بویتە ! » شەرەف و قورب و مەقامت
 لوظفت ببى، بمبەخشە، وەرە، جورمى مەبىنە
 دەرمانمەكە، ھاتوومە، حەكىمى ھەموو دەردان !
 دەرمانبەكە، جەرگم، كە ھەموو كۆنەبرینە
 عومرىكە دەنالم، بە ئومىدى گۆلى زارت
 جارىكى بفرموو: كە چ ھاوارە؟ چ شىنە؟

پاشان، ھەموو سەرۆتى جىھان و تەمەنى « خدر »ى بە لاوھ ھىچ بووھ
 و رەتیکردۆتەوھ، گەر، بەھەشتى رووى پەيامبەرى نەبى و گوتوویەتى:
 فەرضەن، ھەموو دونیا من و عومرى خضرم بوو
 بى جەننەتى رووى تۆ، چ حەياتىكە؟ چ ژینە؟
 «148,67»

له کۆتاییشدا، داوای له په یامبهر کردوه، سۆزی بهرانبهر بنوینتی، له
 ژهنگ و خهسلته خراپه کانی دهروونی خاوتنیکاتهوه و گوتوو یه تی:
 مه وقوفی نیکا هیکه، بفرموو، به ته ره محوم
 ژهنگاوییه، ئاوی نییه، ئاوینه ی سینه
 پابهندی ئیشاریکه، دهریکه له دهروونم
 خودبینی و بوخل و هسه و نه خوهت و کینه
 بهو خال و خهط و صورتهی گیتسووی ههته، ههقیه
 «مانی» که په ریشانی سه نه مخانه ی چینه
 ناپدم، به هه مو دهوله تی دونیا و قیامهت
 جارێ، به « وهفایی » که بلتی: که لبی نه مینه
 «149-148.67»

له هژنراویه کی دیکه ی بیستودوو دتیریدا، رووی له په یامبهری
 ئیسلام کردوه و گوتوو یه تی:
 یا ره سووله لآ! دهخبلهک، رووم نییه، بیمه حوضوور
 وهک دزان، گه ردهنگه چ و شه رهنده، ویتستام له دوور
 گه چیی، سه رمایه م نییه، خۆ موسته هه ققی رهحه ته:
 رهنگی زهره و رووی رهش، مووی سپیی و فرمیتسکی سوور
 وهک له گۆشه ی بیشه ... تووشی دام و داو
 تووشی نهفس و تووشی شه یطان بووم، غه ریب و بی شوعوور
 موسته هه ققی رهحه تم، نه ی مهستی هه ق! نه ی دهستی هه ق!
 دهستی من بگره له نار و بمخه، نیتو ده ریای نوور
 رووح له سه ر لیتوم، نهفهس گیره، له نیتو خه وف و رهجا
 چاوه رپتی فه رمانی تۆیه: بجیتته دهر، یا بیتته ژوور!
 له کۆتاییشدا گوتوو یه تی:
 تویی و ذاتی خودا – قوربان! – وه هاوارم وه ره
 نه و ده مه ی، بی که سه ده میتنم، ده بمه، لووقمه ی مار و موور
 ده م به خنده، یه کده م، نه ی که ششافی سپیری لا مه کان!
 کافیه، جارێک بفرمووی: بۆ « وهفایی » یا غه فوور «205-204.67»

* * *

« _____ الی سنه »

« 1845 - 1909 »

هۆنەر، له زۆربەى هۆنراوه‌کانیدا، له بابەتى « فەلسەفەى ژيان و سۆفیگەریی « دواوه. له بواری خواناسییدا، زۆر به شتیه‌یه‌کی قوول، پینی داگرتووه و پۆچووه، وردەکاریییەکی جوان و چاکی بەکارهێناوه. ئەمه‌ش، کاتێ دەرکه‌وتووه، که به ته‌واوی، سه‌وداسەری شیخانی پێبازی « نه‌قشبه‌ندیی « بووه. کاریکی زۆریان، له دید و بۆچوونه‌کانی کردووه، به تایبه‌تیی، زۆر به « شیخ عومەر ضیائه‌ددینی – ته‌وێله «وه سه‌رسامبووه. به شتیه‌یه، پرشنگی گری پووناکیی خواپه‌رستی و سۆفیگه‌ریی، له نیو دل و دهروونیدا، کلپه‌ی سه‌ندووه. ئیدی، ورده ورده، تا هاتووه، گری ئەو ئاگره، پتر گریگرتووه، تا، بلیتسه‌ی گری ناگری، ئەو ئەفینه‌ خوایییه، کاری له هه‌موو گیانی کردووه، له نیو بیر و هۆشیدا، په‌گی قوولی داگرتاوه. بۆیه، له پتی ئەوه‌وه، هه‌موو بیر و باوه‌ره « لاهوتیی «یه‌کانی خۆی، له چوارچێوه‌ی هۆنراوه‌دا دهرپه‌ریوه و پینی وابوو: ژيانى سه‌ر زه‌وى، چونکه، نهمر نییه و مرۆ دهمرئ، وه‌ک زاری مار وایه. به‌لام، ئەو که‌سانه‌ی چاکه‌کارن، دواى نایدیای به‌رز و پیرۆز که‌وتوون، که‌س نازانئ، به باوه‌ره‌وه، یا، بئ باوه‌ر دهمرن. چونکه، کاتئ مرۆ دهمرئ، گیانی دهرده‌چئ، تووشی نازار و سه‌ختیی ده‌بئ، له‌به‌رئوه‌وه، خه‌م و په‌ژاره‌ دایانده‌گرئ!

هه‌موو شتی‌کیش له‌م که‌ردوونه‌دا، ناویکی تایبه‌تیی هه‌یه، که ناویشی هه‌بوو، واته: تارماییشی هه‌یه و شه‌ش لاشی هه‌یه: « پێش، پاش، راست، چه‌پ، سه‌ر و ژێر ».

دیاره، له‌شی مرۆش، له‌م یاسایه‌ به‌ده‌ر نییه، شتی‌که و جێه‌کی له هه‌وادا، بۆ خۆی داگیرکردووه! ئەم له‌شه‌ش، له‌ به‌ر ناته‌وایی ده‌وروپه‌ره‌که‌ی، له‌و رۆژه‌وه‌ دروستبووه، له‌م کاروانه‌ دووردریژه‌ی له‌دایکبوون و مردندا، وه‌ک ناوه‌ندی ده‌رد و به‌لای لێهاتوو.

گیانی مرۆ، له‌ پریشکی له‌ تیشکی پووناکی پاکیی خوا پێکهاتوو. گه‌ر، ئەم پریشکه، به‌و خاوتنییه‌ی خۆی بیاریزی، تیکه‌لای کردووه‌ی خراپ نه‌کرێ، وه‌ک چۆن، تیشکی پاکی خوا، ئاگای له هه‌موو ژیان و بوونه‌وه‌ری هه‌یه، ئەو گیانه‌ش، هه‌ر به‌و شتیه‌یه، له هه‌موو شتی ئاگاداره‌بێ!

ئەم گیانه‌ش، له‌ زیندانی له‌شدا گیرده‌خوا، چونکه، له‌ بنچینه‌دا، دژ به‌ یه‌ک بوون، وه‌ک مه‌لێ وایه، له‌ قه‌فه‌زێکدا گیرایی و نازایی لێ زه‌وت کرابێ! بۆیه، هه‌ر په‌له‌یه‌تی، تا، له‌م قه‌فه‌زه‌ ده‌رچێ، بفرێ، پرکارایی و له‌ کۆل، هه‌موو شتیکی خراپه‌ بێته‌وه.

ئیدی، هۆنهری فه‌یله‌سووف، هه‌ر وا به‌ کاوه‌خۆ، به‌و شتیه‌ جوان و پر له‌ فه‌لسه‌فه‌یه، له‌و هۆنراوه‌ کورته‌دا، باستیکی رازاوه‌ی، پێوه‌ندی نیوان، مه‌لی گیان و لانه‌ی له‌ش، « ئاییدا و مه‌تیریا »ی کردووه، مه‌گه‌ر، هه‌ر له‌ ده‌س خۆی هاتبێ، به‌و شتیه‌ جوانه، ریکویتی، به‌ یه‌کدی چوواندبن و گوتبێتی:

زه‌هری ماره‌ عه‌یشی دنیا، چون، له‌ ری دایه‌ مه‌مات
ئه‌هلی دڵ بۆ خاتیمه، داییم، هه‌یه‌ مه‌به‌هوت و مات
ته‌ن له‌ نوقصانی جه‌هات، وه‌قتی ئیمکان و مه‌کان
مه‌رکه‌زی ده‌رده، له‌ به‌ینی شه‌شده‌ری هات و نه‌هات
رۆحی لاهوتیی، که‌ زیندانی ته‌نی ناسووتیه
له‌م قه‌فه‌زخانه‌ی هیولایه، ده‌کا عه‌زمی نه‌جه‌ات
چون حه‌یظهری قودس و ته‌جریده، مه‌قام و مه‌نشێ
ناره‌زووی په‌روازه‌یه، بۆ ئەوجی ما فه‌وقی جه‌هات «368-367,38»

هۆنەر، له هۆنراوهیهکی دیکهدا، به شیخهوازێکی دیکه و له پێتی شیخهکهیهوه، له ژيان و خواپهرستی دواوه. ههر چهنده، له سههرمهای هۆنراوهکهوه ویستویهتی، خهسلهت و رهوشتی بهرز، ناو و نازناوی، ههر چوار چێنشینهکهی « راشدین »، له شیخی « ضیانهددین »دا کۆکاتهوه، گوايه:

له پاسگۆیی و سههرپاستییدا، وهک « نهبو بهکری سدیق »، به ناو و نازناو، وهک « عومهری کورپی خهتاب »، به میراتگری باپیرانی، وهک « عوسمانی کورپی عهفان » و له خۆپاگهگری و نازایهتییدا، وهک « عهلی کورپی نهبو تالیب » وابووه!

کهچی، له گهڵ نهو ههموو بهراوردکردنه سهیرانهشدا، هۆنەر، باسی خالی « هیندی »، زولفی « چینی » و روومهتی « پۆمی »، له گهڵ نهو خهسلهت و نازناوانهدا تیکه لاکردووه و شیویهکی، پۆمانسی پێ بهخشیوه! گوايه:

نهوانه ههموویان، له نێو دهسکی شمشیری، وینهی برۆی دایه و بۆ جهنگ نامادهیه! ئیدی، ههر وا، به جوانیی « چاوی مهست، نیگای تیزی، بالای جوان، گوفتاری شیرین و کردهوهی چاک »ی شیخهکهی خۆیدا ههڵداوه!

هۆنەر، وهک پووناکبیرێکی سهردمهکهی خۆی ویستویهتی، له پێتی نهو باسکردنانهوه، به شیخهکهی بلێ: ههموو نهو جوانیی و پایهیهی ههته، با، نههریمهنی ئارهزوو تهفرهت نهدا و له خستهت نهبا. ههولیده، خهڵکهکی دهرویهر، لهو گوناح و تاوانکاریییانه رزگارکهیت، تا، پوو له دهروازهی پێ سۆزی یهزدان بکهن. بۆیه، به یازده دێره هۆنراوه کوتویهتی:

پیری صدیقی طهریق و تاجی فارووقی له سههر
وارشی عوسمانی زانه لنورین و که پراری نهبات
پۆخی شیرینم، له دهوری قهدی شمشادته گه پێ
تا تهسه دوق بێ، له بۆ په دی ههموو دهرد و به لات
خالی « هیند » و زولفی « چین » و « پۆمی » پووی پوومهتت
وان له قهبرههێ قههری شمشیری برۆی جهنگ نازمات

چاوی مهستت، چۆن له هەر لا مهردمی دڵ بردوووه
 بێ دڵان بۆ دڵ، له هەر لا بێته حاشا، دینه لات
 هەر نگاهێ، سهیقه لیکه بۆ مسی پر ژهنگی دڵ
 بهل، طه لای خالص ده بێتن، مس به ئه کسیری نگات
 کيانفیدای گوفتاری شیرینت، که عهینی حکمه ته
 که شفی نه سراری طه ریهت، هه للی کونهی موشکلات
 دڵ به قوربانی، نیگای قه لب ئه لعیانی کاری تۆ
 وا ده کاتن قاعدهی حکمهت، به تالی وانه بات
 قامه تی زیبای قیامهت، خیزی تۆ بێ، بیری: ریتی
 مه حشه ری به ریاده کا، بۆ سه رخۆشیی جه ور و جه فات
 کارنامه ی خاس، ئادابی طه ریهی به نده گیت
 مونته جی هه ق ئه لیه قین، قه طعی عه لاقه ی مومکینات
 فیصلی هه ق ئه لیه قین، فه صل ئه لخطابی عارفان
 ته رجومانی سړی ئایاتی، ده لالهت موعجیزات
 بینه مهیدانی سه دا قهت « سالما »، قه لیبی « سه لیم »
 تا موشه رهف بێ، به یومنی دهوله تی بیری خودات «370-369,38»

* * *

« حەرقەرىق »

« 1907 - 1851 »

وەك ھۆنەرىكى كارامە و پاىەبلىند، لە زۆربەى بوارەكانى، ھونەرى ھۆنراو ھۆنەتەو، دەسپەنگىنى خۆى نواندوو. پىنوو سە بە پىت و پر بىر شەكەى خۆى، لى تىژكردۆتەو و ھۆنراو، زۆر بە سۆزى، لە بوارەكانى « ئاين، خواناسى و ستايش، سۆفىگەرى، فەلسەفى، كۆمەلايەتى، دلدارى و ئەفەن، سروش و جوانى، شىن و لاوانەو، كەلەى و داشۆرىن، نامە و نامەكارى » دا گوتوو. لە زۆربەى بوارەكاندا، وەك ھۆنەرىكى بە توانا و سەرنجراكىش، بوونى خۆى سەلماندوو و سەركەوتوو بوو.

بە لام، گەر سەرنجىكى سەرىتى، لە سەرجەمى ھۆنراو ھۆنەر بەدەين، زۆر بە روونى، بۆمان دەردەكەوئ: ھۆنراو سىتايىش و پىداھەلدانى ئاينى، خواپەرسىتى و سۆفىگەرى، زۆربەى ھەرە زۆرى، ھۆنراو ھۆنەرى پىكەدەين. چونكە، لە لاىەكەو، (فەلسەفەى تەسەوفى " مەھوى " و ھۆنەرانى سۆفى، كارىانتىكردوو و لە سە ئەو شەرا، بىر و خەيالى ناسكى " نالى " ، شۆرشىكىيان لە دلدا كەردۆتەو.) « 7، 14 »

لە لاىەكى دىكەشەو، « شىخى بورھان »، كارىكى زۆرى، لە بىر و ھۆشى كەردوو، بە شىو، ھەموو دىد و بۆچوونەكانى، ئاراستەى ئەو كەلۆرۆژنە پىرۆزە كەردوو!

بۆىە ، بە ئاشكرا دەبينىن: كەلى ھۆنراو ھۆنەرى ناسك و ناىاب، تەپ و پاراوى وەك: « خەوف و رجا، نوورى موحەممەد، دللى غافل، خەرمانى ئەمەل، عەسرى خەزەف، مەدینەى ئەمەل، غونچەى مەقصود، فەرشى غەزەل ... » ى ھۆنەتەو. لە ھەموو ئەو ھۆنراوانەشدا، وەك ھۆنەرىكى پاىەبەرز و دەسپەنگىن، بە زمانىكى شىرىن و پەوان دواو، وەردەكارى و پەوانبىژىبەىكى، كەلى بەرزى نواندوو، ھەستى خاوتى

خۆی، بەرانبەر « یەزدانی پاک، بە یامبەری ئیسلام، شیتخی بورهان و پیاوچاگان » دەربڕیوه و گەلێ ستاییشی کردوون.

ئەوهی ئاشکرایه، ئەوهیه: « حەریق »، وهک « سۆفیی »یهک، له زۆریه ی هۆنراوهکانیدا، ناوی « شیخ »هکهی خۆی هیناوه و بهسهریدا ههڵداوه، یا، هۆنراوهی تایبهتی بۆ گوتووه. بۆ نمونه:

له هۆنراوی « ئەسراری سویحانی »دا، به سیازده دێر گوتوویهتی:
خهطباتی به جهدهل، ئەمرۆ، یه قینه سهفصهطه ی مهحضه
نهتیجه ی ئەوهلی فکر، قیاسی کهوته " بورهانی " «14، 121»

له هۆنراوهی « ههوایهکی خاوه »دا، به نۆزده دێره هۆنراوه، باسیکی گەلێ جوانی، « شیخ »ی کردووه و به چەن دێرێ گوتوویهتی:

دهمیکه، چاوه پیتی، سوورمه ی غویاری مهقدمی یارم
له گۆی « خوبان »وه، ئەمرۆ نهسیم، تۆزیک هیناوه
کتیپی عیشقی « مهجنوون »، ئایهتی روخساری « له یلا »یه
له سورهی « یوسف »، دهرسی جنوونی ئیتمه نووسراوه
سهرم، کاسی شهرابی، صوحبهتی کاسه ی دلێ غهیره
له دهردی دووری ئهم جامه، به نام بۆ ساقیی هیناوه
کهسی، فییرهت بلندی، بۆ رهواجی سکهکی دینی
خهراجی « میسر »ی قهلبی خۆی، به حوسنی " یوسف "ی داوه
له سه سه ودا ی، قوماری شاهی « خوبان »، " پیری بوورهانی "
به چه وگانی ئیرادهت، گۆی سهرم، بۆ بازیی داناوه
نمای رۆح و حه یاتی من، به جیلوه ی ساقییه باقی
نه وهک، وهک سیله، بۆ سفره، له دوی نان، چاوی پر ناوه
به قوربانتم، ئە ی پیری خه رباتی « جیهان ئاباد »!
به شاهد به، کهوا رۆحم، له ره هنی قوربی تۆ ناوه
له کۆتاییشدا گوتوویهتی:

ههتا، گۆی پتوه بوو، مونکیر له زه لکاو ی هسهادهتا
هه زارێ کلکی بگری، که لکی ناگری، تازه خنکاو ه
وهکوو پهروانه، بۆ شه معی جه مالی تۆ، " حەریق " ئەم شه و
چرای شهقی، به کبریتی ته بیعت، خۆش هه لایساوه «14، 146-148»

له هۆنراوهی « مه‌دینه‌ی ئەمەل »دا، بە نۆژده دێر، دەربارە‌ی « شێخ‌ی بوورهان » گوتووێه‌تی:

قوربان! بە فیدای قاپی، سه‌گی قاپیبه‌که‌ت بم
وه‌بزانه سه‌گم، پامگره، بۆ حیفظ و حیمایه‌ت
وه‌ک تازی، له دووی سه‌بیده‌وه، من ده‌بمه طوفه‌یلی
به‌و شه‌رته، که‌وا به‌س، نیگه‌ریت بێ، به‌ عینایه‌ت
پاشان گوتووێه‌تی:

« بوورهان، » وه‌کوو « که‌نعان » و « شه‌ره‌فکه‌ند » که « میسر » بوو
کردت به « مه‌دینه » ئەمەل و « که‌عبه‌ی غایه‌ت » 153-152، 14»

له مه‌سنه‌و بییه‌کان و « پیره‌که‌ی بوورهان »یشدا، که‌لێکی به‌ سه‌ر یاره
شیرینه‌که‌یدا هه‌لداوه و له‌ کۆتایی هۆنراوه‌که‌شدا گوتووێه‌تی:

ئاواره‌ی وه‌ته‌ن و غه‌ریبی کۆی یارم

میحنه‌تزه‌ده‌ی ده‌ستی، ره‌قیب و ئەغیارم

تۆ « که‌عبه‌ی موردا‌ت، قیبه‌لی دنیا و دینم

جاری دهرکه‌وه، با، بالاکه‌ت ببینم

مه‌قامی عاشقان، سه‌دای قه‌د، قامه‌ته

به‌ نه‌وای چه‌زینم، راستی قیامه‌ته

به‌ شتوه‌ی شیرینت، سه‌د « فه‌ره‌اد » دڵ که‌یله

هه‌زار « مه‌جنوون »، سه‌ودای زوڵفی « له‌یل »

بۆچ، هه‌ر من مه‌خمووری، باده‌ی دیده‌ی مه‌ستم

یا، هه‌ر من، سه‌رمه‌ستی جامه‌که‌ی « ئەله‌ست »م؟

له‌ لای خۆی « چه‌ریقیی »! شه‌مع‌ی رووی « خوبان »م

گیرۆده‌ی زنجیری، « پیره‌که‌ی بوورهان » م 170-168، 14»

« چه‌ریق »، وه‌ک خواناسێکی گه‌وره، له‌ لووتکه‌ی ستایش و پارانه‌وه،
فه‌لسه‌فه و سو‌فیکه‌ری تێپه‌راندووه. بۆیه، له‌ هێندێ هۆنراوه‌دا،
گه‌فتوگۆی له‌گه‌ڵ خوا کردووه. له‌ هۆنراوه‌ی « خه‌وف و پ‌چا »دا، به
سیازده دێره هۆنراوه، به‌ شتوه‌یه‌کی زۆر جوان و وه‌ستایانه، ئەسه‌پی
بیر و ئەندیشه‌ی خۆی تاوداوه، دەربارە‌ی دهررونی خۆی گوتووێه‌تی:

خۆفم له خودا، چونکه، له بهر غهیری خودایه
ئهمنم به درق، سورهتی وهک، خهوف و پجایه
پالی رهحهتی داوهتهوه، نهفسی خهسیسم
یا، ئەمنی غهنا، یا، ئەسهری یهئس و ههوایه

«107،14»

ههروهها، له هۆنراوهی « دلی غافل »دا، به دوازده دێره هۆنراوه
گوتویهتی:

خهیاڵت، مونحهصیربوو، ئەهی دلهی غافل له دنیایه!
نهدامهتبوو، نهتیجهی ناخریی، ئەم شوژ و غهوغایه
ئهوا لازمبوو سهرخۆشیی، له تو ئەهی دل! که سهرخۆشی
به بادهی غافلایی بی هۆشیی، دهردت قهت شفای نایه
عهجب! بۆت بۆته زستان، زهمههیریری باری عصیانت
که شک نابهی چ سهرمایه، دهلتی: وهیوهی، چ سهرمایه!
باشان گوتویهتی:

ههتا، شهیتان مودهببیری، مونهددیب نهفسی زالم بی
عهجب! کهوتۆته دهست زالم، ئوموورت عهینی ظولمایه
خودا! رهیبی نهچاتمدهی، له دهس ئەم دتوی بی رهحمه
کهوا، وهک دوزمنی خۆینی، به داییم، لیم به داوایه
«117،14»

له هۆنراوهی « خهرمانی ئەمهه »یشدا، به ئاشکرا، سوژ و ئەوینی
سوڤیگهیری و خواپهرستی، تیدا دهردهکهوئ، وهک مانگی چوارده، له
ئاسۆی بیر و هۆشیدا دهردهوشیتتهوه. به سوژتکی ئهویندارانهی
پاستهقینهوه، به کولودلکی « سوڤیی »یانی جهرگ ههلهپروکاوهوه، به
حهوت دێره هۆنراوه گوتویهتی:

له خهرمانی ئەمهه، میرووی عمهه، جهذبی نهکرد دانی
له ذهقیهتخانهدا، ترسم ههیه، ئاخ سهری دانی
دهلین: جهردهی ئەجهه، پتگا به کاروانی نهفس دهگرئ
شهقامی سینه دهبرئ، بۆ مهتاعی دیده دهروانی
طهریدهی نهفس و شهیتان، قافللهی طاعاتی غارهت کرد
ئهگهر، جاسووسی ئیمانی نهبی، دهر ناچی ئینسانئ

تهرازووی طاعتت له ننگه، هه تا که ی ئه م سهر و ئه و سهرته؟
 به پارسهنگی حهیا، دهسهلبیره، بنواره میزانی
 بهسی بی طاعتی روکهش، مه لهک، سه پرافی ئه عماله
 موحه صیل نه قدی قهلب و نار هوا، ناباته دیوانی
 ئهوا، بهردی نه جهل هات و له شووشه ی عومری دا، ساقی!
 به قوریانی، پیاله ی چاره کهت بم، تیکه فنجانی
 حهیات، خۆ چوو، له نێو جامه ی حه یاتی عاریهت، بی عار
 ئه وه داوایده کهن، چ بکه م؟ " حه ریق " ! پتگی پجا کوانی؟ «127،14»

له هۆنراوه ی " نوری موحه ممه د " یشدا، زۆر به شتیه یه کی جوان، به
 شازده دێر، باسی گه وره یی و خۆشه ویستی، په یامبه ری ئیسلامی
 کردوه و گوتویه تی:

به و نووره، که ظاهر بوو، له سهر رووی موحه ممه د
 عاله م هه موو، ئاشوفته بوو، وهک مووی موحه ممه د
 مه خجوو و سهره نه فکه نه ده یه، نه سرین و وه نه وشه
 بۆ مووی سه مه ن، بۆی دوو گتسوی موحه ممه د
 مه جزویه، هه موو کهس، به ره مووز و به ئیشاره
 مه جبوره، له دهس ساعید و بازووی موحه ممه د
 سه رووی چه مه نیش، پتی له گل و خاری غه مایه
 له زانه، له حه سرهت، قه دی دلجویی موحه ممه د
 لالهش، وه کوو من، سینه ی پر حه سرهت و داخه
 تا دیویه تی، روخساره یی گول، بوئی موحه ممه د
 عاله م، وه کوو من، جهرگی براوه به نیگه و
 ره مکردن و ئیستاده نی، ئاهۆی محه ممه د
 رۆج و دل و دینت هه یه، هه ر سێکی " حه ریقی "
 سه رفیکه، له ریتی وه سف و سه ناجویی موحه ممه د

«108،14»

* * *

« خەلیل منى ————— ھۈەر »

« 1923 - 1863 »

« منەھەر »، يەككى لە پووناكبير و ھۆنەرە كوردە ديار و ناودارەكانى، نىچوچەي « گەرميان »ى « باشوورى كوردستان » بوو، بە ھۆنەرىكى مىللىي، سەردەمەكەي خۆي ناسراوہ. گەلى ھۆنراوہى كورت و درىژى، « ئايىنى، دلدارى، كۆمەلەيەتتى و داستانەھۆنراوہ »ى گوتوہ.

ھەر چەندە، گومان لەوہدا نىيە، « خەلیل منەھەر »، ھۆنەرىكى كورد بوو، بەلام، گەلى ھۆنراوہشى، بە زمانەكانى « عەرەبىي، فارسىي و توركمانىي » داناوہ. دوور نىيە، ھۆنەر، بەرھەمى بەو زمانانە، لە زمانە نەتەويىيەكەي خۆي پترى!

« خەلیل منەھەر »، لەگەل ئەوہشدا، موسولمان نەبووہ، لە سەر ئايىنى « كاكەيى » بوو، بەلام، زۆر باوہرى بە يەزدان و پەيامبەرەكەي ھەبوو. چەن ھۆنراوہيەكەي ئايىنى، بۆ ھۆنىونەتەوہ.

لە ھۆنراوہكانىدا، لە يەزدان پاراوہتەوہ، لە گوناھەكانى خۆشبى. ستايىشى پەيامبەر و يارانى، پىروپياوچاكانى ئىسلامى كردوہ. باوہر ناكەم، ھىچ ناموسولمانى، بەو شىوہيە، ھۆنراوہى بە سەر يەككى وەك پەيامبەرى ئىسلام و يارانىدا ھەلدابى! ھۆنراوہى تابىتەي، بۆ ئىمامى « على » گوتبى!

ھەر چەندە، زمانى نووسىنى ھۆنراوہكانى، زۆر پوخت و پاراو نەبووہ، بە كوردىيەكەي تىكەلاو بە عەرەبىي، ھۆنراوہى ھۆنىوہتەوہ. بەلام، لەگەل ئەوہشدا، چەن ھۆنراوہيەكەي ئايىنى جوان و بەرزى ھەيە.

با بزەنن، ھۆنەر، بە چ شىوہيە، ستايىشى پەيامبەرى كردوہ؟ بە چ زمانى، لىي پاراوہتەوہ؟ ھۆنەر، بە جامەيەكەي ھەفتاوپىنج نيوہ دىرپى، « موناجات بەر دەگامى قازى ئەلحاجات »، زۆر بە كۆلۆدلەوہ، پاراوہتەوہ و گوتوويەتى:

رهحمان ئەلرەحيم، رهحمان ئەلرەحيم
 به نام يەزدان، رهحمان ئەلرەحيم
 قادر و قەھھار، وەھھاب و عەليم
 واجيد و ماجيد، حەكيم و سەليم
 صەبۇور، سەتتار، عالم غەيبەن
 خەلقنەدى ذى رۆح، بى شەك و رەيبەن
 « سائر ئەلعيوب »، خاص و عەوامەن
 رازق دەھەندەى، كوفر و ئيسلامەن
 زينەت بەخش، نوور ھەفت ئاسمانەن
 « حەى لا يەموت »، ھەم لا مەكانەن
 نىگەھدارندەى، ماھى و بەقەرەن
 رەونەق نوماي، ئەوج چەرخ ئەخضەرەن
 خوداي لامەكان، حەى خەللاقەن
 ئەووەل و ئاخەر، موعطى پەرزاقەن
 خەلق كەرد، خەللاق، « شەيد ئەلقاب »
 « موھەمەد » جە نوور، « ئادەم » جە توراب
 جە شەرافەتى، نەبىي مۇرسەل
 سازا طەير و جين و ئينسان و جەبەل
 ئەمر كەرد وەعام، مەعبۇود ئيلا
 بەى « ئەشھەد ئەنە لا ئيلاھە ئيلا لآلا »
 بەى شاھيدى، شان فەخر ئەنبيا
 « موھەمەد عەبد و رەسولە لآلا »
 ئيمانم ھەنەن، خواوەند يەكەن
 موھەمەد رەسولى، بى رەيب و شەكەن
 « خاتەم ئەلمۇرسەلین »، گشت پەغەمبەرەن
 « شافيع ئەلئومە »، رۆژ مەحشەرەن
 لە شەرىفى نوور، رەسول مەننان
 ئەنگۆشتەر ئاما، پەرى « سولەيمان »
 ئيدى، ھەر بەو شىويە جوانە، لە سەر پەداھەلدان و ستاييشى خۆى،
 بەردەوامبۇو و پەيدا رۆشتوو، تا دواتر گوتوو يەتى:

خولاصه، چه نوور « رهسول ئه لئه مین »
 خهلق بی ذی رۆح، سه ما تا زهمین
 حهق به ویش واتهن: « له ولاک له ولاک »
 یا رهسول لّلا، ما خه له قهت ئه لئه فلاک »
 دنیا فانییهن، نه دارۆ به قا
 فائیدهش نهوی، وه « رهسول لّلا »
 وه فاتکهرد، رهوضهش جه ئه رضدا قهرار
 ئه هل و بهیتش بی، ئه سیر کوففار

پاشان، هاواری لی ههستاوه، په نای بۆ پهروهردگار بردووه، کهسی
 نه ماوه، دامیننی نه گری، به « یهزدانی گهوره، په یامبه ر و یارانی،
 هه موو په یامبه ران و پیاوچاکان، حه سهن و حوسین، جهنگی ئو خود و
 حونهین، فاتیمه و خه دیجه، غهوسی گهیلانی، سی جزمه ی قورئان،
 روگه ی ئیسلام و قودس، رۆژه لات و رۆژاوا، تیپی شیخان و
 هاوپیانی ئه شکهوت، رۆژی ههینی و مانگی رهمهزان، پینج فه رزه و
 خدری زنده، هه ر چوار ئایینزا که ی شافعی، نه عمان، مالکی،
 ئه حمه د » و گه لی ناو و شتی دیکه سوئندیداوه، کهسی، یا شتیکی
 بیرۆز نه ماوه، دهس به دامینیا نه وه نه گری، له گۆری پر له هیمنی
 خۆیاندا، گیانیان را نه چله کینتی، هه موویانی، به گژ خوادا کردووه، تا
 تکای بۆ بکهن و ئه ویش، له گونا هه کانی خۆشبی، رووی له و دهروازه
 گه وره یه ناوه و گوتوو یه تی:

یا ره ب! به حاجهت، چار یار نه بی
 « عومه ر و عوئمان و بوویه کر و عه لی »
 یا ره بی! به حهق جه مع ئه نبیا
 به شه رافه تی سیلک ئه تقیا
 به ویرد و ته وحید، زومه ی ئه صفیا
 به صیدق ئیخلاص، گرو ی ئه ولیا
 به شه رافه تی « حه سهن و حوسه یین »
 به جهنگ و غه زای « ئو خود و حونه یین »
 به ئه شک دیده ی، « فاطیمه » ی زه را
 به صادق صیدق، « خه دیجه » ی کوپرا

یا رهب! به حاجت نه ولادهی رهسول
 ههفتادودوو تهن، شهید مهقتول
 یا رهب! به حاجت، نهو « غهوث کهیلان »
 یا رهب! به حاجت، سی جزمهی قورئان
 یا رهب! به حاجت، قبیلهگای لهطیف
 به شرافهتی، قودوس شریف
 پاشان، کۆتایی به « یا رهب » مکهی هیناوه و گوتوویهتی:
 یا رهب! به عهدهد رهحمهتت تهمام
 دروود بهر « محهمهه »، شای « خهیر نهلئه نام »
 ببهخشه گونای، نهی بهندهی نهحقهر
 « خهلیل » مهخدم، « خدر منهوهر »
 پاشان، پارانهومکهی به دوو دپر هۆنراوه کۆتاییبیهیناوه و گوتوویهتی:
 هر کهس نی کتاب، جارئی بوانق
 فاتحه به روح، رهسول بکیانق
 ههزاران دروود، ههزاران سهلام
 زما بهر « موحهمهه »، عهلهیهی نهلسهلام
 «42-37,65»

به ههشت دپریش، ستاییشی « نیمام عهلی »ی کردووه و گوتوویهتی:
 « عهلی »، که داماد، رهسول نهلال بوو
 وهسی رهسول و وهلی نهلال بوو
 « ئیبن عهه » پاک، ذات رهسول بوو
 ههه شیر خواوهند، حههی نهلبهتول بوو
 خهلیفهی رهسول، ههه چوار یار بوو
 وهی روتبهی سابق، جه عام ئیزهار بوو
 له کۆتاییشدا گوتوویهتی:
 هر کهس وهی گوفتار، ئهر نهبق قانیه
 رهحمهت جه دارین، لیش مهبق مانیه
 مهعلووم که مورتهه، رووی سهه زهمینهه
 خهسهه نهلدونیا و نهلئهخیرینهه
 * * *
 «43.65»

« پیره میا یرد »

« 1950 - 1867 »

« پیره میرد یش، وهک خواناسیکی راسته قینه و موسولمانیکی سهر
راست، هیندی هونراوهی ئایینی هونیه ته وه. زۆربه شیانی، به ناوی
« ناله ی پیری پیران » وه گوتوه. یه کئی له هونراوانه ی نه وه یه، سالی
« 1937 »، به نو نیوه دیز گوتویه تی:

خوایه! هاوارم، ته نیا به تویه
تۆ نه بی، عالم، به چل و چۆیه
دوو بالم به ری، که پیتی بفرم
بالی، دوو تهیری نه حسی، پتی بفرم
یه که م: کۆلاره ی ته ماعی نه گبه ت
دوو هه م: سیسار که که چه له ی شه هودت
ئه گهر، نه و دوانه م توانی، بالشکاند
نیچیری مه ردیم، له دنیا فراند
خۆ ئه گهر هه روا، نه م دوانه م سوار بی
ئه بی، ناوی من، که ری ژیر بار بی
خوایه! وا من خۆم، ته ماعم ناوی
فرموو، نه و، وازم لی بینی، تاوی
رووبکاته شوینیک، که نه ویان نه وی
شه و و رۆژ، دلیان، بو نه و نه سره وی
ته ماع، پاره یان پتی کۆبکاته وه
هه تا له تۆیان، دوور نه خاته وه
له بهر مه رگ، حالی دنیا نه گۆرپی
خۆ دیاره، پاره ناچینه گۆرپی

«366-365، 11»

ههروهه، له هۆنراوهیهکی دیکه دا گوتووێهتی:
 په هه نوامای گومبووی، هه رده ی هه وایی
 ئەله کتريکی ته لی بینایی
 پیم لی شتواوه و کرده نشینم
 بینایم لێله و تۆی پتی نابینم
 پتگام نیشانده، پادشای بزورگ
 گورگی بۆزت کرد، به دهلیل بۆ « توورک »
 « یونس » ت، له ناو زگی ماسیدا
 ژیان و چرای، لبقای خۆت پتدا
 ئەو « لا ئیلا هه ئیلا ئەنته » ی ووت
 به زه بیست پیاها،ت، په حمت بۆی بزووت
 من له ئەزهدا، ئەمهم کرده بهر
 بۆیه، باوه پم کرد به پیغه مبهر
 ناشم وێ، بیم به فرستاده ت
 ته نیا سه رخۆشیم، به نه شئه ی باده ت
 هۆشیکت داومتی، که دنیا م نه وێ
 خۆشه ویستی تۆم، ئەگه ر بهر که وێ
 با و وجود، قه هرت پیاو ده سووتینی
 که لکی خواردنی، خۆشی نامیتنی
 قه یناکا، ئیتر، هیچی خۆش ناخۆم
 ته نیا، مه یلیکی خۆت، بنیره بۆم

« 367-366.11 »

له هۆنراوهیهکی دیکه شدا، به بیستویهک نیوه دێر گوتووێهتی:
 خوايه! ئەوانه ی که پتی باوه رین
 هیچیان نه دیوه، وا هه له وه رین
 ئەگینا، سه یری باغیکی گول که ن
 ته ماشایه کی به عه قل و دل که ن
 ئەو رهنگه جوانه ی، په ره ی « هه رجایی »
 به زه ره بیننی، تیشکی بینایی
 لتی ورد بینه وه، که له و صنعه ته

کتی ده لئی، زادهی خووی ته بیعه ته؟
 که لای « گولپه سهند » کام مه قهست بری؟
 « پهرده عروسیی » کتی پهردهی دپی؟
 کتی هات، لاولوی به دارا ئالان؟
 کام دهست، گهردنی و منه وشه ی شکان؟
 نه مانه، نه یسا بلتین: بی گیانن
 مادهیهک روویدا، زور کهس نه یزانن
 ناغای شیوه که ل، یه کیکیان تیابوو
 که ناغال ناغای، « قادر ناغا » سی ناویوو
 پتی برینداربوو، لئی کرد به خوره
 نه هاتنه سهری، حه کیم به نوره
 روژتیک، « مه وله ویی »، حه کیمی « بانه »
 پتی ووت: پهممتبی، به م منالان
 نه م دهرده پیسه، نه ته نیتته وه
 پیاو نه بی، لیتیان دوور که ویتته وه
 ناغا، له دوور دئی، چوو به بن دارتک
 راکشا و روانی، بوی کشا ماریک
 نه میش بیزاربوو، چاوی لی قووچان
 تا هاته سهر پتی، خوی هیچ نه جوولان
 ههر چه نده، خه لک و خوا، له دوور په ییدا بوو
 تا نه وان هاتن، مار پتوه ییدا بوو
 پتی چاکبووه وه، وهک دۆخی جاردی
 خو نالیتین: نه مهش ته بیعه ت ناردی؟
 به رده زله که ی، ناو ناوی « دووکان »
 که بق نه ندازه ی، ناو بووه به نیشان
 شاره میرووله ی، له ناودا نه ژی
 نه ویش، ته بیعه ت هیناویه ته دی؟
 نه م ناسمانه، که بی ستوونه
 بق کرده وه ی تق، بوو به نموونه
 چه رخی ما کینه ی، نه م روژ و شه وه

بئی ههلم و بهنزين، ئهسوورپتهوه
 چهوری پئی ناوی، هیچ ژهنگ ناگری
 لیک ههله ناوهشی، دهستی تی نابری
 ئاش، بئی ئاش وهستا نانریتهوه
 کاجووت، بئی جووتیار ناگه ریتهوه
 «372-370.11»

له هۆنراوهیهکی « خواناسیی » بهرزی دیکهشدا، به ده دیره هۆنراوه
 کوتووویهتی:

ئهگهر، خوات ناسی، بیارپیرهوه
 به زمانی خۆت، بلالیرهوه
 خوای گهوره و بزورگ، پادشای بئی نیاز
 بئی هاویهش، بئی کهس، بئی شوین، بئی هامراز
 تینگه یشتنت دامی، تیتبگه م
 بیتم لی نا، ههر تزی، بئی زیاد و کهم
 چاوم ههلبیری، ئاسمانم دی
 و وتم : بئی وهستا، نه هاتوته دی
 ئهگهر، کردهوهی، بیتگانه بووایه
 خۆ ئهشیا، بئی ستوون، را نه وهستایه
 دیاره، ههر چهرخیک، پیاو دروستیکا
 کاتیکت زانی، سوا و تیکشکا
 چهرخه ماکینهی، ئه م رۆژ و شهوه
 بئی ههلم و بهنزين، ئهسوورپتهوه
 چهوری پئی ناوی، هیچ ژهنگ ناگری
 لیک ههله ناوهشی، دهستی تی نابری
 ههر له و رۆژهوه، که تیکخراوه
 هیشتا جهریکی، لی نه سواوه
 ههر بهو پتودانه، که بۆت داناوه
 وا دیت و دهچی، هیچ نه سواوه
 بئی گوپه و بره، بئی چریه و بئی دهنگ
 تیکرا له کاران، یهک پهنگ، یهک نا ههنگ

تۆ نه بوويتايه، چۆن تىك ئه خرا
 ئەمانه له كوئى، پىنگه وه ئەنرا؟؟
 چۆن چەرخى گەردوون، بى دەستى وهستا
 له كاردا ئەبوو، هەتاكو ئىستا
 ئاش، بى ئاش وهستا، ناسوورپته وه
 گا، بى هۆى جووتيار، ناگه پته وه
 سەد هەزاره زار، ئەستىرەناسان
 ئەو ديو خپوه تيان، نەدى به ئاسان
 منيش ئەگه پتم، كه تۆ بناسم
 ناتدۆزمه وه، كوێر و كەساسم
 چاوێكم به رى، تۆى پى ببينم
 « ئەرانى » بىژ نيم، كردووه ببينم
 دەستم پى گرتووه، شەرمە دەم مەگه
 بۆ به خشين، گوناھى زۆر و كەم يەگه
 « ھەر كرده وە يەك، له من رویداوه
 له پيش كردندا، لای تۆ نووسراوه »
 كه له و تهخته يەى، لای تۆ نووسرابى
 كى رى دەكەوئى، بلى: وا نابى!

«378-376،11»

* * *

« ناریی »

« 1874 - 1944 »

هۆنەر، به‌شی هه‌ره زۆری هۆنراوه‌کانی، بۆ باسی « جوانیی، ئەفین، ستاییشی ئایینی و نیشتمانیی » تەرخانکردوو. بە پلەیی یەکەمیش، پتر، خولیاپی ئەندێشەیی ناسکی پۆمانسییی بووه و (گۆلده‌سته‌یی هۆنراوه‌یی « نالیی »، ئەوه‌نده‌یی تر، دەماخی چاخرودوو. هه‌روه‌ها، (فەلسەفە‌یی تەسه‌وفی « مه‌حووی »، کاریتیکردوو. « 485,38 »

له‌به‌رئوه‌، هێندێ هۆنراوه‌یی ناسک و نایابی، بۆ بنه‌ماله‌یی شێخانی « قادریی » و « نه‌قشیی » هۆنیوه‌ته‌وه و به‌ سه‌ریدا هه‌لداون!

هه‌لبه‌ته، « ناریی »، زۆر به‌ شێخی « سیراچه‌ددین » وه‌ سه‌رسامبووه، بۆیه‌ وا، چه‌ندین هۆنراوه‌یی وه‌ک: « سه‌ری بیی موو، نه‌رگس و پیحانه، کاسه‌یی نه‌بات، خوار و ژوور، پووشوبه‌لاشی شاره‌زوور، ئەشکی ئال و له‌علی ئەسرین، خه‌رمانی غه‌م، بۆلبۆل و گۆل، شینی بۆلبۆل و سیوی ئال »، بۆ هۆنیوه‌ته‌وه، پێیدا هه‌لداوه، باسیکردوو و گوتویه‌تی:

ده‌بی، بۆچی بکه‌ن باوه‌ی، که‌ عاله‌م دوژمنی « شێخ »

شه‌ککه‌ر، ئەو وه‌خته مه‌قبووله، که‌ هه‌مه‌مه‌بی له‌گه‌ل چادا

وه‌کوو « من »، بۆ غولامی چه‌زهرتی شاه‌ی « حیسامه‌ددین »

ئه‌گه‌ر چی، سۆزی په‌روانه، شووعای، قه‌ت به‌ شه‌م نادا

پاشان گوتویه‌تی:

عه‌قیده‌م ئابته و باطل ئییه، ئیژم: هه‌تا ماوم

له‌ هه‌هنگامی فیراغه‌ت، یا، له‌ وه‌ختی شوور و غه‌وغادا

« به‌هانه‌ددین » مه‌ولامه، « حیسامه‌ددین » ناغامه

چ ناغایی، که‌ سولتانی به‌ فه‌پراشانی درگادا « 36-33.61 »

ئهی، ئەمن قوربانی، خاکی خانه‌قات

قوطلبی کامیل، مورشیدی شیرین صیفات !

شاهی تهختنارای، مولکی مهعریفهت
 شه معی پرتوه به خشی، ئه ربابی نه جات
 «64.61» ئه ی پادشاهی مهمله که تی، خه لوه تی حوضوور !
 قوطبی مه دار و مه رکه ز و مه قصوودی « خوار و ژوور »
 دارایی تاجی، مه سنه دی ئیقلمی مهعریفهت
 دانا، به سوژه ی دلی عاشقانی دوور
 هر وهک، مه قامی عزیزهت و ئیدراکی پاکی تو
 حوسنت، له چاوی مونگیری، ناپاکی به د به دوور
 چۆن بوو، پیاده ی شاهی روخت، نیسبه تی نه بوو
 ماوم له مالی « کولبی » غه ما، تا، به نه فخی سوور
 عاریف، که « کاکه شیخ »، به نه وضاعی حالی من
 شرح و به یانی به ختی به دم، که ی ده بی، سه روور
 «68-67.61» له حهلقه ی فوجی، ده رگاهی « عه لئه ددین » ی « عوسمانی »
 قبوولی خاتری پاکی، « ضیاء نه لحه ق » قی والیده ینم
 به شهرطی، ده وله تی لوطفت، حه واله ی حالی « ناریی » بی
 به دل بی باک و موسته غننی، له مولکی « چین و ماچین » م «86.61»
 به « مهولا »، گه له مه ولا، دل به قوریانت نه بی، نابی
 به دل، گه دل موطیع و به نده فه رمانت نه بی، نابی
 که سی، مه قصوودی که سبی ده وله تی، قوری موحبیهت بی
 غولامی، بق غولامانی، غولامانت نه بی، نابی
 له کو تاییشدا کوتوویه تی:
 سه رم: سه متووره، سینم: نه ی، سوراچی: دیده، نه شکم: مه ی
 مه زه ی مه ی، یا، نه وای نه ی، له دیوانت نه بی، نابی
 له بق گول، شۆزی بولبول، شۆرشی تووتیی، له بق شه ککه ر
 به شه وقی شه هدی، لئوی شه ککه ر نه فشانت نه بی، نابی
 به لاله ی مهعریفهت، ته عمیری قه طعه ی « باغه کۆن » ی دل
 هتا، مه عمووری به سستی فه یضی، ئیحسانت نه بی، نابی
 له روژی که شمه که شه دا، « ناریا »، هه رگیز نه جاتی نابی
 « حیسامه دین »، که فیلی یاری عیصیانت نه بی، نابی
 «143-142.61»

هۆنەر، له هۆنراوه ئاینیییهکانیدا، سهرکهوتنیکى زۆرى بهدهسهیناوه. لیرهده دهبینین: له ستایشیکى بهرزى ئاینیدا، چامهى « تاقى کيسارا »ى، به حهفته دێر هۆنراوه هۆنیوهتهوه و گوتویهتى:

سورهتى « ياسين »، که وهصفى ههزرهتى لهولا ئەکا
 ئەهلى دڵ، مايل به جيلوهى، سورهتى « طاهّا » ئەکا
 خاکی بهر دهركاهى قهصرى، گهر به سهرداكا، گهده
 ههر نهفەس، نهقرهت له تاجى « قهيصەر » و « دارا » ئەکا
 ئاسمان وهك موشتهرى، ههر دەم به ميزانى وهفا
 كهسپى « ههershahi » به يادى، دهولهتى « ئەسرا » ئەکا
 گهر تهسهووركا، « مهسيح »ى تهختى عهرشى ئەعظهى
 تا ئەبهده، تهركى بهيانى، رهفتهتى « عيسا » ئەکا
 نورى عهشقى تۆ، له سههر « طوور »ى دلى « موسا »، مهگهر
 وا له سههر سينهى، به شهوقى دڵ، يهدى بهيضا ئەکا
 بۆ خهليلان، گهر نهسيمى گولشهنى لوطفت ببى
 نارى « نهمرود »ى، به سهحنهى « جهننهتولهئوا » ئەکا
 تاقى « كيسرا »، بۆ به بهرقى نوورى حوسنى شهق نهببى
 سهيلى حوكم و نارى « فارس »، زايبيل و پيسوا ئەکا
 ئەهى حهبيبى خالقى عالم! له « ئادهم » تا به تۆ
 ئەنيا يهك، بهيانى ههزرهتى والا ئەکا
 نهركسى مهستى سياهت، عهينى ما زاغه ئەلبهصهر
 شهمعى بى سايهى وجودت، شهرحى كهرهمنه ئەکا
 ئادهمى خاکی، به سههر زوومرهى مهلهكدا بى گومان
 تۆى سهبهب نازش، به روتبهى عيلم ئەلئهسما ئەکا
 كاشفى و ئەللهيله و تورهى بهرچهمى شهپهنگى تۆ
 ئاقتابى طهلعهتت، تهفسيرى و ئەلضحا ئەکا
 نايهى ميعراجى، پايهى قاب قوسينت، عهجهب
 وهصفى ئيعزازت، له تهختى نازى « ئەوادهنى » ئەکا
 عهكسى ئەلفى قامهتى ئەبروته، گهر « نون و ئەلقهلم »
 صدقى مضمونى كهلامت، كهشفى « ما ئەوحا » ئەکا

با وجودی پرتەوی، میهری جه مالی ئەنوەرت
 کئی خەیاڵی زبیبی قەصر و سایەیی « طوبا » ئەکا
 سەلسەبیلی لوطفی تۆ، بئی شک له عەرصەیی مەحشەرا
 تیشنە لەب قانع، له بادەیی جامی « ئەعطەینا » ئەکا
 چی له دەوڵەت کا، ئەسیری بەندی عەشقی « ئەحمیدی »
 عیشقی « مەحمودی »، بە عاشق کەسبێ « ئیستغنا » ئەکا
 « ناریا » ! وەصفی جەلالی حەزەرەتی خیرولبەشەر
 کەیی بە سەد دەفتەر، هەتا مەحشەر، بە شەر « ئینشا » ئەکا؟
 «19-17,61»

هۆنەر، له هۆنراوەی « ئوستادی ئەزەل » دا، بە شیتووەکی زۆر جوان،
 باسێکی دەسەلاتی یەزدانی کردووه، بە فەلسەفەیهکی بەرز و پر بهها،
 پازاندوویەتییهوه و به نۆ دێره هۆنراوه گوتوویەتی:
 پەفیانم، هەموو پۆیین، له دیدا
 به تەنیا، هەر ئەمن ماوم، له جیدا
 له بەر دونیا، نەما، یادی قیامت
 خودا، چی بکەم، له میدا، یا، له ویدا
 « قەضا »، رۆژێ، شکستیدا به مەردان
 کە بهیداخی جیهانگیری، به « مبی » دا
 کە مەنزل، عارییەت بئی، عاره مهیلی
 خەراری، خاری خوواری له ریدا
 به هەر کەس، تا نەدا، نەقدی هەموو غەم
 به کەس مشکول عەزیزم، در همی دا
 کەسێ دەرچوو، له داوی مەکری دنیا
 کە مەردانە، طەلاقێ سێ به سێ دا
 بەلێ، تەقسیمی « ئوسرادی ئەزەل » بوو
 به « دۆلاش » ی خەلە و ئاوی بەنیی دا
 سەفەر « مەولامه »، تا ماوم، له مەولا
 کە کەوش و گۆزەویی و تۆزی، به پئی دا
 به میزانی شەریعەت، صەعبە « ناریی »
 مەداراکەیی، له بەینی دوو هەویدا
 «32-31,61»

هۆنەر، به یازده پینجخستهکیی، هۆنراوهیهکی گهلی شیرین و نایابی،
له سهه هۆنراوهیهکی « تایهر بهگی جاف » هۆنیوهتهوه، ستاییشیکی
جوانی په یامبهری کردووه و له سههه تادا گوتویهتی:

ئهی شاهه نشاهی شکۆهی، عیززهتی رووی زه مین
گه وهه ری تاجی ریسالته، شه مسی بورجی موورسه لین!
زینهتی نووری نبووته، تاجداری مولکی دین
(مه پله عی صوبحی سه عادهت، مه ظهه ری صیدق و یه قین
ئهی سوپه سالاری، فه وجی ئه نیبا و موورسه لین!)*
پاشان، له چوار - شه شه مین پینجخسته کییدا گوتویهتی:

من گه دا و بی نهوا، تۆش خاوهنی گهنج و که ریم
من نه خویشی بی دهوا و تۆی، دهوا به خش و جه کیم
چی له ههنگامه ی « جهزا » کهم، بی ههوا خواه و نه دیم
(روو له کتی کهم، غهیری تۆ، ئهی شافیعی زومره ی ئه ئیم؟
من گونا هبار و خه جالته، تۆ « شه فیع ئه لوزنبین »
با بکه م شیوهن، له داغی باغی عومری بی ئه مه ر
دهسته ئه ژنۆ دابنیشم، وهک هه تیوی بی پده ر
یا، به ئه شکمی دیده، ته ر کهم خاک و خۆلی ره هگوزهر
(خۆ له قور بگرم، به جارێ، هه ر له پی، تا ته وقی سه ر
به لکوو، لوطفی شاهی له ولاک بی، نه جاتمدا له شین)
له کو تاییشدا گوتویهتی:

« ناریا »! ئاماده به، نه زدیکه، ههنگامی سه فه ر
مه نزلت دوور و درێژه، چۆله رێگهت، پر خه ته ر
تا به که ی، غه فله تنۆشیننی خاکی، ئهی خاکت به سه ر؟
(روو له « ره وه » ی « مصطه فا » که، بیژه: « یا خهیر ئه لبه شه ر »!
نیمه توێشه ی رێگه، جوز ئیخالصی ئالی « طاهیر » ین)*
«105-102,61»

* * *

* جیاوازی له گه ل دێره هۆنراوه کانی « تایهره گ » دا ههیه. پاشان، ئه و جیاوازییه
دهرده که وێ. بۆیه، چۆن له دیوانه که دا نووسرابوو، هه ر به و شیوه یه ش نووسیمه وه!

« تايهر بهگى جـاـف »

« 1917 - 1875 »

هۆنه رتيكى بالاده سببوه. له زۆربهى هۆنراوهكانيدا، له باسى دلدارى و ئەفين دواوه. لهو يوارهدا، كهلى دهرمنگين و سهركه وتوويووه. هيندى، هۆنراوهى ئايينييشى گوتوه.

« تايهر بهگ » به چوار ديره هۆنراوه، رووى دهى له پهيامبرى نازيز كردوه، بى كهسى و بى دهسهلاتى خى، بۆ باسكردوه. پاشان، داواى لى كردوه، لاي خوا، تكاي بۆ بكا، تا، له گوناهكانى خۆشبين و گوتويهتى:

مه لجه و پشت و پهناهى، غهبرى لطفى تۆ نيه
گهر ببهخسى، وهر نه بهخسى، جان نثار و چاكرم
طالبى ديباي شفاعت، كهس نيه وهك من به جان
بۆ مه تاعى پهحمهتى تۆ، ئيمرۆ، من سه وداگهرم
نابى، من تهنها له لوطفت بى نصيب و بههره بم
چونكه، فهرمووته: شه فيع و شه هسواري مه حشرم
نه عتى شاهى ئەنبيا، « طاهير » كه هاته سه زبانه
جلوه بهخسى زهوق، ئيمرۆ، نهظمه كهى پر شه گهرم
«9,36»

به ده ديره هۆنراوهى ديكه، له گۆشه نيگاي خواناسييهكى راسته وه، به سۆزى بى وينه وه، له كوردهى دهروونى خاوين و پر جۆشه وه، ستايشى زۆر جوانى، پهيامبرى ئيسلامى كردوه و گوتويهتى:

مه‌طه‌عی صوبح و سه‌عاده‌ت، مه‌ظه‌هر، عیلم ئە‌لیه‌قین
 ئە‌ی سوپه‌سالاری، فه‌وجی ئە‌نبیا و موورسه‌لین!
 بۆ نه‌وازش ذاتی‌ه‌ق، هه‌م حوجه‌ت، هه‌م ده‌نگی تۆ
 شاهیدی ته‌عظیمی تۆ بوو، یاوه‌ری روح ئە‌لئه‌مین
 مشکی تۆزی دامه‌نت، عه‌طری ده‌ماغی ئە‌تقیای
 یه‌عنی، بۆ ته‌ئثیری بینش، عه‌ین سوورمه‌ خاکبین
 یوو له‌ کێ که‌م غه‌یری تۆ، ئە‌ی شافعی زومره‌ی ئە‌ئیم؟
 من گونا‌ه‌بار و خه‌جاله‌ت، تۆ « شه‌فیع ئە‌لمو‌ذنبین »
 خۆم له‌ قورب‌گرم به‌ جاری، هه‌ر له‌ پێ‌ تا ته‌وقی سه‌ر
 به‌‌لکوو، لوطفی شاهی له‌ولاک بێ، نه‌جاتدا له‌ شین
 موسته‌حقه‌قی تیر و طه‌عنه‌ی، ئاشنا و بێگانه‌ خۆم
 واجبی پو‌ح‌م به‌ سێ، « یا ر‌ح‌مه‌‌تن لی‌ع‌اله‌‌مین ! »
 یوو توفوقوتی مه‌ح‌شه‌ر و بێ سایه‌ و ئاواره‌ خۆم
 بێ به‌ فریادم له‌ وێ‌دا، یا ده‌لیل ئە‌لمو‌جرمین ! *
 ئێسته‌، من قانع، به‌ خۆشه‌ی ئایه‌تی « لا ته‌ق‌نیطو م‌ »
 مه‌زعه‌عی عه‌فوی خوا نابێ، ببێ، بێ خۆشه‌ چین
 هه‌سه‌ره‌تا مه‌ئ‌یوسی شه‌هد و زیاره‌تی شو‌باکی تۆم
 بۆ نه‌رێژم ئە‌شکی ئال و ئاهی گه‌رمی ئاته‌شین؟!
 ئە‌ی هه‌بیبی خالق‌ی عاله‌م ! ته‌ره‌ح‌وم، تا زوو
 ئە‌و سه‌گی ئە‌صحاب که‌ه‌ف و من سه‌گ‌ئ‌کی تابعین
 یوو له‌ قاپی « مصط‌ه‌فا » که‌، بێژه‌: « یا خه‌یر ئە‌لبه‌شه‌ر »
 نیمه‌ تۆشه‌ی رێگه‌، جوز ئی‌خلاص بۆ ئالی « طا‌ه‌یر »ین « 10,36 »

وا دیاره‌، « تایه‌ر به‌گ »یش، چاوی له‌ « شیخ ره‌زای تاله‌بان‌یی »
 کردووه‌، کاتێ، به‌ هۆنراوه‌یه‌کی ره‌نگین و سه‌نگین، ستاییشی « کاک
 ئە‌حمه‌دی شیخ »ی کردووه‌. بۆیه‌، وا به‌و چه‌شنه‌ و به‌ چواره‌ دێر، به‌
 سه‌ر شیخانی رێبایی « نه‌ق‌شه‌‌ندیی »دا هه‌ل‌یداوه‌ و گوتویه‌تی:

* ئە‌م هۆنراوه‌یه‌، جگه‌ له‌وه‌ی، لای « سه‌جادیی » و له‌ « گولزاری کورده‌ستان »دا، له
 ده‌ دێره‌ هۆنراوه‌ پێکهاتووه‌. هیندی جیا‌وازی‌شان هه‌یه‌.

مەربوطە ھەياتم، بە یارم و بە دیاری
 خۆزگەم بە سەکی، قاپییەکی قوطیبی مەداری
 ئەم کاوڵە دنیا، لە ئەو زێر و زەبەر بێ
 باش « ئەحمەدی موختار » و « ئەبو بەکر »ی سیاری
 فارووقی زەمان، ھەزرەتی نائیبی « شیخ عوتمان »
 واصل بە ھەرگەھی کەرەم، پەحمەتی باری
 ئەم حوجرە، کە جیتی ھەواڤگاہی ھەزرەتی « شیخ »
 یەکسەر، ھەموو ئەنوارە، چە سەقف و کەنار و چە دیواری
 ھەر دەم بۆ ھەواڤی، جەمعی ملک دێن
 خالیی نییە، یەک ئانی، نە حوجرە و نە ھەساری
 ئەم حوجرە، لە ھەرەمدا، ھەواڤی بۆ نییە ھەرگیز
 مەجموعی مەلانیکی، ھەموو بوھتە زەواری
 حاجی ! ھەر ئەم قاپییە، گەر طالبی دینی
 ھەج و دوو ھەسەر، ھەواڤی مەزاری
 ھەسەر شوکری خوا، لازمی، جەمعی مریدان
 خالیی نییە جێگە، ھەک ئابادی دیاری
 ئەم نەجمی ھونەر، مەظھەری ھەق و مە خورشید
 لازم نییە ھەسەر، لە ھەموو لاوھ دیاری
 گەر طالبی یاری، سا، پووکی خورشید
 پەم خالیی بێ چارە، تۆ بە دەم ھەسەر، دوو چاری
 تا، تۆزی ھەری قاپییەکی، نەیکە بە چاوت
 ئەم کێو، کانی ھەسەر، ناکرێ چاری
 فکرت، کە لە ھەری ھەسەر ری پم و شیرە
 بێ خاوەنە، بێ رێگە، لە شەیطانە سواری
 ئەم قافلە، سا لار ! ھەم ئافەتی مە و خورشید !
 تۆ مەرقەدی « گەیلانی » و پیرانی « بوخارا »
 پەحمی بکە، بە « طاھیر »ی بێ چارە مسکین
 ھەجووری دلی، وا لە دنیا دا بێزاری

«27,36»

* * *

« زێو ————— وەر »

« 1948 - 1875 »

وهك هۆنهرێكى خاومن بههره، به ههموو لایهكدا، پهلى هاوشتوووه. كهلى هۆنراوهى، پهنگاورهنگ و جوربهجورى گوتوووه. له ههر باخهى، كولێكى چنپوه، تا له نهجامدا، چهپكى هۆنراوهى جوان و بوخۆشى، رازاندۆتهوه. له باخچهى به ههشتى وژهى كوردییدا، له سههر تهختى مامۆستای، هۆنهرانى سهردهمى خۆى دانىشتوووه. تاجهگولینهى، هۆنهرێكى « ههست ناسك، بىر تىژ، واتای بهرز، نهندیشهیهكى پر له بىت و فهى »ى له سههر ناوه.

ههر چهنده، « زێوهر »، مهلا و خواناسیكى راستهقینه بووه، كهچى، له كهڵ نهوهشدا، هۆنراوهى ئایىنى، به دهگمهن گوتوووه. بهكى، لهو هۆنراوه ئایىنىیه دهگمهنانهى هۆنىوتییهوه، ئهوهیه، ستاییشىكى زۆر جوان و رێكویىكى، بهزدانى گهوهى كردوووه، هۆنراوهى « خووا »ى هۆنىوتهوه و به سهوت نیوهدێر هۆنراوه گوتووویهتى:

ههر خووايه « جهله شهئنه هو »، خاومن « صیفاتى باقى »یه

خوواى خهلك و ههرد و ئاسمان، خوواى « بههر و ئاوى جارى »یه
گووى لىیه، ههرچى تۆ بلیتى، گهر ئاشكرا و پهنهانییه

مێروولهپێك برۆا به شهو، لای ئهو، وهكوو: رۆژ دیارییه

زۆر « نیعمهتى » وای، داوه پیت، « خاریج له فیکرى عالیی »یه

دانا و تووانایه به « حهق »، « ذاتى له نوقصان خالیی »یه

ترست بێى لهو « خالقه »، « قههرى نصیبى عاصیبى »یه! « 95,29 »

که چیی، له بواری فهلسه‌فه‌ی « ژیان و مردن، مان و نهمان »دا، هیندئ هۆنراوه‌ی جوانی گوتووه. هەر چه‌نده، له ڕووی هونه‌ری هۆنراوه و زمانه‌وه، زۆر لاوازه، هیندئ، ووشه‌ی عه‌ره‌یی به‌کاره‌یناوه. به‌لام، له ڕووی ناوه‌ڕۆک و واتاوه، قسول و پر بایه‌خه و شایانی ئه‌وه‌یه، سه‌رنجی وردیان لێ بده‌ین و لێیان تێبگه‌ین، به‌ تابه‌تیی، کاتئ، به‌ ناشکرا، مه‌به‌ستی به‌ده‌سه‌وه‌داوه و گوتوویه‌تی:

بئ « فائیده » سه‌وداره‌ده‌ی پاره و پوولی
 بئ سووده، که به‌سراوی خه‌می په‌رچه‌می لوولی
 ڕیتی راستیی، قه‌ط ناگری، هەر چه‌وتییه ڕیگات
 له‌م « عه‌ره‌سه‌ی دنیا »یه، وه‌کوو هاوده‌می کوولی
 نووستووی له‌ به‌راه‌ر، « سه‌مه‌نی عفت و ئه‌خلاق »
 بۆ « ذهوق و صفا » و راهی « سه‌فاهت »، چه‌ عه‌جوولی
 « مه‌حرووم »ئ له‌ دهرگاهی هه‌موو « ئه‌هلی سه‌عاده‌ت »
 خۆشیت چیی، لای ئه‌هلی هه‌وه‌س؟ ئیسته‌ قبوولی
 ئه‌م‌رۆ، به‌ « فه‌رح » ڕاده‌بوئری له‌ هه‌موو جئ
 وه‌ للاً « سه‌بی »، قوو‌یه‌سه‌ر و مات و مه‌لوولی
 ڕۆژ و شه‌وت ئه‌روا، به‌ « عه‌به‌س »، دوور له‌ ئیطاعه‌ت
 شه‌رمنده‌ی دهرگاهی، خوداوه‌ند و « ره‌سوول »ئ
 هاو « مه‌جلیس » و هه‌م پیاله‌ی « سولتان و خه‌لیفه‌ »ئ
 بۆ « حیرس و طه‌مه‌ع »، پێش‌ه‌وی هۆردووی « مه‌غول »ئ
 هەر چه‌نده، جگه‌رگۆشه‌ی، گه‌وره‌ی « شه‌ه‌دا » بی
 گه‌ر به‌ « عه‌مه‌لی » له‌ گلله‌یی، به‌ر چاوی « به‌توول »ئ
 « به‌هلوول »ئ به‌ دینداریی و « زه‌غلوول »ئ به‌ گوفتار
 حه‌قهن، نه‌ ئه‌وی، نه‌ ئه‌می، بئ « دین و جه‌هلوول »ئ
 ئه‌ی « غافل »ئ بی کرده‌وه! بئ ئاوی و بئ زاد
 وریابه، « سه‌فه‌ر » کرده‌ی « سه‌حرای به‌توول »ئ

«35-34،29»

له هۆنراوه‌یه‌کی دیکه‌شدا، دیسانه‌وه، کێشه‌کانی ژبانی، به‌ فهلسه‌فه‌ی بوون و نه‌بوونه‌وه گه‌ڕێداوه، له‌ روانگه‌یه‌کی نایینی ڕوته‌وه، لێکی داوه‌ته‌وه و به‌ حه‌وت دێر هۆنراوه‌ گوتوویه‌تی:

چاو: کز بووه، گوئ: کپیووه، قهد: خه مبووه، دان: کهل
 بهم حاله وه، خواخوامه، کهوا، راکه مه سهر کهل
 سه ربه سستی، له سهر به رزییه، تۆیش، وای له نشیوا
 قاچت: شه له، دهستت: په له، بی سوود: نه کوتی په ل
 هه « مه نفه عه تی شه خصی «یه، گوفتاری به سوودت
 بو خوار دنه، « ته ئسیری «، هه موو ئاگری مه نجه ل
 هه کرده ی راست، تو، نه گه یه نی به « مه رامه ت «
 ناگاته ئومیدی به قسه، زور زلی ته نجه ل
 وهک مه رسیه خوان، عه شقی « عه لی « کرد به به هانه
 ده م پر ومطه ن و عه شقه، دلش جیگه ی « مونچه ل «
 گوپراوه زمانم، وه کوو « ته بدیله زه مان «م
 سیوم بووه « تفاح « و به هیشم به « سه فه رجه ل «
 نیستی بکه، پراوه سته برا، موشکه ئیشت
 ریگات، هه موو کیراوه به « خه نده ق «، به ته م وتهل

«51-50،29»

* * *

« ھەيۋەت ئالاقىزات »

« 1876 - 1944 »

ھۆنەر، لە نىۋە كۆشى، خىزانىكى پووناكېر، وئۆدەدۆست، دەسەلاتدار و ناسراۋى « سابلاخ »دا لەدايكېۋە، گەرەبېۋە و پىگەيشتوۋە. زمانەكانى « كوردىي، فارسىي، غەرەبىي و توركىي »، بە باشىي زانىۋە و ھۆنراۋەي پى ھۆنىۋنەتەۋە. گەلى ھۆنراۋەي « پۇمانسىي، نىشتىمانىي، ئايىنىي و كۆمەلەيەتتىي » كوتوۋە. ھۆنراۋە پۇمانسىيەكانى، بەشى ھەرە زۆرى، بەرھەمەكانى پىكدىتەن. پاشان، ھۆنراۋە نىشتىمانىيەكانى دىن. ھەر چەندە، ھىندى ۋوشەي بىيانىي، لە ھۆنراۋەكانىدا دەبىنرى، بەلام، لەگەل ئەۋەشدا، بە زمانىكى ساكار و پەۋان، بە كوردىيەكى تەپ و پاراۋى نىۋچەي « موكرىان »، گەلى ھۆنراۋەي تەپ و پاراۋى كوتوۋە، ھەمووشىيان بە ئاشكرا، مۆركى پەسەنى كوربىيان، پىتوۋە ديارە.

« ھەژارى موكرىانىي »، دەربارەي ھۆنەر كوتوۋەتتى: (ئەگەر « سەيف » تەنيا " سالى قرانى " نووسىبايە و ھىچى ترنا، دەركاي ھەر مان و نەمرىي، ۋەك ئەدىبىكى گەرەي كوردى، بە روودا دەكرايەۋە و لە لاي شاعىرە مەزنەكان، پالپشتى بۆ دانراۋە.) (10,31)

ھۆنەر، سەرەتاي ھۆنراۋەكانى، بە « ستايىشى خوا و پىغەمبەر » دەسپىكردوۋە، بە چل دىرە ھۆنراۋە پازاندوۋەتتىيەۋە و كوتوۋەتتى:

بۆ تۆیە، ھەر بۆ تۆیە، دەتوانم بگەم ئەنا
 پۆڭ و شەوئ، تۆ دینى، دەبەى مەغریب و عیشا
 گەورە و گران و بى كەس و بى جى و بى مەكان
 بۆ بى كەسان، كەسى، بۆ بى جىيەكان، پەنا
 تەنها و بەرقەرارى، ھەر بووى و ھەر دەبى
 بى ئارەزوو و نىازى، بى باب و بى برا
 بى وئە، سانعەكى بە ئەمرى، دروستدەكەى
 ئىنسان لە ناو و گوڵ لە گەلا و لە گل، گيا
 ھەر چى بەرى گولانە، لە بۆ نىكرى تۆ زمان
 ھەر چى گەلاى بە دارووە، دەستى لە بۆ دوعا
 پەرزاق و ناظرى، لە ھەموو چىگە حاضرى
 خالى لە تۆ، لە ئەرض و سەما، خىگەيەك نەما
 ھەر شوكرى تۆیە، دەيكەن و ھەر پسقى تۆ دەخۆن
 حەيوان لە بەرپر و بەحر و فریشتان، لە سەر سەما
 ھەر چاويان لە تۆیە، ھەر ئومىديان بە تۆ
 ھەر چى غەنىي و فەقىرە، لە ھەر لا گەدا و شا
 بۆ دۆست و دوژمنە كەرەمت، بى كەم و زیاد
 بى میننەت و تەشەخووص و بى قىمەت و بەھا
 موحتاجى پوحمى تۆیە، نەبى بى، ئەگەر وەلىي
 حەيرانى وەصفى تۆیە، ئەگەر شىخ، ئەگەر مەلا
 ماسىي، لە شەوقى تۆیە، لە بەحران دەكەن شەنا
 تەيران لە عىشقى تۆ، لە سەمادا دەكەن سەما
 لوطفەت لە بۆ مە بى، چ شىفايىكە دايمى
 دوور بى لە ئىمە، قەھرت، دەردىكە بى دەوا
 تۆ زياترى لە ھەر چى، خەيالاتى لى دەكەى
 نەوەك كەسى، نە كەس وەكوو تۆیە، نە كەس وەھا
 تەعريفى تۆ، لە تاقەتى فكرى مە، چۆتە دەر
 " لا ئەحصا " سەبىدى مە، فەرموويە بەر مەلا *
 ھەر كەس بلیندىكەى، بە كەسى ناكړئ نەوى
 ھەر كەس فرېتېدەى، لە ھەموو جىيە دەركرأ

زهرپێک له نووری تۆیه، که دنیا پره له نوور
 پرووناکیی رۆژ و مانگه شهو و شووعلهی سهما
 هه لکهی چرایهکی ئهتۆ، قهت ناکوژیتهوه
 پێشی دهسووتی، ههر کهسی، فووکا له ئهو چرا
 رهدد و قهبوولی تۆیه، یهکێ نهحسه، یهک سهعید
 « ئادهم » کهراوه، هاتهوه، شهیتان وهدهرنا
 باکم چیه؟ گوناهم ئهگهر زۆره، یا کهمه
 چونکه ههمیشه پێشهته، لیبووردن و عطا
 زۆرم هومێده، رۆژی قیامهت به عهفووی تۆ
 مهعلوومه، ههر له تۆیه عطا، لی مهوه خهتا
 به خصوص شهفیعێ ئیمهیه، ئهو خۆشهویسته کهت
 شابازی دهستی مهروه، شههی شارهکهی صهفا
 ههر دم سهلاتی زۆر و سلۆیکی بی ژمار
 دیارییی، بۆ رۆحی پاکی تۆ، ئهی فخری ئهنبیا!
 مهقصوود له خهلقى عالهمه، ههر ذاتی پاکی تۆ
 خه لکی ههمووی طوفهیلی، ههر تۆی که بانگ کرا
 چونه حوضور و هاتنهوهت، له خریکی کرت
 لهو جیگه دا مهلهک به گه لێک، کهوتنه دوا
 هات و چوو، بیستی، کوتی: زوو کهرایهوه
 ئالفهی دهر، ههر دهله رزی، چرای مالی، ههر گرا
 پاش خوان خۆرن، له خوانی سهخات، ههر چی ئهنبیا
 ورکه چنی دهری کهرهمت، جومه ئهولیا
 تۆ، پادشای و ئیمه، گه دایانی دهرکی تۆ
 غهیری گوزهشت و بهخشیش، چ دهکری دهگه ل کهدا؟
 عهبدم له بۆ سهحابه، که یار و رهفیقی تۆن
 قوربانی ئالی بهیتی ئیمامانی رینوما
 ئهو دم، که ههر کهسی، به کهسیکی دهبی نهجات
 ئیمهین و دهس، به دامهتی ئهو پینج بنی عبا
 کوردین و بی کهسین و له ههر لایه، دهرکراو
 دهستی وه دهس مهده، که له ریت ئیمه لانهدا

دنیا که سیجنى موئمينه، فرموت و دات خه بهر
 هەر بۆ مهيه، له گهڵ مهيه، هەر لى مه رووده دا
 يانى: نه مولک و ماله له بۆ مه، نه حال و يال
 بى جاه و بى جه لال و بى حال و بى سه لا
 لى مه نه شاو نه ئه ميره، نه سه ردار و نه وه زير
 نه حاکم و نه ناييب و سه رتيب و نه سويا
 هەر يهک غولام و نوکهرى بيگانە، ميلله تىک
 زيز و کز و که نفعت و که سيفين و بى نه وا
 نيمانه مه رکه زىکى که وا، پالى پتوه دهين
 نه مه زن و گه وره يىکى، که بۆيان به رين په نا
 پاله ستۆدان و جواب و فرتدان له پلله کان
 دهست پتوه نان و پشته مله، زلله، گيت نه يا 1*
 نه مه درسه، نه عيلم و نه دهرس و نه سه نه عه تىک
 ظلومه له گهڵ مه، هەر که به چاو تىک، نه که ن نيگا
 ئاخى، به ذاتى تۆيه، ئومىدى نه جاتى مه
 پازى مه به، له ئۆمه تى تۆ، ميلله تىک فه نا
 ئه مرۆ «حه سن» موئه زىنى کوردانه، بانگه دا
 هستن له خه و، وه خپرن "حه ي عه لا ئه لصه لاه"
 نويز چاکتره، له نوستنى "حه ي عه لا ئه لفه لاح"
 سوچه و روکوع، لايقه، هەر به رنه بهر خودا «27-24،31»

* * *

* مه به ستى له وشه ي "سه ييد"، په يامبه رى ئىسلام بووه!
 بهر مه لا: به ناشکرا.

1* وشه ي "گيت" به توورکيى واته: برۆ. وشه ي "نه يا" به فارسى، واته: مه به.

« حەمدىيى »

« 1936 - 1876 »

هۆنەرچى گەورە و ناودارى كوردبوو. بە يەككى لەو هۆنەرە گەورانە دادەنرئ، كە كوانووى فيرگەي، هۆنراووى كلاسكىي كوردىي، لە كوژاندنەو پاراستوو. گەلئ هۆنراووى جوان و شيرىنى داناو. ديارە، يەككى وەك مامۆستا « نەجمەدىن مەلا »، بە خۆپايى، ئەم چەن دىرە هۆنراوويەي بۆ نەگوتوو:

گوفتارى « حەمدىيى »، بالايەكى والايە
وەك فەرشى زومەرەد، ئالووالايە
شيعرى تالى، وەك شەكر وايە
بۆ خۆئىندەواران، بوو بە دەسمايە

« 30, 16 »

« حەمدىيى »، وەك هۆنەرئ، زۆر جەسوربوو، هەرگىز، ترس لە دليدا نەبوو. زۆر بە راشكاوويى، پەنجەي رەخنەي، ئاراستەي « شىخ مەحمود » و دەوروپەرەگەي كردوو. گەلئ هۆنراووى، لە بارەي كەموكوريبيەكانى، دەولەتەكەي « خوارووى كوردستان » بوو گوتوو.

دەربارەي « حەمدىيى »، دوكتۆر « مارف خەزەندار » نووسيويتى: (من لام وايە، « حەمدىيى » هۆنەر، وئىنەيەكى تايبەتايى و كەسايەتايىيەكى تايبەتايى نييە، بەلكوو، بريتييە لە چەند هۆنەرچى، لە فيرگەيەكى هۆنراووي تايبەتايى گەلئك زل. ئەم فيرگەيە، لە « ناليى » بوو، دەس پئ ئەكا تاكوو ئىستا. لە سەرەتاي سەدەي چەرخى بيستەما، لە گيتى وئۆيى كوردىيدا، گەورەترين هۆنەرئ كە كيانى ئەم فيرگە كلاسكىيەي پاراستوو و بەرزىكردۆتەو، « حەمدىيى » بوو.)

پاشان گوتوو یه تی: («حه مدیی»، به راستیی هۆنهر بووه، ته نیا، هۆنهری تایبه تی شتیك نه بووه، به لكوو، هۆنهری دهر وونی خۆی بووه، هۆنهری «كوردستان» بووه، هۆنهری به هار و ئهرز و ئاسمان و شه و رۆژ بووه، هۆنهری هه مو ژیان بووه.) «32،16»

«حه مدیی»، هۆنهری خواناس و ئاییندار بووه. به لام، وهك سۆفیییهك رهفتاری نه كردووه. به لكوو، خوا و خورمای، پیکه وه ویستووه! بۆیه نه یه توانیوه، به ته وایی، واز له خۆشیییه كانی ژیان بیتی. ته نانه، مه یخۆرێکی بێ وینهش بووه. ئه وهته، له هۆنراوه یه کی بیستودوو دپیدا گوتوو یه تی:

من و پیری خه رابات و دهری مه یخانه، تا مردن
من و ساقیی و مه یی و جام و قسه ی رهندانه، تا مردن
برۆ زاهد، مو یارهك هه ر به تو بێ، مه سجد و میحراب
من و ئه برۆی بتان و گۆشه یی بتخانه، تا مردن «321-320،16»

ئه ز، پیم وایه، هه ر له بهر ئه م هۆیهش بووه، هۆنهر، هه مو هۆنراوه ئایینییه كانی خۆی، به شیوه ی پارانه وه و لالانه وه گوتوو و كه لی هۆنراوه ی به رزی، له ستاییشی په ره ر دگار و په یام به ره كه یدا هۆنیوه ته وه. لیره دا ده بینین، له هۆنراوه ی «سوورته ی فاتحه» دا، به چ شیوه یه کی ره وان و جوان، له «موحه ممه د» پارا وه ته وه و گوتوو یه تی:

یا ره سوله لالا! ده لیل و دل هه زینم، ره حمه تی
موسته مه ند و بێ قه رار و بێ قه رینم، ره حمه تی
پا حه تی قه لب و و جود و عیززه تی نه قسم نه ما
وه ختی مه رگه، حا فیزی ئی مان و دینم، ره حمه تی
دا دخوا هی مه حشه ر و پشت و په نا هی موئمی نان
هه منشین ی ذاتی دنیا، ئافه رینم، ره حمه تی
با، به «بیس میلا هی ئه له رحمان ئه له رحیم»، ده سپێك مه
چونكه، تینووی ره حمه تم، دل ناگرینم، ره حمه تی
كائینات، «ئه له حه مدو لیا»، پر له نووری رووی تو
ئه ی حه بی بی، یاری «ره ب ئه له عاله مین» م! ره حمه تی

ئەى وچوودت ! مەنبەى ئەلپافى « پەحمان ئەلپەحىم »
 « مالىك »ى ئىعجازى شەمسى، « يەوم ئەلدىن »م، پەحمەتتى
 قائىمى « ئىياكە نەعبود » بووم، بە تەبلىغاتى تۆ
 وا « وە ئىياكە » ئەلئىم، بۆ « نەستە عىن »م، پەحمەتتى
 « ئىهدىنا »، بۆ رىتى « صىرات ئەلومستەقىم »م، تووبى خودا
 بۆ ئىرائەى، رىتى « صىرات ئەللەزىن »م، پەحمەتتى
 من لە « ئەنعمەتە عەلەيھەم »، با نەبم بى بەش، خووا
 خۆ، سەگى كۆبى « ئەمىرئەلمورسەلەين »م، پەحمەتتى
 « غەير »ى تۆ، كى من، لە « مەغضوب عەلەيھەم » لا ئەدا؟
 وەك « وە لا ئەلظالەين » ئامىن، هېچ نەبىنم، پەحمەتتى
 توخووا، غافل لە « حەمدى »، قەط مەبە رۆزى جەزا
 رووسىاھەم، ئەى شەفیعەل موذنەبىنم، پەحمەتتى
 «61-60،16»

يا، كاتتى « حەمدى »، لە « تەرجىعەبەند لە ستايشى پىغەمبەر » و لە
 ھۆنراوہى يەكەمدا، بە نۆزەدە دىر ھۆنراوہ، ستايشىكى زۆر جوان و
 رىكوتىكى پەيامبەرى كردووە و گوتوویەتى:
 مسوودەدەى صوبحى ئەزەلى، مووى موخەممەد
 خورشىدى بەياضى ئەبەدى، رووى موخەممەد
 ئەو شامەيە، چەشنى سەكەنەى ئەرض و سەماوات
 ھەلھات، كە ھىلالى خەمى ئەبرۆى موخەممەد
 كاسەى سەرم، كاسە، خولئەدا مەجمەرى گەردوون
 سەر مەستە، لە نەشئەى، گولى بۆى موخەممەد
 ئىعجازى دەم و دەستى، « مەسبحا و كەلىم »ى
 ھەر دوو دەمودەست، كەوتنە نازووى موخەممەد
 مەيدانى جىھان تەنگە، بەبى وادىي مەحشر
 بۆ بەرقى بۆراقى، تەكاپۆى موخەممەد
 لە كۆتاپىشدا گوتوویەتى:
 ئەم خەلقە، خوا، بۆيە ئەكا سەوقى مەعاصى
 تا دەرىكەوئى، قەدرى تەمەننايى موخەممەد
 ئەنگوشت نوماى خاتەمىيە، فەخرى رىسالەت

نه جمی که تیفی، مۆری موچه ششای موچه ممهد
 هاتیف ده لئی: بهم شیعره، ده کهن عالهمی بالا
 نه وصیفی جه لالی، پۆخی زیبای موچه ممهد
 مسوه ددهی صویحی ئەزەلی، موی موچه ممهد
 خورشیدی به یاضی ئەبه دی، پوی موچه ممهد

«107,16»

ههروهها، له هۆنراوهیهکی دیکه ی ئایینیدا، پوی له مهزارگه که ی
 په یامبهر کردووه، زۆر به کۆلۆدل، لئی پاراوته وه و گوتویه تی:
 یا موچه ممهد! پورهشی ده رگانه که ی تۆم، تۆبه بی
 هه رچی هه م، بی شک، سه گی ئاسانه که ی تۆم، تۆبه بی
 زه پره بی شوعلی جه مالت، کائیناتی کرده نوو
 هه ر وه کوو زه پره، منیش په روانه که ی تۆم، تۆبه بی
 ئەنبیا، هه ر کهس به ئوممه تیا نه وه، وهک من ئەلین:
 نینتظار ی، هیممه تی مهردانه که ی تۆم، تۆبه بی
 ناسیخی جومله کیتاب و جامیعی جومله ی کیتاب
 کافریش بم، عاشقی قورئانه که ی تۆم، تۆبه بی
 سهیری ئەعمالم نه که م، دايم فوغان و ناله مه
 گه ر موفه پره ج بم، له سه ر په یمانه که ی تۆم، تۆبه بی
 هه ر به ئانی کاشیفی سپیری سه ماوات و مه له ک
 من وه کوو ئەفلاک و مه له ک، چه يرانه که ی تۆم، تۆبه بی
 خاتیمه تکیتشا، به فه رمانی هه موو پیغه مبه ران
 من وه کوو «مه هدی» له سه ر په یمانه که ی تۆم، تۆبه بی
 چه ژنی قوربانه، قه صابیش حازه، خۆزگه م به خۆم
 خۆم و ئەولادم، هه موو قوربانه که ی تۆم، تۆبه بی
 بی کهس و چه يران و سه رگهردانه «حه مدی» وهک عه رب
 ئەلئهمان، دهستی من و دامانه که ی تۆم، تۆبه بی

«388,16»

* * *

« بێخود »

« 1955- 1879 »

هۆنەرێکی کلاسیکی گه‌وره‌بووه، له نیوهی یه‌که‌می سه‌ده‌ی بیسته‌مدا، نوێنهری سه‌رده‌می، قو‌ناغی هۆنراوه‌ی کلاسیکی کوردیی بووه، وه‌ک ته‌واوکه‌ری، سه‌رده‌می هۆنراوه‌ی کلاسیکی قوتابخانه‌ی « نالیی » وایه و له ههر دوو هۆنهر « مه‌حوی » و « ه‌ریق »وه، ئه‌و کاره‌ی وه‌رگرتوه. پتر، به هۆنراوه‌ی « لاهوتیی » ناویده‌کردوه.

دوکتۆر « م‌ارف خه‌زنه‌دار »، له باره‌ی « بێخود »وه نووسییوتی: (هۆنهر، به‌رده‌وامیی قوتابخانه‌ی « نالیی »یه، له نیوه‌ی یه‌که‌می سه‌ده‌ی نۆزده‌یهم، له زۆربه‌ی تازه‌کردنه‌وه‌کانیدا سه‌ر نه‌که‌وتوه. له که‌میشیاندا، ئه‌گه‌ر سه‌رکه‌وتبێ، له به‌کارهێنانی فه‌ره‌نگی هۆنراوه‌ی کلاسیکییدا سه‌رکه‌وتوه. ه‌رچ‌ی وشه‌ تازه‌کانه، له‌گه‌ڵ ته‌کنیک و ه‌ارمۆنیی گشتیی، ناوه‌وه‌ی هۆنراوه‌که رێک ناکه‌ون، با، هۆنهر له به‌کارهێنانیشیاندا سه‌رکه‌وتووبێ.) «333,51»

به‌لام، دید و بۆچوونی شه‌ره‌زایان، له سه‌ر هۆنراوه‌کانی « بێخود »، به ه‌ر شتیه‌یه‌بێ، نکوولیی له‌وه ناکرێ، هۆنهرێکی گه‌وره‌ی « لاهوتیی » کوردبووه. گه‌لێ هۆنراوه‌ی خواپه‌رستی و فه‌لسه‌فیی داناوه. بۆیه، هۆنهرێکی ناسراوی وه‌ک: « که‌مالیی » گوتوویه‌تی: « عیسا »، به پێغه‌مبه‌ری عروجی کوردبووه ئاسمان، ئه‌م به شاعیری) «52,27»

زۆربه‌ی زۆری هۆنراوه‌کانی « بێخود »، خۆیان له هۆنراوه‌ی ئایینییدا ده‌بینن. جا، ئایا ه‌ر خۆی ویستویه‌تی، ئه‌و جۆره هۆنراوانه بلێ؟ یا، وه‌ک ده‌لێن: (له سالی « 1900 »دا، که له « هه‌له‌بجه » حاکم بوو، کچێکی ماره‌کردوه، ئه‌و کچه، به رووداوێک مردووه، له‌و کاته‌وه، له هۆنراوه‌ووتن ساردبووه‌ته‌وه، مه‌گه‌ر تاکوته‌را، ئه‌گینا، له هۆنراوه‌ی ئایینی به‌و لاره، هۆنراوه‌ی تری نه‌نووسیوه.) «64,64»

له‌وانه‌یه، له ئه‌نجامی ئه‌و کاره‌ساته‌دا، « بێخود »، تووشی ره‌شبینی و سستی بووبێ. بۆیه، هۆنراوه‌ی رۆمانسی و نیشتمانی، زۆر که‌م

گوتوو. به لأم، گهلئ هۆنراوهی بهرزی، له « ستاییشی یهزدان، خۆشه‌ویستی په‌یامبه‌ری ئیسلام، یارانیی و پیاوچاکان »دا داناوه. هۆنهر، شه‌ش پینج‌خشته‌کیی، له سه‌ر هۆنراوه‌یه‌کی « مه‌لا عه‌بدولعه‌زیزی مفتیی - فه‌وزیی » برا گه‌وره‌ی داناوه. له‌و هۆنراوه‌یه‌دا زۆر به جوانیی، له تا‌کوته‌نیایی په‌روه‌ردگار و خۆشه‌ویستی په‌یامبه‌ره‌که‌یی دواوه و گوتوو‌یه‌تی:

ئه‌ی خودا! ئه‌ی رافیعیی، ئۆ سه‌قفی گه‌ردوون، بئ عه‌مه‌د!
 نیعمه‌تت بق ئیمه، « لا یوحصا », صیفاتت، « لا یوعه‌د »
 « شوکوور لیلاه », تا ده‌وامیبیی، له‌گه‌ل پۆجا جه‌سه‌د
 پر زمان و دلمه‌ یا ره‌ب! « قول هوه ئه‌للاهو ئه‌حه‌د »
 نیکر و فیکری ظاهیر و باطینمه، « ئه‌للاهو ئه‌لصمه‌د »

بئ که‌س و بئ مال و جاهم، « یا ره‌سووله لالا » ده‌خیل
 زۆر فه‌قی‌ر و بئ په‌ناهم، « یا ره‌سووله لالا » ده‌خیل
 تۆی به « وه لالا », خضری راهم، « یا ره‌سووله لالا » ده‌خیل
 یتگه‌ لئ و نبووی گوناهم، « یا ره‌سووله لالا » ده‌خیل
 وا له ده‌شتی چۆلی عیصیانا، خه‌ریک ماوم، مه‌ده‌د
 له کۆتاییشدا گوتوو‌یه‌تی:

ئه‌و چه‌کیمانه‌ی، که که‌شافی هه‌موو وشک و ته‌رن
 مووشکافی نوقطه‌نوقطه‌یی، حیکمه‌تی به‌حر و به‌رن
 عالمی دانا، گه‌ر ئه‌هلی چاکه، یا ئه‌هلی شه‌رن
 مه‌شریق و مه‌غریب، له ده‌رکی ذاتی تۆ، کوێز و که‌رن
 « له‌م یه‌لید », وه للاهو، ئه‌زه‌ل چه‌شتت، « وه له‌م یوله‌د » ئه‌به‌د

« فه‌وزی: یا! وا، رادیۆی لوطفی خودا، بئ باتری
 هاته سه‌ر ئیخباری عه‌فووی تۆ، نیهان و ظاهیری
 تۆش، له‌ غه‌زنه‌ینی ئه‌نادا، لیده‌ ته‌پلی نادری
 عاقیبه‌ت، « مه‌حموود »یی کردی، چونکه، « ئیخلاص » ناخری
 « له‌م یه‌کون له‌ هو », کاری پتکه‌ئینای، له‌گه‌ل « کوفوه‌ن ئه‌حه‌د »
 «32-31,8»

له هۆنراوهی « لهو پۆژهوه پۆیشتوو، دا، به یازده چوارینه، زۆر به شیوهیهکی جوان و رازاوه، وهک موسولمانیکی راستهقینه، ههستی دل و دهروونی تایبهتی خۆی، به رانبهر خۆشهویستی په یامبهه دهربریوه و گوتویهتی:

لهو پۆژهوه پۆیشتوو، تۆراوه دلی من
ههر چهند ئهگه پۆیم، بۆ سهه و شوین ماوه دلی من
ئاخۆ، به چ شاخیکه وه، گیرساوه دلی من
یاخۆ، به چ داخیکه وه، سووتاوه دلی من
* * *

ئهو هه مدهمی غه مخوار و نه دیمی منه، یا رهه
ئهو مه حره می ئه سرار و قه دیمی منه، یا رهه
ئهو گه وهه ری شه هوار و یه تیمی منه، یا رهه
که وتۆته چ به حریکه وه، خنکاوه دلی من
* * *

« مه جنوون »ی دوو گیسووی، چ « له یلا »یه که ئاخۆ
یا، « وامیق »ی جادووی، چ « عه زرا »یه که ئاخۆ
دیتوانه ی ئاهووی، چ سه حراییکه ئاخۆ
کام چیه ره په ری دیوه، که ترساوه دلی من
* * *

ئه تلپته وه، گاهێ به خه یالی خه ط و خالی
ئه خولپته وه، گاهێ به چرای شه وقی جه مالی
نازانی، ئه گه چۆنه، به دهس دهرده وه حالی
وهک پووش و په لاشیکه، به ده م باوه دلی من
* * *

لهو چۆل و بیابانه ئه بی، یا وهه ری کتێ بی؟
یا، به و که ژ و کێوانه وه، سه و داسه ری کتێ بی؟
یا، له ته له ت و ئه فگاری، موژه ی خه نه جهری کتێ بی؟
چۆن ماوه، له سه د لاوه، که کوژراوه دلی من؟
* * *

بۆچی نه رژۆی، سه یلی سروشکم وه کوو باران؟
بۆچی وه کوو « یه عقووب »، نه بمه شوهره یی شانان؟
لهو « یوسف » پرسسیومه، له بیگانه و یاران
هرگیز نییه سوواخی، له هیچ لاوه دلی من
* * *

بۆ خۆی بگریم، یا، نه فهسی په رده دراوی
یا، بۆ جگه ری کونکون و سه د پاره کراوی
چی کردووه، یا ره ب! که خه و خواردن و ناوی
دایم غه م و بیداری و خویناوه دلی من؟
* * *

چ بکه م؟ چ بلیم؟ بۆ دله که م کارییه دردم
شاهیدی من، مووی سپی و چیه ره یی زه ردم
خۆپرای نییه، ناله ی گه رم و ده می سه ردم
هه لبت، به به لاییکه وه ئالاوه دلی من
* * *

ئهو سینه، له غه ش خالییه، ئه و بی ر قوکیه
ئهو خادیمی، شه رع ی نه به ویی و میلله ت و دینه
مه علوم چووه، بۆ خزمه تی سالاری « مه دینه »
وامزانی، که فه وتاوه، نه فه وتاوه دلی من
* * *

قوربانی که سۆی بم، که به قوربانی نه بی بی
وهک به تده، سه گی ده رکه هی، شاه ی عه ره بیی بی
شاه ی عه ره بیی، یه عنی « قوره یشیی » نه سه بیی بی
جه رگی، به دوو ئه برۆی ئه وه، جنراوه دلی من
* * *

ذاتیکی وه های گرتووه، رۆحم به فیدای ئه و
شاهان، شه و و رۆژ، دینه قه دم بۆسیی گه دای ئه و
« بیخود »! مه به ئیتر، به ئومید و به ته مای ئه و
ناییته وه لات، گه سه ری داناوه دلی من
* * *

«68-66.8»

ههروهها، له هۆنراوهیهکی دیکهشدا، به نو دێر هۆنراوه، زۆر به جوانیی، ستاییشی په یامبهری کردووه و گوتویهتی:

ئهگهر شاهم، وه گهر شاهین و بازم، « یا رهسوول ئه لالا »!
وهطهن ئاواره و هیلانهوازم، « یا رهسوول ئه لالا »!
به رۆژ، په روانهیهکی دلشکاو و بێ پهڕ و بالم
به شهو، شه معیککی پر سۆز و گودازم، « یا رهسوول ئه لالا »!
له تیغی قههر و روتبهی، ئیلتفاتی تۆویه قوربان
ئهگهر، گهردهن کهچم، یا سهرفرازم، « یا رهسوول ئه لالا »!
به وهرچهرخاندنیتکی رووت، ههتا، ههه کهوتووم بێ ناز
به لوظفیکت، له عالهم بێ نیازم، « یا رهسوول ئه لالا »!
له تیکۆشیننی رزگاریی منی ئاوارهدا، کولیبوون
ههموو باپیرهکانی دلنهوازم، « یا رهسوول ئه لالا »!
ئیترا، ههر خۆت ئه بێ، چارم بفرمووی، چونکه، ههر خۆتی
تکاکارم، موعینم، چاره سازم، « یا رهسوول ئه لالا »!
ئهزانم، خۆ خیلای ئه مری تۆم، زۆر کردووه، ئه ماما
کۆری خۆتم، به لوظفی تۆ ئه نازم، « یا رهسوول ئه لالا »!
نهجاتم گهر بدهی زوو، بۆ طهوافت حاضرم، یه عنی
به که عبهی رووت، رووه و خاکی « حیجاز » م. « یا رهسوول ئه لالا »!
غولامیکم، ئهوا، خۆم خسته قاپیی غیرهتی تۆوه
به ناو « مهحموود » م، ئه ماما، ههر « ئه یاز » م، « یا رهسوول ئه لالا »!
«78-77,8»

* * *

« ش ————— اهۆ »

« 1971 - 1882 »

هۆنهرتكي زرنك و زانا، دلتەر و زمانشـيرين بووه. له بواري هۆنراوهداناندا، سوارچاكتيكي چاپوك و چالاك بووه، گهلى هۆنراوهى « تهر و ئاودار، بهرز و ناسك، ريك و رهوان »ى ههيه. هۆنراوهى رۆمانسيى، بهشى زۆرى، بهرهمهكانى دادهپۆشى، پاشان، ئاييني و نيشتمانيى دى.

بى گومان، « شاهۆ »ى هۆنەر، له بهرهباييكي مهلا و له بنه مالهيهكي موسولمان بووه. داىكى، كچى « شىخ عومهرى بياره » بووه. ههر چهنده، هۆنەر مهلا نهبووه، بهلام، له ههموو ژيانيدا، له ريتبازى ئىسلام و خواپهرستىيى لاي نهداوه. به تايبهتیی، حهفده سالى، دوايي تهمنى خۆى، بۆ خواپهرستىييهكى تهواو تهرخانكردووه. بۆيه، كارتىكى سهير نييه، گهر به دهيان، هۆنراوهى ئاييني وهك: « خوا بۆ تۆ نييه و نابى، په نام هينايه بهر قاپيت، يا رهسوله لالا، يا خوا، رهبى ههر چهند، روپرهشى ديوانتم، سهروهري عالم، سهه كه من، رووم له قاپى تۆيه، ئيلاهى، رهببى تۆ پشت و په نامى، رووى دلم، بهنده عهبدىكى زهليم، نامالى بهنده، كۆيله يهكم، ئيلاهى، غهبرى قاپى رهحمهت، موسولمانم، خوايا ... » دانابى. بهلى، كارتىكى سهير نييه، گهر، زۆربهى ئهو هۆنراوانهش، له پارانهوه و لالانهوه پيكهاتن، خۆشى، به روويهكى رهش و موويهكى سپىيهوه، له بهر قاپى پر له سۆزى پهروهرديگار، به ماتومه لوولوى وهستاى، دهسى پارانهوهى، بهرهو ئاسمانى بهرين، بهرزكردبتهوه، ستاييشى پهيامبهه و يارانى كردبى و گوتبىتى:

په نام هينايه، بهر قاپيت، به ناله و شيوهن و زارىي
هزاران دهغه، يا رهببى! به هيواي رهحم و ريزگارىي
ئهگهر چى، شهرمهسارم، روپرهشى ديوانى تۆم، ئەمما
بهرامبهه عهفوى تۆ، وهزنى چيبه، بارى گوناهبارىي؟

به رەحمی واسیعی عامت، بەزەبیت گەر نەئێ پێما
پەنا، بۆ کۆ بەرم، بۆ دەردی خۆم، کۆ بێ بکا چاری؟
پەنا خۆتی، خوا خۆتی، هەموو کاری، بە دەست خۆتە
ئەگەر، من « موزنیب »م، خۆ تۆ، خوداوەندیکی غەفاری
«12,32»

یا، پووی لە بارەگەئێ پیرۆزئێ پەيامبەر کردووه، بە « یا رەسولەللا »
هاواری لێ کردووه و گوتوویهتی:
یا رەسولەللا! دەخیلەک، سەرورەری دونیا و دین
پێشەوا و خەتمی عومومی، ئەنبیا و مورسەلین
فەخری گشتی کائیناتی، سەبیدی « جین و بەشەر »
تاقە مەحبوبی خوداوەند، رەحمەتی بۆ عالەمین
تۆی، ئومێدی بێ ئومێدان، رەههیری رێگەئێ نەجات
پۆزئێ رووناکی هیدایەت، مەقتەدای مۆتەقین
«14,32»

هەر وهه‌ها، هۆنراوه‌ئێ « پووم له قاپی تۆیه‌ئێ »ی، به‌ شەش دێر
پازاندۆتەوه و گوتوویهتی:
پووم له قاپی تۆیه، رەببێ! وام له بەر دیوانتا
کەوتوم وەک سەک، له سایه‌ئێ ستیهری قورئانئا
تۆ پەناهی، بێ پەناهی و بەنده‌ئێ رووسیات
غەیری تۆ، نیمه‌ پەناهی، من له ژێر ئاسمانئا
سەد که نامەئێ کردەوهم، رەشتر له پووی خۆمه، بەلام
سەهله‌ شۆزینی، له دەریای بێ په‌ئێ ئیحسانئا
باوهرم وایه، به‌ نه‌صی ئایه‌ئێ « لا ته‌قنه‌طو »ت
« مؤئمیان » نابێ، موعەزەب بن، له‌ ناو زیندانئا
تۆ که‌ فەرمووته: ئەبەخشم گشت گوناھی « مؤئمنین »
بەنده، چۆن بێ بەش ئەفرمووریم، له‌ ناو « غوفرانئا »
گەر، ببەخشی جورمی « شاهۆ »، هیچی که‌م نابیتەوه
بەحری رەحمی بێ په‌ئێ و ئەلطفی بێ پایانئا
زۆر به‌ئێ هۆنراوه‌ ئایینییه‌کانی « شاهۆ »، له‌ پارانه‌وه و لالانه‌وه
پێکهاتووه. بەلام، کاتی ستاییشی پەيامبەری کردووه، سەرەتا، پێیدا

هه‌آداوه، پاشان، لیتی پاراوه‌ته‌وه، به چامه‌یه‌کی حه‌فده دێرپی، ڕووی له « سه‌روه‌ری عالهم » کردووه و گوتووێه‌تی:
 واقیعه‌ن، تۆ خاته‌می پێغه‌مبه‌ران بوویت و وه‌لێ
 ئەو دهمه‌ی تۆ بووی، نه‌ « ئاده‌م » بوو، نه‌ باقی ئه‌نبیا
 یا ڕه‌سوله‌للا! ده‌خیلته‌م، ده‌لیل و بێ کهم
 غه‌یری قابی لوطفی تۆ، ده‌ستم له‌ هه‌ر لایه‌ک یرا
 شه‌رمه‌ساره‌ خوار و عوصیانبار و به‌دکارم، وه‌لێ
 ده‌ست و پێم به‌سراوه، وا که‌وتوووه‌ به‌ر داوی به‌ لا
 نه‌فس و شه‌یتانی له‌عینم، وا به‌ سه‌رما ظالم‌ن
 ده‌وره‌یان داوم، به‌ دايم ميثلی شیر و ئه‌ژده‌ها
 موسته‌حه‌قی قه‌طره‌یه‌ک ڕه‌حمم، له‌ ده‌ریای لوطفی تۆ
 نابێ مه‌ئیسوم بکه‌ی، ئەي شاهي به‌ عدل و صه‌فا
 که‌لبی ده‌رگای خۆته « شایق »، مولته‌جی نابێ به‌ کس
 سا به‌ هاوارێق وهره، قوربان! ئەتۆ و ذاتی خوا
 «36-35،32»

له چامه‌ی « بۆ پێغه‌مبه‌ر »دا، به‌ نۆژده دێر هۆنراوه، باسی که‌وره‌یی و
 خۆشه‌ویستی په‌یامبه‌ری کردووه. پله‌ویایه‌ی په‌یامبه‌ری، لای یه‌زدان
 ده‌رخستووه. پاشان، دانی به‌ گوناوه‌کانی خۆیدا ناوه، له‌ په‌یامبه‌ر
 پاراوه‌ته‌وه، تا لای په‌روه‌رگار، تکای لێبووردنی بۆ بکا و گوتووێه‌تی:
 ئەم « کۆیله‌یه‌ت »، که‌ « تووله‌سه‌گی » ئاستانه
 موحتاجی « لوقمه‌یه‌که‌ »، له‌ خوانی به‌راتی تۆ
 هیوام به‌ لوطف و مه‌رحمه‌تی، ذاتی تۆیه‌ من
 چونکی، په‌ناهی کۆمه‌لی، گشت عاصیانی تۆ
 هه‌ر چه‌نده، « سیایه‌ » نامه‌ی ڕه‌فتار و کرده‌وهم
 خۆ مولته‌جیم به‌ ذاتی، « عه‌ظیم ئه‌لصفا‌ت »ی تۆ
 فریامکه‌وه، بفرموو، بشۆرێ به‌ ئاوی « عه‌فو »
 ئەي ئەو که‌سه‌ی، که‌ عه‌ینی حه‌یاته‌ مه‌ماتی تۆ!
 چاوی، له‌ ڕه‌حمی ئێوه‌یه « شاهۆ »، که‌ لای « خوا »
 ڕهد ناکرێته‌وه، « طه‌له‌ب و خواهیشانی » تۆ
 «123-122،32»
 * * *

« فانیسی »

« 1883 - 1983 »

هۆنەر، ماوهی سه‌د سالی ریک ژیاوه و زۆربهی زۆری ژیاانی خۆی، به « مەلایه‌تی » یه‌وه به‌سه‌ربردووه. هەر چوار زمانی « کوردیی، عه‌ره‌بیی، فارسیی و توورکیی »، به باشیی زانیوه. له ژیاانی خۆیدا، دوو به‌ره‌می « ژیاانی ئینسان و شه‌رحی ذات نه‌لشفا »، به کوردیی نووسیوه. سێ به‌ره‌می ئایینی « فارمووده‌کانی پتغه‌مبه‌ر، جامع نه‌لصه‌غیر و چامه‌ی بوودییه »، له زمانی « عه‌ره‌بیی » یه‌وه، بۆ سه‌ر زمانی « کوردیی » وه‌رگێراوه. سێ به‌ره‌می « به‌لاغه‌ت، نه‌ظمی ته‌ه‌ذیب نه‌له‌نطق و مه‌نه‌ه‌ج نه‌له‌حقه‌قیقه »، به زمانی « عه‌ره‌بیی » نووسیوه. چوار به‌ره‌مه‌میشی « شه‌رحی له‌وائح، شه‌رحی له‌مه‌عات، مه‌نظومه‌ی ته‌وحیدییه‌ی فه‌ریده‌ددینی عه‌طار و چوارینه‌کانی عومه‌ر نه‌لخیا »، له زمانی « فارسیی » یه‌وه، بۆ سه‌ر زمانی « عه‌ره‌بیی » وه‌رگێراوه. وه‌ک نه‌وه‌ی، « کوردیی » زمان نه‌بووی! یا، رۆله‌کانی نه‌ته‌وه‌ی کورد، زمانی « عه‌ره‌بیی » یان، به باشیی زانیبۆ و لێی تیکه‌پشتن! یا، پتویستیان به‌و به‌ره‌مانه‌ نه‌بووی! هه‌لبه‌ته، هۆنەر وه‌ک مەلایه‌کی موسولمان، پتر، بیرى له ئایینه‌که‌ی کردۆته‌وه، وه‌ک له‌وه‌ی، بیرى له زمان و به‌رژه‌وه‌ندی نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆی کردبیته‌وه! به‌لام، له‌وه‌ ده‌چۆ، ئاین، مرۆ له ئاستی نه‌ته‌وه و نیشتماندا، کوێرکا!
له‌ بواری هۆنراوه‌دانانیشدا، هێندێ تیکه‌له‌هۆنراوه‌ی، به زمانه‌کانی « کوردیی - فارسیی، کوردیی - عه‌ره‌بیی، کوردیی - توورکیی » داناوه. جگه له‌وه‌ی، به زمانی دایک، چهن هۆنراوه‌یه‌کی گوتوه، که‌لێ هۆنراوه‌شی، به هەر سێ زمانی « عه‌ره‌بیی، فارسیی و توورکیی »ش داناوه. ته‌نیا هەر، به زمانی « عه‌ره‌بیی » و له په‌رتووکێ « نه‌له‌نظوم فی نه‌لعقود »دا، « 587 » دپه‌ر هۆنراوه‌ی هۆنیوه‌ته‌وه! « 8،43 »

هۆنەر، له چوارینتیکا، ستاییشیکی به یامبهری کردووه و گوتووێهتی:
ئهی له ئەندامی « مەدینه » جیسمی تۆ، پۆچی پەوان
دینی پاکت، دایه بهر خۆی قاف، تا قافی جیهان
مه ه له ئیعجازت، دوو لهت بوو، دینی گرتە ناوهخۆی
مهسکەنت، بوونی « مەدینه »، قابه قهوسهینت مهکان
«15,43»

ههروهها، به چوارینتیکي دیکهش، پاراوتهوه و گوتووێهتی:
ئهی کهرەمت، هەم نەفەسی بێ کەسان
بێ توو نییه، هیچ کەسی بێ کەسان
بێ کەسم و هەم نەفەسم، هەر ئەتووی
روو له چه کهم؟ ئهی کەسی هەر بێ کەسان!
«36,43»

هەر چەنده، هۆنراوهکانی، له رووی هونەرییهوه، تا ئەندازهیهکی زۆر
لاوازن، زمانهکهی پوخت نییه و زمانی ناخافتنیشی بهکارهێناوه.
بهلام، هەر چۆنیهی، له رووی مه بهست و واتاره، ئهوهی ویستووێهتی،
به خۆینهری گه یاندووه! بۆ نموونه: به دوو هۆنراوه، ستاییشی خۆی
گهوهی کردووه و له هەر یه کتیکاندا، به سێ دێر گوتووێهتی:
مادامه، ترس نه ما، له غهیری ذاتی صه مه د
له هەر زه مان، هەر ده لیم: یا صه مه د و یا ئەحه د
مه عنای ئەحه د: ذاتی ئەو، له هەر شتیک ته نیایه
مه عنای صه مه د: بێ فەراغ، جێی ماسوی نه مایه
هەر ئەو هه یه، بانگیکهی، بۆ هەر مه قصه دی هه بێ
دوینیهوی یا نوخرهوی، بۆ هەر کارێ که ده تی
«37,43»

له هەر شتی دیاری، دیاره رووی حه بیبم
ته ماشایکه، له هەر روو، ئهی برای صاحب هیمه ت !
وجودی تۆش، نهینوکه، بۆ رووی ذاتی پاکی
بێ له جه مال نابین، له هیچ صاحب زه کاوه ت
که ر، تۆ صاحب نه ظه ربی، ده بینی صوره تی ئەو
له سه ر تا قه ده می خۆت، دیاره به صه راحه ت
«42,43»

پاشان، به چامه‌یه‌ک، ستاییشی په‌یامبه‌ری کردووه و به‌حهوت دتیره
هوئراوه گوتوو‌یه‌تی:

نه‌ی موحه‌مه‌د! گهر دهرمه‌کی، پوو له‌کی که‌م؟ بچمه کوئی؟

خو، گه‌دای دهروزه‌یی تو، بالاتری ههر پادشا

« غه‌وشی نه‌عظمه » ! تو کو‌ری، دل‌سو‌زی نه‌م ذات‌ی مه‌ده‌د

بو د‌ه‌وای د‌ه‌ردم بیار‌پ‌وه، له د‌ه‌رگانه‌ی خودا

بی قه‌رار و د‌ه‌رده‌دار و دل‌فگار، ئیم‌ر‌ق منم

نه‌ی خوداوه‌ندی شیفاده‌ر! پی‌م که‌ره‌مکه یه‌ک د‌ه‌وا

تا‌کوو ما‌چکه‌م، خاکی د‌ه‌رگای، « نه‌حمه‌د » بی موختاری توو

خاکی ئیک‌سیره، له بو نه‌نوعی د‌ه‌ردی بی شیفا

من، به‌رووی ره‌شمه‌وه، د‌یمه‌لات، چی ل‌یم بکه‌ی

چونکی، شک نابه‌م، چه جی‌گای ت‌ر چه‌بی‌بی کی‌بریا!

چوو‌مه لای، پ‌و‌زی فیراقم، د‌ه‌ردی هیجرم عه‌رض کرد

وه‌صلی من یه‌ک‌سانه‌ ف‌ه‌رمووی، بو ه‌ه‌موو نه‌ه‌لی منا

« فانیی » ! یا د‌ه‌رمانی د‌ه‌ردت، ههر له یه‌ک جی‌گایه به‌س

تا‌کوو ماوی، ههر بکه‌ی هاوار، خودا هاوار، خودا ! «41-40,43»

وه‌ک دید‌یکی فه‌لسه‌فیی و ئایینی، له سه‌ر بوونی مر‌و‌ف و یه‌ک‌یتی
خوداش، له دوو هوئراوه‌ی جیاوازا گوتوو‌یه‌تی:

به‌بیرت د‌ی، که‌هاتیبه‌رووی دونیا

له‌گریان بووی و‌عالم بو تو خه‌ندان

که‌مردیشی، یه‌قینه‌پ‌تکه‌نینت

له‌خزم و د‌و‌سته‌کانیشی، شین و گریان «43,43»

نه‌شکالی‌عالم، شووشه‌ی گوناگون

وه‌ک پ‌ژا سه‌ریان، شو‌عه‌ی پ‌و‌زی روون

له‌ههر شووشه‌ی، بی که‌م و زیاد

ههر عه‌ینی شو‌عه‌ی، خو‌ی تیا نواند

به‌ره‌نگی شووشه، چی زه‌رد بی، چی سو‌ر

چی سپی، چی ره‌ش، چی سه‌ب‌ز و چی بو‌ر «44,43»

* * *

« کەسە ئالىي »

« 1974 - 1886 »

زۆربەي ھەرە زۆرى ھۆنراوھەکانى، لە زەرباي ئەفەين و دلدارییدا نەقووم بوون. چەن ھۆنراوھەيەکی کەمى، بۆ نەتەوھ و نیشتمانە کەي گوتووه. ھەرۆھە، چەن ھۆنراوھە کیشى، لە ستايیشى يەزدان، پەيامبەر و پياوچاگاندا داناوھ. بەلام، لە گەل ئەوھشدا، پياوکی موسولمان و خواپەرستبووه. تەنانەت، دانى بە ھەلە و گوناھەکانى خۆشیدا ناوھ، لە سۆز و مېھرەبانیي يەزدانىش، بى هیوا نەبووه و بە دوو دېرە ھۆنراوھ گوتوويەتى:

لە دەشتى مەعصیيەتدا، تاكوو توانیم، ئەسبى خۆم رانى
بە جېمھیتنا، ھەموو کردار و پيشەي پيسى شەيتانىي
لە گەل ئەم حالەشا، يا رەب ! لە عەفوت ناوئمتد نايم
کە چونکە تۆم ھەميشە، ھەر بە تەنيا و تاک و حەق زانى « 142,49 »

جگە لەوھى، بە شەش دېرە ھۆنراوھى دیکە، باسى خۆي بۆ کردووين،
لە دوو دېرى کۆتايیشدا، پتر خۆي پى ناساندووين و گوتوويەتى:
خۆ « يەزید » نيم، تاكوو بيمە، دوژمنى ئالى « عەلى »
شیت نەبووم، تابى عەزابى ذاتى ئەللاھم نيبە
من سەگى قاپى، « پەسوولە لالا » و ئەولادى « عەلى » م
بەندەيى زارم، خەيالى روتبە و جاھم نيبە « 114,49 »

لە باسى پەيامبەريشدا، بە چوارینەيەك گوتوويەتى:
نەكەم، گەر مەدحى ئەو ذاتەي، كە فەخرى جين و ئينسانە
مەلین، خەلكە « كەمالىي »، كافر و بى دين و ئيمانە
گونەھكارم، دەمم پيسە، ئەگەر، ناوى نەبەم حەقمە
چ مەدحىكى بكەم! خۆ مەدحى ئەو، ئاياتى قورئانە « 115,49 »

کاتیکیش، « کهمالیی »، رووی له دەرگهی پر له سۆزی یەزدان کردوو
 و پاراوتەتو، بە دوو دێر هۆنراوە گوتوو یەتی:
 یا رەب! ئەزانم، کە تۆ خەبیری
 خالقی هەموو، خەلقی بەصیری
 بۆ رجا هێنام، وا بۆ خزمەتت
 کوژی و روورەشی و مووی سپیی و پیری
 «144,49»

دەربارەى خواناسیی راستەقینەش، بە چوار دێر هۆنراوە گوتوو یەتی:
 خودا ناناسرێ، بە لیباسی چاو
 بە خەرقەى دپاو، جل پینەکراو
 بە شەرتی، خودا بناسی بە حەق
 لە بەرکە، بەرگی سوورمە و نیستەبەرەق
 بە کلۆی قووچی، ئاوێنە لەسەر
 بە عەسا و کەولێ، پێستی بزێ و مەر
 لەمانە هەموو، سەرفی نەظەرکە
 بە دلّ خواناسبە، شەپقە لە سەرکە
 «178,49»

وا دیارە، « کهمالیی » هۆنەر، « شیخ عەبدولقادرى گەیلانیی » زۆر
 خۆشویستوو و گەلێ پێوهی سەرسامبوو! بۆیە، وا بەو شیوه بەرز و
 جوانە، بە دە ێرە هۆنراوە، ستاییشیکردوو و گوتوو یەتی:
 سەرداری ئەولیاى جیهانیی، پیشەوایە غەوٹ
 بۆ گومبووانی راهی هودا، رەهنمایە غەوٹ
 ئەولادی فەخری عالەمە، سەردارە، سەبیدە
 نووری دوو دیدەى، حوسنی مەحەببەتە غەوٹ
 شابازی عەرشى حەضرەتى، ذاتى ئیلاهیە
 یەعنى، بە جوملە سەرپى خودا، ئاشنایە غەوٹ
 « صەنعان »، خیلافی ئەمرى ئەوی کرد، بوو بە گەور
 ئەمرى، هەتاکوو رۆژی قیامەت، رەوایە غەوٹ
 دەرمانى دەردى مەینەتیى، دنیا و ناخیرەت
 قوربانیم، لە لای ئەو، موشکیل گوشایە غەوٹ

بۆ تەوفاى رەھمىي ئەو، دائىم مەلائىكە
 شەرىپانە، پادشاهى مەلائىك، سوپايە غەوٹ
 پشت و پەناھى بى كەس و دامامى عالەمە
 پەيوەستە، دەستگىرى ھەزار و گەدايە غەوٹ
 مردووى زىندووكردەو، وەك ھەزەرەتى « مەسىح »
 واقىف بە سەرپى، بارەگەھى كىبرىايە غەوٹ
 كەناسى بەردەرى ئەو، شاھانى روى جىھان
 بۆ ژانى دىدە، خاكى دەرى، تووتىايە غەوٹ
 «67.49»

ھەرۋەھا، ھۆنراوہىكى زۆر ناسك و نايابىشى، لە ستايشى « كاك
 ئەحمەدى شىخ »دا ھۆنىوہتەوہ و بە دە دىر گوتوويەتى:
 گوٹ و گولالەى بەھارم ناوئ، بى تو، ئەى نىگارى من !
 گولى رووتە عەزىزم ! خو گوٹ و گولالەى بەھارى من
 بە ماچىكى دەمت، گەر بىت و تو، چارە نەكەى دەرم
 لە رۆژى مەحشەرا، ئەكرى بەرۆكت، گىانى زارى من
 بە يەك لە ھظە، لە گەردوون تىپەرى، بۆ عەرشى ئەعلا چوو
 فىداتم، شاھبازى عەرش و شىرىن شاسوارى من
 سەگى دەرگانەكەى، « كاك ئەحمەدى شىخ »م، تەمادارم
 تكاى عەفووم بگە، رۆژى جەزا « شىخ »م ! لای كردگارى من
 رەئىسى ئەوليايە، قوطبە، بەعنى: وارىشى « عەوٹ »
 پەناھ و پشتىوانى كورد، ماىەى ئىفتىخارى من
 ئەكەم رۆحم فىدای ئەولادى، لاكەن، پىرم و كوئىرم
 نىيە لايىق، بە قوربانى بى، گىانى ھەژارى من
 «95.49»

* * *

« چرو » ————— « تانی »

« 1890 - 1963 »

له نیو کۆشی بنه ماله یه کی موسولماندا، چاوی به زیان هه لێناوه. پشتاوش، هه « مهلا » بوون. له بهر نه وه، شتیکی سهیر نییه، گهر، هۆنراوه ی ئایینی گوتبێ، له یهزدانی مهزن پارا بێته وه، ستاییشی په یامبه ر و پیاو چا کانی کردبێ.

له چامه ی « جهوت چینی چیمه ن » دا، به « 131 » دێر هۆنراوه، له یهزدان پارا وه ته وه، تا، له گونا هه کانی خۆشبێ. هانای بۆ په یامبه ر بر دووه، تا، لای خوا تکای بۆ بکا، بهر سۆز و میهره بانایی خۆی بخا! به چاولیکه ریی، له خواناس و سۆفیییه کی وهک « مه حویی » سهرا پای چامه که ی، به ستاییشی په رده ر دگاری مهزن و په یامبه ری خۆشه ویست پارا نده ته وه، له چینی شه شه مدا پارا وه ته وه و گوتوویه تی:

چ ژهنگینه، دهر و ناوم، ده لێتی، لێیدا وه مۆزانه

عیلاجم، هه ر له خوا پارانه وه و ئیقراری تاوانه

قسه م زل، هیچ له بارمدا نییه، بمبێ نه گهر

ره قیبان، رق، نه گهر بگرن، بدهن لیم تانه، هه قیانه

دهم، گهر چی ته ره، کاسه م، گه لێ وشکه گه لێ، یه عنی

قسه م، شیرین و خۆشه، کرده وه م، زۆر تال و ناجوانه

له ئاداب و شیعارا، بێ شعور و بێ نه ده ب ماوم

دهر و ژووری و جوو دم دهر ده، زۆر دامای دهر مانه

نه گهر چیی، قه ول و فیللم ظاهیرا، تۆزێ له پتی شه ره

به لام، سه ر تا به پیم، نوقمی گونا ه و فیسق و « عوصیان »

نه گهر چی، شه ره ساری باری نه تواری به دم، نه ماما

بیحه مدیللا، عه قیده م صافه، قه لبم زه رفی ئیمان

شوگور، ئیسته له ئیسلام، ده مینێ حوسنی نه نجام

نه گهر، ئیمدادی هادیی بێ، حیمایه یکا چ ئاسانه « 95-94، 12 »

پاشان، له « چینی ههوتهم »دا، په نای بۆ په یامبهر بردووه و
گوتوویه تی:

له مه حشه ردا، شه فاعه تکر دنی طاها، پچامانه
که عزم و هیممه تی، بۆ ئوممه تی داماوی، دهرمانه
شه فیعی « په حمه تو لیلعاله مین » بی، غیره تی وایه
نه بی پازی، ببینی ئوممه تی، دوو چاری خوسرانه
شه فاعه تیه ئومیدم، گهر چی، بی مایه م له په پیره ویا
که نه و کانی که ره م، ده سمایه ی په حمی که دایانه
به جاهی خۆت، له پۆزی « ئومه تی »، « و ئیشفع ته شفیع »دا
له هاوارم وهره، ومختی، جه نابت صه دری دیوانه
له دنیا، ریققه تت هه تتا به کافر بوو، له وه و دنیا
له به دکارانی ئوممه ت مژده، په محمت مه عدهن و کانه
به وه عده ی « سه وفه یوعطیکه » و « فه ته رضا »، خوا که مژده ویدا
بنازن، ئوممه تانی « مصطفا »، خۆشی له خۆمانه
خودایی، په حمی وا، پیغه مبه ری، دل سوژی ئاوابی
به دوری دامه نی، کتوی گونا ه، ئه ر بی به زیانه « 101-100، 12 »

له کۆتایی، چامه دورودر ژه که شهیدا، به چاو تکه ریی له « مه حویی »،
جاریکی دیکه، ده سی به دامینی په یامبهر وه گرتووه و گوتوویه تی:
فه رامۆشم مه که، « یا ئه کره م ئه لخلق » ! له وه و دنیا
ئه گهر، تو « صه در »ی، من وه ک « زه ره »، هه ر ده ستم به دامانه
ئه یا « فه خر ئه لعه ره ب » ! من چاوه ری لوطفم، که ها وناوم
به ناوت، گهر چی کوردم، نیسه به تی ئه صلّم « چروستان »
له ئادابی طه ریقته ت، که ته ریقم، وشکه ئی خلاصیم
به ده رگای شای « بوخاریی »، بازی ئه شه ب « غه وشی که یلان »
دوعای خیرم رجایه، ئه ی برا گه ل ! بۆم بکه ن خیره
ئه گهر چی شه ره کانه م، وه ک دلم خاو و په رتیشه نه « 107، 12 »

* * *

« فوواد »

« 1925 - 1892 »

که لێ هۆنراوهی، به « کوردیی، فارسیی و توورکیی » هۆنیوهتهوه. هۆنراوهکانی پتر، له خولگهی پۆمانسیی و نیشتمانیییدا دهخولینهوه. شوێنپهنجهی « نالیی »، به بیر و هۆنراوهکانیییهوه دیاره. له کهڵ ئهوهشدا، « فوواد »، هیندی هۆنراوهی ئایینی داناوه. ئهوهته، له هۆنراوهی « خودا کهسی بی کهسانه »دا، زۆر به جوانیی و تهواویی، ئامانجی پیکاره و گوتهوهتی:

ئهو کهسهی وا بی کهسه، مادام خودا بق ئهو کهسه
 بق دهلتن: بی کهس به بی کهس، خو ههر ئهو صاحب کهسه
 ههر زامداران، له دەس ئەهلی زهمان فەریاد ئەکەن
 بی ههرا و ئاسووده، راستی گهر کهسی بی، ئهخرهسه
 سهه ههزار پهند و نهصیحت، بق نهزان سوودی نییه
 ئهو کهسهی صاحب شعوره، یهک ئیشارهی بق بهسه
 حالی دل، مهکشوفی دهرکی کوته، هی ههر کهس نییه
 کهوههری دهريا له کوئ، ههر مهشهودی خار و خهسه
 بی ئەمەل، بیگانهیگی تۆی دهوئ، داینی به کهس
 گهر برات بیگانه مهشرب بی، له کهلتا ناکهسه
 گهر دهپۆی ئهی با! به لای خاکی مهزاری « نالیی »یا
 دواي سهلام، ناو و نیشانی من بلێ، بهم ئادرهسه
 وا « فوواد » ناوئ، له « کهرکووک »، وهکیلی نهظمته
 دا نهلێی: مولکی ئەدهب، ئیستا له کوردا بی کهسه

« 15.37 »

* * *

« ئەسەرلەر توپلامى »

« 1895 - 1962 »

ھەر چەندە، ھۆنەر، گەلى ھۆنراھى، بە زمانەكانى « كوردىيى، فارسىيى، عەرەبىيى و توركىيى » ھۆنىوھتەوھ. بە لام، لە راستىيدا، ھۆنراھەكانى، لە پرووى ھونەرى ھۆنراھەھۆنىنەوھوھ، زۆر لاوازن.

گەر چى « ئەسىرىيى »، گەلى ھۆنراھى ئايىنىي گوتوھ، بۆ دۆست و ناودارەكانى كورد گىياھ، ستايىشى گەرەپپاوان و سەردارانى كوردى كردوھ. بە لام، ھەموو ئەوانەي، لە ديد و بۆچوونىكى نەتەوھىيى و نىشتمانپەرورەبىيەوھ گوتوھ، تەنيا ھەر، باسى پياوھ زانا، دانا، بلىمەت و ناودارەكانى كوردىشى كردوھ.

لەگەل ئەوھشدا، وھك كوردىكى موسولمان و خواپەرسەت، درىغى نەكردوھ، دوو ھۆنراھى ئايىنىي وھك: « خوا ھەبوو و مودىرى جازىبە ھى، بۆ پەرورەدگارى مەزن، چوار ھۆنراھىشى، لە ستايىشى بەيامبەرى ھىژادا ھۆنىوھتەوھ.

پەنگە، ھۆنەر، يەكەمەن ھۆنەرى كورد بووى، بىرى لەوھ كرەبىتەوھ، زانست و خواپەرسەتىي، لەگەل كارى ھونەرىيى و وىژەبىيدا تىكەلاوكا، ھۆنراھەيەكى پىر بايەخ، لە ستايىشى پەرورەدگارار بەھۆنىتەوھ! بۆيە، لە ھۆنراھى « مودىرى جازىبە ھا، يەزدانى گەرەي، بە ئەندازيارىكى گەلى كارامە و بلىمەت داناوھ، كە ھەموو گەردوون بەرپتوھدەبا، ئەو ھەموو بوونەوھرى دروستكردوھ، رايگرتوون و بەلەنسەتىكى تەواوىي، لە نىواندا كىردوون. لەبەرئەوھ، پرووى دەمى، لە خواي خۆي كردوھ، بە سىوھەشت نىوھ دىرە ھۆنراوھ و لە سەرەندا گوتوويەتى:

ئەي مودىرى جازىبەي كورپرات و زەرپەي كائىنات!
شاھىدى بوونى تووھ، سوورانى مانگ و رۆژھەلات

بیری «لابلاس»، له «فیثاغۆرس»ی چاتر شاهیده
گۆی بلندانى زهوى، گه پیده یی چۆلى سهرات
که مې دواتر، دهر باره ی دید و بۆچوونی «مه تر یالیست» هکان و
به نده کانی خوا، گوتوویه تی:

فهرمه سۆنان، وا ده لئین: بې مادده، په یدا نابې هیچ
مادده نه بوو، چۆن په یدا بوو، نه و سه حاب و په وشه نات
به نده کانت، هه ندیکى پښه ی به هیوا بردووه
گومبووه هه ندیکیش، شتواوه، داماوه له رات
هه ور و باو و باران، رۆژ و شه، هه مووی پتووستییه
حیکمه تی تویه، فه قیری و ده وله مه ندی، هات و نه هات
له م ئیداره ی تۆ که ده یکه ی، تیده فکر، چاترئ
بۆ به نیئاده م نییه، بۆ پښکوپښکیتى وولات
دواتر، باسی بوون و گه وره یی خواى کردووه و گوتوویه تی:

تۆ هه ی و نابینرئى، به جئى، له هه ر جئ هه ی
رۆج و نه فسى خۆم، ده لیکککه له ده سما، وه ک به رات
پښکى ده وری جیهان، تښک ناچئ، دياره، هه ر یه کى
به م یه کیت دياره، نییه رۆله و که س و برات
له کۆتاییشدا، داواى له یه زدان کردووه، یارمه تیى کورد بدا،
ئاواته کانیا ن به دیبئنى. پاشان، رووی ده می، له رۆله کانی نه ته وه که ی
خۆی کردووه، داواى لئى کردوون، کاربکه ن، پاره په یدا که ن و روو له
قاپى سۆزى یه زدان بکه ن. ئیدی، به و شتوویه، هۆنراوه که ی، به
کښه ی نه ته وه که یه وه گرئداوه و گوتوویه تی:

ئه ی خودا! په حمئى، به قه ومى میله ه تی کوردم بکه
مه یلى فه رمانت بېئى، ئاسانه، زوو پښکښئ ئاوات
لاوى من، تۆ، کارگه رى زانین و په یدا که ی دراو
روو له ده رگای خوا، دوعاکا سه یید و شښخ و مه لات
زوبه زوو پښکښئ «ئه سیرى»! ئه وجا، هیواى گه لت
به خششى زۆره، ده هنده ی نابړئى، قه ت لئیت به رات «88-87،4»
له هۆنراوه ی «ديسان ستايشى پښغه مبه ر» دا، به شتوویه که ی زۆر
روون و په وان، به یازده دپښ هۆنراوه گوتوویه تی:

فهخرئه کهین، سهر به که سیکین، له جیهان یه کتایه
به ههموو کردهیی چاکه و به کتیب و نایه
سه فرۆی قووهی ئیعیجازی که لامن، بولهغا
شیعریان نه سره، نه یانزانی کتیبی، ئوده با
موته چه بیر بوون، له ته نسیری وتهی ئه، خوته با
که موحه ممه د، له که سێ، ده رسی نه دی، ئه ل فویا

* * *

سه رتاسهر، خاکی « جهزیره »ی، ههموو ئیستیلا کرد
خه لکه که ی کرده موسلمان، له وێ شیرکی لایرد
ته ربیه ی دایه به شهر، وه حشته و زولمی لایرد
نه یبوو مال، نه یبوو هه و آل، خواهشی گشت په یاد کرد
* * *

خزمه تیکی به شهره، دینی موبینی پاکی
پاکییه و ژینه، له گه ل یه کترا، کرده ی چاکی
مه ردیی و به رزی، بق یاریده و هه م بێ پاکی
یا موحه ممه د! له به شهر، ئه شه ه دو بیلا تاکی
* * *

هیه به م جوړه که سێ، بێ له حه یاتی مه نسوور
دوژمنی گشتی، په ریشان و فه نابی مه قهوور
دابنی دینی وه ها، له شکر و نه زم و ده ستوور
په حمه تی خوا، بق وجودی زه وی، به و بوو پر نوور
* * *

گه ر بخوئین ته وه، ته ئرخیی پیایوی عوزه ما
هه رچه نئ پیایوی جیهانگیر، پیایوی حوکه ما و نو ده ما
ئه نبیا و موسلیحی رووی ئه رز، ملووک و شوره فا
تیده گه ی، سه ره وه ری گشتیان موحه ممه ده و ما

«97-96,4»

* * *

« خادیم »

« 1895 - 1971 »

هۆنه ریکی دیکه‌ی کلاسیکی کوردبووه. گه‌لێ هۆنراوه‌ی ناسکی، له بواره‌کانی خواپه‌رستی و ئه‌فیندا داناوه. له ژبانی « خادیم »دا، ئه‌فین پۆلکی گه‌لێ مه‌زنی وازی کردووه. بۆیه، له‌گه‌ل ئه‌فینه‌که‌ی خۆیدا، زۆر پاسگۆبووه، دلدارکی مه‌زنبووه، کوشته‌ی نایین و جوانیی سروشت بووه، تا بلێی، هۆنه‌ریکی پاک و له‌ خواترسبووه.

« خادیم »، وه‌ک خواپه‌رستیکی راسته‌قینه، گه‌لێ هۆنراوه‌ی، له‌ خۆشه‌ویستی یه‌زدان و په‌یامبه‌ره‌ نازیه‌که‌یدا هۆنیوه‌ته‌وه. به‌ شیوه‌یه، له‌ بۆته‌ی ئه‌و ئه‌فینه‌ خاوتنه‌دا قالمبووه و وه‌ک سۆفیییه‌کی لیهاتوووه.

کاتی، خۆنه‌ری زیت و وریا، چامه‌ دووردرتۆه شه‌ستوه‌شت دیرییه‌که‌ی « ته‌وحید » ده‌خوینتیه‌وه، په‌کسه‌ر، وینه‌ی موسولمانیکی پاک و پاسگۆ ده‌بینی. وینه‌ی « خادیم »ی کورد ده‌بینی، له‌ نیسو ده‌روازه به‌ سۆزه‌که‌ی په‌روردگاردا، به‌ ملکه‌چی پاره‌ستاوه، ده‌سی بۆ ئاسمان به‌رزکردۆته‌وه، رووی زه‌رد هه‌لگه‌پاره‌، له‌ج و لێوی وشکبووه، په‌یتاپه‌یتا، هه‌ناسه‌ی سارد هه‌لده‌کێشی، هه‌ر دوو چاوی ته‌رپبووه، دلۆی‌لۆپ، دانه‌ی نه‌شکی مرواری، وه‌ک بارانی به‌هار، به‌ چاوه‌کانیدا، به‌ خور ده‌باری، به‌ سه‌ر روومه‌ته‌ چرچ و لۆچه‌که‌یدا، به‌ سه‌ر ریشه‌ لوول و درتۆه سپیییه‌که‌یدا، جۆکه‌له‌ ده‌به‌ستن، به‌ ترس و له‌رزکی بی وینه‌وه، به‌ دامایی و که‌ساسیییه‌وه، به‌ ده‌م هه‌ناسه‌ی سارد و قولبی گریانوه، به‌ ده‌م پارانه‌وه و لالانه‌وه‌وه، ستایشیکی جوان و به‌رزی، یه‌زدانی کردووه و له‌ چواره‌مین دێردا گوتویه‌تی:

مهره‌می داغی دلّی عاشق، له حەرفی ناوی تۆ
 گولشەنی عاریف، بە یادی تۆیە، پڕ نەش و نوما
 وا پەڕێشانم، له مەوجی بەحری فکرت، هەر شەوی
 سەر له جیتی پێ دادەنێم، چەرخم میثالی ناسیا
 ئەنبیا، بۆ پرتەوی خورشیدی رووی تۆ، گێژووێژ
 چۆن له ئەوجی، نووری وەحدمت دان، هەموویان زەرپرسا
 ئەولیا، بەو داغەوێ چوون، که تێ ناگەن له تۆ
 هەم مەلایک، گێژ و سەرسامان، له بیچوونیی و چرا
 سۆزی عاشق بوو، که تەئیری له لوطفی ئەو ئەکرد
 ڕشتیی جاذیب بوو مەیلی، میثلی کا و کارەبا
 جەزبی لوطفی ئەو نەبێ، ناگا بە مەقصد قوربەسەر
 عاشقی بێ چارە، پەروازی بە ئەوجی کبیریا
 پاشان، درێژەیی بە جامەکەیی داوێ و گوتوویەتی:
 مورغی عەقڵی سەد « فلاتوون »، لەم مەقامە هەلفری
 ناگری حیرەت، پەر و بالی ئەسووتینی وەها
 مشتە خاکینکی وەکوو من چیم و بۆچی، دەستتە دەم؟
 کەلکی چی ئەگرم له پرویا، موو سپیم و روو سیا؟
 ئەو له حەرفی کاف و نوونێ، هەر دوو کەونی کرد و جووود
 حەرفی کاف و نوون سەبەببوو، جیلووی خودا پەیدا
 دواي ئەوێ، زۆر بە درێژی، له گەورەیی و دەسەلاتی یەزدان دواوێ،
 له کۆتاییشدا، بە چەن دێژی، باسی باری ژیان و تەمەنی خۆی
 کردووی و گوتوویەتی:
 هەر چی خۆی نەیکات و نابێ، هەر چی ئەو نەیدا، نییە
 بێ ئیرادە و ئەمری ئەو، کۆتا نابێ، دەستی رجا
 وا له بەر پیری، دوو تابووم، له ژێر باری گوناھ
 چینی ئەبرۆم، قەط نەبینراوێ، له بەر قەدەدی رووتا
 موختەصەر خۆشە، نەدویم، ئەدەب باشە، بەسە
 قور بە سەر مێشوولە، له پەروازی بە ئەوجی کبیریا
 لێرە فانیی بوو، تەخەللووس، مەطلەعی تر دێتە پیش
 هەر شتی، فانیی نەبێ، ناگاتە ئەقلیمی بەقا

«47-44,21»

ههروهها، له چامه‌ی « نوور » دا، به سه‌دونۆزده دێر، باسی خه‌سه‌له‌ته
 چاکه‌کانی په‌یامبه‌ر، هاوه‌له‌کانی، که‌سوکاری کردووه و گوتوویه‌تی:
 ئەه‌ی پێشه‌وا‌ی مه‌حفه‌لی، سالاری ئەنبیا!
 وه‌ی په‌هنوما‌ی جانی، عه‌یزانی ئەولیا!
 ئەه‌ی شه‌مع‌ی جه‌مع‌ی، مه‌جلیسی په‌وحانیانی عه‌شوق!
 په‌روانه‌یه‌ به‌ ده‌وری تۆ، ئەرواح‌ی ئەتقی‌ا
 ئەکسیری خاکی ده‌رگه‌ه‌ی، دار ئەله‌ئمان - ی تۆ
 وه‌ک سوورمه‌یه، به‌ چاوی جیهان‌بینی ئەسفیا
 له‌م ئاستانه، عاله‌می که‌ون و مه‌کان هه‌موو
 سه‌ر داده‌نێن، له‌ خاکی ده‌رت، رووی ئیلتیجا
 نه‌قشی جه‌بینی زائیره‌گانت، له‌ خاکی ده‌ر
 زیاتر، له‌ نه‌قشی پایه، وه‌کوو نه‌قشی بو‌ریا
 دل‌ ئاره‌زوویه‌تی، که‌ بنووسی‌ له‌ مه‌دح‌ی تۆ
 ئەشعاری پر سه‌خا و نیکا‌تیک‌ی دل‌ هوشا
 جا تاماشاکه‌ن! ئەم دێره‌ی چه‌ن جوانه، کات‌ی، وینه‌یه‌کی په‌کسانی
 موسته‌مانانی بۆ کیتش‌اوین، که‌ نوێژی به‌ کۆمه‌ل ده‌که‌ن. چۆن، هه‌موو
 بێ جیاوازی، له‌ به‌رده‌م په‌روه‌ردگارا، به‌ مات و مه‌لولویی، پیکه‌وه‌ به‌
 ریز وه‌ستاون، شا و گه‌دا تیکه‌لبوون و وه‌ک په‌کیان لێهاتووه:
 له‌م ده‌رگه‌ عالییه، که‌ ئەوه‌ستن گه‌دا به‌ سه‌ف
 هه‌رچی گه‌دایه، شایه، ئەوه‌ی شایه، ئەو گه‌دا
 له‌ کۆتایه‌شدا گوتوویه‌تی:
 گه‌ر، هه‌وری هیممه‌تی تۆ، له‌ سه‌حرا گوزه‌ریکا
 مه‌وج‌ی سه‌راب، ئەبێته‌ قولزووم له‌ به‌ر سه‌خا
 بێ ده‌نگبه « خادیم »، به‌ ئەده‌ب له‌م مه‌قامه‌دا
 سه‌ر دا‌بنی، له‌ خاکی ده‌ری تۆ، له‌ جیاتی پا
 تا که‌ی ئەده‌ی، به‌ بووکی قسه‌ت، ناز و عیشه‌وی؟
 له‌م ده‌رگه، عیجز و زارییه، کارت وه‌کوو گه‌دا

« 60-55,21 »

« خادیم », کۆمه‌له‌ هۆنراوه‌یه‌کی جوان و درێژی، ده‌باره‌ی « ئایدیای
 به‌رز، دروسبوونی مرو، پتی دۆزینه‌وه‌ی خواپه‌رستی و هه‌لسوکه‌وتی

ئايىنداران « داناۋە، لە « 234 » پارچە ھۆنراۋە پىكھاتوۋە، ھەر پارچە يەككىش، لە نىۋان « 5-10 » دىرە ھۆنراۋە دەبىي ۋە لە ديوانەكەشىدا، « 183 » لاپەرەي داگىرکردوۋە! ۋەك خۇشى گوتويەتى: چاۋي لە ھىندى ھۆنەرى « فارس »ى ۋەك: « مىرزا عەبدولقادىرى بى دىل، جامىي، نىزامىي ۋە سەعدىي « كىردوۋە. ئەز لىرەدا، تەنيا يەك پارچە ھۆنراۋە، بە نمونە دىنمەۋە.

ھۆنەر، لە پارچەي « 24 »دا ۋە بە بىست دىرە ھۆنراۋە، بە چاۋلىكەرىي لە ھۆنەرى خواناس ۋە سۆفىي كورد « مەھوىي « گوتويەتى: لە رىتگەي عەشقىا، دىل شۆرشى نەكا، چ بكا؟ لە دورىتا، ھەموو شەۋ، ئاھوۋاۋمىلا نەكا، چ بكا؟ پەمى چاۋي غەزالان، حەلقەي زنجىرە، بۆ پىي دىل ئەگەر دىۋانە، پوۋ ھەردەم، لە روۋى سەھرا نەكا، چ بكا؟ لە نەشئەي مەي بوو، عاشىق شەھدى، عەھدى « ئەلەست »ى دى ۋچوۋدى ئاۋ ۋ خاكى خۆي، ئەگەر سەھبا نەكا، چ بكا؟ لە فەيضى صوحبەتى پىرى موغان، بوو، كىمىي دەستكەۋت لە يومنى مەي، ئەگەر خۆي يەكە ۋ تەنھا نەكا، چ بكا؟ لە مەۋجى مەي، لە ساغىردا، جەمالى دولبەرى دىۋە ئەگەر سەر دانەنى، ھەم سىرپى خۆي، ئەفشا نەكا، چ بكا؟ لە سەھراي جنوون، دىل، مەشقى ۋەحشەتتە ھەموو كاتى لە چوستوچۆ، سۆراغى خەيمەي « لەيلا » نەكا، چ بكا؟ لە بۆ قەتلى منى مىسكىن، بە تەحرىكى برۆي دولبەر ئىشارەت گەر بە مەۋجى، چاۋەكەي شەھلا نەكا، چ بكا؟ دلى موفلىس، خەرىدارى جەمالى « يوسف » ئەمىرپى لە بازارى مەھبەت، عىشق ئەگەر سەۋدا نەكا، چ بكا؟ لە جامى ۋەھدەتا، مەخمورى رەھراھى ئەزەل بى دىل بە مەۋجى جىلوۋگەر، دەيجوورىان بەيضا نەكا، چ بكا؟ ھجوومى بۆ دلى « خادىم »، كە ھىنا جىلوۋى عىشقى لە بازارى مەھبەت، خۆي ئەگەر پىسوا نەكا، چ بكا؟ « 101-100,21 »

* * *

« شیخ محمد عوسمان سیراجه ددینی نه قشبه ندییسی »

« 1896 - 1997 »

دوای نه وهی، « شیخ علائه ددین » ی باوکی، سالی « 1954 »، گیانی پاک، به یه زدانی گه وره به خشی و کوچیدواییکرد، « شیخ عوسمان » له جیی دانیشته.

هۆنهر، یه کئی له هۆنهره کوردانه بووه، به هر دوو دیالیکته که ی زمانی کوردیی: « گۆران - هه ورامانیی » و « کرمانجیی - کرمانجی خواروو »، ههروهها، به زمانی « فارسیی »، که لئ هۆنراوهی نایینی هۆنیوهتهوه. به زمانیکی ساکار و پهوان، به کوردییی که تپ و پاراو، له هۆنراوهی « پارانهوه له خزمهت په سوولی مه ده نیدا »، به دوازه دپره هۆنراوه، له په یامبه ر پاراوهتهوه و گوتویه تی:

یا په سووله لالا! ده لیلیم، سا به قوربان، هیمه تهی

شهرمه زار و دل بریندارم، به قوربان، هیمه تهی

تینوی دل ناورینی، قه تره ییکی رهحمی تۆم

ریشه خوار و که لبی دهرگاتم، به قوربان، هیمه تهی

به حری زه خحاری « فه ته یضا »، تۆی دووری یه کتایی حهق

موسته حه ققی زهر په یی لوطفم، به قوربان، هیمه تهی

نیمه تۆشه و زادی ری، بی طاعت و بی تۆشه خۆم

ناسزایه تۆشه، بۆ دهرگای که ریمان، هیمه تهی

مووی سپی و پرووی رهش و زهر دم، ئەوا هینا حوزوور

قۆچی قوربانم، ئەوا قوربانه، قوربان! هیمه تهی

تاجی شاهیی و گه وره ییته، نایه تی « ن. و ئەلقه له م »

مادیحی تۆیه سه راسه ر، سیریری قورئان، هیمه تهی

خۆ، له سینهی سینه تا، سیریری « ئەله م نه شره ح له که

سه دره که »، شه رحی دلی تۆیه، به قوربان، هیمه تهی

« ره‌بوکه يعطی فه‌ته‌رِضا »، تۆی رومووزی که‌نزی حه‌ق
 ئە‌ی سوپاسالاری ره‌مه‌ت! تۆ و قورئان، هیممه‌تێ
 « وه‌ ره‌فه‌عنا له‌که‌ ذیکره‌که‌ »، بۆ بلندیی قه‌دری تۆ
 ذیکری تۆ، ویردی دلێ زارم، به‌ قوربان، هیممه‌تێ
 ئە‌ی شه‌هی « له‌و لاک له‌و لاک »، قابه‌قه‌وسه‌ینت مه‌قام
 تۆ و « سوپحانه‌ ئە‌لله‌ذی ئە‌سرا »، به‌ قوربان، هیممه‌تێ
 من سه‌گی کویم، نیمه‌ قابیل، وه‌صف و مه‌دحی تۆ بکه‌م
 مادیحی تۆ « جویره‌ئیل »، په‌یکی قورئان، هیممه‌تێ
 شاسواری عه‌رصه‌یی مه‌یدانی حه‌ق، رۆژی جه‌زا!
 تۆ مه‌به‌ غافل له‌ « عثمان »، سا به‌ قوربان هیممه‌تێ «13-12،13»

هه‌روه‌ها، له‌ هۆنراوه‌یه‌کی دیکه‌شدا « غولامی ده‌رگه‌هی تۆم »، به‌
 حه‌وت دێ، له‌ سه‌ر شتیوازی « وه‌فایی »، به‌ سه‌ر « شیخ‌عه‌لئه‌ددین
 بی‌باوکیدا هه‌لداوه‌ و گوتویه‌تی:
 غولامی ده‌رگه‌هی تۆم، قوربانی حه‌ضه‌رتی تۆم
 ئە‌سیری خاکی ریتی تۆم، رۆحم له‌ ریت داناوه‌
 غه‌م با بپوا، شادیی بی .. شادیی غه‌م ئازادیی بی
 گه‌ر شه‌ه‌ لوطفی هادی بی، تانه‌م له‌ شاهی داوه‌
 دل‌م کرده‌، نیثاری ئایاتی، مه‌صحه‌فی رووت
 به‌ ئیعجازی دوو ئە‌برووت، ساقیی، دل‌م شکاوه‌
 فواره‌ی چاوه‌کانم، جۆش و قولی هه‌لداوه‌
 « ساوه‌ »، سی‌سینه‌ی دل‌ و وشکه‌، چاوه‌ی چاوم خویناوه‌
 شاهی « عه‌لئه‌ددین »، شه‌مسی سه‌ما و زه‌مینه‌
 که‌نزی ئیمان و دینه‌، دل‌م عیشقی به‌و داوه‌
 قه‌زاگه‌ردانی تۆ بی، رۆح و گیانی شیرینم
 فیدای تۆزی رینگه‌ت بم، جارێک، لاکه‌ به‌م لاوه‌
 داییم، مه‌حوی هه‌واته‌ « عثمان »، سه‌گی ده‌رگاته‌
 سه‌ره‌رزی گشت وولاته‌، له‌م لاوه‌، یا له‌و لاوه‌
 «17-16،13»

* * *

« کانیسی »

« 1897 - 1957 »

هۆنەر، له چامه‌ی « له ستاییشی سه‌ییدیکدا »، به کامی دلی خۆی و تا توانیوتی، به سهر په‌یامبه‌ر و نه‌وه‌کانیدا هه‌لیداوه و هۆنراوه‌که‌ی پێی پازاندۆته‌وه. له روانگه‌ی خه‌سه‌له‌ته‌چاکه‌کانی، باوه‌گه‌وره‌کانی ئه‌و « سه‌یید » شه‌وه، ستاییشیکه‌ی بێ وێنه‌ی کردووه، وه‌ک گه‌وره‌یه‌که‌ی بێ هاوتای ئه‌م جیهانه، لێی روانیوه. پێی وابوو، هه‌موو ئه‌و خه‌سه‌له‌ته‌چاکانه‌ی، له‌و « سه‌یید » هه‌دا کۆبوونه‌ته‌وه، پشتاویشت و نه‌وه‌ دوا‌ی نه‌وه، له‌و په‌یامبه‌ر و پیاوچاکانه‌وه بۆی ماوه‌ته‌وه، که له نینو خه‌لکدا، ناویان ده‌رکردووه و ناویانگیان هه‌یه.

نموونه‌ی خه‌سه‌له‌ته‌چاکه‌کانی ئه‌و « سه‌یید » هه‌شی، له‌چهن شتیه‌یه‌که‌دا پیشانداوین، گوایه: (له‌ جه‌ربه‌زیی و ئازاییدا، وه‌ک « عه‌لی کورپی ئه‌بو طالیب »، له‌ دادپه‌روه‌ریی و سه‌رراستییدا، وه‌ک « عومه‌ری کورپی خه‌طاب و نه‌وشیروان »، له‌ توندیی و که‌له‌په‌قییدا، وه‌ک « موسا »، له‌ پاکیی و به‌رزیی گیاندا، وه‌ک « عیسا »، له‌ ژیریی و زیره‌کییدا، وه‌ک « لوقمان »، له‌ جوانیی و قو‌زییدا، وه‌ک « یوسف »، له‌ ده‌سه‌لاییی و دلفراوانییدا وه‌ک « حاته‌م ») خۆی ده‌نوێنی! هه‌ر بۆیه، کاتێ، وه‌ک: « نه‌سه‌که‌نده‌ری پۆم »، پوو‌ی له‌ هه‌ر کوێ کردبێ، سه‌رکه‌ورتوو‌بووه، به‌و هونه‌ره‌ جوانه‌ به‌رزانه‌ی زانیوتی، دو‌ژمنه‌کانی تیکشکاندووه!

ئیدی، هۆنەر، هه‌ر وا به‌و شتیه‌یه، سه‌ره‌تای چامه‌که‌ی، به‌م چهن دتیره‌ ده‌سه‌پتکردووه و گوتوو‌یه‌تی:

هه‌ر چهند هه‌بێ، سو‌لتان و مه‌لیک، شاه و حوکمدار
نابن وه‌کوو ئه‌و، لایق و دانا، له‌ جیهانی

سهیید حهسهنی عالی نهسهب، ئالی « موحه ممد »
 مه علومه له عالهم حهسهب عهینهن
 وهکوو جهددی، نهسه دوللا و شهجیعه
 عدلیشی، میخالی « عومر » و « نهوشیره وان » ی
 بۆ قهومی عه نوود، وهک که لیموللایه که لامی
 بۆ عیلله ته، مانهندی « مسیح »، پۆخی رهوانی
 مه نصوره وهک « ئهسکه ندهر » ی، پووی بیخته ههر لا
 بۆ قههری خهصم ماهیره، زۆر فهنی دهزانی
 « لوقمان » سپرته و صورهتی، وهک « یوسف » ی « میسر » ی
 بۆ غه ل و غه شه، صورته و نه خلای جوانی !
 نووسراوه له هه ورانی برۆی، « ئینا فه ته حنا »
 بیگانه، نهکا حه لقه به گوش، قهنده زمانی
 بۆ میله ته خۆی، مال و سه ری « نایه ته پش چاو »
 بۆ خۆنی عه دوو خه نجه ره، جه وه ره خوره سانی
 حه ددی نییه « حاته م »، له سه خاوت وه کوو نهو بۆ
 بۆ موسته حه قان موکریمه، دهستی فرهوانی
 هه ل ناستی نه به د، سفره له گۆزییه گوشایه
 والایه هه موو وه خته کی، ده رکهی دیوه خانی
 ویردم بووه به م تهرزه، دو عام خواجه قبولکه ی
 بۆ ناحه زی بۆ دهر د و به لا، دوور بۆ له جانی
 بۆ خاتری جه ددی نه چۆ، نه م چه تره له سه رمان
 مه حفووز بۆ، هه تا، مو دده کی زۆر عومر و مه کانی
 بۆ قوه ت و قودره ت بۆ، هه موو دوژمنی کویر بۆ
 تا قانه یه، یا ره بی خودا! بیده ی ئامانی
 هه ند زۆره صیفاتی حه سه نه ی، نایه ته نووسین
 ههر چه ندی بکا مه دحی، ته واو نابۆ به « کانی »

«31-30,48»

* * *

« قانع »

« 1898 - 1965 »

له خواناسیی و ستاییشی په یامبهردا، به ته وایی تو او ته وه. بویه، له هستیکی خاوندنه وه دواوه، له کانگهی دلیکی بئی گه رده وه، هاواری کردووه، له ناخی دهر وونکی گه رمو کووړه وه پارا وخته وه، به کف و کولتیکي بئی هاوتای، پر له خوشه ویستی و سۆزی دهر ویشانه وه، دهمی بۆ ئاسمان بهرز کردۆته وه، نه وهی پتی راستبووه، له ستاییشی خوا و په یامبه رکه یدا گوتوو یه تی!

هر چه نده، هژراوه ئاینی بییه کانی، له پروی هونه رییه وه لاوازن. به لام، هژنر توانیوتی، ههستی خوا په رستی خوی، به شیوه یه کی ساکار و ئاسان دهر بری. له هژراوه ی « وه صفی وه هاب » دا، به حوت دیر، باسی په روهر دگاری کردووه و گوتوو یه تی:

ئهی خالقی سه ماوات، سولتانی ره بی نه رباب!

بئی ئیحتیاجی وه صفی، موسته غنی له نه لقب

گه مه یلتبی، به عاصیی، فیردهوسی بئی نه به خشی

یاخو، ئیراده فهرمووی، دۆزه خ نه دهی به نه حباب

بئی قیمهت و به هایه، نه لطاف و نیعمه تانت

له قه بضه ی دهستی تویه، نه رواحی جه معی نه حزاب

سولتانی بهر و به حری، بئی که شتی و ته یاره

دینیته در، له به ردی خاراوه، ئاوی مینزاب

تاقینه که یته وه دل، « ئه یوب » ی به رده بارت

روخسه تئه دهی، که شه یتان، بۆی بچینه کونجی میحراب

بۆ کیمیایی وه صلّت، له کونجی میحنهت ئاباد

سه د وهک « نه سیر » و « لوقمان، بئی نه شنه بوون له سیماب

» قانع « به زمانی کوردیی، مه دحی خوی نه نووستی

تا که س نه لئی، به کوردیی نه کراوه، وه صفی وه هاب

ههروهها، له هۆنراوهی « دروودی په یامبهر »دا، دانی به تاوان و
 گوناوهکانی خۆیدا ناوه، په نای بۆ په یامبهری خوښه ویست بردووه، تا،
 لای خوای گه ووه، تکای لیبووردنی بۆ بکا و به ههشت دێره هۆنراوه
 گوتوویه تی:

یا رهسووله لالا! غه ریقی گێژی عصیانم، مه دهه
 بۆ فجوور و فیسق، بێ شک، مه عه دن و کانم، مه دهه
 بێ به هانا مۆ ده خیهله! رۆژه که ی « هه ل مین مه زید »
 چونکه، سوختی دۆزه خه، سه ر تا به دامانم، مه دهه
 چۆن نه گریه م، بۆ خه جاله تباریی و شه رمه نده گیم
 کوێ له مشتیی، نه فسی شووم و مه کری شه یانم، مه دهه
 که ر شه فاعه ت، چاری ده ردی من نه کا، مه علوومه لام
 مل به ته وق و ده سته بته سی، قه هری ره حمانم، مه دهه
 خۆ خوا فه رموویه تی: « لا ته قنطوا من ره حمه تی »
 مژده بۆ نه هلی شه قایه و من ره ئیسیانم، مه دهه
 ئینتظار ی، هه وری لوطفی ره حمه تم، بۆ قه ترمیی
 با سگیش بم، موسته حه قی لوقمه یی نانم، مه دهه
 چاوی ئومیدم ببی، توژی له بۆ رۆژی جهزا
 رووی هیواکه م وایه، عه بدی شاهی مه ردانم، مه دهه
 ئاه و ناله ت بۆ ریایه « قانعا »، سوودی نییه
 قور بپتوم، هه ر له نه ژنۆم، تا به سه ر شانم، مه دهه

«63,45»

ههروهها، له هۆنراوهی « مونا جات »یشدا، به شیوهیهکی زۆر جوان،
 ستاییشی په یامبهری کردووه و به شش پێنجینه گوتوویه تی:

یا موحه ممه د! لێو به بار و دل به بوریانم مه که
 نه ی ره ئیسی هه ر دوو دنیا! دیده گریانم مه که
 ده سته نه ژنۆ و چاوه یتگی، ده سته یارانم مه که
 من که ئالی تۆم، ذه لیلی باری عصیانم مه که
 غه یری قاپی ره ئفه ت، بۆ که س نه ناخوانم مه که

* * *

ئەي شوعاعى شەمس و كەوكەب ! شوعلەي ئەنوارى تۆ
دېنەتى « جەنات عەدەن » شېبەيى پوخسارى تۆ
ئەي بۆراق و تاج و پەفرەف ! خەلەتى ئەتوارى تۆ
ئەي « مەسيحا » ! چاوەرئىگەي نوقطەي گوفتارى تۆ
بەشېراو و بى نصيبى لوطف و ئىحسانم مەكە
* * *

ئەي خولامى بارەگاھت! « قەيسەر » و « دارا » و « جەم »
ئەي لە ديوانى جەزادا! شافيعى جوملەي ئومەم
مەسنەدى ئەو رەنگى بەزمت، كەوتە ژوور لە وحولقە لەم
ئىنتىظارى فەيضى لوطفى تۆن، ھەموو عورب و عەجەم
غەيرى ئالى طاھرىنت، دەستەدامانم مەكە
* * *

تۆ، كلیم و تەكیەگاھت، عەرشی ئەعظەم و مینلی طور
قابقەوسیبی لە بەیناما، بە تیکەل بە نوور و نوور
باعیى تەزینی قەصر و جەننەت و سیمای حوور
پۆژی مەحشەر، چۆن بە بارئى نەگبەتۆ بێن بۆ حضور
سا، لە بەر خاطر « حسین »ت، دل پەرىشانم مەكە
* * *

واسیطەي نوطقى بەعیر و موقتەدای موورسەلین
شاطرى مەيدانى فەضلت، سەد وەكوو روح ئەلئەمین
پیزە جۆیى خوانى لوطفت، سەد ھەزاران عاكفین
یا رەسوولە لالا! بە حەقى ئال و بەیتی طاھرىن
سەركز و ئاشفتە حالى، دەستی شەیتانم مەكە
* * *

مەخزەنى ئەسرارى غەیب و پەھبەرى پئىگەي ھودا
خاکی پئىگەت، « كەحەل ما زاغە ئەلبەصەر »، بۆ ئەنبیا
شارقى بورجى نبووەت، شاھبازی كیبریا
رەحمى خیرت بى بە « قانع »، توبیى و ذاتى خوا،
كوا خەلاتى موستەحەقم؟ روت و عورىانم مەكە «195-194.45»
* * *

« مەلا عبدولكەرىمى مودەرىس - نامىي »

« 1901 - »

« مەلا عبدولكەرىمى مودەرىس »، يەككى لەو كەلەننوسەر و پياوھ گەورانەي كوردە، كە ھەموو ژيانى خۆي، بۇ راژە كوردنى ئاين و وژەي كوردىي تەرخان كوردوھ. گەلنى بەرھەمى نايابى، ھۆنەرە كلاسىكىيەكانى كوردى وەك: « مەھويى، نالىي، مەولەويى ... » لىكداوھتەوھ، شىكردۆتەوھ، چاپ و بلاويكردۆتەوھ. ھەرۇھەا، بە دەيان گوتار، نامىلكە و پەرتووكى گرنكى، لە سەز كىشەكانى ئاين و خواپەرستىي نووسىوھ. لەگەل ھەموو ئەمانەشدا، چەندىن ھۆنراوھى ئاينى بەرز و جوانى، لە ستايشى پەرورەدگارى مەزندا ھۆنرەتەوھ، بە سەر پەيامبەرە نازىلمكەيدا ھەلداوھ. ھەرۇھەا، چەن ھۆنراوھىەكى درىژى، بۇ « مەولوودنامە و ميعراجنامە »ش داناوھ. بە كورتىي: ھىندە راژەي ئاينى كوردوھ، تەنەت، پياوتكى گەرەي وەك: « شىخ موحەممەد عوسمانى سىراجەددىنى نەقشبەندىي »، بە دىرە ھۆنراوھىە، ستايشىكردوھ و گوتوويەتى:

داناھى زاناي، روومووزى قورئان

عەللامەي دەر و نايىغەي زەمان

«22،13»

« نامیبی »، پەرتووکیکی « 216 » لاپەرھیی نووسیووه و بە سەر سی بەشدا دابەشیکردووه. لە بەشی یەکەم و دووھمدا، ستاییشیکی گەلێ بەرز و جوانی، پەيامبەر و یارانی کردووه. لە بەشی سێیەمیشدا، سکالای دلی خۆی کردووه. ھەر بەشیکیشی، چەندین بابەتی جیاوازی، لە خۆی گرتووه. بۆ نمونە: بەشی یەکەمی، بۆ ژبانی پەيامبەر تەرخانکردووه و لەم باسانە: « موزدەھێ پێغەمبەران بە تۆ، ناودانان و پەروردەھێ منالیی، سەرھتای پێغەمبەریی، دامەزاندنی لە مەدینەھێ مۆنەووھەدا، باسی قورئانی پیرۆز، بەیانی مەناقیب و نوعووتی، جا داوای تکایە » پێکھاتووه. لە سەرھتای بەشی یەکەمیشدا، نامانجی سەرھکیی، نووسینەگەھێ خۆی دەربریووه و بە بیستویەک دێرە ھۆنراوھ گوتوویەتی:

بە « بیسمیلاھی ئەلرەحمان ئەلرەحیم »
 بە ھەمد و ئەنای پێ صیدق و تەسلیم
 ستاییشئەگەم، بۆ خودای عەلیم
 ئەپارێتمەوھ، لە خودای کەریم
 جا، درویدیکی سەبیدی سەرور
 کە « موحەممەد » و « ئەحمەد » و ئەنور
 بە سروددی خۆش، بە یاسای ئیسلام
 پێشکەشیئەگەم، سەلات و سەلام
 بۆ خۆ، بۆ برای زومرەھێ رەھبەران
 بۆ ئەھلی بەیت و بۆ ئال و یاران
 بۆ پەپرەوانی، لە پۆزگارەن
 تا، ئەپزێتە خوار، دەر دانەھێ باران
 ئەم جار براکان! نووری چاوانم
 قووھتی پۆج و قووٹی ژبانم
 بۆم ھۆننێوھ، بە عەونێ خودا
 بە دەستی ئیخلاص، بە زەھوق و سەودا
 ئەوصافی رەھبەر، سەبیدی عالەم
 لە سەر بانێ دل، بیکەن بە عەلەم

بیکه نه بهرتان، « خهیر و نه لکه لام »
 بیکه نه سهرتان، تاجی ئیسلامه
 « ئەنای په هه بهر »، ئەخویندزیتته وه
 دوپ و گه وه ره، ئەهۆنریتته وه
 رشتەیی زمرپووته، بیکه نه گەردن
 به وینەیی قووته، بۆ کاتی مردن
 له بۆ کوپ شیرە، بۆ کچ قەلادە
 هەر کەسێ پیتی بێ، له شەر ئازادە
 به جه ماوهریی، بۆ مونا سه بات
 بیخویننه وه، وینەیی سه لاوات
 بیستیننه وه، به دەنگێکی خۆش
 تا، به تاوی نوور، دلتان بیته جۆش
 جا، دو عایه کیش بکه ن، بۆ « نامیی »
 تا بمرئ، له سه ر پێگه ی ئیسلامیی
 یادگارێکه، بمینئ لاتان
 بۆ یادی برای، نیوه مه لاتان
 نوورت که و ته سه ر، سه راسه ر ئافاق
 ته وا بوو، ده وره ی دائیره ی ئەخلاق
 بووی به هۆی ته وحید، بۆ خودای مه عبوود
 ته وحیدی غایه و ته وحیدی مه قصوود
 ده ی، بۆ خاتری، سه فای روخسارت
 له بهر وافیری، فه یضی ئەنواری
 به دل بروانه، بۆ دلی « نامیی »
 موونه ووهر بیتی، به نووری سامیی «7-5,59»

هۆنەر، گه لێ هۆنراوه ی جوان و ناسکی دیکه ی، بۆ په یامبه ری ئیسلام
 گوتووه. به لام، ئەز لێره دا، ته نیا هەر، دووانیان لێ کولبژێرده که م. له
 هۆنراوه یه کدا، زۆر به شێوه یه کی جوان، ستایشی په یامبه ری کردووه
 و به حه فده دێره هۆنراوه گوتوویه تی:

وه سه له لآهو عه لا نوور، به دینی و ئیمانی
 به خهیری و ئیحسانی، به عیلمی و عیرفانی
 بیاریته خوا! رحمت، له ههوری فهیظی رهبانی
 له سه رۆحی رهسووله لآا و جه میعی ئال و یارانی
 چه نه صحابی! نه وانهی ههوری بارانی که رامهت بوون
 چه ئالی! ئالی شاهی وا، که عه زهت بوو به ئه رکانی
 هه مو نه فسی موقه دهس، مهظه هری نووری خوی ئه قدهس
 خه لاتی خوا نه هات بۆیان، به ئیحسان و به رضوانی
 بنازم، به وه صه فا خوا دای، به قه لیبی ئال و یارانی
 که عینهن، بوون به میصباحی ته جه لای طووری ئیحسانی
 وه ره، بروانه، « کونتیم خه یرو ئومه وه نووری سیماهم »
 ئه بیینی، چون هه زار نه سراری نوور و فه یضی رهحمانی
 ته وه کلیان و ئیمان و سه ر و پرو عاجزی دلیان
 « عه لا لآا و بیللا و لیللا » بوو عینوانی
 هه موو یه که قه لب و یه که قالب، له بق رضوانی هه ق طالب
 به داییم راغب و راهب، له جیلوهی قه هری سویحانی
 به دین و دینی روخساری، له باری نوور، له وان باری
 چه به حرانی، چه به رانی، چه « عه دنانی »، چه « عیبرانی »

* * *

به ئی، بارانی بارانه، به داییم، قه طره بارانه
 نه وه که تاوی به هارانه، ده می بیت و ده می فانی
 هه موو، مهستی دوو چاوی، نیرگسی شه هلائی « موحه مه مه » بوون
 ده با، ئینشابکا « حه سان » له ذهوقا، شیعی سه حبانی
 هه موو، جیلوه نه دا جه وه ره، نه گه ر باطن، نه گه ر ظاهر
 نه گه ر « سه مان منی »، ره ونه قه بق قه لیبی « سه لمانی »
 نه گه ر، دنیا بلوورین بی، به مانگ و رۆژ نوورین بی
 به رۆژا، عه یینی وه که رۆژه، به شه ودا، مانگی نوورانی
 صه فای سیما ی ئه وان و نووری صافی « سه یید نه لکه ونه یین »
 به نه صلۆ، عه کسی وابوو، بوون به نووری صافی رۆحانی

له رووی چهضرهت، به نیسهت، بۆ شووعای نووری سیمایان
 نجومن، صاحیبی نوورن، له بۆ دهیجووری نهفسانی
 کهسی، خاکی دهری نهکسیری نهعظم بی، له تهئئیرا
 عهجهب ناکم، به ضهربی، گهر نهعالی کهوشی دهربانی
 له پاش نهعت و رهزای، غهفار له نههلی هجرهت و نهانصار
 چییه، قییمهت له بۆ گفتار؟ له کوئییه قهدر و میزانی؟ «37-35,50»

ههروهها، له هۆنراوهی « یا رهسووله لّلا » شدا، به شیوهیهکی زۆر
 جوان، ستاییشی پهیامبهری کردوه، له گه ل ناوی چهن گولیکی جوان
 و بۆنخۆشدا، تیکه لاییکردوه و به نۆزده دێر هۆنراوه گوتویهتی:

یا رهسووله لّلا! ناوت چهن خۆشه
 ئارهقت گولا و بۆنت وهنهوشه
 نێرگز ئارهقی، نهندامی تۆیه
 بۆیه پهسهنده، ئهه رنگ و بۆیه
 ناوت بووهته، بهستهی فریشته
 کلیلی دهرگای، باغی بهههسته
 له ژێر بارهگای، خوا نووسراوه
 فوروستادهییت پێ سپێرراوه
 به ناوی تۆوه، چرا هه لکرا
 له دوور، له نزیک، پێی پێی ده رکرا
 خوا، ناوی کردویی، به هاوناوی خۆی
 مایه ی بلندی، ناوی خوا تۆی
 نهی پیغه مبهه « ص » ! شیرین کردهوه
 « کهعبه » ت، له ژهنگی بت پاک کردهوه
 به بۆنه ی تۆوه، چرا هه لکرا
 مایه ی ژیانه، بۆ ههه دوو دونیا
 خوا فهرموویه، قورئانی قه دیدیم
 « ئینه که له عهلا خولقین عهظیم »
 که له دایکبوو، پیغه مبهه ی خوا
 ههه به بۆنه کهی، پوو ناک بوو دونیا

« ئینا فه ته حنا ،، که سوورهی « فه تحه »
 سه، تا یا بۆ تۆ، سه ره به رزیی و مه دحه
 له « مه ککه » دا بوو، بۆ باوک و بۆی که س
 بۆ « مه ککه » و « که عبه »، بوو به فریاره س
 له « مه ککه » دا بوو، بۆ باوک و برا
 بۆ « مه ککه » و « که عبه »، بوو به کاره یا
 « مه ککه » ت له دهستی، به دکار سه نده وه
 به وه، ئایینی خۆت، هه لسانده وه
 هه ر خۆم به قوربان، شاهی « مه دینه »
 سه رتاپا بالایی، شوعله ی نوورینه
 هه ر خۆم به قوربان، خاوینی ههستی
 مانگی دوو له تکرده، به په نجه ی دهستی
 رۆنموونیکه ر، که هاته دونیا
 دونیا روونا کبوو، وێنه ی کاره یا
 مه ئیوسمان نه که ی، تۆ له قیامهت
 سه ر به رزیت، بۆمان بکه ی شه فاعهت
 هه زاران دروود، هه زاران سه لام
 له سه ر « موحه ممه د »، « عه له یه ی ئه لسه لام »

«40-38،50»

* * *

« حقیقی »

« 1997 - 1902 »

هۆنەر، به زمانیکی رهوان و بئ گریوگۆل، به کوردیییهکی پەتیی و خاوتن، به شتیوهیهکی تەر و پاراو، به شتیوازکی جوان و نایاب، هیندی هۆنراوهی ئایینی، بهرز و ناسکی وهک: « موناچات، شای ئنیا، مهولودنامه، جیژنی میعراج، شنهی رحمت، شوکرانه »، ههروهها، چهن پینجینه و پینجخشتهکییهکی دیکهشی، له سه هۆنراوهکانی « حاجی قادری کۆیی، بیتخود ... » هۆنیوتهوه.

له هۆنراوهی « موناچات »دا، به هفتا دیر هۆنراوه، باستیکی جوانی کهوهیی و میهرهبانیی یهزدانی مهزنی کردووه، لێی پاراوتهوه و له سههتادا گوتوویهتی:

به ناوی خاوی مهزن، ئهو پادشایه
که تهنیا به شیای همد و نهنا به
سپاسی، ئهو په پری شایانی بهرزی
په پری میشوولهیه، بۆ شانی بهرزی
ئهوه، په روهردگاری عاله مینئ
ههیه و هه بووه و ده بی و ده بهیه و ده بینئ
به روحم و میهره بان و موسته عانه
ته جه لالی نووری، عهرز و عاسمانه
خه دیو و خاوه نی، رۆژی جهزایه
نهزا و ختویی بهزهیی، ئه هلی نهزایه
نیلاهی چاک و پاک و چهوت و بیتخود
هه موو هه ره عه بدی تۆین، « ئیاکه نه عبود »

به یاری و پیتوینی تۆ نیازین
 به رحمان و رحیمی تۆ دهنازین
 گهره مکهی، شاره زاییمان له پیتی راست
 به پیتی « ئه نعه مه ته » دا، بۆ چوونی جی راست
 ببووری، وا نه کهی، مه غزوویی تۆ بین
 له پیتی لامان نه دهی، یا رهیبی! ئامین
 دوای نه وهی، باستیکی گه لێ جوانی، گهره می و دهسه لاتی، یه زدانی
 کردووه، دیسانه وه، لیتی پارا وه ته وه و گوتوو یه تی:
 خودایا! من به تۆ ئومیده وارم
 به رحمان و رحیمی تۆیه، کارم
 نه تۆ زانای، هه موو رازی نیهانی
 گوناھی من، له من چاتر ده زانی
 گوناھم زۆره، هاتووم سه ر به شۆپیی
 له پیتگا راسته که ت، پیم لێ نه گۆپیی
 خه تا بارم خودایا! لیم ببووره
 له دیوانی خودایی، کینه دووره
 نه من عاصیی و نه زانم، تۆ غه فووری
 گه لێ دووره، له عیصیانم نه بووری
 به قه ولی داوته پیم، دل خۆشه « بیللاه »
 وت: « لا ته قنیطوا مین ره حمه توللا »
 به هیوام، ئه وه ده مه ی گیانم ده ستینی
 نه جاتمه ده ی، به ئه لطفای نه ئینی
 خودا وه ندا! به حه ققی بی نه ظیریت
 به حه ققی پادشایی و بی وه زیریت
 به ذاتی پاکیی، بی وینه و میثالت
 به عیلم و قودره ت و جاه و جه لالت
 نه تۆ کردت به گولزار، ئاوووری کل
 له بۆ ئاوور، به نۆ ئاوا ده به ی کل
 له « ئیبراهیم » ی تۆ، ئاوور بووه عه ون
 به عه ونی تۆ، له له ی « موسا » یه « فیرعه ون »

به هۆی « ئیقڕهئ » دهرزانیی به موخبیر
به « مودهثر » دهفهرمووی: « قوم فهئهئندر »
له خهوهسته، بلی، ههر چی مهیهسته

«25,40»

بناسینه، بترسینه، مهوسته
باشان، هۆنه، به « نایهتهکانی قورئانی پیروژ، په یامبه، که عبه،
بهیت نه له قدس، هه موو په یامبه، ان، جو بریل، چوار چینشینه که،
یارانی په یامبه، هه سهن و هوسین، به هه موو پیاوچاکان، نوێژکاران
و زمان به پروژوان »، خوای گه ره ی سوینداوه و به تکاکار ناویبردووه،
له خوا پاراوه ته وه، تا له گونا هه کانی خوشبئی! دوایش، کوئی به
هۆنراو مکه ی هیناوه و گوتوویه تی:

له چاکه ی چه ککراوم، ری به ترسه
له تاوانم ببوره و لیم مه پرسه

دلۆپیکه، هه زاران به حری بی بن

له ده ریای په حمهتت، چوون و چرا چن؟

په له ی هه وری که ره م، چی لی ده بی که م

په له ی په حمهت بدا، سه رجه م له عالم

له کن تیشک و ترووسکه ی خۆر و نووری

چ فه رقیکی هه یه، نیژیک و دووری

عیبادی تۆ، نه وه ی بوون و هه ن و دین

به مه یلی خۆ نه بوون و نین و ناهین

له خانی بی درتغت، جیره خۆرن

له بق عه فووت که من، هه ر چه ندی زۆرن

به شی چاوریخشان ی تۆ به ییکه

به کوردی، سه د گونا ه و تۆ به ییکه

له قایی په حمه تی تۆ، شا، که دایه

که دای « نه لفقور و فه خری » پادشایه

که رامه ت بق که ریمان، شوین و ره سمه

« فه لا ته نه هه »، که لامی تۆیه، به سمه

زهوی و زاری عیبادهت، ویشکه دیره

په لیتی هه وری په حمهت، بق بنیره

به خوږه، رېژنه يه کي لى بيارى
 ته م و ژهنگى گوناھى، لى بتارى
 سه راسه، کرده وهى ژينم په ژوشه
 چ خوږشه، عه فووى تو، بوم بى به توښه
 له هر کس تو پېرسى، کارى نه خشين
 چييه؟ فه وړيى ده لى: جى تو له به خشين
 دروستى ده ستى تو م و تو ده ناسم
 به ده س تو يه، سبه ينى، ياس و خوا سم
 به « ئينا » و به « ليلاه » مانه ئيمان
 « ئيله يھى راجيعون » ناخريمان
 « حه قيقى » ! نه و سه رى عصيانه بارى
 وه ليکن، بى سه ره، ئيحسانى بارى

«28-23,40»

له هونراوهى « شاي ئه نبيا » دا، به بيستويه ک دتړه هونراوه، باسيكى
 نايابى، په يامبهرى هيزاى كردوه، كه ليكي پيدا ه لداوه، لى
 پاراوه ته وه و گوتويه تى:
 شاي ئه نبيا، « موحه ممه د » ي موختار و سه روه ره
 سه ر حه لقه ي نبوه ت و مه حبووبى داوه ره
 له و ح و قه له م، له عه قل و كه مالى، نه ناده كه ن
 عه رشى به رين، له نوورى جه مالى، مونه وه ره
 سولتاني ئه نبيايه، له « ئا دم » ه تا « مه سيح »
 فه رمان پره وا و خاتم و سه ردار و سه روه ره
 نه و مه حره مه ي، له به يتى حه رم، فه خرى عال مه
 بو ئه نبيا، له « مه سجيدي ئه قضا » يه، ره ه به ره
 به درى دوجا يه، بو شه وه ژهنگى زه لال و كو فر
 شه مسى ضوحا و مه زه ه رى مي حراب و منبه ره
 نوور يكه، ستي به رى نه بو وه، فه خرى كاينات
 نه م ما، له پوژى حه شر، په نا و پشت و ستي به ره
 بى وينه، وينه يته كه له ئا وينه ي كه مال
 نوورى جه مالى، صانيعى تيدا موصه وه ره

گەر مانگی ئاسمان ھەبە، نووری لە پۆژەوہ
 مانگی زەوی، لە نووری تەجەللا، مونەوہرہ
 خالق، ئەگەر بە خاتری خەیرولبەشەر نہبا
 کاری چ بوو، بە خیلفەتی ئەم ھەوت پەیکەرہ
 ئیدی، ھەر بەو شیوہیہ، لە سەر باسکردن و پێداھەلدانی خوئی
 بەردەوامبووہ، تا، لە کۆتاییشدا، داوای مہرہبانایی لێ کردووہ و
 گوتووہتی:

ئاور، بە ئاورت لە گوناھی مە، لادەدا
 ئاوردەوہ، کہ ئاورپی تۆ بۆ مە، لەمپەرہ
 فیدیکی عەبیدارہ « ھەقیقیی » ! قەبوولیکە
 فەرموو، گوناھبار و پەشیمانەکەم وەرہ
 «30-29،40»

لە ھۆنراوہی « شنەئى رحەمت »یشدا، بە شەست دێرہ ھۆنراوہ،
 باسئى گەلئى جوانى، ھەموو « زیندەوہر، پەلەوہر، دار، درەخت، مەل،
 ئاژەل، کەژەکانى سال، گول، ئاو، بەفر، با، جوانیى سروشت و
 نھتینییەکانى ژيان »ی کردووہ، ھەموو ئەو شتانەشى، بە ھێز و دەس
 و پەنجەئى رەنگینى پەرورەدگاروہ گرێداوہ، ستاییشئى گەلئى جوانى
 یەزدانى مەزنى کردووہ و لە سەرەتدا گوتووہتی:

خودایا! خەلق و ئەمرى تۆ، ھەوا نین
 لە خەلقى کایانتادا، خەتا نین
 قەدیم و باقییہ، ذات و صیفات
 ھەبى و بووى و دەبى، بۆ تۆ فەنا نین
 زەمین و ئاسمان و مانگ و پۆژت
 ریاز و یاز و رەمزى بئى بەھا نین
 پاشان، لە خۆشەویستى یەزدانى مەزندا تاوہتەوہ و جارئى
 دیکەش، دانى بە بوون و تاکوئەنباى خودادا ناوہتەوہ و گوتووہتی:
 شەریکت نین و پتویستى کہ لەک نى
 لە بۆ ملک، سنوور و ئینتیھا نین
 دەلئین: حوسنى تەبیعەت، سەر بەخۆیہ
 بە ماھییەت، ئەوانەئى شارەزا نین

که مە دواتر، له چەن دێره هۆنراوهیهکی دیکەدا، باری گوناھباریی و
 لەشبهباریی خۆی پیشاندراوه و گوتووێتی:
 له بەر دەردی گوناھان، دڵ نەخۆشە
 حەکیم! ئامان، چ دەردان، بێ دەوا نین
 گەدایتکم، له بەر دەرکی خودایەک
 "فەلا تەنھەر" کە، غەیری تۆ، خودا نین
 بە هۆی "لا تەقنطوا مین رەحمەتوللّٰہ"
 دڵم خۆشە، کە وەعدەت بێ وەفا نین
 لە کۆتاییشدا، بە کۆمەڵی ئایەت و سوورەتی قورئانی پیرۆز، بە ناوی
 پەيامبەری ئیسلام، پەيامبەرانى دیکە، خواناسان و پیاوچاکان
 سوێندیداوه، پەشیمانى خۆی دەربەرپوه، داواى لێبووردنى لى کردووه
 و گوتووێتی:

پەشیمانم، له تاوانم ببووهره
 پەنامەیتناوه، غەیری تۆ، پەنا نین
 لەگەڵ بەحرى کەرەم، ناجۆره نارت
 بە کوردیی، ئاو و ئاوور، ئاشنا نین
 بنێره و بیکه دەرمانى "حەقیقی"
 شەهێ رەحمەت، کە لەو چاتر، شفا نین
 صیراتی موستەقیمم، بێ کەرەمکەى
 نەسیبمکەى، صەفئى ئەنعمتە ئامین

«42-38,40»

* * *

« ئاوات »

« 1903 - »

هۆنەر، گەلئى ھۆنراوھى « ناسك، ناياب، تەر، پارا، پوون، گەش و جوان » ھى ھىھى. بە كوردىيىھىكى خۆش و بى گرىوگۆل، بە زمانىكى ساكار و ئاسان دواوھ. تەنەت، ھۆنەرىكى ناودارى ۋەك: « ھەژارى موكرىانىيى »، دانى بە توانا و لىھاتوويى ھۆنەرىي و ھونەرمەندىي ھۆنەردا ناوھ و گوتوھتە: (شيعر و ھەلبەستى " كامىل شا " نىازيان بەوھ نىيھ، من و سەد منى و نىو منى ۋەك من بلىن: باشە. نەخىر، عەتر خۆي دەردەخا و پىي ناوئ، عەتار بە تەلاق و سوئندانەوھ، رەشبىتەوھ، كە عەترى چاكە). « 11، 1 »

هۆنەر، گەلئى ھۆنراوھ و چامەي « ئايىنىي، نىشتمانپەرورەيى، رۆمانسىيى، باسكردنى سروسشت و جوانىيى، شىن و لاواندەوھ » ھى داناوھ.

« ئاوات » ھى ھەست ناسك، ۋەك كوردئ، لە دامىنى بنەمالەھىكى خواناس و موسولمان كەوتۆتەوھ. لە كەشكى ئايىنىيدا، چاوى بە ژيان ھەلھىناوھ. لە نىو كۆزى دەرويشاندا، پىي گرتووھ و لە دارەدارە كەوتووھ. لە تەكىيە و خانەقاكاندا گەرەبووھ و پەرورەدەكراوھ. لەبەرئەوھ، ئايىن كارىكى زۆرى، لە ھەست و ھۆشى كردووھ. بە شىوھىيە، منىش دەتوانم، لەگەل « ھەژارى موكرىانىيى » دا بلىم: (سەرچاوھى ئىلھامى ھۆنراوھى مامۆستا " ئاوات " پىي ئىسلامەتىي و ئايىن و شەرىعەت و تەرىقەتە و دىوانى ھۆنراوھكانى زۆرتەرى باسى ئايىنىي و لە رىگەي ئايىنەوھ خۆي خستۆتە نىو زەرياي عىرفان و خواناسىيىيەوھ، ۋە ھەر ئەو خواناسىيى و پاكىي دل و دەرەوونە، بۆتە ھۆي ئىلھامى ھەستى خروشاويى و جوانترىن ھۆنراوھى لە سەرچاوھى تەبەي زولالى ھەلقولبەوھ و ھاتۆتە دەرەوھ). « 17، 1 »

بۆیە، وەك هەموو ھۆنەرەكانی دیکەى كورد، كە باوەریان بە ئایین
 ھەبوو، « ئاوات »ی ھۆنەریش، لە « ستاییشی یەزدانی مەزن،
 پەيامبەرى نازیز و بۆنە ئایینی »یەكان، درێغى نەكردوو، چەندین
 ھۆنراوێ كورت و درێژى، لە دانەى مرواریدی ووشە ھۆنیووتەو، لە
 چوارچێتووی زیوینی دڵ و دەروونی خۆینەردا، جیتی خۆیان كوردۆتەو.
 وەك: « ستاییشی خودا، خواناسیی، چاكە و خراپە، شوكری نیعمەت،
 نزام بۆ تۆیە، ستاییشی پێغەمبەر، بۆ پێغەمبەرى خۆشەویست، شەوی
 میعراج، ئیعجاز، رووڕەش و ریشی سپی، تۆیەبێ، ئارەقپشتن ... »
 بۆ نموونە: لە ھۆنراوێ « رووی رەش، ریشی سپی »دا، بە ھەوت
 دێرە ھۆنراو، بە شتێوێەكى زۆر جوان، باسی گوناھەكانی خۆی
 كرددوو، ھەستی خۆی دەربڕیو، كە چۆن، شەو تا بەیانیی، خەو لە
 چاوی ناكەوئ، وەك ماری بریندار، جتی بە خۆی ناگرئ. جگە لە قاپیی
 پڕ بە سۆز و میھرەبانی پەرورەگاریش نەبئ، ھیچ كەس و لایە شك
 نابا! بۆیە، رووی لێ ناو و داوای چارەسەرى لێ كرددوو، تا،
 یارمەتیبیدا، لیتی خۆشبینی و ئارامی بە گیانی شەكەتی بدا. ھەر
 چەندە، پیربوو و كوێستانەكانی سەر و ریشی، بەفری لێ ناچنەو،
 بەلام، رووی وەك بنی مەنجەل رەش ھەلگەراو. بۆ؟ چونكە، لە ئاستی
 خوادا، خۆی بە گوناھبار و تاوانبار زانیو. لەكەل ئەوەشدا، كە ناوی
 « كامیل » و بە ناو تەواو، ھیچ كەموكوپییەكى نەبوو! بەلام،
 ھێندەى خراپە كرددوو، خۆی بە ناتەواو داناو! بۆیە كوتووێتە:

رووڕەشى دەرگای خودام و سەرفكەندەى « موصطەفا »
 شەرمەسارى رۆژى ھەشر و ملكەچى ئالى عەبا
 چارەپەش، شەو تا بەیانیی، ھەر ئەم و ئەو لا دەكەم
 ھەر وەكوو ماری بریندار، ھەل دەسوورێم بئى صەدا
 روو لە كوئى كەم یا رەببى؟ چ بكەم، لە دەس عیصیانی زۆر؟
 غەیری دەرگای تۆ نییە، دەرکئ، كە رەحمم پئى بكا
 دیمە دەرگاگەت، كە بۆ چاك و خراپ ئاوالەیه
 كەوئ و پۆستم رادەخەم، تا، ھەم لە دنیاى بئى وەفا
 ھەر ئەوێندەم بەس، كە تۆم ناسى و لە تۆ داوادەكەم

له هۆنراوهی « ئاره‌ق‌رستن »دا، به ههشت دێره هۆنراوه گوتووێتی:
 خالی نوستوو! ههسته، بهسته، ئیسته، پۆژی مردنه
 کاتی لێک جیاکردنه‌وهی، چاکه و خرابه‌کردنه
 گویت له دهنگی « نه‌فخی صوور » لێده‌دا، ئاگات ده‌کا
 بێت ده‌لی: هه‌شهره، له ترسان، شێری نه‌ی، هه‌ر وه‌ک ژنه
 چاوه‌ڕێن، وا ته‌رازووی خێر و شه‌ر، هاتۆته‌ گۆر
 سه‌گ، به‌ حالی ئه‌و که‌سه‌ی، خێری به‌ قه‌ت خێری منه
 بالی ئالای کێیه؟ ئه‌و ده‌م، سه‌د هه‌زار چاک و خراب
 ده‌چێته‌ ژێر سایه‌ی، له‌وێدا، چاوه‌ڕێی لێبووردنه
 « ئه‌مه‌دی موختار »، شیرین سواره، ئه‌و سه‌رده‌اره‌یه
 رووی له هه‌ر که‌س بوو، له‌وێدا، کاروباری پۆشنه
 ئه‌ی « شه‌فیعولمۆذنبین »! ده‌ستی من و داوێنی تۆ
 دێمه‌ ژێر ئالات و رێمه‌که، گه‌ر چی، ئیحسانم ونه
 وه‌ک ده‌لێن: ئه‌منیش، له نه‌سلی پاکی تۆم، ئه‌مما، ئه‌من
 رووپه‌ش و خاوه‌ن گوناهم، کارم ئاره‌ق‌رشته
 ئاگری دۆزه‌خ نه‌بێ، ناتوێته‌وه، ئه‌و ما‌رزه
 لێی گه‌ڕێ، بتوێته‌وه، با، سافبێ، هه‌ر وه‌ک ئایینه
 « 12-11.1 »

له هۆنراوهی « شای و شین »یشدا، هۆنهر، ده‌سه‌رهنگینییه‌کی، گه‌لی
 جوانی نواندوو، کاتی، چاوی له « حاجی قادری کۆی » کردوو و به
 نۆ دێره هۆنراوه گوتووێتی:
 لایه‌ک شاییه، له لایه‌ک شینه
 لایه‌ک هه‌لپه‌رکی، لایه‌ک گرینه
 لایه‌ک، جل ده‌به‌ن بۆ بوکی ساوا
 له لایه‌ک، کفن ده‌به‌رن بۆ زاوا
 ته‌ماشای دونیا و وه‌فای ئه‌و
 به‌یه‌ک چه‌سه‌پان و لێک جیایی ئه‌و
 با، به‌س من و تۆ، به‌ ته‌مای ئه‌و بین
 با، به‌س بێ خه‌به‌ر، ئاو‌برده‌ی خه‌و بین
 با، وه‌خه‌به‌ر بێین، فکری کاری که‌بین

بیر و باوه پمان، بق لای یاری کەین
ئەو یارەش دیارە، تاق و تەنیا یە
بە وەفا و کەرەم، ذاتی خودایە
هەر خزمەت بەو، پاداشی زۆرە
بە و تەبی من کە، دلت مەگۆرە
هەر ئەو دەژینتی، هەر ئەو دەمرینتی
ئاخری بق خۆی، تەنیا دەمیتنی
« ئیمامیی » ئەوا پرویکردۆتە تۆ
پیتنج فەرضە، سوجدەیی، هەر بردۆتە تۆ

«202،1»

* * *

« حیلەیی »

« 1985 - 1909 »

هیندی هۆنراوهی « نیشتمانیی، ئایینی، کۆمه لایه تی، دلداری و پلارهاویشتن »ی هه یه. پلارهاویشتن و داشۆزین، به شیکی زۆری هۆنراوه کانی پیکدین. زۆربه ی هه ره زۆری هۆنراوه کانی، به وشه ی ساکار و کوردییه کی په تی دارپشتوو. به لام، له هیندی هۆنراوه دا، بهو لقه دیالیکته دواوه، که قسه ی پی کردوو. دیمه ن و جوانیی نیشتمان هه کی، کارێکی زۆری تیکردوو و سه رنجی راکتیاوه . له هۆنراوه ی « یاره ب ! »دا، له یه زدان پاراوه ته وه و به شه ش دپه ره هۆنراوه گوتوو یه تی:

یا ره ب ! رووره شم من، گونا بارم
له حضور ی تو، زۆر شه ره زارم
ذاتی پیغه مبه ر، نه گاته فریام
چونکه، عه بدی تو، ئومیده وارم
که ره مت زۆره، بو ئومه تی خۆت
که وه، فه ریاده س، بگه هاوارم
هه ر تو شافیعی، له رۆزی مه حشه ر
له ره حمه تی تو، منیش به شدارم
ناؤمید نايم، ئافریده ی تو
هه ر ذاتی حه قه، ویردی سه ر زارم
« حیلمی » له مالۆ، کز و هه ژارم

«20،22»

* * *

« مینه جیسا ف »

« 1965 - 1911 »

به یه کئی له هۆنره میلیبیه کانی ناوچهی « گهرمیان » ی « باشووری کوردستان » داده نرئ. گه لئ هۆنراوهی « ئاپینی، دلداریی، کۆمه لایه تیی و نیشتمانیی » داناوه. زۆربهی هۆنراوه کانی، به شتیوازکی ساکار و هیندیکیشیانی، ههر به و زمانه هۆنیوه ته وه، که پیتی دواوه! له هۆنراوهی « ئهی خوا » دا، به پینج دیر گوتوویه تی:

ئهی خوا! یاخیی و خه جاله تبارم

رووسیای، قاپیی پهروه دگارم

موطیعی، ئه مری نه فس و شه یطانم

پشت خه میدهی، ژیر باری عیصیانم

طاعت گومکردوو، بی بیضا عه تم

مه عصیه تبار و هم خه جاله تم

مه حجوبیی، زومرهی گونا هبارانم

سه ره حه لقه ی، مه چلیس شه رمه سارانم

له به دکرداریی، نه م کردوو ته قصیر

به دنه تواریی خۆم، رووی کردوو مه قیر «24،60»

له هۆنراوهی « ئهی ده لیلی بی ده لیل » دا، به یازده دیره هۆنراوه، له یه زدانی پاک پاراوه ته وه و له سه ره تا دا گوتوویه تی:

ئەى دەلىلى بى دەلىل و ئەى ئەواى بى ئەوا!
 ئەى ئەمىرى بى ئەمىر و ئەى خوداى بى خوا!
 ئەى شەھەنشاهى سەرى دىن، هىمى مولكى لا مەكان!
 حامىي بى مەرجهع و ئەى مەرجهعى گشت ئىلتىجا!
 دەستگىرى زومرەى داماو و مەرزوون و دەلىل
 ھادىي بى چارەيى، ئەوگارى بى پشت و پەنا
 مەلھەمى زام و برىنى، كاففەيى خوتنى دلان
 شەرىەتى تەسكىنى ئارى، جەرگى پر سۆز و سزا
 ئەى كلىلى پىوھنى، پىوھنكرارى ئىش و خەم
 شافىيى بىمارى مەعلول و دەواى بى دەوا
 پابەرى ئاوارەيى ساراي، پايانى دەرد و ئىلتىجا
 لۆكسى پىگەي وىلى، ھەردەي ظولمەت و كەرب و بەلا
 بى رجا، دىنمە تكا، تا، بۆم تكاكار بى لە لات
 شوعلەي نوور و صەفای، سىماي ذاتى مصطفەفا
 بىمكە خاطر طاعت و تەصدىق و تەقوايان ھەموو
 كاففەيى ئەصحاب و ئەھلى بەيتى بى بوغز و رپا
 ئاگرىنم، دل برىنم، چاو نمىنم، پر گرىن
 بى موعىنم، دل خەمىنم، ئىش لە لام بى ئىنتىھا
 گەستە جەرگم، خەستە مەرگم، زامە بەرگم، خوتن خۇراك
 زەردە پەنگم، قەطعە دەنگم، زۆر بە تەنگم، پەببەنا!
 سا، بە پەحمى خۆت خوايا، چارەى ئەم كارە كە
 غەبرى تۆ، لای كى بچى « مینە »، دە ھاوار ھادىا
 « 26- 25،60 »

لە ھۆنراوہیەكى دیکەشدا، بە شەستوسى دىر، بە (جەوتبەندى) لە
 ئەناى جەزەتى « مەمەد » دا، لە سەرەتادا گوتوویەتى:

مەرچەبا، ئەى شاھى دەوران، پەحمەتەن لىلعالەمىن!
 مەرچەبا، ئەى شەھسوارى مەحشەر و سالارى دىن!
 مەرچەبا، ئەى مەدحى تۆ یاسىن و طاھا و « وە ئەلضوحا »!
 مەرچەبا، ئەى ئەشرەفى مەخلووق و خەتمولورسەلین!

ئەى نەببى با صەفا، ئەى ئىسمى ذاتت مصطەفا!
 ئەى لە نوورى تۆ، مونهەر مەشرىق و مەغرىب زەمىن!
 مەرحەبا، ئەى فەخرى ئادەم، فەخرى عالەم، مەرحەبا!
 ئەى حەببىيى اذتى يەزدان و شەفيعو لمونبىن!
 دواى ئەو ھەموو سلاوکردنە، پاشان، ستايىشى کردووه و گوتوويەتى:
 ئەى نەببى ئوممەت پەناھ و ئەى رەسوولى مونته خەب!
 صاحىبى ميعراج و تاج و سەرورى عالی نەسەب
 حاكمى عاصى پەناھ و شەھريارى مولكى دىن
 ئەى ئەمىرى بىئ نەظىر و فەخرى ئافاق و عەرەب!
 ئەى لە ئايىنى شەرىفت، جوملە ئايىن پىر شەرەف
 ئەى « موھەممەد »، ئىسمى ذاتت « ئەحمەد » و « مەحموود » لەقەب
 لەو دەمەى تەشرىفت برد و عەرشى عاليت، کردە فەرش
 ئاسمان پىر شەوق و زەوقە، ساكىنانى پىر طەرەب
 مەنبەعى ئىحسان و عەدلى دادخواھى عالەمى
 يا رەسوولەللا! چىيە؟ ناپرسى دادم، ئەلەجەب!
 ئىدى، ھەر بەو شىئەويە، لە سەر پىتداهەلدان و ھانا بردنى خۆى
 بەردەوامبوو، تا، لە كۆتايىشدا گوتوويەتى:
 ئەى لە نوورت، بەھرەوەر بوون ئەنبىا و ئەوليا!
 ئەى بە شىرى تۆ، سەراسەر، دىنى كافر بوو تەلەف!
 تىخنە ئەرجوو ئە قاپىت، ئەى شەھى كىشوەرگوشا!
 عىززەتى « بوويەكر » و « عوتمان » و « عومەر »، شاھى « نەجەف »
 بۆم بفرموو، ئىلتىجايى، لای خوداى لايەزال
 بەل نەجاتم بى، لە بەحرى ذىللەت و عىجز و ئەسەف
 قاپىي ئەلطفافى يەزدانىي، لە رووى من لادرى
 بىئ نوزوولى رەھمەتى بارىي لە حەق من، ھەر طەرەف
 صەد كەرەت حەددى نىيە « مینە »، كە مەدھى تۆ بكا
 لىك ھەتا ئەمرىت، ئەلى: ئەم بەيتە لىل ئاوازی دەف
 « ئەنتە خەتم ئەلمورسەلین، ئەنتە ئىمام ئەلموتەقىن
 ئەنتە فەخر ئەلموئىمىن، ئەنتە شەفىق ئەلموئىبىن »
 «35-28,60» * * *

« ئەخۆل ————— ۆل »

« 1988 - 1911 »

گەر چى، « ئەخۆل » ى ھۆنەر، لەگەڵ ئايىن و خواپەرستىيىدا، زۆر ميانەى نەبوو. بەلام، لەگەڵ ئەو ھشدا، چەن ھۆنراوھەكى ئايىنى ھۆنرەتەوھ. پتر، لەوھ دەچى، ھۆنەر، زۆرى لە خۆى كرديى، تا، ئەو ھۆنراوھەى گوتبى! چونكە، لە رووى دەرپرین و دارپشتنەوھ، لە چاو ھۆنراوھەكانى دیکەيدا، زۆر لاواز دەرەكەون. لەبەرئەوھ، بە تەواوى نەیتوانیوھ، ووشەى كوردیى پەسەن و پەتیی بەكارپىنى، بە كامى دلى خۆى، یاریى بە ووشە بكا! بۆ نموونە: لە ھۆنراوھى « پارانەوھ » دا، بە دە دترە ھۆنراوھ گوتوویەتى:

ئىلاھى! پەحمكە، پەحم، یا ئىلاھ!
تۆ صاحبى عەظەمەت و عیزز و جاھ
خودایە! بە حەقى نەبى « موصطەفا »
نەوازشكە، چارى منى بى نەوا
ئىلاھى! بە مەحبوبى چوار یار
« ئەبویەكر » و « عەمەر » و « عەلى » و « ذى ئەلنوار »
دلى پر لە دەرەم، دەوا و چارەكە
عەطایە، بە عەبدىكى بى چارەكە
ئىلاھى! بە گریانى پیرانى پیر
بە نالان و سۆزى، طیفلانى شیر
شەرارەى دەررون و كرپوزەى دلم
عیلاجیکە، وەصل و بە كامى دلم
خوداوەندى ئەررض و سەما، ھەر تۆى
نەجاتدەر لە جەور و جەفا، ھەر تۆى
بە صیر و عەلانى، كە تۆى ھەر خەبیر
لەگەڵ بى كەسانا، ئەتۆى دەسگیر

له خهزنه‌ی که‌ره‌م، قه‌طره‌یه‌ک په‌حممه‌ته
 نه‌چا‌تمبدا، له‌م هه‌موو ذیلله‌ته
 من و مه‌سله‌کی عه‌شق و دیتوانه‌یی
 له ئه‌رضی بئی به‌ری کرد، به ئاسمان گه‌یی
 «69,3»

هه‌روه‌ها، له هه‌نراوه‌ی «وه‌صفیک» بيشدا، به بیستوشه‌ش دێره
 هه‌نراوه، ستاییشی په‌یامبه‌ری ئیسلامی کردووه و گوتویه‌تی:
 ئال و ئه‌صحابی «موحه‌مه‌د»، شه‌وق به‌ دل ئینسان ئه‌دا
 بئی ئه‌مه‌ریبووم بۆ نه‌مامی، سه‌ر له‌ پرووی ئاسمان ئه‌دا
 «باره‌که‌للا» بۆ نه‌مامت، ئه‌ی گولی گولزاری دل!
 جوانیی تو، خۆی به‌ مانگی، یا، به‌ رۆژ پيشانئه‌دا
 ته‌رکی دنیا، چۆن نه‌که‌م بۆت، ئه‌ی شه‌هی «خویان» ی من!
 پرووی گولی بیستانی ژینم، چینه‌به‌چین خه‌رمان ئه‌دا
 ئابیه‌ته، «شیرین» ی ئانیت، خۆ منیش «فه‌هاد» هه‌که‌م
 وا قولنگی عه‌شقی پێیه، دل درێ شاخان ئه‌دا
 جیلویه‌ک له‌و نووری چاوته، دای له‌ سه‌ر سینه‌م، ئیتیر
 بۆ غولامی په‌رگه‌هی تو، حاضریم، تا جان ئه‌دا
 هه‌لقه‌ی خودامیی تو، وا له‌ گویمه‌، تا خودا
 حاکی حوکمت ئه‌بیت و «موصطه‌فا»، فه‌رمان ئه‌کا
 خالقم هه‌ر خوايه، ئه‌مما، تۆش بتی پێی عه‌شقمی
 هه‌م، مه‌نالی سه‌ر زه‌مینم، ئه‌م به‌شه‌ش یه‌زدان ئه‌دا
 دل‌به‌رم، صاحیب سه‌رم جیگا ده‌رم هه‌ر یارمه
 چیم هه‌یه، هه‌ خۆی حسینه، فۆته‌ یا تالان ئه‌دا
 زه‌رپه‌یه‌ک بوونی هه‌یاتم، یه‌ک خودا، دووه‌م ئه‌وه
 بمکوژی، بئی ده‌سه‌لاتم، ئه‌و غه‌م و فه‌رمان ئه‌دا
 په‌ببێ له‌م دنیا‌یه‌دا، خۆشترم له‌و که‌س بوئ
 دینسز و هه‌م جوانه‌مه‌رگیم، دل، گولی گریان ئه‌دا
 زه‌وقی زه‌هره‌ قوطب و که‌یوان، من له‌ سه‌ر ئه‌رض شک ئه‌به‌م
 وا له‌ به‌ر چاوم، داییم، شو‌عه‌له‌شی په‌خشان ئه‌دا
 سینه‌ی شه‌مس و قه‌مه‌رمه، په‌هه‌روه‌ی بیابان و ده‌شت

من، چه ئیحتیاجی به مانگ بم، هەر به شهو رهخشان ئەدا
 شافیعم غهیری « موحه ممهه »، هەر ئهوه رۆژی جهزا
 خۆ له دنیاشا، ههوهسییه قهتلم، یا پهخشان ئەدا
 سهه وهکوو « بۆ جههل » و « شهیتان »، نهعلهتم لئییه، ئەگەر
 ناوی تۆ، من کهم فهرامۆش، تا خوا « سهیوان » ئەدا
 ضدی ئەم حاله‌ی وتم پیت، من ئەگەر کردم خیلاف
 پووهرشی قاپی خودام و ههم له دین لمان ئەدا
 طالعم گەر چی، سیاب و و ابه تهنها مامهوه
 چینگهکه‌ی جارانت ماوه، ئەو کهسه لمان ئەدا
 ظلومت، گەر چی کردووه لیم، هەر خه‌لاتی تێ ئەگم
 حه‌قی خۆم، قیامهت نه‌سینم، خوا به‌شت نالان ئەدا
 عالمه ئەمکاته شاهید، چیت له حالم کردووه؟
 غهیری ناخ و ئۆفی تۆ، من بێ ئەله‌م دهردم نییه
 باوه‌ریش ناکه به له‌فظم، جه‌رگی وه‌ک بریان ئەدا
 قافله‌ی ئۆردووی دووریت، هاته سه‌ر قه‌له‌ی له‌شم
 غیره‌تم، گەر چی نه‌ماوه، یادی تۆ هه‌یه، جان ئەدا
 قائیم، به‌م تۆزه به‌شم، ئەو ره‌وای نابینی پیم
 بۆ ئه‌وه‌ی، ناوی نه‌مینی، خۆی له من په‌نهان ئەدا
 کارێکی کردی له‌گه‌لما، « ذولفه‌قار »ی دوو ئەبرۆت
 دائیما، جه‌للادی روحمه، شیر به‌هه‌لکیشان ئەدا
 لوللوه‌ پیرۆزه‌یه، یا، خالی سه‌ر ئەو گهردنه‌ی
 یا زه‌رووت، یا زێرجه، خۆی له سه‌ر زیوان ئەدا
 مه‌رحه‌به‌ن، ئە‌ی شاه‌ی « خوبان »، نووری بینایی دیدهم!
 هیچ نییه شو به‌هه، که زولفت من له سیداران ئەدا
 ناله‌نالی من، که بۆ بالاته، وه‌ک هه‌وری به‌هار
 هەر وه‌کوو عه‌رعر، که هه‌لچوو، خۆی له ناو باغان ئەدا
 وه‌خته‌ بتوانم، بلیم: زولفت، شه‌مال دینیته‌ فه‌ر
 چه‌ند که‌س سووتاوی، وه‌کوو بۆ کویتستان ئەدا

« 112-110,3 »

* * *

« عهونیی »

« 1914 - 1992 »

هۆنەر، له هیندی بوازی « نهتهوهیی، کۆمه لایهتی و رۆمانسیی »دا، گهلی هۆنراوهی شیرین و دلگیری هۆنیوهتهوه. ههروهها، چهن هۆنراوهیهکی نایینیشی داناوه. له هۆنراوهی « خودایه »دا، زۆر به پاشاکاوی، دانی به ههله و گوناهاکانی خۆیدا ناوه. پاشان، داوای لیبووردنی، له خوا کردووه، به تهمای سۆز و میهره بانیی یهزدان، دهسی پارانهوهی بهرزکردۆتهوه و به ههشت دێر گوتویهتی:

خودایه! تۆ دروستکرد، سروشتم

له خوانی نیعمهتی تۆ، پیگهیشتم

نییه چاکه، له بق رۆژی حیسابم

که لوظفی تۆ نهبی، من بهدرهوشتم

بهبی هووده، ژبانی خۆم بهسهربرد

له بی بهختیی، درهنگ من تیگهیشتم

له تاوان، نهسپی خۆم لینگدا، بهبی ری

سهراسیمه، که وێلی چۆل و دهشتم

بهنا بق کوئی بهرم، بی سووده ئیمرو

له زۆیی، کردهوهی نارێک و زوشتم

له بهدکاریی و بهدخوویی رهوشتم

له ژیر باری گوناها، کۆمه پشتم

شیاوای ناگری دۆزهخ منم، من

به رهحمی خوا، هیواداری بهههشتم

که هۆی بهدبهختیی خۆت، ههه خۆتی « عهونیی »

«121,41»

مهلی، وابوو، له نهوهه سهر نویشتم

ههروهها، هۆنەر، له سێ چوارینهی جیا جیای دیکهشدا، دهبرارهی
خواناسیی و رۆژی لێپرسینهوه گوتووێتی:

رێز و پیاوهتی، هەر به بهخشینه

بهههشت وهرگرتن، به خواناسینه

هەر کهس، بهخشین و خواناسیی نهبی

مردنی، سه دجار، چاتر له ژینه «226،41»

له دووهمین چوارینهشدا گوتووێتی:

پاش مردن، کاتیک کۆدهکرینهوه

له گۆرهبانی لێپرسینهوه

هەر کهس، دهفتهریک دهدریته دهستی

دهلێن: «کردهوهی خۆت بخۆینهوه» «226،41»

له سێیهمین چوارینهشدا گوتووێتی:

رۆژی حهشره، شهرمه زارم، رووم نییه، سه ره له لبرم

دهنکه جۆیی چاکه، شک نابهم، به نا بۆ کوئی بهرم

به م هه موو تاوانه ی کردومه، نه جاتم چۆن ده بی؟

که له لای یه زدان، تکاکارم نه کا پێغه مبه رم!! «227،41»

به لام، له گه ل ئه وه شدا، ئه و چهن هۆنراوه ئایینی ییه جوانانه ی
هۆنیوه ته وه، که چیی، سه یر ئه وه یه، له چوارینیکی دیکه دا، یه کئی له

بنچینه گرنکه کانی، ئایینی ئیسلامی ره تکر دۆته وه، که خۆی له

نوێژکردن و ناوی خودا هێناندا ده نوێنی! بۆیه، به شیوه یه کی زۆر

خراب و ناشیرین، «به رمال، ته سه بیح و عه سا»، ژێر پێناوه، که به

هیچ شیوه یه، له گه ل ئه و دید و بۆچوونانه ی پێش سووتر ده بری پریوه،

ناگونجی و به چوارینه یه ک گوتووێتی:

که ر ژیان، ماوه م بدات، ئه ی پیری! من په یمان ده که م

ببمه کۆیله بۆ خه رابات، خزمه تی په ندان ده که م

ده یخه مه ژێر پێمه وه، به رمال و ته سه بیح و عه سا

تا کوو ماوم، هه منشینێ شوخ و چاومه ستان ده که م «228،41»

* * *

« ش ————— پرزه »

« 1998 - 1914 »

« نافع مه‌ظهەر - شپرزه »، هەر چه‌نده، خه‌لکی « سه‌قز »ی هه‌ریمی « پۆژه‌لاتی کوردستان » بووه، به‌لام، ماوه‌یه‌کی زۆر، له‌شاره‌کانی « باشووری کوردستان » به‌گشتیی و شاری « سوله‌یمانیی » به‌تایبه‌تی زیاوه. له‌نزیکه‌وه، ئاگای له‌هه‌موو، روداو و کاره‌ساته‌نه‌ته‌وه‌یییه‌کانی کورد بووه، گۆرانکاری و گه‌شه‌کردنه‌کانی کۆمه‌لی کورده‌واری، به‌چاوی خۆی دیوه. پێوه‌ندییه‌کی باشی، له‌گه‌ڵ هیندی پووناکبیر و هۆنه‌ری وه‌ک: « پیره‌مێرد، زێهر، قانع، موفتی، به‌نگینه، هه‌مدی، نه‌حمه‌د شوکری ... » دا هه‌بووه. له‌به‌رئه‌وه، زۆر چالاکانه، تیکه‌لای کۆره‌ وێژه‌یی و پامیاریییه‌که‌ی، کۆمه‌لگه‌ی کورده‌واری بووه، بگه‌، به‌شدارییی تیدا کردووه، چه‌ندین جار، گوتاری له‌پۆژنامه‌کاندا بلۆککردۆته‌وه، له‌گه‌ڵ هۆنه‌ره‌کاندا، چه‌ندین نامه‌یان، به‌هۆنراوه، بۆیه‌کدی ناروووه.

هۆنه‌ر، ته‌مه‌نی سوازه‌ سه‌ل بووه، ده‌سی به‌هۆنراوه‌گوتن کردووه. گه‌لی هۆنراوه‌ی. به‌زمانه‌کانی « کوردیی و فارسیی » هۆنیوه‌ته‌وه، زۆربه‌ی هۆنراوه‌کانی، خۆیان له‌بابه‌تی « نه‌ته‌وه‌یی، ئایینی، دلداری و کۆمه‌لایه‌تی » دا ده‌نوێن، شینی بۆ هیندی له‌پیاوه‌ ناودار و پووناکبیره‌کانی کوردی وه‌ک: « شیخ مه‌حمودی هه‌فید، هیمن، هه‌ژار ... » کردووه. « پیره‌مێرد »ی هۆنه‌ری، زۆر خۆشووستووه و چه‌ندین هۆنراوه‌ی، به‌سه‌ردا هه‌لداوه.

هۆنەر، چەن هۆنراوہیہکی ئایینی نووسیوہ، ستاییشی پەرہردگاری مەزن و پەيامبەری نازداری کردوہ. تەنانەت، هۆنراوہیہکی جوان و ناسکیشی، بۆ « شێخ عەلانەددینی بیارە »ش هۆنیوہتەوہ.

هەر چەندە، هۆنراوہکانی، چ لە پروی شیوہ و چ لە پروی ناوہ پۆکەوہ، کەمێ کز و لاوازن، بەلام، لەگەڵ ئەوہشدا، هۆنەر هەر هەولیداوہ، شوێن پێی، هۆنەرە کلاسیکییہکانی کورد هەلگری، دەسپەنگینی خۆی بنوێنێ، هۆنراوہی ئایینی دانێ، بە سەر یەزدان و پەيامبەردا هەلدا. بۆیہ، لە هۆنراوہی « زبانی لالە »دا، بە حەوت دێرہ هۆنراوہ، ستاییشی یەزدانی کردوہ و گوتوویەتی:

زبانم لالە، یا رەبیبی! لە بۆ حەمد و سوپاسی تۆ
 چلۆن دەتوانی، ئینسان تا بکا، تاريف و باسی تۆ
 لە قورعانا ئەفەرموی: هیچ شتی، وینەئێ ئەتۆ نابێ
 بە مەخلووق ناکرێ، ئەلبەتە، تەشبیہ و قیاسی تۆ
 ئەتۆ، کەنجیکی مەخفی بووی، وەهات پێخۆشبوو، بتناسن
 شعوروت دا بە مەخلووقت، هەتا بتناسی، ناسی تۆ
 لەگەڵ « موسا »، لە سەر شوانیکی سەحرا توورەبووی، چونکا
 لەگەڵ گەرە و بچووکا، وەک یەک لوطف و تەماسی تۆ
 بە وەئە داوتە پێم، رازیم و شاکیڕ، ئەئە خودای رازیق!
 لباسی فاخیرم ناوی، ئەگەر بمبێ، پلاسی تۆ
 بە سەد گۆشت و پلاوی، هیچ کەسی ناگۆرپەوہ، هەرگیز
 تریتی چیتستی برویش و خەیار و نان و ماسی تۆ
 بە ئایەئە لوطف و رەحمەت، ئەم « شپرزە »ئە خۆتە، دلخۆشە
 ئەمین و دلنیاپە ئەو، بە قەولی ریک و پاسی تۆ «282-281،62»

هەر وہا، لە هۆنراوہیہکی دیکەدا، هەردوو ئایەتی ژمارە « 35 - 36 »،
 لە سورەتی « نووری قورئانی پیرۆز »ئە گۆرپوہ، ستاییشی خۆی
 گەرەئە کردوہ و بە نۆ دێر گوتوویەتی:
 خوا! کۆمەکبە، باش بکەم بەیان
 وەصفی ذاتی تۆ، وەک ئایەئە قورعان

خوا نووریکه، زۆد رووناک و بهرز
 ئه‌دره‌هوشیتته‌وه، له عاسمان و عه‌رز
 وهک چرا دانن، چرات تێ نابن
 چراکەش، له ناو شیشه‌ی جوانابن
 شیشه‌که‌یش، وه‌کوو ئه‌ستیره‌ی پر سۆز
 که هه‌لگیرسابن، له داری پیرۆز
 داری زه‌یتونن، نه‌ غه‌ربیی و نه‌ شه‌رق
 ئاری پێ نه‌گا و بسووتن، وه‌ک به‌رق
 رووناکیی، له سه‌ر رووناکیی که‌وێ
 پێنیشانده‌ربن، به‌ وه‌ی بیه‌وێ
 مه‌ئه‌ل دادینن، خوا به‌ مانا
 خوا، له هه‌ر شتت، عالم و زانا
 له ناو مالتکا، ئیجازه‌ئه‌دا
 که ناوی خوای، به‌رزۆبێ تیدا
 ناوی ئه‌و به‌رن، پوژی دوو چاره

«286-285,62»

ته‌سبیحی بکه‌ن، صوبیح و ئیواره
 له هۆنراوه‌ی « به‌ قوربانی موحه‌ممهد و عه‌لی »دا، به‌ شه‌ش بێره
 هۆنراوه‌ گوتویه‌تی:

به‌ قوربانی « موحه‌ممهد »، باوکی « فاتم »
 هومێدم هه‌ر ئه‌وه، پوژی نه‌هاتم
 به‌ قوربانی « عه‌لی »، زاوای « موحه‌ممهد »
 « عه‌لی » مه‌حبووب و ئامۆزای « موحه‌ممهد »
 « عه‌لی » پیتی نایه، سه‌ر شانی « موحه‌ممهد »
 « عه‌لی » خۆی کرده، قوربانی « موحه‌ممهد »
 به‌ قوربانی « ئه‌بو به‌کر » و « عومه‌ر » بم
 فه‌دای « عوسمان »ی، پیری خوێن هه‌ده‌ر بم
 به‌لام، من هه‌ر، ته‌وه‌لایی « عه‌لی »مه
 وه‌لیمه، هه‌م که‌کیمه، هه‌ عه‌لیمه
 « شپه‌زه »م تا‌کوو هه‌م، بۆ ئه‌و مریدم
 مریدم، به‌نده‌بێکی زه‌ر خه‌ریدم

«149,62»

ههروهها، له هۆنراوهی « یا رهسوله‌للا » شدا و به نو دێره هۆنراوهی
دیکه، ستاییشتیکی به یامبه‌ری کردووه و گوتویه‌تی:

له رۆژی ترس و بیما، بمکه بیمه، یا رهسوله‌للا !
فه‌قه‌ط، یه‌ک تیکه نان برسیمه، نیمه، یا رهسوله‌للا !
ئه‌له‌رزم، ئاره‌قی خه‌ج‌له‌ت ئه‌رێژم، بێ سه‌به‌ب ئه‌گریم
به ره‌حمت، ئه‌ی طه‌بیب بروانه، چیمه، یا رهسوله‌للا !
ئه‌خۆشم، لێویه‌بارم، شیر و شۆربا و ئاو، له لام ژاره
تلاوتل، ئاله‌ی بێ تا‌قه‌تیمه، یا رهسوله‌للا !
هه‌زار شوکری خوام، پێغه‌مبه‌ری ئاخ‌ر زه‌مان، تۆم هه‌ی
له بق تۆشه‌ی قیامه‌ت، ترسی چیمه، یا رهسوله‌للا !
گونابارم، به‌قه‌د ئه‌ستیره‌کان و ئاوی ده‌ریاکان
به‌لام، باکم نییه، ئه‌للا که‌ریمه، یا رهسوله‌للا !
خه‌وم دی، روویه‌رووم، پیاویکی زانا، پێخه‌فی دووریم
له لام وایه، نیشانه‌ی ئاخ‌ریمه، یا رهسوله‌للا !
ئومێدی من، له ته‌کیه و خانه‌قا‌کانا برا، ئه‌مما
ئومێدی من، به‌قورعانی عه‌ظیمه، یا رهسوله‌للا !
ئه‌گه‌ر، بێ باک و بێ قه‌ید و جه‌سوور و بێ ئی‌طاعه‌ت بم
نیشانه‌ی بێ حه‌یایی و رووره‌شیمه، یا رهسوله‌للا !
چ باکم، که‌ر نه‌خۆشه‌ رۆح و جیسمی « نافیعی مه‌ظه‌ر »
« موحه‌مه‌د موصله‌فا »، بق ئه‌و حه‌کیمه، یا رهسوله‌للا !

«261-260.62»

* * *

کوئیرم، خه جالەت، دامام، زەلیل
 زۆر گونابارم، یا رەسولەللا! دەغیل
 لە کردە و فیعلی خۆم، بە شتیو حالم
 لە نەزانیی خۆم، وێرانە مالم
 ھەرچیم کە کردەن، کردە لە مەوبەر
 ھیچ چاکەم نەبوو، ئەو خاکم بە سەر
 ئێستە ئەزانم، وەحشیی و نەزان بووم
 شوێنکە و تووی، دەستی نەفس و شەیتان بووم
 شەیتانی لە عین، نەفسی ئەمما رە
 بە سەر ئەعضام، ئاغا و سەرکارە
 ئۆمەتی خۆتم، دەخیل، یا حەیبب!
 با ئیتر، شەیتان، یم نەدا غریب
 تاوان، معصییه، گوناھ بە ئەزار
 چاریک شک نابەم، زیاد لە ئیستیغفار
 دەغیلم، قوربان، شای شەوی میعراج!
 پادشای ئەسرازی، گفتوگۆ رەواج!
 من گوناھبارم، تەوبە، ھەزار جار
 من دامام، فەقیر، تۆی شاھی سالار
 ئۆمەتی خۆتم، عەبدیکی لارم
 مەر بە شفاعەت، تۆ بکە ی چارم
 چاوە پیتی رەحم و شەفاعەتی تۆم
 ھەر خۆم ئەزانم، بی طاعەتی خۆم
 گوناھم زۆرە، لە ئەندازە زیادە
 رەنجم چی داو، ھەمووی بە بادە
 عومری تێپەر بوو، جوانیی لە مەوبەر
 گشت بە فیرق رۆی، ھەو خاکم بە سەر
 ھەموویشی قەیدە، فیعل و کردارم
 لە رێگە ی طاعەت، زۆر چەوت و لارم
 دوا ی ئەو هی، ھۆنەر، زۆر بە راشکاو یی، دانی بە ھەلە و گوناھەکانی
 خۆیدا ناو، ئینجا، دەسی پارێنەو هی بەرزکردۆتەو و گوتوو یەتی:

یا رهب ! به پهحمهت، پادشای پهحمیم
 له بهر خاتری، قورئانی کهریم
 له بهر خاتری، سه دوویسوچوار
 ههزار پیغه مبهه، نه شرفه و نازدار
 له بهر موورسه لی، سیازدهوستی سهه
 ههلبیژیراو و ناودار و نه مچهه
 له بهر خاتری « نوح »، « ئیبراهیم »
 به « موسا »، « عهمران »، مه شهوور به که لیم
 له بهر موعجیزه ی، « عیسا » روحو للا
 بمبه خشه، یا رهب ! تو پهسوله للا
 له بهر خاتری، سه دوچوار که لام
 که فرمووده ی توژ، چی لا یه نام
 له بهر شهرافهت، « تهورات » و « ئینجیل »
 راستیی بق ریگه م، بکه به ده لیل
 له بهر ئیعجازی، سی جزمه ی قورئان
 بمخه ناو عه قوات، مانگی « په مزان »
 له بهر خاتری، نه مانه هه موو
 خو شبه له گونا ه، پیش و پابردو
 جه به لی « نوحود »، له بق هاوارم
 شاهیدی نه دات، چهنه بی قه رارم
 چون خوم نه زانم، چهنه چهوت و لارم
 له پهحمهت زیاتر، هیچ ناکا چارم
 بمبه خشه، یا رهب ! خو شبه له گونام
 له بهر خاتری، پهسوولی کیرام
 « برایم » ! مه ترسه، چون خوا غه ففاره
 « موحه ممهه » شه فیع، بق گونا ه باره
 با گونا ه ی توژیش، زیاد بی له نه نداز
 عافواتی زوره، خوی بی نیاز

«25-23،6»

* * *

« دلزار »

« 1920 - »

جا، گەر بلتیم: زۆربەیی ھەرە زۆری، ھۆنەرە کلاسیکییەکان و ھیندی، لە ھۆنەرە ھاوچەرخەکانی گوردیش، باوەڕتکی پتەویان، بە خوا ھەبوو، بۆیە، ھۆنراوەی نایینییان ھۆنیووتەو، ھیچ لە راستیی لام نەداو. کەچی، سەیر ئەوێ، چەن ھۆنەرتکی « کۆمۆنیست »، ئەوانە، نایینیان، بە تلیاکی گەلان زانیو! ھیندی، ھۆنراوەی نایینییان گوتوو، کە لەگەڵ « بیر، باوەر، فەلسەفە، ئایدۆلۆژیا، پێناز و بەرنامەیی پارت »کانیاندا ناگونجی!

ھەر بۆ نموونە: (ھۆنەرتکی کۆمۆنیستی وەک « دلزار » ستایشی پەيامبەری ئیسلامی کردوو، ھۆنراوەیەکی جوانی، ھەوت دێریی ھۆنیووتەو، کە ئەوھیان بۆ « کۆمۆنیست »کان بھەیه! کەچی، لە دیوانەکەیدا نییە و تۆماری نەکردوو!

ھەلبەتە، ئەو ھۆنراوەیە، سەردەمی گوتوو، باوەری بە نایین ھەبوو، یا، ئەو کاتە، ھیشتا، لە ریزی « پارتی کۆمۆنیستی عێراق »دا، کاری نەکردوو. دواتریش، کاتی، ئەو باوەرە و ھەرگرتوو، لێی پەشیمان بۆتەو، بۆیە، بلای نەکردۆتەو! بەلام، ھۆنراوەکە، لە دیوانەکەدا، بە شتووی پێنجخشتەکییەکی « راجیی »، لە سەر ھەلبەستتگی « دلزار »، سالی « 1941 » ھۆنراوتەو و لە دیوانەکەدا، بلۆکراوتەو. دیارە، ھەموو دوو نیوہدێری کۆتایی ھەر پێنجخشتەکییەک، لە بنەرەدا، ھەر « دلزار » خۆی گوتوونی. « 19 »

با لێره‌دا، ئەو چهوت پێنج‌خشته‌کییبه جوان و پڕ بایه‌خه، پێشکەش به خۆتێنه‌رانی کورد بکەم، تا، هه‌موو بۆیان پوونبێته‌وه، ئەو دوو هۆنه‌ره، « راجییی » و « دلزار »، له‌و سه‌رده‌مه‌دا، به‌ چ شێوه‌یه‌کی به‌رز و رازاوه، ستاییشی ئەو په‌یامبه‌ره نازداره‌ی ئیسلامیان کردووه، مه‌گه‌ر ته‌نیا هه‌ر، له‌ ده‌س خۆیان هاتبێ و گوتبێتیان:

ئه‌صلی هونه‌ر و فه‌صلی، هه‌موو رازه موحه‌ممه‌د
تیشکی سه‌حه‌ری رۆژی، پڕ ئاوازه موحه‌ممه‌د
میشکی صدقی کۆمه‌لی، ده‌م سازه موحه‌ممه‌د
شۆخیکه، له‌ ناو عاله‌می مومتازه، موحه‌ممه‌د
خاوه‌ندی هه‌زار ئایه‌ت و ئیعجازه، موحه‌ممه‌د

نووریکه، له‌ ناو کیشوهری جانان، نییه حاجز
که‌نجیکه، له‌ بۆ نه‌وعی به‌شه‌ر، جائز و فائز
شاه‌تیکه، له‌ سه‌ر ته‌ختی مه‌قاصد، نییه عاجز
مانه‌ندی له‌ ناو کۆمه‌لی « خوو‌بان »، نییه هه‌رگیز
سه‌رچاوه‌ی حوسن و ئەده‌ب و نازه موحه‌ممه‌د

که‌ر ژاله‌ی « نیسان »، وه‌ که‌ر ئاگری سووره
که‌ر عونصوری ئینسانه، وه‌ که‌ر صوره‌تی مووره
سه‌ر به‌رزه له‌ رووی، چونکه، هه‌یولای حه‌ضووره
ره‌نگینه به‌ روخساری، ئەلێتی، پڕته‌وی نووره
مه‌خموره به‌ چاو، شاهید و شه‌هبازه موحه‌ممه‌د

بۆ قه‌دری به‌شه‌ر، چاوی سیای کرتووه به‌ژنی
سه‌رووی به‌ هه‌وا خه‌ستووه، به‌رزی خووه به‌ژنی
سینه‌ی قه‌فه‌سی، عیلم و نموونه‌ی مووه به‌ژنی
وه‌ک شه‌تله‌ سه‌نه‌به‌ر، به‌ هه‌وا چووه به‌ژنی
رێککه‌وتوووه ئەندامی، به‌ ئەندازه موحه‌ممه‌د

بەم تەرزى، لە بۆ گەردەنى بەرز و دلى داھى
بەم پەرچەمى، پىر ھالە و بەم پوومەتى ماھى
بەم ريزە گەوھەر، ريزە ددانە و سەرى جاھى
بەم تيزى موژە و شيرى برۆ و سونگى نىگاھى
خاوەندى سويا و لەشکر و سەربازە موخەممەد

کولمە و لەبەكەى، پىرتەوى دوو عالەمە، بە خوا
نوورى قیدەم و بەھرەوەر و خاتەمە، بە خوا
زنجيرە و شيرازەى بەنينا دەمە، بە خوا
ھەر چەندە، بکەم وەصفى جەمالى، کەمە، بە خوا
گەنجىکە، لە ناو ئادەمىيا، شازە موخەممەد

جان، خادى دەرگانە يەتى، بى خۆد و بى خەو
دل، عاشق و پەروانە يەتى، پۆژ و ئەگەر شەو
تۆش، ھەر وەکوو « راجىي »، بە خوا، مەھوى لە پىرتەو
« دلزار » ! مەبە غافل، لە جىھەت مەدح و ئەنای ئەو
بۆ راھى نەجات، مەطلب و دلخوازە محمەد «292،25-293»

* * *

« حەسەب قىلىش ۋە داخىيە »

« 1997 - 1925 »

ھۆنەرىڭكى ناسراوى « كۆمۈنىست »، ۋەك « حەسەب قىلىش ۋە داخىيە »،
زۆربەي ھەرە زۆرى ھۆنراۋەكانى، بۇ خۇشەۋىستىيى ژن و ئەۋىنى
خاكى نىشتامانەكەي تەرخانكردوۋە. كەچىيى، دوو ھۆنراۋەي ئايىنىي
ھۆنىۋەتەۋە! ھەر چەندە، ھەر دوو ھۆنراۋەكە، مېژوۋى گوتنى، لە سەن
نەنووسراۋە، لە بەرنەۋە نازانم، لە چ سالتكى تەمەنىدا دايانۋن! بەلام،
زۆر پىدەچى، لە كۆتايى تەمەنىدا گوتىنى. چونكە، زۆربەي ھەرە زۆرى
موسولمانان، ھەر چەندە لە ژيانى خۇياندا، بى باۋەرىش بن، كەچىيى،
لەو سەردەمە درنگانەي تەمەنىدا، ھەر پاشگەزىدەبنەۋە، دەگەرتىنەۋە،
پرو لە دەرگەي، پر لە سۆز و مېھربانىي پەرۋەردگارى جىهان دەكەن!
جا، ئىستە، با بزائىن، ھۆنەر، لە ھۆنراۋەي « عىشقى خودايى »، چ
جۆرە ملوانكەيەكى پىرۆزى، لە گەۋھەر و مروارىي پر بايەخ، بۇ
ھۆنىۋەتەۋە؟ چى نوپى پىشكەشكردوۋىن؟ لە چ دل و دەرۋونىكى، پر
لە ئەۋىنى خۋاپەرسىيى و پاشگەزىۋونەۋەۋە، ھەستى بى گەردى خۆي
دەرىپوۋە؟ بەلى، ھۆنەر، لە ھەوت پىنجىنەي زۆر نايابدا، زۆر بە
پاشكاۋىي و بە كۆلدەۋە، بەشىمانىي خۆي پىشانداۋە، ھاناي بۇ
يەزدانى مەزن بردوۋە و گوتوۋىەتى:

من، ئەۋا ھاتم، بە كۆلى دەرد و ئىش و زامەۋە
مەينەتم زۆر بوو لەمەۋبەر، وا، سەرى لى دامەۋە
نەفسى ئەممارەم، لە رېما داۋى بۇ دانامەۋە
كى پەنامە؟ كى تكامە، بىجگە مېھرى ذاتى خوا؟
تۆفى عصيان، مؤمنم من، تو شكاي، نەشكامەۋە

ئەو كەسەي خاوەن دەروونى، تێدەگا دەدى دلان
ئەو كەسەي خاوەندى هەستە، بۆن ئەكات: عەترى گولان
ئەو كەسەي گەرما كولاندى، چاوى وا لە سەر چاوان
كۆ گرهى ئەم ناخە گەرمەم، بۆ ئەخاتە بەر شەمال
بێجگە مېهرى ذاتى خواوەند، كەس وەلامى دامەوه؟!

من، كە بەندەي ئەو خودايەم، پوو لە دەرگای ئەو دەنیم
بەندەيى بۆ ذاتى خواوەند، گەر نەكەم، بۆچى دەشتم؟!
شایەتى ئەم حېكمەتەيشە، چى ئەنووسم، چیش ئەلیم
هەر خودا، خۆي من دەناسى و چاوى وا لەم كارەيه
وا، بە شەستى رەحمەتى ئەو، جارى تر بووزامەوه!

ئەي خودای گەرە و بە مېهر و خاوەنى دەرئای كەرەم!
گەر سەرم شەيدا نەبى بۆت، بېشكێنە ئەم سەرەم
هەر بەرهى دینە دەهێنى، بانگبەم، من لەو بەرەم
ئەي خوداوەند! رێنمايى، دەوربەر وا تێكچوو
هەر چەنێك كەوتم لە رێدا، وا، لە نوێ هەلسامەوه!

عەشقى تۆ، پێش ترس و بيمە، عاشقى ذاتى ئەتۆم
پووم لە جوانيى بوونى تۆيه، هەر بەرەو لای ئەو ئەرۆم
داوى ئەم سۆزە پەسەندەم، كرد بە تالى تان و پۆم
عاشقم خاويه، بە خواييت، ئەم گرهەم مەكوژتەوه
چونكە، نوورى بۆ دەروونە، ئێستاكە و ئەو سامەوه!

ئەي فرستادى خوداوەند! ئەي « محەمەد » الامان!
ئەشكى حەسەرەت، وا لە چاوم هات، وەكوو چاوكەي چەمان
وا لە سەر پێتى عومرى كورتا، بووم بە ئاشيانەي خەمان
دەستى ياريدەت، زەلېلم، بارى مەينەت چل مەنە
قايلم بەو داخ و دەردە، قەرزی بوو، من دامەوه

بانگی _____ هق هات و دەر وونم کرده وه، بئی لام و جیم
 دهست به دوعام، ئه ی خودای خۆم، تاکوو هەر ساتیک دهژیم
 بافتی لۆم _____ و نه فره تیشه، چه رخی پۆژگاری که دیم
 آش _____ هه، آن لا إله غیرک، یا ربنا!
 خۆ « محمد » خۆی په سوله، وا منیش پارامه وه

«333-332,15»

جا، سهیر ئه وهیه، هۆنەر، هۆنراوه ی دووه می، پێشکەش به « مامۆستا
 مه لا سامان » کردوه، تا، وهک « بولبولی خۆشخوان »، ئاوازی بۆ
 دانئ و به دهنگه خۆشه که ی خۆی، بیچرئ!
 با بزانی، ئه م چاره یان، له هۆنراوه ی « نزایه ک »، هۆنەر، داوا ی چی
 کردوه؟ به چ شیوه یه، دهسی نزای، بۆ چهوت ته به قه ی ئاسمان بهرز
 کردۆته وه و پاراوه ته وه، کاتئ گوتوو یه تی:

خوایه! دا که یه شهستی په حمهت، مه زره عه ی دل ته ژنیه
 په حمه تی تۆ بئی شوماره و چاوم، هەر له وه خه زنه یه
 ئیمه، بهنده و دهسته دوعاین، تۆ غه فوو ریت و تۆ که ریم
 بۆمی رابینه له سه ر خێر، نه فسی ئه مماره و سه قیم
 عاشقی قورئانی تۆم و طالبی عه فوو و که ره م
 خوایه! تۆ زۆر میهره بانئ، مه مخه گێژاوی نه ده م
 ئیمه چی بکه ین؟ خۆ سه فه رمان چه تمییه، ئه مپۆ سه بیه ی
 خوایه! لوطفئ، ئیمه بهنده یین، بهنده بئی توتشوو نه که ی
 هۆ برای هاو دین و ئایین! پوو له خوا بین چاتره
 ئه و شته ی تۆ و ده زانیت سی پره، لای ئه و ظاهره
 ئه م که له کورده هه ژاره، وێل و مه ظا و مه برام
 با، هه موومان پشتی ئه و بین، تا، ده گاته جئ و مه رام
 خوایه! ئیمه پوو له تۆین و داد و هاوارمان هیه
 به حری عسیان و هه و امان، هینده قووله بئی په یه
 چه بلی سۆزت، دهستی ئیمه ی که ی ده گاتئ بۆ نه جات؟!
 ئیمه کوێزین، بیجگه ذاتت، کئ به ره و خۆتمان ده بات!؟

خوايه! كورديش، وهك گه لانی سه رزه مین، شایه تی ...
دینی تۆیان، لا په سه نده، دیر به دیر و نایه تی
خوايه! ناواتی به دبییت، خوايه! ناشتی و سه وهریی
به رزه وندی خاک و خه لکی خۆی بکاته رابه ری
دینی ئیسلامه عه قیده م، به نده بیکی چاوه پیم
ذاتی پیغه مبه ر سه ووده م، سه ره له رپیا داده نیم
باوه پیم وایه، به لوتفت ئه م سه لاته م به ی به ئه و
سه د سه لاتی بۆ ده نیرم، وهك دیاریی رۆژ و شه و

«334-333,15»

* * *

« هایدی »

« 1925 - »

رهنگه هۆنەر، تهنیا هەر، ئەم هۆنراوه ئایینییهی کوتیی، که به چل و
شەش دێره هۆنراوه، سەدهقی بەرهمهکهی، به ناوی « بیسمی للاهی
لرهمان لرهمیم » هوه شکاندوه و سەرەتای دیوانهکهی پێ کردۆتهوه!
سەرەتا، لهگهڵ خوای خۆی دواوه و گوتویهتی:

سەری نامەم، به ناوی تۆ خوایه
که بێ ناوی تۆ، نامە بێ نهوایه
خوای بەرز و نهوی و هه‌وراز و لیژان
خوای پۆژی ده‌ری، پیتۆڵ و گیتزان
خوای تهنیای دیار و نادیاران
خوای میر و به‌له‌نگاز و هه‌ژاران
خوای من، ئەی خوای دل شاد و دلته‌نگ!
خوای بێ یار و بێ هافال و بێ ره‌نگ
خوای بینا، خوای زانا به حالان
خوای بێ یاوه‌ر و رووت و ره‌جالان
به چاولیکنانی، لیکه‌لدینی چاوی
به‌هتزه ده‌ستی تۆ، هه‌وکاری ناوی
نه‌گه‌ر چیی، حاضر و ناظر له گشت جیی
خه‌یال ناگاته ئەو جییه، که تۆی لێی

وجودی تۆ، ئەگەر چی، پروون و سووره
 له پادهی دهرکی زانستیش، به دووره
 خوای ههست و وته و بیر و خهیاڵان
 خوای کوێر و کهپ و گتێر و گهوالان
 به جیرهی بێ منهت، تێر و به ئێروو
 له سهه خوانی خواپیت، مار و میروو
 به تێربوون و نهبوونی مووچه خۆزان
 له دهرکی تۆ نییه، تاران و تۆزان
 به تۆ دهکرێ، بنێری تیشکی تاوێ
 که بێ، گیانی وه بهر، بێ گیانی باوێ
 له تۆ پایه، تریفهی مانگ له شه ودا
 ئەتۆی بێ دار و باقی تر له خه ودا
 تهپ و پاراوی تۆن، ئەزمان له زاران
 له دهس تۆدا، دلی یار و نه یاران
 به ئەمری تۆ، هه ور، بارانی دینێ
 به سهه چۆل و چیادا، دهپێژینێ
 به ویستی تۆیه، خێریان لی دهبارێ
 کهشی هاوین و پاییز و به هاری
 ئەتۆ وات کرد، که زستانان به سه برن
 ئەگەر زستان، له ژێر بارستی به فرن
 خوايه! ئەی خوای جوان و درزیوان!
 خوای ئەگریجه زهرد و کولمه زیتوان
 خوای سینهی سپیی و نه رم و دلی سهنگ
 خوای بسک و که زیی شوێر و قه دی تهنگ

پاشان، زۆر به راشکاویی، مهبهستی له وهه موو پیداهه آدان و
 ستاییشکردنه ی خۆی روونکردۆته وه، له خوا پاراوه ته وه، تا، له
 کارهکانیدا سهه رکه وتووێ و گوتووێتی:
 من ئەو پۆ، چم ئەوێ لیت، ههه زمانی
 زمانی بێ، که په سنی تۆ بزانی

زمانیک بی، که زانی، زاره کارم
 به هاسانی، وشه باویته زارم
 زمانیک بی، له گه ل ئه و واته ئوگر
 که "ته نیا تو خوای، ئیتر که سی تر"
 خه یالی من، منالی بی زمانه
 دهنا، یادی تو، ئاویتته ی دلانه
 وتاری زۆره بیلی و چه شنی مندال
 قسه ی بو نایه، دهیکاته گروکال
 له جیبه ک، په سنی تو، زانا نه زانی
 چ دئ، ئیتر، له دهستی بی زمانی
 دلێکم پئی بده، ده ریای ئه وین بی
 به رین بی، بی برین بی، ئاگرین بی
 دلێک بی، خوین نه بی، دلێ بی، له سینه
 دلێ، بی ژهنگ و گهرد و بوغز و کینه
 به جارێ، زۆری هینا، ده رده داری
 دهس و ههنگاوی شلکرد، له شهبه باری
 ئیتر، با ته م، له بهر چاو نارپه وینتی
 پروانگه ی دیده، هه ر دئ و کورتی دینتی
 له ئالۆزی وتارمرا، دیاره
 که چی پیم کردووه، دهرد و په ژاره
 بنیره خوایه، هه توانی برینم
 که ژانی دل بری، خویشی له ژینم
 ئیتر، ئه و جار، من و ژینیکی بی وه ی
 ئیتر، جی ناخ و داخان بگری، ئوخه ی
 خه میکم پئی مه ده، زیده ی توانام
 خه مت، خوایه، له توانا زیده پئی دام
 له بهر بی چاره بییم، ههنگاوبه ههنگاو
 به سه ر شتیاوی دهروان، سه ر و چاو
 دوا قوناغی ریگه م، دهرکی تویه
 خوا! بگره ده سم، له و هاتوچویه

به زهت پیمدا بی، پروناکیی بخه پیم
 که بهو ری راسته دا، رزگاریم و بیم
 نه گهر، کار که و ته به خشینی خوایی
 به گشت پارانه و تک، دینی دوایی
 به لام، که ی تامی مهرگم پی ده چیژن
 له « کوردستان » ی رزگارم بنیژن
 له فیردهوسا و له « کوردستان » ی زهنویر
 لهش و گیان به مشین و سهیران بکه ن تیر
 به ئه سپایی، دچ دهنگی نادیاری
 ده چریتنی به گوتما، جار به جاری
 که رۆیی کاروان و پای تو له نگه
 لهشت پی ناچی، گیان دهرکه، درهنگه
 ته من، هر چی هه بوو، رۆیی له خه ودا
 ئه بینم، ئیسته، زۆر که م ماوه مه ودا
 له ئه ستۆم هیند گرانه، باری تاوان
 چه ماون پشتم و نه ژنۆم له تاوان
 به ته نیایی، له ریگه ی دوور و بی بن
 ته مام ته نیا، به لوطفی تو هه یه من
 له کو تا بيشدا گو توو یه تی:
 نییه تو شه م، له روحمی تو زیاتر
 که له و روحه نییه، هیچ تو شه چاتر
 نه چارنکم هه یه ئیتر، نه ری دی
 به ره و قاپیت نه وه دیم، هیدی « هیدی »

« 123-119,23 »

* * *

« بیاوهی »

« 1996 - 1931 »

زۆریه‌ی هه‌ره زۆری هۆنراوه‌کانی، له‌نامه‌نووسین پیکهاتوون. هۆنهر، هۆنراوه‌ی بۆ خزم و دۆسته‌کانی خۆی هۆنیوه‌ته‌وه و بۆی نارده‌وون. هیندی هۆنراوه‌ی که‌میشی، ده‌رباره‌ی « جیژنی نه‌وورۆز، که‌ژێ به‌هار، باسی پۆمانسی و کیشی کۆمه‌لایه‌تی » داناوه.

هۆنهر، زمانه‌کانی « کوردی، عه‌ره‌بی و فارسی »، به‌باشی زانیوه. به‌هه‌ر دوو دیالیکتی « گۆزان - هه‌ورامانی » و « کرمانجی - کرمانجی خوارو »، هۆنراوه‌ی گوتوه. هه‌روه‌ها، چهن هۆنراوه‌یه‌کی که‌میشی، به‌زمانی « فارسی » هۆنیوه‌ته‌وه.

هینده‌ی، له‌هۆنراوه‌کانی به‌شی « کرمانجی خوارو »ی وردبووه‌وه و له‌گه‌ڵ هۆنراوه‌کانی به‌شی « هه‌ورامانی »دا به‌راوردکردن، تیگه‌یشتم، هۆنهر، له‌یه‌که‌مین به‌شدا، له‌پووی هونه‌ری هۆنراوه هۆنینه‌وه، لاوازیوه‌! واته‌: پتر، ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر به‌شی دووه‌مدا شکاوه و به‌شیوه‌یه‌کی جوانتر، هۆنراوه‌کانی خۆی رازاندۆته‌وه!

هه‌ر چه‌نده، « بیوه‌ی »ی هۆنهر، پیاوتکی خواناس، له‌بنه‌ماله‌یه‌کی نایینی ناودار و وه‌جه‌ی شیخه‌کانی « نه‌قشبه‌ندی - بیاره » بووه،* به‌لام، له‌دیوانه‌که‌یدا، ته‌نیا هه‌ر، یه‌ک چوارخشته‌کیی « له‌گه‌ڵ خودای خۆم »، له‌ستایشی یه‌زدانی گه‌وره‌دا هۆنیوه‌ته‌وه و گوتویه‌تی:

به‌غیری لوفی تو، قه‌ط طالبی گه‌نج و گه‌وه‌ر نابم
که‌لوفت بوو، نییه‌ فه‌رقی گه‌دایم، یا وه‌کوو شایم
نه‌زانم، کامه‌ باشه‌ بۆم، ئیتر، داوا له‌تۆ چی بکه‌م؟
که‌وابوو، کامه‌ باشه‌ بۆم، خورا وابی، خورا وابم

« 17.10 »

له هه ولتیکي دیکه دا، هۆنەر ویستوو یه تی، کتیشه کانی فهلسه فه و باسی ناین، تیکه لاوکا و چاره سه رتکیان بۆ بدقزیته وه. به لام، چ له پروی شتیه و چ له پروی ناوه رۆکه وه، زۆر سه رکه وتوو نه بووه! وهک له هۆنراوه ی « فهلسه فه ی زیان له روانگه ی ناینه وه » دهرده که وئ، کاتئ، به نۆ دیره هۆنراوه گوتوو یه تی:

سه ری، گهر خوا په رستی تیا نه بوو، پوچه و به جیما وه
 دلئ، وا نووری حق شهیدای نهکا، ته خته ی سه ری ناوه
 دوو چاوم، بۆیه لا چاکه، که پنگه ی پاس دیارییکهن
 که چاو پنگه ی نه دی، گالۆکی کوپری چاکه، له و چاوه
 خیره د، وهختی به که لکه، وا له دهردی سه ر نه جاتمدا
 چ عه قلیکه نه زانئ، کامه دانه و کامه یه داوه

ده ستیک، هه ر هه ولی بردن بۆ ده م و گیرفانی نینسان بی
 چ ده ستیکه نه زانئ، کامه پا که و کامه کلپا وه
 ئه گه ر قاچوقولم، هه ر بۆ په لامار بی، به هه ر لادا
 له ئه کاما ئه بی، بمخاته ناو چاوه، به دوو پاوه
 زوان، بۆیه خوا داویه، که پاس و چاک و باش بیژی
 ئه گه ر، هه ر به د به خه لک ئیژی، ئه وه ماری کونی ناوه
 ئه گه ر گوئ، گوئ قولاغی غه یبه ت و لۆمه ی برایانه
 خۆشا به و رۆژه وا بیژن، که په رده ی گوته دریاوه
 په نا به خوا به رین چاکه، مه گه ر هه ر ئه و به لوظفی خۆی
 بمانپاریژی له م داوه، چ له م لاوه، چ له و لاوه

« ئه مین ! ئه گه ر، لوظفی هه ق فریا نهکا، له م رۆژ و ده ورا نا

به شه ر، تا چاوه کاتۆ، تیاچوو، فه وتاوه، خنکاوه « 132-131.10 »

* * *

* « بیته ی »، نازناوی « شیخ ئه مینی کوری شیخ علا ئه ددینی نه قشبه ندی » یه و
 برای « شیخ موحه مه د عوسمانی سیراجه ددینی بیاره » بوو!

گۆتایی و ئەنجام

- لەم لیکۆلینەوهیەدا، نموونەم، لە سەر ھۆنراوەی ئایینی، « 52 » ھۆنەری کورد ھێناوەتەو، « 69 » سەرچاوەشم، بەکارھێناوە.
- لە بەر پرۆسناپی، ئەو نموونانە، لە دووتوی، ئەم بەرگەدا ھاتوون، چەن خالکی سەرھەکییمان، بۆ رووندەبیتەو:
1. ھۆنراوەی ئایینی، لە نێو کورددا، مێژوویەکی زۆر کۆنی ھەیە و ھۆنەرانێ کورد، لە ھەموو سەردەمێکدا، ھۆنراوەی ئایینییان ھۆنیوەتەو.
 2. کاتێ، ئایینی ئیسلام، لە کوردستاندا بلایۆتەو، ھۆنراوەی ئایینی، پتر گەشەیکردووە و پەرەیسەندووە. چونکە، زۆربەیی ھەرە زۆری، ھۆنەرە کلاسیکییەکانی کورد، خواپەرست، زانا و مەلای ئایینی بوون. لەبەرئەو، ھۆنراوەی ئایینییان گوتووە.
 3. ھۆنراوەی ئایینی، بە ھۆی ھێندێ فاکتەرەو، وردەوردە، لە بەرھەمی وێژەیی، ھۆنەرە ھاوچەرخەکانی کورددا، کزولاوزیووە، یا، بە تەواوی، وشکیکردووە.
 4. زۆربەیی زۆری، ئەو ھۆنراوە ئایینییانە گوتراون، پتر خۆیان، لە ستایشی یەزدانی گەرە و پەيامبەری ئیسلامدا دەبین. ھێندێ لە ھۆنەرانیش، ھۆنراوەیان، بە سەر چوار جێنشینەکە، ھێندێ لە یارانێ پەيامبەر، پیاوچاگانێ کورد و ئیسلامدا ھەلداوە.
 5. ھۆنەرە کلاسیکییەکان و ھێندێ لە ھۆنەرە ھاوچەرخەکانیشمان، لە ھۆنراوەکانیاندا، دانیان بە ھەلە، تاوان و گوناھەکانی خۆیاندا ناو. لە پەرۆردگاری جیھان پاراوانتەو، تا، لە گوناھەکانیان خۆش بێ. تکایان لە پەيامبەر کردووە، تا، لای خوای مەزن، داوای لێبوردنێان بۆ بگا و گیانیان، بە بەھەشتی بەرین شادکا.

6. هۆنەرە کلاسیکییە خواناس و سۆفییەکان، لە روانگەیی ئایینەو، لە هەموو دیاردە و دەرکەوتەکانی گەردوونیان پوانیوە. لەبەرئەو، هۆنراوە ئایینییەکانی خۆیان، بە باسی جوانیی سروشت، هەستی خۆشەویستی و ئەفین مۆتۆر بەکردووە، رازاندوویانەتەو، هێز و پێژگی پتریان پێ داو، بۆیە، خۆنەر، چێژتکی تاییەتی، لە زۆربەیی ئەو هۆنراوانە وەردەگرێ، خیراتریش، جیتی خۆیان، لە نێو دل و دەرووندا دەکەنەو!

7. زۆربەیی ئەو هۆنراوانەش، چ لە شتو و چ لە ناوەرێکدا، لە یەکدی دەچن، یا، زۆر لە یەکدیەو نزیکن. لەو دەجێ، هۆنەرەکانی کورد، کەلکیان، لە بەرھەمەکانی یەکدی وەرگرتبێ. بۆ نمونە: لە گەلێ هۆنراوەدا، هێندێ پاقەیی وەک: « موری سپی، پرووی رەش، پشستی چەماو، چاوی کوێر کەلاو، گوی کەر، زەریای ساو، چیرۆکی ئادەم و حەوا، شیخی صەنعان ... » دووبارە و چەن بارە بوونەتەو. یا، زۆربەیی هۆنەرەکان، لە کۆتایی هۆنراوەکانیاندا، پاراونەتەو و لالاونەتەو، داوای لێبوردنیا کردووە. یا، خۆیان زۆر بە پچووک، پیشانداو و گوتوویانە: ئێمە هیچ نین، باسی گەورەیی، دەسەلات و میهرەبانیی خوا بکەین!

8. هێندێ لە هۆنەرە کلاسیکییەکانی کورد، هێندێ جار، هۆنراوەیەکی یا، چامەییەکی دیاریکراویان گوتووە، جگە لەو، بۆ هەمان مەبەست گوتراون، لە هەمان کاتیشتا، گەر لە ناوەرێکدا، لە یەک نەچوون، ئەوا، لە ناو و شتو، زۆر لە یەکدیەو نزیکبوون. بۆ نمونە: چامەیی « بەحری نوور »، چەن هۆنەرێکی وەک: « موخلیص، مەحووی، خاکیی، نەقیب و خادیم » گوتوویانە، بەلام، هەموویان، وەک یەک نەیانتوانیوە، بە شتو، یەکی جوان و رێکوپێک بپارێزنەو. هەر وەک، دوکتۆر « عیززەدین »یش نووسیویتی: (سێ هۆنەر، بە ناوی « بەحری نوور »، وە چامەیان هەیه. سەرەتا « موخلیص » نووسیویەتی، پاشان « مەحووی و خاکیی ». هەر سێ چامەیان، ناردووە بۆ « شیخ عومەری بیارە » بپاریان لەسەربدا. وەلامی ئەو، هونەر بۆ « موخلیص » چونکە دەسپێکەر، کارەکی « مەحووی » شاکارە، ئەوی « خاکیی » باشە، بەلام هەناسەیی وەک ئەوان نییە.) (33,57)

دیاره، ئەو کاتەى دوکتۆز، ناوی ئەو سى ھۆنەرەى بردوو، یا، ئەو دوو ھۆنەرە « نەقیب و خادیم »، ھىشتا، ئەو دوو چامەىەیان نەنوسىو، یا، دوکتۆز ئاگای لەو دوو چامەىە نەبوو، بۆیە ناوی نەبردون!

بۆ نموونە: « موخلیص » گوتوویەتى:

ھەموو زەرپراتى جیسم، غەرقى لوججەى بەحرى عصبانە
لە دەست ئەم نەفسە ئەممارە، عەجەب حالم پەرىشانە
ھەوا و حیرسى دنیا، نەفسى بەد، ئەخلاقى بى دینى
لە مندا، جەمعى مەوجودە، کەوا مەطلووبى شەیطانە «34-33,57»
« مەحووبى » گوتوویەتى:

« وە صەلەللاھو عەلا »، ئەو بەحرى نوورى عیلم و عیرفانە
کە دەرکى غەورى ناکا، « غەیرو عیلم لىللاھى سوپحانە ھو »
« وە صەلەللاھو عەلا »، ئەو ذاتى پاکی قودسى ئایاتە
کە ئەخلاقى، پەسەندیدەى جەنابى حەیبى مەننانە «419,55»
« خاکىبى » گوتوویەتى:

ببارتنى خوا، بارانى، ھەرچى فەیض و ئیحسانە
لە سەر ئەو باعیشى خەلق و گوزیدەى جەمعى ئەکوانە
دەمى صوبحى ئەزەل داکا، ھەتا شامى ئەبەد پڕۆئ
بە یەک تاو بى، نەکوو تاوتاو، وەکوو تاوی بەھارانە
«7,2»
« نەقیب » گوتوویەتى:

« وە صەلەللاھو عەلا » ذاتى، کە قورئانى ئەناخوانە
لە جۆملەى موعجزاتى ئەووەلى، ئایاتى سوپحانە
شەھەنشاهى سەریرى « لى مەع ئەللا »، واسیطەى ئیمکان
رەسوولى ئینس و جانە، ئونسى جانە، بەحرى ئیحسانە «53-52,2»
« خادیم » گوتوویەتى:

ئەى پێشەواى، مەحفەلى سالارى ئەنبیا!
وہى رەھنومای، جانی عزیزانى ئەولیا!
ئەى شەمعى جەمعى، مەجلیسى رەھوانیانى عەشق!
پەروانەى بە دەورى تو، ئەرواحى ئەتقیانە
«55,21»

* * *

س ه ر چاوه گان

1. ئاوات، دیوان، چاپ 1، چاپخانه مهارت، تهران، 1365 هه تارویی.
2. نهحمه دی نهقیب - سهیید، دیوان، چاپ 1، چاپخانه ئه ئیشراد، بهغدا، 1985.
3. نهخۆل، دیوان، سه رجه می شیعه رکانی، چاپ 3، سلیمانی، 2000.
4. نهسیری - دیوان، بهرگ 1، چاپ 1، چاپخانه ئه لحه وادث، بهغدا، 1980.
5. نه نهر قادر محهمه د، لیسریکای شاعیری گه وری کورد مه وله وی، چاپ 1، ستۆکهۆلم، 1990.
6. براهیمی شتری - حاجی، دیوان، چاپ 1، چاپخانه ئه لخوریه، بهغدا، 1989.
7. بابا تاهیری عوریان، دیوان، چوارینه کانی، رازی وه ریگتیراوه، چاپ 2، چاپخانه ی بابل، بهغدا، 1979.
8. بیتخود، دیوان، کۆکردنه وه و ریکهستان و له سه ر نووسینی محمادی مه لا کریم، له نیران چاپکراوه ته وه، بێ نه وه ی هیچی له سه ر بێ!
9. بیتسانی، دیوان، چاپ 1، چاپخانه ی میهن، سنه، 1375 ه.
10. بیوه ی، نه مین نه قشبه ندی، بهرهمی ژبان و دیوانی هۆنراوه کانی، چاپ 1، چاپخانه ی شه فیک، بهغدا، 1980.
11. پیره میژدی نه مر، دیوان، نووسینی محماد رسول « هاوار »، ...؟
12. چروستانی، دیوان، چاپ 1، چاپخانه ی نه ورهس، سلیمانی، 1985.
13. چه په گوتی له گوتزاری عوثمانی، دیوان، ناماده کردنی عبده وللا مسته فا صالح، چاپ 1، چاپخانه ی نه لحه وادث، بهغدا، 1991.
14. سه ریق، دیوان، چاپ 1، له بلا وکراوه کانی چاپه مه نی محهمه دی، سه قز، به هاری 1369 ه.
15. سه سیب قه ره داخی، فه ره هنگی خه م، بهرگ 2، چاپ 1، هه ولتیر، چاپخانه ی وه زا ره تی په روهرده، هه ولتیر، 2002.
16. جه مدی، دیوان، چاپ 1، چاپخانه ی ئۆفیتست، بهغدا، 1984. جاری دووم له لایه ن « کیتاب هه رزان » وه له « سوید » بلا وکراوه ته وه.
17. د. حوسین محهمه د عه زیز، چه ند سه رنجی دهریاره ی ناسنامه ی نایینی و نه ته وه یی « خلیل منه وه ر »، گوژاری ئیتستا، ژماره 20، سوله یانی، 1999.
18. د. حوسین محهمه د عه زیز، سه لیه ی زمانه وانیی و گرفته کانی زمانی کوردیی، چاپ 1، چاپخانه ی هه وال، له بلا وکراوه کانی ده زگه ی سه رده م، سلیمانی، 1999.

19. د. حوستین محمەد عەزیز، دلتزار دویتنی و نەوێرۆ، شیعرستان، گۆتار، ژمارە، سوله‌یمانیی، 2001.
20. د. حوستین محمەد عەزیز، دیدی نەتەوویی و نانەتەوویی، چاپ 1، چاپخانه‌ی ئەزم، سوله‌یمانیی، 2002.
21. خادیم، دیوان، بەرگ 1، چاپ 1، چاپخانه‌ی دار ئەلخوری، بەغدا، 1980.
22. حیلمی، دیوان، چاپ 1، چاپخانه‌ی ئەلئیرشاد، بەغدا، 1985.
23. خالد حیسامی « هیدی »، کاروانی خەیاڵ، دیوان، چاپ 1، نینتشاراتی صلاح الدینی ئەییوویی، ارومیه، 1364.
24. خانی، مەم و زین، دیوان، هەژار کردوویە بە موکریان، چاپ 1، چاپخانه‌ی نەجاح، بەغدا، 1960.
25. دلتزار، دیوان، چاپ 1، سوید - ستۆکھۆلم، 1992.
26. رەزا تالەبانی - شیخ، دیوان، نامادەکردنی ناسری ئیبراھیمی، ئە بلاکراوەکانی کتیبی هەرزان - یۆنشتۆپینگ - سوید، 1993.
27. رەفیع حیلمی، شعر و نەدەبیاتی کوردی، بەرگ 1 و 2، چاپ 2، چاپخانه‌ی خۆتێندنی بالا، هەولێر، 1988.
28. رەنجوری، مەلا عومەری زەنگنە، دیوان، چاپی 1، چاپخانه‌ی افاق عریبە، بەغدا، 1983.
29. زیوەر، سۆزی نیشتمان، دیوان، چاپ 1، چاپخانه‌ی مەعارف، بەغدا، 1958.
30. سالم، دیوان، کتەبفرۆشی و چاپخانه‌ی موفقی لە مەهاباد بلاویکردۆتەو. چاپخانه‌ی (محمدی، سقر)
31. سیف القضا، دیوان، کۆکردنەوی قازی نەحمەد، چاپ 1، چاپخانه سبز، 1361.
32. شاھۆ، دیوان، کۆکردنەو و ڕیکخستنی محمد امین کاردۆخی، بەرگ 1، چاپ 1، چاپخانه‌ی راپەرین، سلیمانی، سالی چاپ ...؟
33. صدیق بۆرەگەبی « صفیزادە »، مێژووی وێژە کورد، بەرگی، چاپ 1، چاپخانه چەر تیریز، انتشارات ناجی - بانە - کردستان، 1370.
34. صدیق بۆرەگەبی « صفیزادە »، مێژووی وێژە کورد، بەرگ 1، چاپ 1، چاپخانه چەر تیریز، انتشارات ناجی - بانە - کردستان، 1370.
35. صەیدی، دیوان، کۆکردنەو و شیکردنەوی محمد امین کاردۆخی، چاپ 1، چاپخانه‌ی کامەران، سلیمانی، 1971.
36. طاهر بەگی جاف، دیوان، چاپ 3، چاپخانه‌ی هەولێر، هەولێر، 1966.
37. طاهر فواد، دیوان، چاپ 1، چاپخانه‌ی کوردستان، هەولێر، 1970.

38. علاء الدین سجادی، میثروی نهدهبی کوردی، چاپ 1، چاپخانهی معارف، 1952.
39. علی بهره‌شانی - شایه‌ری کورد، گۆناری « روناکی » ژماره « 8 » هه‌ولتیر، 1936.
40. عه‌بیاس حه‌قیقی، دیوان، چاپ 1، انتشارات صلاح الدین ایوبی، ارومیه، 1367 هـ.
41. عه‌ونی، دیوان، چاپی یه‌که‌م، چاپخانهی په‌روه‌رده، هه‌ولتیر، 1997.
42. د. عیززه‌دین م. په‌سوول، شیعره‌ی کوردی - ژبان و بهره‌مه‌می شاعیرانی، به‌ش 1، چاپ 1، چاپخانهی نه‌لحه‌وادث، به‌غدا، 1980.
43. فانی مه‌لا حسین شیخ سعدی، دیوان، چاپ 1، چاپخانهی رۆشنبیری، هه‌ولتیر، 1984.
44. قادری کۆبی - حاجی، دیوان، له چاپکراوه‌کانی نه‌مینه‌دارتی گشتیی رۆشنبیری و لارانی ناوچه‌ی کوردستان، 1986.
45. قانع، ژبان و شیعره‌کانی، برهان قانع کۆیکردۆته‌وه و سه‌ره‌رشتی چاپکردنی کردوه.
46. کاکه‌ی فه‌لاح - حه‌مه‌ حه‌مه‌نه‌مین قادر، کاروانی شیعره‌ی نوینی کوردیی، به‌رگ 1، چاپ 1، چاپخانهی کۆری زانیاری کورد، به‌غدا، 1978.
47. د. کامل حسن عزیز البصیر، په‌خته‌سازی میثروو و په‌یره‌وکردن، چاپ 1، چاپخانهی کۆری زانیاری عتراق، به‌غداد، 1983.
48. کانی، دیوان، چاپ 1، چاپخانهی نه‌لحوادث، به‌غدا، 1980.
49. که‌مالی، دیوان، چاپ 1، مطبعه دار الشنون الثقافیه العامه، به‌غداد، 1986.
50. گولزاری کوردستان، ناماده‌کردنی صالح شیخی، چاپ 1، کتیبفرۆشی شیخی، سنه، 1377.
51. د. مارف خه‌زنه‌دار، له بابه‌ت میثرووی نهدهبی کوردیی یه‌وه، چاپخانهی الموسسه العراقیه للده‌عایه و النشر، به‌غدا، 1984.
52. محه‌مه‌ده‌هادین مه‌لا صاحب، دیوان، پیر شالیاری زه‌رده‌شتی « هه‌ورامی »، چاپ 2، نینتشاراتی محمده‌ی سه‌نه‌ندوج، سالی چاپ؟
53. د. محه‌مه‌د نووری عارف، تیکستی نهدهبی کوردی " هۆنراوه "، به‌ش 2، چاپ 1، چاپخانهی زانکۆی سلیمان، 1981.
54. د. مکره‌م تاله‌بانی، شیخ په‌زای تاله‌بانی، ژبانی په‌روه‌رده‌ی بیروباوه‌ری و شیعره‌ی، چاپ 1، چاپخانهی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده، هه‌ولتیر، 2001.
55. مه‌حوی، دیوان، چاپ 2، چاپخانهی نۆفیتست، به‌غدا، 1984.

56. مه‌وله‌وی، دیوان، چاپ 1، چاپخانه‌ی نه‌لنه‌ج‌اح، 1961. «کتیبه‌فرۆشی سیدیان مه‌اباد»
57. موخلیس، دیوان، چاپ 1، چاپخانه‌ی سه‌فه‌وت، سلیمان‌ی، 1988.
58. مه‌لای جزیری، دیوان، هم‌زار شه‌رحی لی کردووه، چاپ 1، سروش، تهران، 1361 هـ.
59. مه‌لا عه‌بدو لکه‌رمی مدرس، نه‌نا و سکالا، چاپ 1، چاپخانه‌ی نه‌لحوادث، به‌غدا، 1987.
60. مینه‌ج‌اف، دیوان، چاپ 1، چاپخانه‌ی نه‌لج‌احظ، به‌غدا، 1990.
61. ناری، دیوانی کاکه‌ همه‌ی مه‌ریوانی، کتیبه‌فرۆشی «سیدیان» مه‌اباد - نیران - نازریایجانی غه‌ری.
62. نافع مه‌زه‌هر «شیره»، چاپ 1، سوید، 1995.
63. نالی، دیوان، انتشارات صلاح الدین ایوبی، چاپ 2، چاپخانه‌ی سپهر، تهران، 1364 هـ.
64. شیخ نووری شیخ صالح، دیوان، به‌رگ 1 - به‌ش 1، چاپ 1، چاپخانه‌ی دار نه‌لج‌احظ، به‌غداد، 1985.
65. هه‌رده‌وتیل کاکه‌یی، مصطفی نه‌ریمان، شاعیری چه‌وساوه‌کان خه‌لیل منه‌وه‌ر، دیوان، چاپ 1، دار نه‌لحوریه، به‌غدا، 1984.
66. هینمن، پاشه‌رۆک، چاپ 2، چاپخانه‌ی پیروزی، له‌ بلاوکراره‌کانی سه‌ییدیان، مه‌اباد، خاکه‌لیتوهی 1362 هـ.
67. وه‌فایی، دیوان، انتشارات صلاح الدین ایوبی، اورمیه، 1364 هـ.
68. فریمان جرنقیل، التقویمان الهجری و المیلادی، ترجمه‌ د.حسام محی‌الدین الالوسی، مطبعه‌ الجمهوریه، الطبعه‌ الثانیه، بغداد، 1986.
69. ف. مینورسکی، ملاحظات و انطباعات، پیتروغراد، 1915. ترجمه‌ من الروسیه‌ الی العربیه‌ و علق‌ علیه‌ و کتب‌ مقدمته‌ الدكتور معروف‌ خه‌زنه‌دار، بغداد، 1968.

* * *

بهره‌مه چاپکراوه‌کانی نووسەر :

گوتار :

1. بهره نازادی، گ. رابوون، ژ. 2، سوید، 1991.
2. له پیناوی راستیدا، گ. بهریانگ، ژ. 87، سالی 12، سوید. 1993.
3. یه‌کیتی سۆڤیتی هه‌له‌شاره له روانگهی بهره‌وه‌ندییه‌کانی نه‌ته‌وه‌ی کورده‌وه، گ. رابوون، ژ. 7-8، سوید، 1993.
4. ده‌بارهی که‌سایه‌تیی کورده، گ. رابوون، ژ. 10-11، سوید، 1994.
5. بهره ستراتیژیکیی یه‌گرتووی نه‌ته‌وه‌یی، هه‌نگاو، ژ. 13، له‌ندهن، 1995.
6. سایکۆلۆژییه‌تی مرۆڤی ناواری کورده ...، گ. گزینگ، ژ. 8، سوید، 1995.
7. لیتکۆلینه‌وه‌یه‌ک ده‌بارهی کۆمه‌لگهی کورده‌واری، گ. گزینگ، ژ. 9، 1995.
8. کۆزیه‌ تا‌قانه‌ ساواکه‌ی ده‌نگ و په‌نگی نه‌ته‌وه‌که‌م (MedTV)، گ. گزینگ، ژ. 13، سوید، 1996.
9. هه‌نگاوی یه‌که‌م و ...، گ. بهریانگ، ژ. 102، سالی 14، سوید، 1996.
10. چهند سه‌رنجی ده‌بارهی سه‌ره‌خۆشیی و په‌سه‌دانان، گ. بهریانگ، ژ. 104، سوید، 1997.
11. دیکتاتۆره‌کان له به‌ر یه‌ک ناوینه‌ قه‌زی نه‌خشه و پلانه‌کانیان داده‌هێنن، گ. بهریانگ، ژ. 105، سوید، 1997. گ. دیمۆکراسی، ژ. 30، سلیمان، 1997.
12. که‌ی هۆشی به‌ به‌ر خۆماندا ده‌هێنینه‌وه؟ گ. بهریانگ، ژ. 106-107، سوید، 1998. گ. دیمۆکراسی، ژ. 31، سلیمان، 1998.
13. با خۆمان چاک بناسین، گ. بهریانگ، ژ. 108، سوید، 1998.
14. سێ سه‌رنجی زمانه‌وایی، مانگنامه‌ی په‌یام، ژ. 8، 1998.
15. مافی دیاریکردنی چاره‌نووس، گ. ئالا، ژ. 30، 1998.
16. بۆره‌ نه‌به‌ن، بازه‌به‌ن، کلکی به‌ نه‌ندازه‌به‌ن، گ. بهریانگ، ژ. 109، 1998.
17. ناشتی به‌ ده‌نگ نییه، به‌ په‌نگه، ر. کوردستان، ژ. 7، به‌رلین، 1998.
18. چهن سه‌رنجی ده‌بارهی ناسنامه‌ی ئایینی ...، گ. ئیستا، ژ. 20، 1999.
19. زۆره‌ له‌ نێوان کورده‌ایه‌تیی و عیتراقه‌جیتیدا، گ. ناینده، ژ. 1، سوله‌یمانی، 1999.
20. داری به‌زه‌یی خوا، ر. کوردستانی نوێ، به‌شی یه‌که‌م، ژ. 1902، 1999/7/13.
- به‌شی دووه‌م، ژ. 1903، 1999/7/14، سوله‌یمانی.
21. ده‌بارهی مه‌له‌فی که‌رکوک، ر. کوردستانی نوێ، ژ. 1921، 1999/8/11.
- سوله‌یمانی. مانگنامه‌ی کوردستانی نوێ له‌ ده‌روه‌ی وولات، ژ. 67، 1999/8/25.

22. شتواری خهبات و مافی چاره‌نووسی نه‌ته‌وه‌کان، پ. کوردستانی نوئ، ژ. 1928، 1999/8/18، سوله‌یانیی.
23. ده‌باره‌ی فریزۆلۆژی کوردیی، پ. ئالای نازادی، ژ. 220، 1999/7/12.
24. خرنووکیش له بیاباندا دره‌خته، گ. گزینگ، ژ. 28، سوید 2000. پ. ئالای نازادی، ژ. 378، 2000/08/20، سوله‌یانیی.
25. ژن له ئاوێنه‌ی ته‌لخی هیندی هۆنراوه‌ی کوردیی، گ. گزینگ، ژ. 29، 2000. پ. کوردستانی نوئ، ژ. 2312، 2000/11/25، سوله‌یانیی.
26. هینزی به‌کیتیی له سایه‌ی دیمۆکراسیییدا، پ. کوردستانی نوئ، ژ. 2314، 2000/11/27، سوله‌یانیی.
27. رۆژۆمتری پروداوه‌کانی مانگی نۆقه‌مبه‌ر له میتۆوی کورددا، کوردستانی نوئ، ژ. 2317، 2000/11/30، سوله‌یانیی.
28. مه‌وحیی له نیوان خواپه‌رستی و کوردایه‌تییدا، گ. ناینده، ژ. 15، 2000.
29. د‌ل‌زار دوتن و نه‌ورۆ، گ. شیه‌رستان، ژ. 6، سوله‌یانیی، 2001.
30. نه‌ورۆزی کورد، گ. گزینگ، ژ. 31، 2001.
31. شه‌کره‌ شاره‌که‌م سوله‌یانیی، گ. گزینگ، ژ. 32، 2001. گ. گه‌لاوتیزی نوئ، ژ. 26، کوردستان - سوله‌یانیی، 2001.
32. ئابوری ه‌اویه‌ش له نیوان مارکسیزم و ناسیۆنالیزم ه‌ر له‌ کۆنه‌وه‌ ه‌تا ئیستا، گ. مه‌ده‌نیه‌ت، ژ. 11، کوردستان - سوله‌یانیی، 2001.
33. سوله‌یانیی نانۆی، پ. کوردستانی نوئ، ژ. 2855، رۆژی شه‌مه‌مه، 09.07.2002، سوله‌یانیی.
34. مانگی خوین و هیوا، پ. کوردستانی نوئ، ژ. 2874، 09.29.2002.

نامه‌یلکه و په‌رتووک :

1. ده‌باره‌ی پرۆژه‌ه‌ی په‌کیتی نیشتمانیی کوردستان، ج. 1، سوید، 1994.
2. دوا پرۆژه، ج. 1، سوید، 1994.
3. پینچ ووتاری غه‌مگین، ج. 1، چاپخانه‌ی باران، سوید، 1994.
4. دیموکراسی، نایدۆلۆژی و جه‌نگی نیوخۆ، ج. 1، چاپخانه‌ی باران، سوید، 1994.
5. مملاتی نایدۆلۆژی له کوردستاندا، ج. 1، چاپخانه‌ی نه‌زم، سوله‌یانیی 1993. ج. 2، چاپخانه‌ی کیتاب ه‌هرزان، سوید، 1995.
6. پینچ کاترۆمتر له‌گه‌ل برام نه‌حه‌مه‌دا، ج. 1، چاپخانه‌ی باران، سوید، 1995. ج. 2، چاپخانه‌ی نه‌زم، سوله‌یانیی 1996. ج. 3، چاپخانه‌ی سیما، سوله‌یانیی، 2002.
7. نامه‌یه‌کی د‌ر‌ت‌ر‌ب‌ۆ نه‌وشیروان مسته‌فا، ج. 1، چاپخانه‌ی باران، سوید، 1995.

8. کورد و شوێش و هه‌لی مێژوویی، ج. 1، چاپخانه‌ی کیتاب هه‌رزان، سوید، 1996. ج. 2، چاپخانه‌ی هه‌میشه، کوردستان، 2000.
9. فیدرالیزم و ده‌وله‌تی فیدرال، ج. 1، چاپخانه‌ی باران، سوید، 1996. ج. 2، له بلاوگراوه‌کانی ده‌زگه‌ی دیمۆکراسیی، سوله‌یانی، 1996.
10. به‌لنی لیکۆلینه‌وه و ره‌خه‌ نه‌ک شتیواندنی راستیی، ج. 1، چاپخانه‌ی کیتاب هه‌رزان، سوید، 1996.
11. خولانه‌وه له بازنه‌یه‌کی بۆشدا، ج. 1، چاپخانه‌ی ئاپیک، سوید، 1997. ج. 2، چاپخانه‌ی سیما، سوله‌یانی، 2002.
12. رۆلی سیستیمی بنه‌ماله له بزافی رزگاربخوازی نیشتمانی کوردستاندا، ج. 1، چاپخانه‌ی میدیا، سوید، 1997. ج. 2، چاپخانه‌ی نه‌زهر، سوله‌یانی، 2001.
13. گه‌ڕوگره‌سه‌ره‌کییه‌کانی کورد، ج. 1، چاپخانه‌ی کیتاب هه‌رزان، سوید، 1998. ج. 2، چاپخانه‌ی سیما، سوله‌یانی، 2000.
14. نۆجه‌لان نه‌زموونیکێ نوێ و په‌ندی مێژوویی، ج. 1، چاپخانه‌ی میدیا، سوید، 1999. ج. 2، سوله‌یانی، 1999.
15. سه‌لیقه‌ی زمانه‌وانیی و گه‌رفته‌کانی زمانیی کوردیی، ج. 1، چاپخانه‌ی هه‌وال، له بلاوگراوه‌کانی ده‌زگای سه‌رده‌م، سوله‌یانی، 1999.
16. خه‌ته‌ی بیرتکی ژارایی، ج. 1، چاپخانه‌ی هه‌میشه، سوله‌یانی، 2000.
17. مه‌سه‌وود مه‌مه‌د و دوو دیداری دۆستانه، ج. 1، چاپخانه‌ی تیشک، کوردستان - سوله‌یانی، 200.
18. دید نه‌توویی و نانه‌توویی، ج. 1، چاپخانه‌ی نه‌زهر، سوله‌یانی، 2002.
19. سنووره‌ قه‌ده‌غه‌کان مه‌شکێتن، ج. 1، چاپخانه‌ی سیما، سوله‌یانی، 2003.
20. په‌یمانیکێ ره‌ش و رۆژتکی سوور، ج. 1، چاپخانه‌ی نه‌زهر، سوله‌یانی، 2003.
21. شه‌کره‌ شه‌ره‌که‌م « سوله‌یانی »، له بلاوگراوه‌کانی شه‌ره‌وانیی « سوله‌یانی »، ج. 1، چاپخانه‌ی شقان، کوردستان - سوله‌یانی، 2003.
22. یاقووت و زمه‌رووتی کوردیی، به‌رگ 1، ج. 1، له بلاوگراوه‌کانی وه‌زاره‌تی رۆشنبیری، کوردستان - سوله‌یانی، 2003.

* * *

بەرگی یەكەمی نەم بەرھەمە، مامۆستا «حەسەن عەبدولكەرىم»، وەك شارەزایەکی، «بەرپۆەبەریتی گشتیی چاپ و بلاوکردنەوہ — شالیارگەیی رۆشنبیریی «لە «سولەیمانیی»، هەلیسەنگاندووە و لە راپۆرتی خۆیدا، بۆ بەرپۆەبەری دەزگەكە نووسیویتی:

بەرپۆە مامۆستا شیخ محەمەد
پاش خویندنەوہی بەرھەمەكە، لام وایە، نەك هەر،
شایانی چاپکردنە، بەلكوو پپویستە، لە زانكۆدا، بكریتە
یەكی لەو بابەتانەیی، كە لە كۆلیژی ئادابدا بخوینری.

حەسەن عەبدولكەرىم
2002. 09. 02

بەرھەمی داھاتیوو

1. یاقووت و زمپووتی كوردیی، بەرگی 3، سروشت و جوانیی.
2. یاقووت و زمپووتی كوردیی، بەرگی 4، ئەفین و دلداریی.
3. یاقووت و زمپووتی كوردیی، بەرگی 5، نەتەوہیی و نیشتمانیی.

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

هۆنراوه دەبێ، وەك خشتی مۆزاییك رەنگینبێ. وەك بەردی مەرەمەر لووسبێ. وەك گۆلی تازە پشكووتووێ بەهار (تەر، نوێ، گەش، جوان و بۆنخۆش)بێ. وەك ناوی خاوینی كانیاوی دامینی چیاى كوێستانەكانى كوردستان (گیانبەخش، ڕوون، ڕەوان و سازگار)بێ. وەك سەرخەوى خۆشى بەھاران (گیانفرزین و ھەستبزوین)بێ. وەك مەى (خۆشپهینەر و نەشەبەخش)بێ. هۆنراوه دەبێ، هیندە (ساكار، بێ گریوگۆل و ڕەوان)بێ، خوینەر، بێ هیچ جۆرە گرهتێ، لە واتاكەى بگا، بە ئاسانی، بە پەیزەى ئەندێشە و بیرى هۆنەردا ھەلگەرێ.

گەر هۆنراوێك، وەك ڕووی یار، گەش نەبێ. وەك زەردەخەنە، جوان نەبێ. وەك ئەستێرە، نەجریوێت. وەك ناوی كانی، ڕوون نەبێ. وەك باوھشی ژن، گەرموگۆر نەبێ. وەك كامەرانی، ئاسوو دەبێ. وەك كیزە كورد، نازدار نەبێ. وەك كوردستان، جوان نەبێ. وەك موزیك، خۆراكى گیان نەبێ. وەك گۆل، شیلەى ژيانى ھەنگ نەبێ. وەك زەنگۆلەى ملی كارمامز، زرنگەى ئەمە. وەك بالى پەپوولە، نەخشین و ڕەنگین نەبێ. وەك سرووشتى جوانى (ھورامان)، زیندوو نەبێ. وەك نەتەوێ كورد، گیانى خۆراگى تیندا نەبێ و تەمەندریژ نەبێ. وەك داربەرۆو، ڕەگى فوول دا نەجووێ. وەك كاكە (مەم)، زمانى دلێ خاتوو (زین) نەبێ. وەك (وەلى)، شەیدای (شەم) نەبێ. ھەر پیتىكى، گەوھەرێ نەبێ. ھەر ووشەىكى، پارچە زێرێ نەبێ. ھەر دێرێكى، گەنج نەبێ. سەراپای هۆنراومكەش، لە زەریای فوولێ بێ بێ (جوانی، ئاسكى، ڕەوانی، ساكارى، شیرینی، تەرپازاوی و دلگى)دا، نقوم نەبووێ و سیمفونیاىكى ھونەرى بێ وینەى وێزەى ھاوناھەنگ و رێكوپێك بێك نەھێت، باشت وایە، ئەو هۆنراوێە ھەر نەبێ!

THE KURDISH RUBY & EMERALD



4390

وزارەتى رۆشنبیری - بەرێوەبەرێتی گشتی چاپ و بلاوکردنەوه

نرخى (1500) دیناره